

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی

اداره مخطوطات

نام کتاب: **زاد المعاد**
 مؤلف متن: **علامہ مجلسی** محشی
 شارح: **محمد جعفر بن محمد** مترجم
 تاریخ تحریر: **۱۲۲۸ ق** نوع خط: **نسخ** تعداد سطر: **۱۴**
 نام کاتب: **محمد جعفر بن محمد** موضوع: **ادعیه** زبان: **فارسی** عدد اوراق: **۳۶۲**
 طول: **۲۰٫۷** عرض: **۱۴** شماره عمومی: **۳۲۲۳۵**
 وقفی: **سازمان اسناد و کتابخانه ملی** تاریخ وقف: **۱۴۰۶** تاریخ: **۱۴۰۶**
 ملاحظات: **نقص الاول**

سلطنت سعادت ثرا علی سید سلاطین زمان و سرور
 جوافین دوران شیرازہ اور اوٹ ملیت و دین بقاؤہ احکامات

علیه وعلیهم اجمعین ادعیّه واعمال بسیار منقول گردیده
که کتب دعا مشحونست از اینها و این خادما ائمه اطهار علیهم
صلوات الله الملك الغفار اکثر اینها را در کتاب
مجار الانوار ایراد نموده ام و اکثر خلف را باعتبار اشتغال
دنیوی و غیرها تحصیل اینها و عمل بجمع اینها مستر نیست خوا
ستم منتهی از اعمال ماه و فضایل ایام و لبالی شریفه و اعمال
اینها که باستانید صحیح و معتبر وارد شده است در این
رساله ایراد نمایم که عامّه خلق از برکات اینها محروم
نباشند و شاید این بنده عاصی را بدعا و مغفرت یار
نمایند و مستحق گردانند ام از این بزراد المعاد عسی الله
ان یهدینا وایتام السبیل الرشاد و چون تمام این رساله
و آغاز و انجام این عجلاله در زمان دولت عدالت مشروان
سلطنت سعادت اثر اعلی سید سلاطین زمان و سرور
خوفا بین دوران شیرازه او را و ملت و دین بقا و احکام

سید المرسلین اب ورنک کلستان مصطفوی چراغ زودمان
 مرثوی سلطان جسم خدم و خاقان فرشته حشم شجاع
 نژادی که پنج ابدارش برای سرهای کفار بهریت کُشو
 دار البوار و حسام الش بارش برای حرم حیات مخالفان
 و معاندان مصدوفه یُسَلَّ کُشَا شَاطِر نَارِ دَسْنَهائی
 دُاعیان مزید رفعت شات رفیع البیانش با کف
 الخضیب هم دستان و خروش صوفیان صفوت نشان بر
 دغای خلود دولت بدو امان با عند لیسان اضان سید ره
 المنهی هم دستان هر که پنج خلاف از بنام کین بر کشید
 چون بید بر خود بلرزید و هر که چهار پدنه نفاق در بر کشید
 صورت مرگ خود در آن معاینه دید که جبین فشر عفته
 کشای کمرهای کار بستگان کشادگی کف در بانوالش
 سحاب فوارع املهای پُر مردگان مؤسس قواعد ملک و دین
 مروج شریعت با طاهرین حیاض ساحت درگاه خلایق پناهش

از نفیل

از نفیل شفاء سلاطین زمان لریز و خوافین دوران در صبح
 ممر و عزت و جلال الشریز با بنیادی فد سنا الضر ایتها العز
 اعنی السلطان الاعظم و الخاقان الاعلی الاکرم الملجاء
 الاکاسف و ملاذ الغیاصه محیی مراسم الشرعیة الغراء
 و مشید قواعد الملک الیضاء السلطان ابن السلطان و الخاقان
 ابن الخاقان الشاه سلطان حسین الموسوی الحسینی الصفوی
 بهادر خان لالک ریاات دوله مرفوعه و همامات اعدا
 مغموعه مبسر کردید تحفه از بارگاه خلایق میدکا
 کرد ایند امید که مقبول طبع اشرف گردد و از اعلیٰ حضرت
 از فوایدان منتفع گردد بحمد والہ الطاهرین والله الموفق والعزیز
 و ان شمل است بر چهارده باب و خانمه **باب اول** در فضایل
 و اعمال ماه مبارک رجب است و ان شمل است بر پنج فصل **فصل**
اول در بیان فضایل این ماه و عبادات است بدانکه این ماه
 و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین ماههای سالند و حضرت

رسول الله عليه وآله منقولست که هر که حرم ماه رجب
و شعبان را بداند و وصل نماید روزه افطار و روزه ماه مبارك
رمضان آن ماههای مبارك در روز قیامت گواهان او باشند
نزد حق تعالی و در این روز منادی از افق اعلا ندا کند که ای رجب
و شعبان و رمضان چه گونه بوده است عمل این بنده در شما
و طاعت او از برای خدا همه این ماهها گویند که این بنده نوشته
گرفت در ماههای یاری بر طاعت نور و اسمنداد فضل و رحمت
از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و تا توانست
اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه
که موکلند بر این ماهها که ما نبینیم این بنده را مگر طلب کننده
طاعت و خوشنودی تو و امید و ارجمت و امرزش تو بود
و آنچه راهی کرده بودی ترک کرد و آنچه را از او طلبیده بودی
بسوی الهام سارع نمود و روزه کامل از برای تو داشت و شکم
و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح و از آنچه بر او حرام کرده بودی

اجتهاد

اجتناب کرد و روزها را با نشنیدن کی شب رسانیده و در
شبها خوف بجنب انداخت برای بنده کی تو و ضد و نفی
و مساکین بسیار داد و احسان بسیار نسبت به بنده گان تو نمود
و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از این ماهها جدا شد
و دایه نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیرامون محرمات تو نکردید
و نیکو بنده بود این بنده پس حقیقتا فرماید که بپرید این
بنده را بسوی بهشت و استغفار کند او را ملائکه خدا
بخفها و کرامتها و او را بر شتران و اسبان نور سوار کنند و
به برند بسوی نغمه که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود
و سرای که جوانان پیش پر نمی شوند و شادی و خوشحالی آن
زوال ندارد و هرگز ایشان را تعب نمیباشد و از عذاب
ایمنی میکنند و مشقت حساب از برای ایشان نیست و ایضا
از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و
در فضیلت و حرمت بان نمیرسد و قتال با کافران در این ماه

حرام است و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه
 رمضان ماه امت من است کسی که یکروز از ماه رجب روزه
 دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور
 گردد و در ایامهای حبهیم بر روی او سینه گردد و بسند معتبر
 از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که هر که یکروز
 از ماه رجب روزه دارد ان شاء حبهیم یکساله راه از او دور
 گردد و ایضا فرمود که رجب نام لغز است در بهشت از شیرین
 سفید تر و از عسل شیرین تر هر که یکروز از رجب روزه
 دارد البته از آن لغز پاشامد و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که
 ماه رجب ماه استغفار است من است پسپارد این ماه
 طلب آمرزش کند که خدا آمرزند و مجربان است و رجب
 اصبع گویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار
 ریخته میشود پس بسیار بگوئید استغفر الله و استغفر الله
 و استغفر الله

و بسند

و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سه
 روز از ماه رجب روزه بدارد بهر روز ثواب روزه یکساله
 برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه بدارد
 هفت درجهیم بر روی او بسنه گردد و هر که هشت روز از آن
 روزه دارد هشت درجهیم بر روی او کشته شود و
 هر که پانزده روز از آن روزه بدارد خدا او را حساب سالان بکند
 و هر که جمیع ماه رجب روزه بدارد خوشنودی
 خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای
 او بنویسد و هرگز او را عذاب نکند و این باب چه رحمه الله بسند
 معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدایت
 حضرت صادق و علی السلام را و احرام رجب که چند روز از آن
 مانند بود چون نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد پرسید که آیا
 روزه گرفته در این ماه گفت نه والله ای فرزندی رسول خدا ص
 فرمود که انقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آن را بگیری

←

از خدا کسی نمی پنداند بدرسنی که این نامه است که خدا آن را بر همه
 دیگر فضیلت داده است و حرمت آن را عظیم گردانیده است
 و گواهی داشتن روزه داران را بر خود واجب گردانیده است
 پس کهنم یا بن رسول الله اگر در باقی ماند این ماه روزه بدارم
 ایای به بعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود که ای
 سالم هر که یکروز از آخرین ماه روزه بدارد بر صراط باستانی
 بگذرد و هر که سه روز از آخرین ماه روزه بدارد از ترس
 بزرگ روز قیامت وارشد نهها و حوهای آن روز و برات
 پزار عی از انش جهنم باو عطا کند و ایضا از حضرت امیر المومنین
 صلوات الله علیه روایت کرده است که هر که یکروز از اول
 ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد کاهان
 گذشته اش مرزید شود و هر که سه روز از اول یا میانه
 یا آخر ماه رجب روزه بدارد کاهان گذشته و آینده اش مرزید
 شود و هر که یکشب از این ماه را حیا کند حق تعالی او را از انش جهنم

از آن

از آن کرد اند و قبول کند شفاعت او را در حق هفتاد
 مرد گناه کار و هر که در این ماه قصد آن برای خدا بکند
 خداوند غفار در بهشت نهمی چند باو عطا فرماید که چشم
 ندیده باشد و کوشی نشنیده باشد و در خواطر کسی خطور
 نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی از
 میان عرش ندا کند که کجا بنده جیون پس کوهی بر
 خیزند که نور و هوای ایشان جمیع محشر را روشن گرداند
 و نواح پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکل باشد نواح ایشان
 مبروار پد و با قوت و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده
 باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را
 ندا کنند که کوارا باد تو را کرامت های حق تعالی اینست خدا پس
 خداوند هر چند ندا کند ایشان را که ای سید کان و کینان من
 بعزت و جلال خود سو کند باد می کنم که شما را در مقام ای نیکو

ساکن کرد نام و عطا کمر بشما از بهشت غرقها که نهرها در زیر
 آنها جاری باشد و همیشه در آن غرقا باشید و نیکو فرزند
 مزدگارگان از برای منی آنکه بر شما واجب گردانم روزه
 داشتید از برای مزد ماهی که حرمت او را عظیم گردانید
 بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه منبذگان
 و کثیران مراد اخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این
 همه ثوابها برای کسیست که چیزی از ماه رجب را روزه دارد
 اگر چه بکروز باشد از اولش تا میانش یا آخرش و بسند
 معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که
 روز اول ماه رجب را روزه دارد خدا بیعت او در پیامت از او
 خوشنود باشد و هر که دو روز از روزه دارد خدا بخوابت
 از او خوشنود و راضی گردد و او را خوشنود گردانند
 و هر که سه روز از آن روزه دارد خداوند کریم از او راضی
 گردد و خصمان او را از او راضی گردانند در پیامت و هر که

هفت

هفت روز از روزه بدارد چون پیر درهای هفت آسمان برآید
 روح او گشوده شود تا بملکوت اعلا برسد و هر که هشت روز
 از روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او گشوده شود
 و هر که پانزده روز از روزه بدارد هر حاجت که از حق تعالی
 بطلبد بر آورد مگر آنکه سؤال او بر او کراهی باشد یا
 منضمّن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد
 از کائناتان پیروان بدمانند روزیکه از مادر منولد
 شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد
 بابرگزیدگان و نیکوکاران و احادیث در این باب بسیار
 و این رساله کنجایش ذکر آنها ندارد **فصل دوم** در بیان
 اعمالی که کسی که از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار باشد
 بعوض آن عمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده
 که بدل روزه مسحّب بکدر هم بضدّ فکند که موافق زحمات
 این زمانها تقربا هفتاد دینار بوده باشد و بروایت دیگر

عوض روزه بکند کندم یا جو وارد شده است و احوط در مرد
صد درم شاهیست و ظاهر اصد درم کهنه گاهی نباشد و در روز
در خصوص روزه ماه مبارک رجب بک کرده نان نیز وارد
شده است اگر قادر بر روزه نباشد و ایضا در خصوص ماه
رجب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده است
که بعوض روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه
این تسبیحات را بخواند **سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُنْفَكُ**
الْبَيْتُ إِلَهِ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَسْ
الْعِزُّ وَهُوَ كَهْ أَهْلٌ وَدُرِّ الْيَاقُوتِ مَعْبُودٌ وارد شده است
که هر که معتزل برادر مؤمن خود وارد شود و قصد روزه سنت
کرده باشد و او طعام حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد
برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش پشتر است و برابر
یکسال روزه است و زن را روزه داشتن پی رخصت شوهر

و غلام

و غلام و کنیز را پی رخصت مالک و ادبی رای رخصت پدر
و مادر و محمان را پی رخصت مهمان دار و مهمان دار را پی رخصت
مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان
علمائ است که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک باطل است
و همچنین روزه سنت زن پی رخصت شوهر صحیح نیست
و در پدر و مادر و مشهور است که روزه سنت فرزند بدون
اذن آسان مکر و هست و باطل نیست و بعضی گفته اند
پی رخصت پدر باطل است و احوط است که بدون اذن پدر
و مادر روزه سنت ندارد و در روزه سنت محمان بدون
رخصت محمان ازین خلاف است و احوط است که محمان و محمان
دار هیچیک پی رخصت دیگری روزه مسح ندارند
اگر چه اظهار است که مکر و هست **فضل سیم** در بیان
اعمال هر روز است پسند معبر منقول است که حضرت امام بن
العابدین علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا را

يَا مَنْ بَمَلِكِ خَوَّلَجَ السَّائِلِينَ وَبَعَلَمِ ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ
 أَمْرٍ كُنْتَ تَعْلَمُ مَا فِي خَوَالِجِ السَّائِلِينَ وَمَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ

مَسْئَلَةٌ مِنْكَ سَمِعَ حَاضِرٌ وَجَوَابُ عَيْنِ الدَّهْمِ وَمَوَاعِيدُ
الضَّادِفَةِ وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ أَنْ تَصِلَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَسْتَ مَعْبُورٌ مِنْهُ لَوْ كُنْتَ حَضَرْتُ صَادِقٌ

عليه السلام ورمه رجا يزد عالمي اند خاب الوافدي

عَلَيْكُمْ وَخَيْرَ الشَّعَرِضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُسْلِمُونَ إِلَّا

بِكَ وَاجْتَدِبِ الْمُنْتَحِبِينَ الْأَمْرَ بِمَنْجَعِ فَضْلِكَ يَا أَبَاكَ مَفْضُوحٌ
 رَأَى تَوْضِيحَ فَضْلِكَ طَائِفٌ مَعْرُوفٌ لِمَا أَمَرَ طَائِفٌ مَعْرُوفٌ لِمَا نَهَى
 رَأَى تَوْضِيحَ فَضْلِكَ طَائِفٌ مَعْرُوفٌ لِمَا أَمَرَ طَائِفٌ مَعْرُوفٌ لِمَا نَهَى

لِلرَّاعِيَيْنِ وَخَلْقٍ مَّبْدُودٍ لِّلطَّالِبِينَ وَفَضْلًا مَّبَاحًا لِلطَّالِبِينَ

وَبَيْنَكَ مَنَاخٌ لِلْأَمَلِينَ وَرِزْقٌ مَبْسُوطٌ لِعِبَادِكَ وَبَيْنَكَ

مَعْرِضِينَ نَاوَالِ عَادَ نَكَاحًا لِحَسَارِ الْمَسِيحِ وَنَسِيكَ
فَرَسَ نَدَاتِ مَرْسَلِكِ شَمْسِ نَزَارِ عَادَتِ نَحِيكَ كُفَّتِ بَدِي بَلَاكَ آتَانِ وَطَرِيقِ

أَلَا يَفْقَهُ عَلَى الْمُتَعَدِّينَ الدَّعِيمَ وَأَهْلَهُمْ كَيْدِي هُنَالِكَ
مَدَارُ لَوْ رَعَى كَوْنُ بَرٍّ يَدْرِي كَيْدَهُ كَانَ فَرَاغُهُ أَيْسَرُ مِنْ كَيْدِهِمْ رَاهُ وَثِيقَانِ وَرَوْزِي كَيْدُهُ
أَخْبَاهُ الْمُتَعَدِّينَ وَلَا تَحْطَلُهُ مِنَ الْخَائِفِينَ الْمُتَعَدِّينَ وَاعْقِرْ

کوشش کوشش کنندگان و کمران حمله از غفلت اوردند کان و سپاه مرزها

تَوَمَّ الدِّينَ **وَإِذَا** بَدَأْتُ مَعْنَبِي مَقُولْتُ كَهَ مُحَمَّدًا بِنَا كَوَا

خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدا بشوم اینها

و حجاب است مراد عالی تعلیم بنا که حجب^{علی} مرابان نفع مجسد

حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح و پین و بعد

همه نمازها در شب و روز این دعا را بخوان یا من ارحمه

لِكُلِّ خَيْرٍ وَأَمِنْ سَخِطِهِ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ وَأَمِنْ يَعْطِيهِ

بالفلسل یا مریحی مریضه و من لم یسببه و من لم
 یسببه عترة امیر اسی بکرمه عطا فرمید انرا در سلسله کند و در آن راه نه

يعرفه بخاتمته ورحمة اعطى بيته
اوله بحرف عطف ورحمة اعطى بيته
شانه

[illegible]

اِنَّكَ بِمَعْيِ سَيِّدٍ لَّدُنِّي سَيِّدٍ
 (اِنَّكَ بِمَعْيِ سَيِّدٍ لَّدُنِّي سَيِّدٍ) ^{دنيا} ^{وَبِأَقْرَبِ} ^{لَا} ^{زِيَادَةَ} ^{لِحَقِّكَ} ^{نَحْمَدُكَ}

دشمنان خود را بدست گرفتند و انکشت سزای

دست راست خود را محالست راست و حرکت میدادند

وَمِنْ دَعَا رَا حَوَانَدَنَد يَا ذَا الْمَجْدِ يَا ذَا الْكُرَامِ يَا ذَا النِّعَمِ

ارعمدونه در لواء اکرم دانش ارعمدونه معیت

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a horizontal crease running across the middle. There are some faint, dark spots and a larger, irregular brown stain on the right side, suggesting water damage or age-related wear. The overall tone is a warm, off-white or light beige.

وَأَجُودُ بِأَذِ الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرَّمَ شَيْئِي عَلَى النَّارِ وَدَسَّ
 بَرْدًا شَتَّ تَأْزَابِ دِيدِ أَشْرَ لَيْثٍ مُبَارَكِشْ تَوَشَّدَ وَشَجَّ طَوْ
 رَحْمَةِ اللَّهِ سَبْعَ عَشْرَ وَابْتِ كَرْدِهَ اسْتِ كَهْ حَصْرُ صَادِقِ عَلَيْهِ
 مَعْلَى ابْنِ جَلِيسِ كَهْتِ كَهْ اَيْنِ زَعَارِ دَرْمَاهِ وَجِبْ بِخَوَانِ اللَّهُمَّ اِنِّي
 اَسْأَلُكَ صَبْرَ الثَّابِتِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَبَقِيَّةَ
 الْعَابِدِينَ لَكَ اللَّهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ
 الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُ بَعْنَاكَ عَلَى فِتْنَتِي وَتَحْلِيكَ عَلَى
 جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي يَا غَزِيْرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَكَفْنِي مَا أَلْهَمْتَ
 مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازْوَاجِ بَيْتِكَ
 طَاوُسِ عَلَيْهِ الرِّجَّةُ ظَاهِرٌ مَشْهُودٌ كَهْ اَيْنِ زَعَارِ جَامِعِ مَعْرِزِ عَاهَا
 وَدَرْمَاهِ اَوْ قَاتِ مِثْوَانِ خَوَانِ وَشَجَّ طَوْسِي وَسَيْدِ وَدُرِّي
 سَبْعَ عَشْرَ ابْنِ جَلِيسِ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَابْتِ

کرده اند که شش که هر روز از روزهای ماه مبارک رجب این دعا را
 بخوانند اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِالْمَوَلَوِيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدًا عَلِيًّا
 الثَّانِي وَاَيْنِهِ عَلِيًّا ابْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَّحِبَّ وَابْتَقَرُّ بِمَا اَلَيْكَ خَيْرُ
 الْفَرِيِّ بِالْمَوَلَوِيْنِ الْمُعْبَرُوفُ طَلَبُ وَفِي الدِّهَةِ رُغْبِ اَسْأَلُكَ
 سُبُوْلَ الْمُفْتَرِفِ فُتْدَاوِ بَقِيَّةَ ذُنُوْبِهِ وَوَقْفَتَهُ عِبُوْبِهِ فَطَالَ لَيْلِي
 عَلَيَّ اَلْخَطَا بِأَذِ ذُنُوْبِهِ وَمِنْ الرِّزَا بِأَحْطُوْبِهِ بِسَلَكِ التَّوْبَةِ وَحَسْبُ
 الْأَوْبَةِ وَالتَّوْبَةِ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنْ النَّارِ فَكَالَ رَقِيْبَةٍ وَالْعَفْوِ
 عَمَّا فِي بَقِيَّةِ فَاتَتْ يَا مَوْلَايَ اعْظِمْ أَمْلَكَ وَبَقِيَّةَ اللَّهُمَّ وَاسْأَلُكَ
 بِمَا أَلَيْكَ الشَّرِيْفَةَ وَوَسَائِلِكَ الْمُسْتَفْتَةَ اِنْ تَعَدَّنِي فِي هَذَا
 الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسْعِهِ وَبِقُوَّتِكَ وَازْعِهِ وَتَقَرُّ بِمَا اَلَيْكَ خَيْرُ
 قَانِعَةٍ اِلَى نَزْوَالِ الْخَافِرَةِ وَتَحْلِي الْآخِرَةِ وَمَا هِيَ اِلَيْكَ
 صَائِرَةٌ وَارْحَضْهُ هُوَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْعُولُكَ كَهْ دَرْمَاهِ
 مَاهِ رَجَبِ هَبْ لِي مَدَدَ وَبَسِيْرَةَ هَفْنَادِ مَرْسِيَةِ بَكُوْبِ اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
 وَاتُوبُ اِلَيْكَ لِيَرْسِنَ هَارِ اِسْمِي اِسْمَانِ بَرْدًا وَبَكُوْبِ اللَّهُمَّ اَعْمُرْ
 رُوْبِي وَرَسْمِي لِيَكُنْ اَوَّلُ

وَنَبِّ عَلَىٰ وَابِلٍ اسْتَغْفَارُ دَرَجَتِ اِيَّامِ سَالِ سُنَّتِ سِتِّ وَهَذَا
مَرْتَبَةُ سُورَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ دَرَجَتِ مِائَةِ خَوَانِدِ ثَوَابِ لِيَا
دِرَانِ وَايِدِ شَدِّ اسْتِ اَكْرُو خَوَانِدِ دَرَجَتِ كُرُو زِي خَوَانِدِ وَاكْرُو
خَوَانِدِ هَرِ وَزَنَدِ يِي خَوَانِدِ كِه دَر تَمَامِ مِائَةِ هَزَارِ مَرْتَبَةُ خَوَانِدِ
بِاشَدِ وَايَضًا مَنفُولَتِ كِه هَرِ كِه هَزَارِ مَرْتَبَةُ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ
دَرَجَتِ مِائَةِ بَكُويدِ صَدِّ هَزَارِ حَسَنَةِ بَرَايِ او نَوِشَدِ شُودِ وَحَقِّ
دَرَجَتِ شَهْرِ بَرَايِ او بِنَا كُنَدِ وِدَرِ هَرِ شَبَّ اَرِشَمَهَايِ مِائَةِ رَجَبِ
هَزَارِ مَرْتَبَةُ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَايِدِ شَدِّ اسْتِ وَايِدِ مَرْتَبَةُ اِيْنِ
اسْتَغْفَارِ نِيْزِ مَنفُولَتِ وِدَرَجَتِ مِائَةِ چِهَارِ صَدِّ مَرْتَبَةُ مِخَوَانِدِ نَفِيْكَ
لِيَا رَدَّ اسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
لَهُ وَآتُوْبُ اِلَيْهِ وَايِدِ حَضَرِ امِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ع مَنفُولَتِ كِه حَضَرِ
رَسُوْلِ اللهِ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم دَر هَرِ شَبِّ يَارِوْزِ مِائَةِ رَجَبِ
وَشَعْبَانَ وِمِائَةِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ سَهْ مَرْتَبَةُ سُورَةِ حَمْدِ وَابِلِ الْكَرَّاسِ
وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ

10
وَقُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْغُلَاقِ يَخَوَانِدِ وِسَهْ مَرْتَبَةُ بَكُويدِ حَسَنَةِ
اَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وِسَهْ مَرْتَبَةُ بَكُويدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وِسَهْ مَرْتَبَةُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجَمِيعِ
صَدِّ مَرْتَبَةُ اسْتَغْفِرُ اللهَ وَآتُوْبُ اِلَيْهِ بَكُويدِ كَنَاهَانِ اَخْدَا
بِيَا مَرِيْزِ اَكْرُو چِه بَعْدِ فِطْرَتِهَايِ بَارِئِ وَبِرَكِّ دَر حِشَانِ وَكُنْتِ
دَر بِاَهَا بَاشَدِ وِدَرِ رُوْزِ عِيْدِ حَوْثِ اَوْرَانْدَا كُنَدِ كِه بَرَايِ تُو
دُوسْتِ مِي وَبِهَرِ حَرْفِي تُو اَشْفَاعَتِ مِيْدَهْمِ دَر بَرَادِرَانِ وَخَوَانِدِ
مُؤْمِنِ تُو وَحَضَرِ فَرَمُودِ كِه اَكْرُو دَر عَمْرِى كِبَارِ اِيْنِ اَبْعَمَلِ
اَوْرِدِ حَوْثِ اَبْعَمَلِ حَرْفِي هَعَشَادِ هَزَارِ حَسَنَةِ بَاوْعَطَا كُنَدِ كِه حَسَنَةِ
اَز جَمِيْعِ كُوْمَهَايِ دُنْيَا سَنَكِيْنِ نَزْ بَاشَدِ وَهَفْصِ صَدِّ حَاجَتِ اَوْرَا
دَر وَفْتِ مَرْدَنِ وَهَفْصِ صَدِّ حَاجَتِ اَوْرَادِ فَرِوْزِ هَفْصِ صَدِّ حَاجَتِ اَوْرَا
دَر وَفْتِ پَرِوْزَا مَدَنِ اَنْفَرِوْشِلَانِ رَادِ فَرِوْشِلَانِ اَز كُودِنِ نَامَهَايِ
اَعْمَالِ وَنَزْدِ سَجِيْدِنِ اَعْمَالِ دَر مِيْرَانِ وَنَزْدِ صِرَاطِ بَرَاوَرِ وَاوْرَادِ اَبْنَا

عرش خجاده و حساب کند و احباب اسان و هفتاد هزار
 ملك مشايخ او کنند تا داخل بهشت شود با و عطا کند آنچه بپس
 چمن نديده باشد و كوش نشيده باشد **فصل چهارم** در بيان
 فضائل و اعمال روز اول ناز و پانزدهم در شب اول ماه غنچه
 و منقول است كه هر كه در شب اول ماه حجب و شب پانزدهم و شب اخوان
 عمل كند از گناهان پيرون بماند روزيكه از نادر و مود
 شده است و در وقت ديد نماز دعاي صحيحه كامله را بخواند
 كه بهترين دعاهاست و هفت مرتبه سوئ توحيد را بخواند تا از
 در چپ امين كردد و در هر ماهي اينست است و منقول است كه
 ماه حجب را به بپند بگويد اللهم اهله علينا بالامن والامان
 والسلامه والاسلام ربنا وربك الله عز وجل و در شب اول
 و روز اول نياز حضرت امام حسين ع فضيلت بسيار دارد
 و در حديث معتبر وارد شده است كه هر كه در اول حجب حضرت را
 زيارت كند بهشت او را واجب شود البته و احباب شب اول

است است و از حضرت صادق منقول است كه تا نواحي محافظت
 نماز احباب شب عيده ماه رمضان و شب عيد قربان و شب اعراس
 و شب عاشورا و شب اول حجب و شب نيمه شعبان و در ايشها
 دعا و نماز و تلاوت قرآن بسيار بگردد و بپند معتبر از حضرت امام محمد
 باقر ع منقول است كه در شب اول حجب بعد از نماز عشا اين دعا
 بخوان اللهم اني اسئلك بانيك ملك و انك على كل شئ
 مقدير و انك ما تشاء من امر يكن اللهم اني اتوجه اليك
 بنبينا محمد بن الوحي صلواتك عليه و آله يا محمد يا رسول الله
 اني اتوجه الي الله ربك و ربك لي بطلب طيبتي اللهم بنبينا
 محمد و بالائمة من اهل بيته اجمعين طيبتي بطلب حاجات خود و طلب
 نماز و پست ركعت نماز نيز وارد شده است هر و ركعت برك
 سلام و در هر ركعت حمد و بگيرد سه سورة قل هو الله احد بخواند
 تا از بلاهاي دنيا و عذاب اخرا امين كردد و شيخ و ديكران بپند
 معتبر روايت كرده اند كه حضرت امام موسي ع در شب اول حجب

بعد از آنکه از نماز شب نافع میشدند این دعا میخواندند که
الحمد لله ان اطلعك ولك الحمد ان عصمتك لا تصنع لي ولا لغيري
في حياتي ولا بك يا كاشفاً قبل كل شيء وبامك كون قبل
كل شيء وبامك كون كل شيء انك على كل شيء قدير اللهم
اني اعوذ بك من العذبة عند الموت ومن شر المرجع في القبور
ومن البتامة يوم الازفة فاسئلك ان تصلي على محمد وآله وان
تجعل عيشة نقيصة وميتي منه سوية ومنفلة منفلتاً
وغيري غيري ولا فاصح اللهم صل على محمد وآله الأئمة بنا بيع
الحكمة واولي النعمة ومعادين العصمة واعصمتي منهم من
كل سوء ولا تأخذني على غرة ولا على غفلة ولا تجعل علي عواقب
اعمال جيرة واضعني فامعصيتك للظالمين وانما من الظالمين
اللهم اغفر لي ما لا يبصر ولا اعطني ما لا ينقصك فانتك
الوسيع رحمة التدبج حكمة واعطي السعة والدعة
والامن والصحة والنجوع والقنوع والشكر والمغافات
والميراث

التقوى

والتقوى والصبر والصديق عليك وعلى اوليائك واليستر
والشكر واعلم بذلك يا رب اهل وولدي واخواني فانت
ومن احببت واحببني وولدت وولدت من المسلمين والمسلمين
والمؤمنين والمؤمنات يا رب العالمين وايضا سب معصية
منفوعة است که مسجبت است بعد از سلام گفتن از نماز و نجوا
نشسته است اين دعا بخواند الحمد لله الذي لا ينقد خراشه ولا
يخاف منه رب ان يكتب المعاصي فذلك ثقتك بكم
انك تقبل التوبة غفرانك وتغفون سبائكم وتغفرون
الذالك فانك محب لداعيك ومنه قريب فاننا ناتيك لنتك
من الخطايا واذ غيب اليك في نوب خطي من العطايا باخالو البرايا
يا منقذ من كل شدة يا مجري من كل حذر وورق
على السرور واكفني شر عواقب الامور فانك الله على
نعمائك وجزيل عطاياك مشكوراً ولكل خير مدخور وايضا
ان حضرت امام علي بن ابي طالب عليه السلام يقول ان بعد از خواندن دعا

نیز بخوانند یا نور التور یا مبدی الامور یا محرم الجور یا باعث
 من فی الصبور یا کفنی حزن تعبد المذاهب و کثری حزن
 تعجز فی الکاسب و مؤلنی حزن تجفونی الابعاد و تمکنی
 الاقارب و منیر همی مجالیة اولیایه و مرافقه اجنایه و زیار
 و ساقی بموائنه من عریضه و رافعی بمجاوریه من ویه
 الذنوب الی ربیع التقرب و مبدی بولایه عزیف العطا یا منزه
 الخطایا استک یا مولای بالفخر و اللالی العشر و الثقیع و الوری
 و اللیل اذ اسرو بما جرى به فلم الاقدام یغیر کف ولا الهام
 و یا سماءک العظام و محجک علی جمیع الانام علمکم منک افضل
 السلام و بما استحقظتم من اسمائک الکرام از فضله علمکم
 و ترجمنای شهنایا و ما بعد من الشور و الايام و ان تبکعنا
 شهر الصیام فی عامنا هذا و فی کل عام یا ذا الجلال و الاکرام
 و المن الجسام و علی محمد و آله افضل السلام و اعماک دعیه
 این شب بسیار است و روز و روزگار در فضیلت بسیار دارد

۱۲
 و از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که در روز اول ماه جمادی
 حضرت نوح ع بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس که
 با او در کشتی بودند که روزی بدارند و هر که آن روز را روزه
 بدارد اش جهنم یکساله راه از او دور کرد و از حضرت
 امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روزه بدارد روز اول ماه جمادی
 از برای رعبت در ثواب خدا بهشت او واجب کرد و هر که بگوید
 از وسط این ماه روزه بدارد حوائج شفاعت او قبول نماید و تا
 رابعه و مضربه دو میلۀ عظیم اندازد ثواب آن را هر که بگوید
 از آخر این ماه روزه بدارد حوائج او را پادشاهان بهشت گرداند
 و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و در خرد و پسر و برادر
 و خواهر و عم و عمو و خاله او و جمیع همسایگان و
 اشنایان او هر چند همه مستوجب جهنم شده باشند و شیخ طوسی
 و دیگران از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند
 که گفت در آخر روز جمادی الثانی رفتم خدمت حضرت رسالت

پناه صلی الله علیه و اله فرمود که ای مسلمان توان ما اهل بیت
 پس فرمود که مرد مؤمن یا زن مؤمنه اگر ماه رجب هر رکعت
 نماز نکند یا در هر رکعت یک مرتبه سور محمد و سه مرتبه
 سور قل هو الله احد و سه مرتبه سور قل یا ایها الکافرون
 بخواند البته خوشه محو کند از عمل او هر گناهی را که در روز
 و بنهر که کرده باشد و خدا عطا کند با و ثواب کسی را که تمام
 آن ماه را روزی گرفته باشد و ناسال باشد خوشه او را از انان
 گذارند و کاتبی یکد و در هر روز آن ماه ثواب شهیدی از شهیدان
 جنات بداند برای او یا بسمان ببرند و هر روز که در آن ماه روزی باشد
 عبادت یک ساله در نامه اعمال او بنویسند و هزار درجه
 در بهشت از برای او بلند کنند و اگر تمام ماه را روزی
 بدارد خدا او را از آتش جهنم نجات دهد و بهشت را از برای او
 بلند کنند و اگر تمام ماه را روزی بدارد خدا او را از
 آتش جهنم نجات دهد و بهشت را از برای او واجب گردانند

ای مسلمان

ای مسلمان چون این نماز را برای من آورد گفت یا محمد صلی الله
 علیه و اله علامت میان شما و منافقان زیرا که منافقان این
 نماز را نمیکنند گفت یا رسول الله صلی الله علیه و اله چگونه
 این نماز را بکنم و در چه وقت بجا آورم فرمود که روز اول ماه رجب
 بجا می آید یعنی هر دو رکعت یکجا در هر رکعت یک مرتبه
 سور محمد و سه مرتبه سور قل هو الله احد و سه مرتبه
 سور قل یا ایها الکافرون بخوانی و بعد از هر سلام دست
 بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده لا شریک
 له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بید
 الخیر و هو علی کل شیء قذیر اللهم لا مانع لما أعطیت
 و لا معطى لما منعت و لا یففع ذالجد منک الحمد لله رب
 العالمین و در هر روز که در آن ماه روزی باشد
 بر روی خود می کشد و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت
 بمان بخواند و بعد از هر نماز دستها را بسوی آسمان بر میدارد
 و میگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك

وَلَهُ الْحَمْدُ الْحَقُّ وَبِئْسَ مَا يَكُونُ بَيْدَ الْحَبْرِ وَهُوَ
امروز است بیست و نهم از ماه رجب و روز نهم است و روز نهم است و روز نهم است
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هَذَا أَحَدُ أَصْدِقِ مَا تَجِدُ صَاحِبَهُ
خبر تفاتی فدای یکه نه کیستی بهجت پناه من جان فرزند من
وَلَا وَلَدًا لَيْسَ سَنَاهَا رُبُّ رُويِ خُودِ مِيكَشِي وَدُرُورِ اَحْوَا
نه فرزند
يَهْرَدِ رَكَعَتِ بَهْمَانِ خُومِي كُنِي وَبَعْدَ زَهْرِ سَلَامِ دَسْتِ بَهْمِي دَارِي
وَمِي كُونِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
ست خدا که خدا بی شریک است و روز نهم است و روز نهم است و روز نهم است
الْحَمْدُ الْحَقُّ وَبِئْسَ مَا يَكُونُ بَيْدَ الْحَبْرِ وَهُوَ عَلَى
سیست و نهم از ماه رجب و روز نهم است و روز نهم است و روز نهم است
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا
بر بزرگوار است در حق خدا بر محمد و آل او با کرامت و بزرگواری
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لَيْسَ سَنَاهَا رُبُّ رُويِ خُودِ مِيَالَ وَحَكِّ
تفاتی که بکنه ای نه بر بزرگوار
خُودِ رَا بَطْلِبُ كِهَ الْبَيْدَ بَرَا وَرْدِ اسْتِ وَحَقِّ تَعَالَى مِيَانِ تُو وَرَهَبْتَمِ
هَعَفْتِ خَنْدِ فَرَا مِيدِ هَدِ كِهَ عَرْضِ هَرِ خَنْدِ مِي بَعْدِ مَا بِنِ اسْمَا
وَزَمِينِ رُويِ بَاشَدِ وَبَعْدِ هَرِ رَكَعَتِ ثَوَابِ هَزَارِ هَزَارِ رَكَعَتِ دَرْنَا
عَمَلِ تُو مِي نَوِيَسِنْدِ وَبَرَاتِ پَرَايِ زَهَبْتَمِ وَكَدَشْتَنِ بَرِضْ طَبْرَايِ تُو
تُو مِي نَوِيَسِنْدِ وَمَنْقُولَتِ كِهَ هَرِ كِهَ دُرُورِ زَجْعَهْ مَاهِ رَجَبِ صَدَقَ
سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يَحْوَ اَنْدِ حَقِّكَ دَرِ قِيَامَتِ بَا وَنُورِي عَطَا
کنده

که بان نور داخل هشت کرد و در حدیث معتبر وارد شده است
که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در روز جمعه اول ماه رجب
منولده شده است و موجب زیادت شرف این روز گردید و در
روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام محمد تقی ۴ در روز
دویم ماه رجب واقع شده و بروایت دیگر در روز سیم ماه رجب
واقع شده و بروایت ابراهیم ابن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقع
شد و ابن عباس گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم این ماه واقع شده
و ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام در دهم این ماه واقع شده است
و بعضی از روایات در فضیلت حضور دهم وارد شده است
و در فضیلت ایام ایضاً ماه رجب احادیث معتبره وارد شده
یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و بنده معتبر از حضرت
امام جعفر صادق و منقول است که حق تعالی فضیلت سه ماه را پانز
امت داده است که با حدی از اتمهای پیغمبران گذر شده نداده است
ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب این امت داده است که با آنها

پیشنداده است سورۀ یس و بشارک الذی بیده الملك و سورۀ
 قل هو الله احد پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع
 فضایل امت را جمع کرده خواهد بود پرسیدند که چگونه جمع
 کند فرمود که در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت
 نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از سورۀ حمد این سه سوره را
 بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام
 و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم
 شش رکعت بجا آورد به سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه
 سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این ماه را پدید و جمیع گناهش از
 شود بغير از شرک بخدا و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام
 البیض ماه رجب روزه دارد خونخالی بهر روزی عبادت یگانه
 بپای و بنویسد و در مقام او را در محل ایمان باز دارد که هیچ
 بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است که ولادت با سعادت
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم

۱۶ ماه رجب بعد و از ده سال قبل از بعوث شدن حضرت رسول
 صلی الله علیه و اله و علی بن ابی طالب کشته است که ولادت حضرت
 امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال دویست و پنجاه
 از هجرت و شب پانزدهم از لیلای منبر است که است و عند دران است
 و احبایان عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول صلی
 علیه و اله منقولست که در شب نهم رجب خونخالی امر میکند
 ملائکه را که هر کس ناهنجاری که در دیوان اعمال مؤمنان باشد
 محو کنند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که روز سیزدهم و
 چهاردهم و پانزدهم رجب روزه دارد و در شبهای آن مشغول
 عبادت باشد از دنیا زود مگر با نوبه وضوح و بهر روز که روزه
 داشته هفتاد گناه کبیره او از مرزیده شود و هفتاد حاجت او
 برآورده شود و در فضیلت که از غیر بیرون می آید نزد میزان و نیز
 صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسماعیل آزاد
 کرده باشد و شفاعت او را قبول کنند در حق هفتاد نفر از اهل

پست و خویشتان او که مستحق حجت شد باشند و حق تعالی بنا کند
از برای او در حیات و در هفتاد هزار شهر و در هر شهر
هفتاد هزار ضروره باشد و در هر ضرره هزار حوریه باشد
و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی علیه
الرحمة لبند صبح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجای وری یعنی شش
سلام با حمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره
حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد
و ایه الکرسی را چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه میگوئی
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس میگوئی
اللَّهُ أَكْبَرُ بِحَسْبِ شَرِّكَ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
و در شب و روز آن زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مؤکداً
و بسند صحیح از ابن فضال منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام
سؤال کرد که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در کدام وقت

بجز اینست

لهذاست فرمود که در نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز پانزدهم
نماز سلمان را باید کرد یک هفتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت
صادق منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت
نماز کرد و در سنه های خود را کسود و این دعا را خواند پس فرمود
که هر که بشنود و غمی مندا کرد و این دعا بخواند الله کرب شد
او زایل گردد و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره
که خواهد بخواند دعا اینست اللَّهُمَّ يَا مُدْلِكُ كُلِّ حَبَّارٍ وَمُعِزِّ
المُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ يُعْجِزُ الْمَذَاهِبُ وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي
رَحْمَةً لِي وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْقَالِكِينَ فَأَنْتَ مُوَدِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ
أَيُّهَا لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادٍ هَذَا
وَمُنْشِئِ الرِّمَكَةِ مِنْ مَوَاصِيهَا يَا مَنْ خَصَّنَا بِالشَّمُوحِ وَالرَّحْمَةِ
فَأَوْلِيَايُ بَعِثْهُ بَعَثْتَهُ مَنْ يَأْمُرُ بِمُضَعِّفَةِ الْمُلُوكِ نَبِيَّ
الْمَذَلَّةِ عَلَى أَعْنَابِهَا فَمَنْ مِنْ سَطَوَانِهِ خَائِفُونَ اسْأَلُكَ بِكَوْنِهِ

لَمْ أَشْفَقْهُمْ مِنْ كِبَرِ بَابِكَ وَاسْتَلَّكَ بِكِبَرِ بَابِكَ الْفِي
^{از برون آواره از او} ^{و بر او ایستاد} ^{از او ایستاد} ^{از او ایستاد}
 أَشْفَقْتَهُمْ مِنْ عِزِّكَ وَاسْتَلَّكَ بِعِزِّكَ الْفِي اسْتَوَيْتَ لَهَا عَلَى عَرْشِكَ
^{بر سر آگاه از از عزت خود} ^{و بر او ایستاد} ^{از او ایستاد} ^{از او ایستاد}
 فَخَلَقْتَ لَهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهَمَّ لَكَ مَذْعِنُونَ أَنْ تَصْلِيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
^{بر آن فریاد بکن} ^{همه} ^{حق خود} ^{پسین} ^{ن برای تو وضع و مقرر} ^{نکته} ^{از حق} ^{فرستاد} ^{بر محمد}
 وَأَهْلِ بَيْتِهِ لِسِرِّ حُجَّاتِ خُودِ الرَّحْمَنِ تَعَالَى طَلَبُ نَمَائِدِ وَبَدَانِ
^{و از این است} ^{او}
 عَمْدُ أَعْمَالِ نَصْفِ رَجَبِ دَعَاءِ امِ دَاوُدَ اسْتِ كِهْ اِبْنِ بَابِو بِه
 وَشَبَّخَ طُوسِ وَسَبْدِ ابْنِ طَاوُسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ لَسْبَدِ هَايِ مَعْنِي
 رَوَابِ كُورِهْ اَنْدِ و بَرَايِ بَرَامِدِ نَطَاجَاتِ وَكُشَفِ كُورَاتِ وَرَفَعِ
 ظَلَمِ ظَالِمَانِ مَجْرَسِ وَبَحْلِ رَوَايَاتِ اَنْشِ اَنْشِ كِهْ فَاطِمَهْ مَا دَرِ
 دَاوُدِ بْنِ الْحُسَيْنِ لِسِرِّ زَادَهْ حَسَنِ حُجَّجِ دَاوُدِ حَضْرَتِ اِمَامِ حَبِيبِ
 صَادِقِ بُوْدِ و بَشِيرِ دَاوُدِ اَنْحَضْرَتِ رَاسِخِ زَادَهْ بُوْدِ و چُونِ مُحَمَّدِ
 عِدَاةِ اللَّهِ بِنِ الْحُسَيْنِ دَرِ مَدِينَهْ خُورِجِ كُورِ وَ مَنْصُورِ دَوَانِغِي لَشُكْرِ
 وَرِشَادِ وَاوَرَا كُشْتِنْدِ وَاِبْرَاهِيمِ بَرَادِرِ مُحَمَّدِ وَاِنْزِ شَهِيدِ كُورِنْدِ
 وَعِدَاةِ اللَّهِ بِنِ الْحُسَيْنِ وَجَمْعِ اَنْشَادَاتِ حَسْبِي بَا غُلِ وَزِجْجِي
 اَزِ مَدِينَهْ عِبْرَاتِ بَرْدِنْدِ دَاوُدِ نِيَزِ دَرِ مَبَانِ اِنْفَا بُوْدِ اَمِ دَاوُدِ

گفت

۱۸
 گفتم چون من در آن حبس فرزند من گذشت و از او خبر بپرس
 می رسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلحا و نیکان و
 برادران مؤمنان دعا می نمودم و ایشان تقصیر نمی کردند
 و مطلقا اثر اجابت نمی یافتیم و گاهی خبر می رسید که داور
 کشته اند و گاه می گفتند که او را با پیر غم او زیر عمارت زنده گذا
 رده و روز بروز مصیبت من عظیم تر و اندون من بیشتر می شد تا آنکه از غم
 کداحتم و پیر شدم و از ملاقات و نا امید گردیدم تا آنکه روزی
 شنیدم که حضرت صادق علیه السلام عارض شده است بجای در آن محضر
 رفتم چون حواله گرفتم و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت
 فرمود که از داور و حقه خبر داری و من شیر داور را با من حضرت داده
 بودم چون نام داور را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داور
 کجاست آن در عمارت محبوس است و من از ملاقات و قطع امید
 کرده ام و ارشاد الناس می کنم که او را دعا کنید و برادر رضاعی
 شماست حضرت فرمود که چرا غافل از دعا می شغفناح و دعا خوانا

و نوح و ان دعائیت که درهای آسمان کثوره میشود و ملائکه
 استقبالی میکنند خوانند انرا و بشارت میدهند و را باجابت
 و ان دعائیت که از جیب الدعوات محبوب نمیکرد و خوانند
 ان را ثوابیست بجز از بهشت ام داود گفت ای فرزندان طاهرین و را
 کویان چگونه است ان دعا حضرت فرمود که ایما در را و دماه
 محرم یعنی ماه رجب نزدیک شده است و ان ماهیست مبارک
 و حرمت ان عظیم است و دعاها در ان مستجابست چون انماه دراپد
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم انرا که ایام الپضاند روز بدار
 پس حضرت کیفیت ان عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ
 کن و همه کس تعلیم مکن که میسرسم که بدست کسی افتد که برای
 امر باطلی و نامشروعی این دعا را بخواند بدرستی که این دعا بسیار شریف
 و مستجاب است بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند الله بر او رده میشود
 و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته شود و پادرها خابل باشند
 میان تو و حاجت تو را بر می آورد و هر که این دعا را بخواند خداوند

و هر که بخواند این دعا را
 بخواند الله عزوجل آسمان
 میگرداند و رسیدن تو را به
 مطلب تو

خواه مرد و خواه زن و اگر جزو این همه دشمنان زنند تو باشی خداوند
 قادر کفایت شر ایشان میکند و زبان ایشان را می بندد
 و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند ام داود گفت که حضرت
 این دعا را برای من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب داخل
 شد انچه حضرت فرمود بود بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام
 و خفتن ادا کردم و از روز افطار نمودم و قدری عبادت کردم
 و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا
 و عباد را که من برای ایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول
 مرا خطاب فرمود که ای مادر داود بشارت باد تو را که این
 جماعت که می بینم همه برادران و پاوران و شفیعان تواند
 و از برای تو طلب امرزش میکنند و بشارت میدهند تو را بآنکه
 حاجت تو برآورده است پس بشارت باد تو را بامرزش خدا و خدای
 خدا و خدا نور اجرا ی خیر دهد و شاد باش که خوشتر از تو
 تو را حفظ میکند و بنویس که خداوند ان شاء الله تعالی

گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن بانقدر زمان که سوار
شد روی از عرا بیدینه اید و در نیز من آمد و گفت ای مادر من دعا
در زندان بسیار تنگی و سنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم
از خلاص شدن چون شب نصف حجب شد در خواب دیدم
که بلند پاهای زمینیست شد و نور آدیدم بر روی حصیر از خود
نشسته بودی و بر روی نور از خید بودند که سرهای ایشان در آستان
بود و پاهای ایشان در زمین و شیخ و تنزه خدا میکردند پس
یکی از ایشان که از همه خوشو تر و خوشبو تر بود و جامهای پیا
پا کینه در بر داشت گمان کردم که حضرت مهالت پناه صلی الله
علیه و آله و سلم است خطاب کرد بامری که بشارت باد نور
ای فرزندان عجزه صامحه که خوشحالی دعا می ماند و نور در حق
نومستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصوره و انقیاد بندها
رسیده مطلب فرامده بودند در میان شب را بنزد او بودند پس امر کرد
که زنجیرها را از من برداشته اند و ده هزار درهم که زیاده از هزار

توان بوده باشد بحساب آن زمان من عطا کرد و فرمود که مرا بر سر
راه واری سوار کنند و بنهایت سرعت بمیدینه پیاورند ام داود
گفت که من را و در آن خدمت حضرت صادق ع بودم حضرت
فرمود که سبب خلاص توان بود که منصور حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام را در خواب دید که با و فرمود که رها کن فرزند مرا
و اگر نکنی نور در این آتش می اندازم چون نظر کرد و رای
آتش دید در زیر پای خود پس از دهشت پیدار شد و از گریه
خود پشیمان گردید و تورا رها کرد اما کیفیت این عمل شریف
ام داود گفت که حضرت صادق ع فرمود که در ماه مبارک
رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و روز بدار و در روز
پانزدهم در وقت زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک زوال
غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را پیش
و بخانه خلوت برو و سعی کن که کسی بنزد تو نیاید که تو را متو
کرد اند و با تو سخنان بگوید و هشت رکعت نافله زوال بجا آورد و رکوع و سجود آنها را خوب عمل آورد

پس نماز ظهر را با داب و شرایط بعد از نماز و نیت ظهر
 دو رکعت نماز بکن هر سوئه که خواهی و بعد از آن صد مرتبه
 بگو یا فاضل حوائج الطالبین ^{در هر رکعت} تا ناله عصر را با داب بجا
 آوری و در بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت
 از ناله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوئ قل هو الله احد و بگو
 سوئ انا اعطینا الک کوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و اداب
 بجا آورده و در روایتی وارد شده است که بر هر وی حصی یا کینه
 بنشین پس صد مرتبه سوئ حمد و صد مرتبه سوئ قل هو الله احد
 و ده مرتبه آیه الکرسی بخوان پس هر یک از این سوره ها را یک مرتبه
 بخوان سوئ انعام و بنی اسرائیل و کف و لقمان و کس و انا انات
 و حم سجده و حم عسق و حمد یحیی و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک
 الذی بیده الملك و فی العلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر
 نتوانی این سوره ها را از روی صحف درست بخوانی بگو عن همه
 هزار مرتبه سوئ قل هو الله احد بخوان و شیخ معین علیه الرحمة

کفر است

گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سوره های مخصوص را بخوان
 صد مرتبه سوئ حمد و ده مرتبه آیه الکرسی و هزار مرتبه سوئ قل
 هو الله احد بخوان و این احوط است و در روایت دیگر وارد شده است
 که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا
 الله و الله اکبر و بعد از آیه الکرسی صد مرتبه بگوید
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر آیه الکرسی را نیز درست بخوانی
 خواند صد مرتبه سوئ حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد بخواند پیر
 دعا را بخواند و آیه الکرسی را هفتاد و یک مرتبه بخواند و

بخواند و دعا اینست **بسم الله الرحمن الرحیم**
 العظیم الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال و الاکرام
 الرحمن الرحیم الخلیم الکریم الذی لیس لیه مثل شئ و هو السميع
 البصیر العظیم الخبیر اللطیف شهید الله انه لا اله الا هو
 و الملائکة و اولو العلم قائما بالفضیلة لا اله الا هو العزيز
 المحکم لا اله الا انت سبحان الله الا سلام و ملک و رسله الکریم

الحکیم

[illegible]

وَرَحْمَةً

وَأَفْضَلُ

وَسُوْنًا ۝

من

وَاهْدِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صِلَتَكَ إِلَيْهِمْ قَلَامِي أَرْوَاهِمُ وَأَجْزَاهِمُ
وَأَجْعَلَهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَفْعُ
بِكَ إِلَيْكَ قَبْكَرِيكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ الْحُجُودِ
وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَيَا هُدًى طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ
مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدًا مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرَفِيهِ مَسْمُوعَةٍ غَيْرَ مَرْذُوءَةٍ
وَيَا دَاعِيَكَ بِهِ مِنْ دَعْوَى مُجَابَةٍ غَيْرِ مُجْتَنَبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا حَرِيمُ
يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مَبِيتُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ
يَا وَكِيلُ يَا مُفِيتُ يَا حَجِيْرُ يَا حَبِيْرُ يَا مُبِيْرُ يَا مُبِيْنُ يَا مُنْعِيْ
يَا مُدْبِرُ يَا مُحِيطُ يَا كَبِيْرُ يَا قَدِيْرُ يَا صَبِيْرُ يَا عَفُوْرُ يَا شَكُوْرُ
يَا بَرُّ يَا طَهْرُ يَا طَاهِرُ يَا فَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا حَاطُ
يَا مُفْتَدِرُ يَا حَقِيْقُ يَا مُجَبِّرُ يَا مُضَرِّبُ يَا وَدُوْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ
يَا مُدْعِيْ يَا مُعِيْدُ يَا شَهِيدُ يَا قَوِيْ يَا مُحْسِنُ يَا مُحِيطُ يَا مُفِيتُ يَا
مُفْقِرُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا فَاضِلُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيْ يَا مُرْسِلُ
يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيْ يَا مُنْعِيْ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِيْ

۹۹۰
خفیه

بِاتِّحَافٍ

وَقَفَرِي وَانْفِرَادِي وَوَحْدِي وَخُصُوعِي بِرَبِّكَ وَ
اعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ دُعَاءُ الْخَائِضِ
الذَّلِيلِ الْخَائِشِ الْخَائِفِ الْمُسْقِطِ لِلْبَائِسِ الْمُهِنِ الْخَجِرِ الْجَائِعِ
الْفَقِيرِ الْعَائِدِ الْمُسْتَخِيرِ الْمُتَرْبِّدِ السَّائِغِ مِنَ الْمُسْكِينِ
لِرَبِّهِ دُعَاءُ مَنْ أَسْلَمَتْهُ يَفْنَهُ وَرَفَضَتْهُ أَحْبَبَتْهُ وَ
وَعَظَمَتْ جُجَعَهُ دُعَاءُ حَرْوٍ حَزِينٍ صَغِيرٍ مَهِينٍ
بَائِسٍ مُسْكِينٍ بِكَ مُسْتَخِيرٍ اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ لَيْسَ لَكَ
مِثْلُكَ مَلِكٌ مُقَدِّرٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ وَتَلْكَ
مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَنَّكَ
مُجْرِمَةٌ هَذَا الشَّهْرُ الْحَرَامُ وَالْبَيْتُ الْحَرَامُ وَالنَّكَلُ الْحَرَامُ
وَالرُّكْنُ وَالْمَقَامُ وَالْمَشَاعِرُ الْعِظَامُ وَبِحُجَّتِكَ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ وَالْهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلَا بَرَاءَةً
لِسَمَاعِيلَ وَاسْتَحْوَى بَنِي إِسْرَافِيلَ وَبَعَثَ عَلَى بَعْقُوبَ وَيَا مَنْ
كَشَفَ نَعْدَ الْبَلَاءِ ضَرَّ ابْنِ يَدِ يَارَ دُ مَوْسَى عَلَى أَمِّهِ

مُسْكِينٍ

يَكُونُ

وَالشَّيْءُ الْحَرَامُ

يَا مَنْ

وَيَا مَنْ أَلَدَ الْخَضِرَ فِي عِلْبِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِنَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا
يَحْيَى وَكَرِيمَ عِيسَى يَا حَافِظَ بَيْتِ شَعْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِيَّةٍ
مُوسَى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي
كُلَّهَا وَتَجْعَلَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتَوْجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَّا نَكَ
وَإِحْسَانَكَ وَغَفْرَانِكَ وَحَبْلَانِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَقْلَعَ عَنِّي
كُلَّ حَلْفَةٍ صَوَّيْتُهَا وَبَيْنَ يَدَيَّ وَتَقْلَعَ لِي كُلَّ رِبٍّ
وَتُلْتِمِسَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخَفِّرَ عَنِّي كُلَّ
نَاحِلٍ يَشْرُو وَتَكْفِ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ
وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِي كُلَّ غَائِبٍ وَتُجَوِّدَ
بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَتُجَاوِلَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعِنِكَ وَتُجَوِّدَ
عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَجْمَعَ الْجَنِّ الْمُتَوَرِّينَ وَهَضَرَ عُنَاهُ
الشَّيَاطِينَ وَازْدَلَّ بِرَبِّهِ الْخَبِيرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُسْلُطِينَ عَنْ
الْمُسْتَضْعَفِينَ يَا سَيِّدِي وَيَا مَالِكِي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
عَلَى مَا تَشَاءُ وَلَشَهِيدِكَ بِمَا تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا

حَلْفَةٍ بَيْنِي

يَسُوءُ

حَاجَتِي

يَا مَنْ

تُعْجِلُ

يَا مَنْ

تَشَاءُ كَسْبَ بسجده بود و پهلوهایی روی خود بکمر خاک بگذارد
و بگوید **اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي**
و اجتنهادی و تضرعی و مستکتنی و فقیری **إِلَيْكَ يَا رَبِّ**
كَرْ حَضْرَتِ فرمود که سعی کن که آب زنده ات پیرن آید
اگر چه بقدر هر کسی بوده باشد که از علامت جاب دعا
و در روایت دیگر و اندیشه است که در سجده این دعا بخواند
اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ
و فقیری و فاقته **إِلَيْكَ** و ارحم انفرادی و خضوعی و اجتنهادی
بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكَّلْ عَلَى عَمَلِكَ اللَّهُمَّ بَكَ اسْتَفْجِ وَبِكَ اسْتَجِ وَ
و محمد عبدك و رسولك و اياه ائوجه **إِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي**
كُلَّ حَزُونَةٍ وَذَلَّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاعْطِنِي مِنْ خَيْرِ
أَكْثَرِ مَا أَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ وَبَرِّئَا
و یکصد مرتبه در سجده بگوید یا فاضل حوائج الطالبین
إِقْضِ حَاجَتِي بِلَطْفِكَ يَا خَفِيَ الْأَطَافِ و در روایت دیگر گویند
بگوید یا فاضل حوائج الطالبین یا خفی الاطاف

وارد شده است که مادرد او و حضرت عرض کرد که ای سید
و افاقی من یا این دعا را در غره ماه رجب میتوان خواند حضرت
فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز
جمعه باشد صاحبش فایده نمیشود مگر آنکه خدا می فرماید
و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض آید ماه را روزه بدارد
و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بخوبی که ذکر
کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر آمده
که حضرت فرمود در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند
حاجتش برآورده میشود **و انی انا حارث ظاهر مدینو**
که در هر ماه که ایام البیض از اعیان سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد
مطلوب فایز میگردد و در نیت که اگر در روز عرفه
و جمعه و سایر ایام منبر که نیز این عمل را بدون روزه
بجاء آورد خوب باشد و اگر در غیر اینها هم که ذی الفعد

و ذی الحجه و محرم و ماه رجب سید عار خواند میجای مُحَرَّم
 هَذَا الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِكُوبِ مُحَرَّمِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَ هَذَا
 بِنِدَائِهِ يَنْشُدُ **فصل پنجم** در بیان فضایل و اعمال نصف
 آخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران رحمه الله
 علیهم گفته اند که روز هجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول
 خدا صلی الله علیه و آله از دنیا رفت پس حزن و اندوه
 و غم بر آنها که درین مصیبت شمانت کرده اند مناسب است
 خصوصاً غایت و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه است
 گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوٰت الله علیها در روز
 نپست و بیکم و ماه رجب بعالم قدس رختال نموده اگر
 چه خلاف مشهور است اما العزیز ثانی و ظالم انان حکمر
 گوشه حضرت رسالت صلی الله علیه و آله که عمده الهی
 عمر علیه اللعنه و العذاب است و زیارت آنحضرت احیاناً
 مناسبست بخوبی که گذشت و شیخ مفید علیه الرحمه

گفته است که در نپست و دهم این ماه معونه علیه اللعنه
 بجهنم واصل شده است مستحب است که این روز را روزه
 دارند بشکر این نعمت و در روز نپست و سیم این ماه خارجیان
 خجری زهرالوده بهر آن مبارک حضرت امام حسن مجتبی صلوٰت
 علیه زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان آنحضرت
 مناسب است و در روز نپست و چهارم این ماه فتح خبیر بر دست
 معجز نمای اسد الله الغالب علی بن ابی طالب علیه التلم جاری
 و مرجب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد گفته اند روز
 انروز شب کبر این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ علی
 ذکر کرده است که شهادت امام موسی کاظم علیه السلام
 در روز نپست و پنجم ماه رجب واقع شده اما الحادیت
 بسیار در فضیلت این روز و ثواب روز اشوار شده است
 و روایت نقل کرده اند از ابن بابویه و غیره که حضرت رسول
 در روز نپست و پنجم ماه رجب مبعوث بر سالت شد و این غایب

مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد
 اما در فضیلت روزن اش ششم نیست چنانچه از حضرت امیر المومنین
 علیه السلام منقولست که روزن اش کفاره دویست سال کناهست
 و بسند بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که روز
 بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزن او را کفاره
 سال کناه گرداند و بنا از آنحضرت منقولست که هر که
 روز بیست و هشتم ماه رجب را روزه دارد حق تعالی روزن او را کفاره
 هشتاد سال کناه گرداند و روز بیست و هفتم این ماه
 از جمله اعیان عظیمه است و روز بیست که حضرت رسول صلی
 علیه و آله در این روز سالت بر امت مبعوث گردید و جبرئیل
 علیه السلام پیغمبر بر آنحضرت نازل شد و شب نهمین رجب
 مبارک است و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع
 منقولست که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم
 از آنچه افتاب بر آن می نایند و آنشب بیست و هفتم این ماه است و

در صبح آنشب حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر سالت مبعوث
 شد و کسی که عبادت کند این شب را مثل اجر شصت سال
 عبادت خدا با و عطا می فرماید پس بدینند که عمل این شب چیست
 فرمود که چون نماز خفتن بگذاری بخواب و هر وقت
 از شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و خواه
 بعد از آن برخیز و دو رکعت نماز کن و بعد از
 هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد
 یکسوره از سوره های کوچک بعد از کبریا بخوان و چون
 از همه فارغ شوی چنانچه نشسته سوره حمد و قل اعوذ
 برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها
 الکافرون و انما از لنه فی لیله القدر و یا اکریم
 هربک را هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان الحمد لله
 الَّذِي لَا يَخْذُلُ وَلَا يَأْمُرُ بِكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبَّرُ مَكِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
برای او که در روز نهمین رجب از آنحضرت منقولست که هر که در این روز صد مرتبه بخواند بر او صد سال عبادت عطا می شود

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَقْبُولُ وَذُنُوبَنَا مَعْفُونٌ وَحَسَنَاتُنَا مَكُورَةٌ
وَسَيِّئَاتُنَا مَسْنُونَةٌ وَكُلُّوْنَا بِحُجْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةٌ وَأَرْزَاقُنَا
مِنْ لَدُنْكَ بِالْبَرِّ مَسْرُورَةٌ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْغُظْرِ
الْأَعْلَى وَأَنْتَ إِلَهُ الْحَيِّ وَالْمُنْتَهَى وَأَنْتَ لَكَ الْمَاءُ وَالْجِبَاوَاتُ
لَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذَلَ وَنُخْرِبُ
وَأَنْتَ فِي مَنَاعَتِهِ نَهَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَلُكَ بِحُجَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ
وَكُنْتَعِدُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِزَّنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَبَسْتَلِكَ مِنْ
الْحَوْلِ الْعَيْنِ فَأَعِزَّنَا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَ
كِبَرِيَّتِنَا وَاحْصِرْنَا عِنْدَ إِفْرَاقِ جَالِنَا وَأَطْلُ فِي طَاعَتِكَ
وَمَا بَقِيَ إِلَيْكَ وَحُطِّي عِنْدَكَ وَبُزْلُ لَدُنْكَ أَعْمَارُنَا وَاجْعَلْ
فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتَنَا وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ فَفَرِّقْ بَيْنَنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَنْدِ يَا بَابِنَا وَأَتْمَمْنَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِنَا فِي جَمِيعِ
مَنَاسِلِنَا لَا تَنْفُسْنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَلُكَ بِأَسْمِكَ

العظيم

العظيم وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ
لَنَا الذُّنُوبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ
وَهَذَا رَجَا الْمُكْرَمِ الَّذِي كَرَّمْنَا بِهِ أَوَّلَ اسْمِهِ فَاسْتَلْكَ
بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ
فَاسْتَعِزَّ فِي ظِلِّكَ فَكَلِّمْهُ بِحُجَّتِكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَالَمِينَ فِيهِ
بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لِنُفَاعِلَكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ
السَّيْلِ وَاجْعَلْ مَقْدِنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقْدِنٍ ظَلِيلٍ وَمَمْلُوكٍ
يُزِيلُ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ افْلَحْنَا مَقْدِنَ مَنْجِيٍّ غَيْرِ
مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا
اسْتَلَّكَ بِعِزَّتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَبِوَجْهِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ
إِثْمٍ وَالْغَنَمَةِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزِ بِأَمْنِكَ وَالنَّجَاتِ مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ وَسُئْلَكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلَكَ
وَطَلَبَكَ الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَلُكَ بِالثَّقَةِ وَالْجَا

وَأَنْتَ بِالْغُظْرِ الْأَعْلَى وَأَنْتَ إِلَهُ الْحَيِّ وَالْمُنْتَهَى وَأَنْتَ لَكَ الْمَاءُ وَالْجِبَاوَاتُ

وَلَا لِيكَ مُسْتَهَيِّ الرِّبَا وَالنَّكَاحِ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَاجْعَلْ
 الْقَبْرَ فِي قَلْبِي وَالتَّوَرَّ فِي بَصَرِي وَالتَّصَبُّعَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرُ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ
 قَارِ زُقَّتِي وَبَارِكْ لِي فِي مَارِ زُقَّتِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي
 فِي مَا عَيْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ شُكْرُ رُودِ بَكُو
 اَللّٰهُمَّ الَّذِي هَدَيْتَنَا لِعَرَفَةِ وَخَصَّنَا بِوَلَايَتِهِ وَوَقَّعْنَا لِقَاءَهُ
 اَللّٰهُمَّ بَكُوَيْدِ شُكْرِكَ اَصْدَرْتَهُ لِي سِرًّا سَجَدَ بُوَادِرُ بَكُوَيْدِ اَللّٰهُمَّ
 اَللّٰهُمَّ فَضِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَاجْعَلْ الْقَبْرَ فِي قَلْبِي وَالتَّوَرَّ فِي بَصَرِي وَالتَّصَبُّعَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرُ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ
 قَارِ زُقَّتِي وَبَارِكْ لِي فِي مَارِ زُقَّتِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي
 فِي مَا عَيْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ شُكْرُ رُودِ بَكُو
 اَللّٰهُمَّ الَّذِي هَدَيْتَنَا لِعَرَفَةِ وَخَصَّنَا بِوَلَايَتِهِ وَوَقَّعْنَا لِقَاءَهُ
 اَللّٰهُمَّ بَكُوَيْدِ شُكْرِكَ اَصْدَرْتَهُ لِي سِرًّا سَجَدَ بُوَادِرُ بَكُوَيْدِ اَللّٰهُمَّ

صادق علیه السلام سئوال کرد که ای ابا عبد الله ای شهر و عید من
 حضرت فرمود بی شریف تر و فاضل تر همه روزیست که حضرت
 رسول الله علیه و آله بر سالک مبعوث گردیده است و آن
 بیست و هفتم ماه رجب است باید که روزی بداري و صلوات
 بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله و زیارت حضرت امیر المؤمنین
 در این روز منقول است و نماز این روز بطریق مختلفه وارد شده
 و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث
 ظاهر میشود که هر وقت روز که بکند خوب است و سبب معبران در بنا
 الصلوات منقول است که چون حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه
 بیخدادت تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم
 روز داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که
 این روز را روزی بدارند و در هر یک دو ازار رکعت نماز بکنند یعنی
 هر دو رکعت بیك سلام و در هر رکعت بمحمد و مرسلین که خواهند
 بکنند و چون از همه فارغ شوند سوئ حمد و سوئ قل هو الله احد

وَسُورَةُ فَلَا عُوذُ بِرَبِّ الْفَلَوِ وَسُورَةُ فَلَا عُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ هَرَبُ رَاجِحٍ
مَرْبُوهٍ بِخَوَانِدِ لِرَجَاهِ مَرْبُوهٍ بِكُوبِ لَإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
لِرَجَاهِ مَرْبُوهٍ بِكُوبِ لَإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا لِيَرْجِيَهُ
مَرْبُوهٍ بِكُوبِ لَإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ رَبِّي أَحَدًا وَسَبْدٌ مَعْبُودٌ لِيَرْجِيَهُ
الْأَمْرُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ مَنْعُولٌ كَمَا دَرَانِ رُونَ دُورِ كَعْتِ نَمَازِجَا
مِوَادِي وَدُرْهُرِ كَعْتِ بَعْدَ زَحْمِ هَسُونِ كَمَا مَبْسُورٌ مِيخَوَانِ
وَبَعْدَ زَحْمِ دُورِ كَعْتِ سَلَامِ مِيكَوَانِ وَيَزِيدُ عِلْمَ مِيخَوَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَمْ يَأْخُذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
مِنَ الدِّينِ وَكَثْرَةُ بُلْغِي يَا عَدْنِي فِي مَدَنِي يَا صَاحِبِي فِي شَدَنِي
يَا وَلِيَّيْ فِي نَعْمِي يَا غِيَاثِي فِي رَعْبِي يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي
فِي غَيْبَتِي يَا كَالِي فِي وَحْدَتِي يَا أَلْبَنِي فِي وَحْشَتِي أَنَا السَّائِرُ عَوْنُ
فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُفْعِلُ غَيْرُكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْبَغِيضُ صِرْعَتُكَ فَلَكَ
الْحَمْدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْرِ عَوْنِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلِي عَشْرَتِي
وَأَصْلِي وَآلِي وَأَسْرِ عَوْنِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلِي عَشْرَتِي وَأَصْلِي وَآلِي

وَأَصْلِي عَنِ جُورِي وَتَحَاوَزَ عَن سَتَانِي فِي أَصْحَابِ الْحَبَّةِ وَقَدْ الصَّدَقُ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ وَحِينَ أَنْ نَمَازُودَ عَاقِبَ شَوِي سُوْرُهُ
حَدِّ وَفَلَّهِ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَفَلَّهِ عُوذُ بِرَبِّ الْفَلَوِ وَفَلَّهِ عُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَفَلَّهِ
يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
مَرْبُوهٍ مِيخَوَانِ لِرَجَاهِ مَرْبُوهٍ مِيكَوَانِ لَإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
مَرْبُوهٍ مِيكَوَانِ لَإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا لِيَرْجِيَهُ
بَطْلِبُ وَبَسْبَدٌ مَعْبُودٌ لِيَرْجِيَهُ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
مَنْعُولٌ كَمَا سَتَانِ سَتَانِ عِلْمَ دَرْدُورِ وَبَعَثَ بِخَوَانِدِ يَامِنْ
أَمْرًا بِالْعَفْوِ وَالنَّجَاوِ وَوَضَعْنَ نَفْسَهُ الْعَفْوُ وَالنَّجَاوِ بَا مَرْعَفِ
وَتَحَاوَزَ عَفْوِي وَتَحَاوَزَ بَا كَرِيمِ اللَّهُمَّ وَقَدْ أَكْذَى الطَّلَبُ
وَأَعْبَتِ الْحِكْمَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْأُمَالُ وَأَنْفَطَعَ الرَّجَاءُ
لَا أَمْنُكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَطَايِلَ الْبَلَدَ
مُشْرَعَةً وَمَنْهَايِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُشْرَعَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَزْعَالِ

ندارد گفتاں صد سال گناه او باشد و هر که روز سی ام این ماه را روزی
 دارد خوشحالی گناه گذشته و آینه او را پامزد و در روز آخر نماز
 سلام است بخوبی که در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصا
 ماه باشد در روز نیت هم نیز احتیاطا بکند و در رکعت دعوات
 از برای این ماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چو نصد معنری
 بنظر نویسد بخواسم ایراد نمازم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقتل
 مطلق صلوٰه خوبت بکند بدین **سَبَّاقُل** سی رکعت نماز هر
 رکعت بعد از حمد سه مرتبه مجد یعنی قل یا ایها الکافرون
 و سه مرتبه توحید یعنی قل هو الله احد **سَبَّاقُل** دوم ده رکعت
 با حمد و مجد **سَبَّاقُل** سوم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سوژه را
 جاء نصر الله در هر رکعت **سَبَّاقُل** چهارم صد رکعت در هر رکعت او
 بعد از حمد قل اعوذ برب الغلو و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الغلو
سَبَّاقُل پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد پست و پنج مرتبه توحید
سَبَّاقُل ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه ایة الکرسی

سَبَّاقُل هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین
 هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوٰه و ده مرتبه
 شپحات اربع **سَبَّاقُل** هشتم پست رکعت در هر رکعت یک حمد
 و هر یک از چهار قل سه مرتبه **سَبَّاقُل** نهم دو رکعت بحد و پنج نوبت
 الهکم التکاثر **سَبَّاقُل** دهم دو از ده رکعت بعد از حمد
 با حمد و سه مرتبه توحید **سَبَّاقُل** یازدهم دو از ده رکعت با حمد
 دو از ده مرتبه ایة الکرسی **سَبَّاقُل** و از ده دو رکعت با حمد و ایة
 امن الرسول ده مرتبه **سَبَّاقُل** بیست و نهم ده رکعت در رکعت اول بعد از
 حمد سوژه و العاديات و در دوم سوئ الهکم التکاثر **سَبَّاقُل**
سَبَّاقُل چهاردهم سه رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوژه توحید
 و ایة قل انما انا بشر مثلكم نا آخر سور **سَبَّاقُل** پانزدهم و شصت
سَبَّاقُل هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه سوئ توحید در هر رکعت
سَبَّاقُل هیجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوژه توحید و
 معوذتین هر یک ده مرتبه **سَبَّاقُل** نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت

تمام

ثَمَّام كُودَن رَكَعَاتِ صَدْرِيَّةِ صَلَوَاتِ بِرَحْمَةِ وَالْعَمَدِ وَصَدْرِيَّةِ
 اسْتِغْفَارِ سَبِّ سَيِّدَامِ دَه رَكَعَتْ دَرْ هَر رَكَعَتْ عِبَادَازِ حَمْدِهِ
 مَرِيَّةِ تَوْحِيدِ وَدَرْ هَر يَكْ از اَيْنِ نَمَازِهَا ثَوَابْهَايِ پَسَارِ مَذْكُورِ
 وَبِنَايِ عَدَمِ اعْتِمَادِ بَرَسَنَدِ ذِكْرِ نَكْرَدِه اَم وَجَمِيعِ نَوَافِلِ كِه مَذْكُورِ
 مِيشُودِ هَر رَكَعَتْ بِيَكِ سَلَامِ اسْتِ وَبَعْضِي كِه طَوَّلِ دَامِدِ وَبِنَا
 نَمَازِ شَامِ وَخَفَرِ نَافِعِ شَدِه اسْتِ وَبَابِدِ عِبَادَازِ حَوْلِ وَخَفَرِ
 نَافِعِ شُودِ كُودَنِ خَالِي از اشْكَالِ سَبِّ لَهْذَا نَمَازِ شَهْرِ سَبِّ
 رَغَائِبِ رَا دَر اَيْنِ رِسَالَه اِيْرَادِ مَنُودِ مِ بَا نَكِه از طَرَفِ عَاقِبَه نَقْلِ
 شَدِه اسْتِ وَمَعْبَرِ سَبِّ **بَابِ دَوِ يَمِ** دَر بَابِ فُضْلِ اَهْلِ اَعْمَالِ
 مَآه مَبَارَكِ شَعْبَانِ وَاَيَّامِ وَلِيَّالِي اسْتِ وَدَر اَيْنِ مَسْأَلِ
فُضْلِ اَوَّلِ دَر بَابِ فُضْلِ اَيْنِ مَآه اسْتِ وَثَوَابِ رُوزِ اسْتِ
 بَدَانَكِه فُضْلِ مَآه شَعْبَانِ زِبَارَه از فُضْلِ مَآه رَجَبِ اسْتِ وَمَسْأَلِ
 مَحْضَرِ سَيِّدِ اَنْبِيَا صَلِيَ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَآه شَعْبَانِ رَا مَشَاهِدِ
 مِيشُودِ اَمْرِ مِيفَرِ مَوْدِ نَدَا كُنْدِ رَا نَدَا كُنْدِ دَر مَبَانِ مَرْدَمِ كِه اِيْ اَهْلِ

مدینه من رسول انجابت رسول خدا صلی الله علیه و آله بجا ب شما
 و میفرماید که شعبان ماه من است خدا رحمت کند کسی که یار
 کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که از روزیکه
 ندای منادی از آنحضرت را شنیدم روز شعبان را رک ز گروم و ناز
 ام رک نخواهم کرد ان شاء الله تعالی و فرمود که روز ماه شعبان و
 مبارک رمضان توبه ایست از خطای هر کس که گناهان و ایضا
 منقولات از اتم سلسله که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
 نمیداشت و گرامه شعبان که آن را وصل می کرد بمباه مبارک رمضان
 و ایضا منقولات که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روز
 از روزه های سنت افضل است فرمود که روز شعبان برای
 بزرگوارترین ماه مبارک رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام نقل
 که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله شعبان را روز میباش
 و وصل می کرد بمباه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خلقت
 و روز هر دو کفایت گناهان گذشته و آینده است و ایضا

آنحضرت

آنحضرت امام محمد باقر ع منقولات که هر که ماه شعبان را روز دارد
 او را پاک گرداند از هر غرضی و از منتهای معصیت و از تمام
 در وقت غضب و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقول
 که ماه شعبان ماه هیئت شریف و از ماه منبت و حاملان عرش
 آن را بزرگوارترین می نمایند و خصوصیت آنرا می شناسند و آن ماه هیئت
 که زیاده میشود بدان روزهای بنده گان از برای ماه مبارک رمضان
 و زینت میکند در آن بهشتها را و از آن شعبان نام کرده اند
 برای آنکه منتهی و بسیار میگرد در آن روزهای مؤمنان
 و حسنه در آن مضاعف میگردد هفتاد برابر و گناه در آن
 پست میگردد و امرزید میشود و اعمال خیر در آن مقبول
 میگردد و خداوند جبار نظر می کند بوی روز داران
 و عبادت کنندگان این ماه پر مبالغات میکند بایشان با حلال
 عرش پس در فضیلت روز هر روز این ماه انقدر فرمود که ذکرش
 موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق

منقولست که روز شنبان زنجیره بسته است از برای روز قیامت
 و هر بنده که در شعبان روز یکبار بگوید **اللهم صل علی امیر**
المؤمنین با صلاح آورد و کفایت کند شتر شنان او را و کمتر ثوابی که برون دارد
 روزی از شعبان میدهند است که بهشت از برای او واجب گردد
 و سندهای معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله
 علیه و اله فرمود که شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه
 خداست پس هر که یکروز از ماه من و روزی بدارد من شفیع او باشم
 در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزی بدارد گناهان گذشته
 او امرزیده شود و هر که سه روز از ماه من روزی دارد او را ندا
 کنند که عمل را از سر کبر بپوشی و گناهنداری و سندهای از
 امام رضا علیه السلام منقولست که هر که یکروز شعبان را از برای خدا
 روزی بدارد داخل بهشت شود و هر که در یکروز شعبان هفتاد
 مرتبه استغفار کند در قیامت در زمزم حضرت رسول صلی الله
 علیه و اله محسوس شود و گرامی داشت خدا او را واجب کرد و هر که

در شعبان نصیحت میکند اگر چه نصف راتنه خفا باشد خدا
 بدن او را برایش حجت م حرام گرداند و هر که سه روز از آخر شعبان
 روزی دارد و وصل کند بماء رمضان خدا ثواب روزه
 دو ماه متصل برای او بنویسد و این باب بیهوشی روایت کرده است
 که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول خدا صلی
 علیه و اله زیاده از ماههای دیگر روزی میکند گفت
 ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن ماه
 که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم
 که عمل من بالا رود در روزی که روزی باشم و ایضا روایت کرده است
 که از آنحضرت پرسیدند از روزی رجب فرمود که چرا غافلید
 از روزی شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است
 سنده معتبر از حضرت خیر البشر صلی الله علیه و اله که فرمود شعبان
 ماه منست هر که یکروز از ماه من روزی دارد بهشت او واجب
 شود و هر که دو روز روزی دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران

و صد یگان باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند بماء
 رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون
 حرام شده باشد که او را نفع میدهد و بسند صحیح از حضرت صادق
 علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان را
 روزه دارد و هشتاد و او واجب کرد و حضرت رسول خدا صلی الله
 علیه و آله شفیع او باشد در قیامت و اینها بسند معتبر از حضرت
 صادق و غیر روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشود میفرمود
 که ابکرم اصحاب من میدانند که این چه ماهیست این ماه شعبان است
 و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود که شعبان ماه
 پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب ب
 پروردگار خود و مجربان خداوندی که جان علی ابن الحسین عید است
 قدرش است سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن علی
 که گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین که هر که روزه دارد شعبان را
 از برای محبت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله و از برای تقرب بخدا

خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز
 قیامت و هشتاد و او واجب گرداند بکرامت خود در روز قیامت
 و هشتاد و او واجب گرداند و اینها از حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه خدا
 پس هر که ماه من را روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت
 و هر که روزه بدارد ماه خدا را خوشتر از من و او گردد در جشت
 قبر و اورا آنها نکند و از قبر پیروز آید در قیامت با روی سفید
 نورانی و نامه اعمال او را بدست راست او دهند و نامه مخلد
 بودن در هشتاد بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر
 سازند و تعالی او را ندا کند که ای پسر من او بگوید لبیک ای
 خداوند من پس خدا میفرماید که روزی داشتی از برای من گوید لبیک
 ای خدای من پس خداوند جلجل ندا کند ملائکه را که بکین دست
 بند من را و به بریدند پیغمبر من پس پاورند او را بنزد من با او بگویم

ماه مرارون داشتی و بگوید بی من بگویم با او که من امروز شفاعت
 نمیکم پس چون غالی فرماید که من حق خود را به بند خود بخشید
 اما حق خود را از او عفو کند من انقدر عرض باور بدهم که او
 راضی شود پس دست او را بگیرم و بپاورم نیز صراط پس به پیغم
 که صراط لغزنده است و میلزد و پایگاه کاران بران بند
 نمیشود پس دست او را بگیرم مگر که مویکلاست بر صراط گوید که آ
 این مورد من گویم این فلان کس است زامتن که در دنیا ماه مرارون
 گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را رون داشته است
 از برای طلب وعد خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه
 او را بدرهشت برسانم پس صوان گوید که امروز روزیست که در
 برای امت تو کتابم و او را داخل هشت میکنم پس حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام فرمود که روز بداید ماه حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه و آله و آتا او شفع شما گردد در مقام و روز بداید و
 خدا را تا بیا شامید از شراب بر بهشت **فصل دوم** در دنیا

اعمال

اعمال هر روز ماه شعبان است پسند معبر از حضرت صادق منقول
 که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرز
 شود اگر چه بعد ستاره های آسمان باشد و در کتاب حسین ابن
 سعید از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله فرمود که شعبان ماه من است پس در این ماه بسیار صلوات بفرست
 بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر
 شما شفاعت میکند کسی را که در این ماه صلوات بر او و بر آل او بفرست
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بهتر نذر عاها در ماه
 شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفا
 کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد و نه
 مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود که
 بگو **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** و پسند معبر از حضرت امام رضا
 علیه السلام منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه
 بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** بگوید حق تعالی برای او برات

پنداری از انشجتم و بگذرانند و از صراط و داخل بهشت گردانند و این
بندهای معجزه منقول است که هر که در هر روز و ماه شعبان هفتاد
مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الحج
القبوم و انوب الله حو غالی روح او در افق زمین جاهد
و از فضا و سببی است در پیشگاه و در آن فضاها نجای
و مدحها در کناران هر فضا است بعد دستانه های آسمان و در
از روایات ائمه القوم پیش از الرحمن الرحیم است و هر دو حور
و سبب معجزه منقول است که چون حضرت امام زین العابدین علیه السلام
در هر روز و ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن صلوات
میخواند اللهم صل علی محمد و آل محمد شجرة التوبة و موضع الرسالة
و مختلف الملائكة و معدن العلم و اهل بیت الوحي اللهم صل علی
محمد و آل محمد القلیل الجاری فی البحر الغامر بامر من ركبها
و تحرف من تركها الملقم لهم مار و المناخر عنهم زاهق
و اللانم لهم لایحی اللهم صل علی محمد و آل محمد الکفای حصین
و غایت

و غایت المضطر المنکین و ملجأ الهاربین و منجاء الخائفین
و عصمة المحصنین اللهم صل علی محمد و آل محمد صلوات کثیر
علیه تكون لهم رزقا و رزقا و رزقا و رزقا و رزقا و رزقا و رزقا و رزقا
و قوة یارب العالمین اللهم صل علی محمد و آل محمد الصلوات
الاخیر الذین اوجبت لهم حقوهم و فرضت طاعتهم و
ولا یهتکم اللهم صل علی محمد و آل محمد و اعز فک بطاعتک و لا تخ
بمعصیتک و ارزقنی و واساتق ربک علیه من رزقک بما
وسعت علی من فضلك و کثرت علی من عدلک و اجبتنی تحت
ظلمک و هذا شهر نبتک سدر سلت صلواتک علیه و آله
شعبان الذی حفته منک بالرحمة و الرضوان الذی کان
رسول الله صلی الله علیه و آله یداب فی صیامیه و قیامیه فی بابه
و آیامیه بخو مالک فی اکرامیه و اعظامیه الی محل حایمه الله
فاعنا علی الأسنان لسته امینه و تبیل الشفاعة لیده اللهم
فا جعله استغیا مشفعا و طریقا الیک مهجعا و جعلت
و غایت

المضطربین و المنکین

لَهُ مُبْعَا حَتَّى الْغَالِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَنِّي رَضِيًا وَعَزَّ نُبُوِي غَاضِبًا
 فَمَا وَجِبَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْفِرَارِ وَمَحَلَّ
 الْأَخْبَارِ وَأَرْحَضْتَ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَ مِنْفُولُست که هر که
 در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید لا اله الا الله ولا نعبد
 الاياه مخلصين له الدين ولو كن المشركون حو تعال عبادت خدا را
 از هر چه که از غیر پروردگار باری نورانی مانند شب چهارم
 و او صدیق نبویست و سید معبر منقولست که از حضرت صادق
 سؤال کردند از فضیلت روزی که در آن حضرت فرمود چراغانی فل
 کرده اید از روزی که شعبان را وی گفت یا بن رسول الله چه ثواب
 دارد کسی که دیگر از شعبان را روزی دارد گفت والله بهشت ثواب
 اوست گفت یا بن رسول الله بهتر از اینها در این ماه چیست فرمود
 صدق کردن و طلب امرش نمودن هر که در این ماه صدق
 بکند حو تعال انرا تربیت میکند چنانکه یکی از شما شریجه
 خود را تربیت کند تا آنکه در مقام ماندن احدی با حبس

برسد

برسد و سید بن طاووس سید معبر از ابن خالویه روایت کرده است
 که این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان اوست
 که در ماه شعبان بخوانند اللهم صل على محمد و آل محمد و اسمع
 دعائي اذا دعوتك و اسمع ندائي اذا ناديتك و اميل علي اذا
 ناديتك فقد هربت اليك و وقفت بين يديك مستكينا
 لك منصرفا عما لك راجيا لما لديك ثوابي و تعلم ما في نفسي
 و تحتر حاجتي و تعرف حمتي و لا تخفي علي امر من قلبي
 و متوابي و ما اريد ان ابدي به من منطلي و اتقو به من
 طلبتي و ارجو لعافيتي و قد جرت مقاديرك علي يا سيد فها
 يكون مني الى اخر عمر من سررتي و عدايتي و بديك لا
 غيرك زنادني و يقص و نفع و صرت الى ان حرم مني من ذا
 الذي يترقي و ان خذلتني من ذا الذي ينصرف الى اعوذ
 بك من غضبك و حلول سخطك الي ان كنت غريبا من اهل الرحمة
 فانك اهل ان تجود علي بفضل سعة الهی كاني بنفسي و

بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَدَا ظِلْمًا حَسْبُ تَوَكَّلْتُ عَلَىكَ فَقُلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَنَعْدَتِي بِعَفْوِكَ إِلَهِي أَنْ عَفَوْتُكَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَتْ
دَنِي أَجَلِي وَلَمْ يَدْنِ مِنْكَ عَلَيَّ فَقَدْ جَعَلْتَ الْأَفْرَارَ بِالذَّنْبِ لَكَ
وَسَيَلُوا إِلَهِي فَدَجَرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ تَزَلْ بُوكَ عَلَى آيَاتِ حَبَانِي فَلَا تَقْطَعْ رَوْحَكَ
عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلَهِي كَيْفَ أَيْسُرُ مِنْ حَسْرَتِي نَظَرُكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي
وَأَنْتَ لَمْ تَوَلَّ إِلَّا الْجَمَلُ فِي خِلَاخِي إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ وَعَدُ بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ فَدَعَمْتُ حِمْلَهُ إِلَهِي فَدَسَّخْتُ
عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَوْجُحُ إِلَى سَبْطِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ
إِلَهِي فَدَاخَسْتُ لِي أَنْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا
تَقْضِ عَنِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَاءِ إِلَهِي جُودُكَ كَسَطَ أَمَلِي
وَعَفْوُكَ أَفْضَلَ مِنْ عَمَلِي إِلَهِي فَسَرَّ بِي بِمَا أَنْتَ يَوْمَ تَقْضِي بِهِ بَيْنَ
عِبَادِكَ إِلَهِي اغْثَارِي لَكَ اغْثَارًا مَنْ لَمْ يَسْتَعِنْ عَنِ قَوْلِ عَذْرَا
فَأَقْبَلَ عَذْرَا يَا كَوْنِي مِنْ أَعْيُنِهِ لِيهِ السُّيُوفُ إِلَهِي لَا تُرَدِّ حَاجَتِي
إِلَيْهِ

وَلَا تَخْتِمْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَايَ
لَمْ تَقْدِرْ وَلَوْ أَرَدْتَ فَضْضِي لَمْ تَغْفِرْ إِلَهِي فَكَأَنَّمَا لَمْ يَكُنْ إِلَّا
سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَنْبُذُ كَمَا حَبَّبْتَ وَرَضِي إِلَهِي أَنْ أَخَذْتَنِي بِحُرْمِي أَخَذْتَنِي
بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتَنِي بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي
بِالنَّارِ أَعْلَيْتَ أَهْلَهَا إِنْ أَخَذْتَنِي إِلَهِي إِنْ كَانَ صَغُرَ فِي حَبِّ طَائِفَةٍ
عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي حَبِّ حَبَابِكَ أَمَلِي إِلَهِي كَيْفَ أَنْفَلْتَ مِنْ عِنْدِكَ
بِالْحَبِّ عَزْوَماً وَقَدْ كَانَ حَسْرَتِي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالْجَاهِ حُرْمًا
إِلَهِي وَقَدْ أَقْبَلْتُ عَمْرِي فِي شَيْءٍ السَّهْوِ عَنْكَ وَأَنْتَ شَبَابِي فِي
سَكْنَةِ التَّوْبَةِ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَقِظْ أَيَّامَ اغْثَارِي بِكَ تَرْكُوكِي
إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عَمْدُكَ وَأَنْتَ عَمْدُكَ قَائِمٌ بِرَيْدِكَ
مُنَوِّسٌ بِكُرْمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَمْدٌ تَضَلُّ إِلَيْكَ ثَمَّ كُنْتُ أَوْ لِحْدَكَ
بِهِ مِنْ فَلَاحِ اسْتِحْيَا لِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ ذَا الْعَفْوِ
نَعْتُ مِنْ كُرْمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاسْتَقْلَبْتُ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ
إِلَهِي فِي وَفْقٍ أَيْقَنْتَنِي بِحَبِّكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَتَكُونُكَ
إِلَهِي

وَقَدْ أَقْبَلْتُ عَمْرِي فِي شَيْءٍ السَّهْوِ عَنْكَ وَأَنْتَ شَبَابِي فِي سَكْنَةِ التَّوْبَةِ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَقِظْ أَيَّامَ اغْثَارِي بِكَ تَرْكُوكِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عَمْدُكَ وَأَنْتَ عَمْدُكَ قَائِمٌ بِرَيْدِكَ مُنَوِّسٌ بِكُرْمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَمْدٌ تَضَلُّ إِلَيْكَ ثَمَّ كُنْتُ أَوْ لِحْدَكَ بِهِ مِنْ فَلَاحِ اسْتِحْيَا لِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ ذَا الْعَفْوِ نَعْتُ مِنْ كُرْمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاسْتَقْلَبْتُ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَهِي فِي وَفْقٍ أَيْقَنْتَنِي بِحَبِّكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَتَكُونُكَ إِلَهِي

عالمه مشتمل است و در همه اوقات که حضور قلبی باشد خواندن
مناسبت و از حضرت رسول ص منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان
هزار مرتبه بگوید لا اله الا الله ولا نعبد الا الله و لا نعبد الا اياه مخلصين له
الدين حو تعالی عبادت هزار سال در نامه عمل او بنویسد و گناه هزار
ساله از او محو کند و از قبر پروراند باروی نورانی مانند ماه
شب چهارده و او را صدیق بنویسند و بسند معتبر منقولست
که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند از فضیلت روز رجب
حضرت فرمودند که چرا غافل کرده اید از روز شعبان را وی
گفت یا بن رسول الله چه ثواب دارد کسی که یکروز شعبان را روز
دارد گفت که والله بهشت ثواب است گفت یا بن رسول الله بهتر
عملها از این ماه چیست فرمود که صدق کردن و طلب امرزش کردن
هر که در این ماه تصدق کند حو تعالی انرا تربیت میکند چنانکه
یکی از شما شریجه را تربیت کند تا آنکه در قیامت مانند کوه احد
بصا حشر رسد **فصل سیم** در فضایل و اعمال ایام مخصوصه

اول ماه است تا ایام البیض پسندهای معتبره منقولست از حضرت
صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان را روز دارد بهشت او را
کرد الله و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست استجاب است
اول و سه روز میان و سه روز آخر و از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که رسول خدا صلی الله و اله فرمود که در هر پنجشنبه ماه
شعبان زینت میکند اسمها را پس میگویند خداوند بسیار مرتز
روز داران این روز را و دعاها ایشان را مستجاب گردان و روز ششم
ماه شعبان روز بسیار مبارک است و موافق مشهور روز ولادت
حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و از حضرت صاحب
الامر صلوات الله علیه فرمایند پسوند آمد که روز ششم ماه شعبان
روز ولادت امام حسین صلوات الله علیه است پس روز بیدارید
و این دعا را بخوانید اللهم انی اسئلك بحق المولود فی هذا اليوم
الموعود بشهدادته قبل استهلاله و ولادته بکعبه السماء
و من فیها و الامم و من علیها و کتابا لا یبطلها فیل العبره
و هر که در این روز این دعا را بخواند و در آن روز نماز کند و صدقه بدهد و در آن روز

وَسَيِّدِ الْأَسْرِ الْمَدُودِ بِالنَّصْرِ يَوْمَ الْكُرَى الْمُحِيطِ مِنْ قَبْلِهِ
وَلَا يَوْمَ قَدِيمٍ مَدُودِ شَدِيدِ بَارِي دُرِّ زَهْرِهِ عَوْضُ دَائِدَةِ آسِثِ شَدِيدِ الْفَيْ
 إِنَّ الْأَيُّمَةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشُّفَاءَ فِي رَبِّهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فِي وَبِهِ
بِرَبِّهِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 وَالْأَوْصِيَاءَ مِنْ عَثَرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَعَسِيهِ حَتَّى يُلْكَؤُا الْأَوْتَا
وَأَوْصِيَاءَ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ وَبِثَارٍ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ فَخْخِهِمُ إِلَيْكَ أَتَقَبَّلُ
بِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 وَأَسْأَلُكَ الْمُغْفِرَةَ وَمُعْتَرِفٍ مَسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ خَافِرٍ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 فِي يَوْمِهِ وَأَمْسِهِ تَسْلُكُ الْغَصَّةَ إِلَى الْحُلِيِّ مَسِيءٍ اللَّهُمَّ صَلِّ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَآلِهِمَا خَيْرًا فِي مَوْتِهِ وَتَوَسَّلَ مَعَهُ ذَا الْكَرَامَةِ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 وَحَلِّ الْإِفَامَةِ اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْرَمْنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَأَكْرَمْنَا
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 بِزُلفَتِهِ وَأَرْزُقْنَا مَرَاتِفَتِهِ وَسَائِقِيَّتِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 الْأَمْرِ وَبَيْنَكَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ عَلَى جَمِيعِ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 أَوْصِيَاءِهِ وَأَهْلِ أَصْفِيَانِهِ الْمَدُودِ دِينَ بِالْعَدَدِ وَالْأَلَشَّةِ عَشْرَ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 وَالنَّجْمِ الزُّهْرِيِّ وَالْحَجِّ عَلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ وَبَيْنَ لَنَا فِي هَذَا
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْصِيَةٍ وَأَنْخِ لَنَا مِنْهُ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْحَسَنَ
وَبِثَارٍ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 مُحَمَّدًا

لِحَدِّ حَدِّهِ وَغَاذِ وَطَرِ سِرِّهِ قَحْنِ عَائِدِ وَزَيْتِ مَرْبَعِ نَهْدِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 تَرْبِيَّتِهِ وَنَنْظَرِ أَوْصِيَاءِ أَمِيرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَزِيَارَتِ الْمُخَضَّرِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 وَعَسَلِ زِيَارَتِ دُرِّ زَهْرِهِ وَزَيْتِ سَجِّ اسْتِ وَكَيْفِيَّتِ زِيَارَتِ بَعْدَ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 مَدُودِ خَوَاهِدِ شَدَائِدِ اللَّهِ تَعَالَى وَشَيْخِ طُوسِي عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 رَوَايَتِ نَفْسِ كَرِيمَةٍ اسْتِ كَهْ حَضْرَتِ مَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ دُرِّ زَهْرِهِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 بِخَيْرِ أَيْنَاهِ مَوْلَدِ شَدَائِدِ اسْتِ كَرَاهِيَّاتِ أَيْنِ وَزِيَارَتِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 حُرْمَتِ بَدَارَتِ وَأَعْمَالِ دُرِّ زَهْرِهِ وَزَيْتِ نَعْمَلِ وَوَدَّ حَضْرَتِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 زِيَارَتِ رَاهِبِ وَبِثَارِ شَيْخِ كَسْبِ مَعْنِي رَحْمَتِ صَادِقِ وَتَوَسَّلَ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 كَرِيمَةٍ اسْتِ كَهْ حَضْرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَمَّ دُرِّ زَهْرِهِ مَامِ شَعْبَانِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 مَوْلَدِ شَدَائِدِ اسْتِ كَرَاهِيَّاتِ خِلَافِ شَهْرِ اسْتِ چَانِجِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 مَرْجِبِ مَذْكَورِ شَدَائِدِ مَابِرِ وَفَوَائِدِ رَوَايَتِ كُرْدُونِ وَزِيَارَتِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 الْمُخَضَّرِ وَسَائِرِ أَعْمَالِ حَضْرَتِ دُرِّ زَهْرِهِ وَزَيْتِ نَعْمَلِ وَوَدَّ مَنَاسِبِ اسْتِ
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
فصل چهارم در اعمال ایام الضمَّاءِ شعبان یعنی سیزدهم
مَجْمَعِ مَدُودِ أَوْصِيَاءِ كَرِيمٍ رَزَقَ زَمَانَ رَوَيْدٍ وَنَفَقَ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ دُرِّ زَهْرِهِ
 و چهاردهم و پانزدهم سنَّ اسْتِ كَهْ دُرِّ زَهْرِهِ سیزدهم و دو رکعت

نماز و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت
 بجا آورند و در هر رکعت بعد از حمد و سوره و تبارک الذی بید
 الملك ربنا قل هو الله احد بخواند و روزه هر سه روز است
 منقول که هر که در شب نهم شعبان بعد از نماز معرب پیش از هر
 روز نسیب و یک مرتبه این دعا بخواند تا سال دیگر این وقت محفوظ
 بماند اللهم انک علیم ذواتنا و لا طافه لنا بحکمک یا الله یا الله
 یا الله الامان الامان الامان من الطاعون و الوباء و موت
 القحاة و سوء القضاء و شتات الاعداء ربنا اکثف عذابنا
 العذاب یا موفون مؤمنون برحمتک یا ارحم الراحمین و
 مضایب و اعمال شب پانزدهم زیاده از آنست که در این مهاله احصا
 توان نمود و اکفایه ما بهم با آنچه صحیح تر است از حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه منقول که حضرت رسول صلی الله علیه و اله
 فرمود که چون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت
 بایستد و روزش را روز بدارد بدین معنی که از اول تا آخر

این شب از جانب حق تعالی ندا میرسد که ای ایا استغفار کنند هست
 که طلب آمرزش کند از گناهان خود تا ما گناهان او را بپایان
 ایا کیست که از ما طلب روزی کند تا ما روزی او را فراموش
 گردانیم و غسل در این شب سنت است و از حضرت صادق علیه السلام
 که روزی بدارد ماه شعبان را و در شب نهم آن غسل کند
 باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را در پاد
 و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول که هر که خواهد با او
 مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند
 حضرت امام حسین را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه
 و پیغمبران در این شب از خدا رخصت میطلبند که زیارت آنحضرت
 بپایند و رخصت مییابند پس خوشحال کسی که این بزرگواران
 با او مصافحه کند و از جمله ایشانند پیغمبر اولوالعزم
 نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین

که مبعوث گردید اندیشم و عرب زمین و جهان و ادمیان و انحضرت
صادق علیه السلام بنفوس که در شب نیمه شعبان می فرزند جمیع
کاخان که را که زیارت آنحضرت کند در این شب و اغلزها برت
آنحضرت اندک که بیام با صحن کشاده در اید و بجانب راست
و چپ سنان و بیالای سر و نظر کند بر بانگش ایشان بجانب راست
قبله کند و بگوید **یا ابا عبد الله السلام عليك** *بر تو ای ابا عبد الله*
یا نبی رسول الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته *بر تو ای نبی رسول خدا و رحمت خدا و بركات خدا*
مبسوطه را بچل آورد و در هفت است و از جمله انها اینست **السلام عليك**
یا وارث آدم صفيق الله السلام عليك یا وارث نوح نبی الله
ای وارث بنده آدم بگوشه خدا *ای وارث بنده نوح نبی خدا*
السلام عليك یا وارث ابراهيم خليل الله السلام عليك یا
ای وارث بنده ابراهیم خلیل خدا *ای وارث بنده ابراهیم خلیل خدا*
وارث موسى کلیم الله السلام عليك یا وارث عيسى روح الله
ای وارث بنده موسی کلیم خدا *ای وارث بنده عیسی روح خدا*
السلام عليك یا وارث محمد حبيب الله السلام عليك یا وارث
ای وارث بنده محمد حبیب خدا *ای وارث بنده محمد حبیب خدا*
امير المؤمنين ولى الله السلام عليك یا بنی محمد المصطفى السلام
ای وارث بنده امیر المؤمنین و ولی خدا *ای وارث بنده امیر المؤمنین و ولی خدا*
عليك یا بنی علی المرتضى السلام عليك یا بنی فاطمة الزهراء السلام
ای وارث بنده علی المرتضی السلام *ای وارث بنده فاطمه الزهراء السلام*

عليك

عليك یا بنی خديجة الكبرى السلام عليك یا ثار الله واثار ان
بر تو ای بنی خدیجه کبری السلام *بر تو ای ثار خدا و ثار ان*
والوثر الموتور شاهداتك قد امنت الصلوة واشت التزكوة
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
وامرنت بالمعروف ونهيت عن المنكر واطعت الله ورسوله حتى
وامر کردی به نیکی و منع کردی از زشتی و فرمان بردی خدا و پیغمبر را
استك اليقين فلعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
ولعن الله امة سمعت بذلك فرحنت به يامو لا يبا ابا عبد
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
الله شاهداتك كنت نوراني الاصلاب الشاخصة والاحكام المطهرة
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
لم تخشك الجاهلية بانجاسها ولم تلنسك من مدلهيات الدنيا
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
واشهد انك من دعائيم الدين واركان المؤمنين واشهد انك
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
الامام البر النقي الرضی التزكي الهادي المهدي واشهد
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
ان الائمة من اولادك كلمة التقوى وعلام الهدى والعرف
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
الوثنى والحق على اهل الدنيا واشهد الله وملائكته
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
وانبيائه ورسلكم ايتكم مؤمنين وبأبايكم مؤمنين لغير
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
دینی وخوانم علی وقلنی لعنکم الله و امری لا مریکم
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*
مشیع صلوات الله عليكم وعلى اجسادكم وعلى اجماعكم
وای ثار بنی خدیجه کبری السلام *وای ثار بنی خدیجه کبری السلام*

وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَايَتِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نیز خونسب اگر از روز زبارت کند کبر قصه زبارت علی ابن الحسین شهید
کند و بگوید السّلامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السّلامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ
نَبِيِّ اللَّهِ السّلامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ امير المؤمنين السّلامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ الْحَبَشَةِ
السّلامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ الشَّهِيدِ وَالنَّبِيَّ الشَّهِيدِ السّلامُ عَلَیْكَ
اَيُّهَا الْمَظْلُومُ يَا نَبِيَّ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً
ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَغَضِبَتْ بِهِ لَعَنَ اللَّهُ قَصْدَ زبَارَتِ
سائر شهدا رضی الله عنهم بکند و بگوید السّلامُ عَلَیْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ
اللَّهِ وَاجِبَاءَهُ السّلامُ عَلَیْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَاَوْلِيَاءَهُ السّلامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ السّلامُ عَلَیْكُمْ يَا اَنْصَارَ امير المؤمنين
السّلامُ عَلَیْكُمْ يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السّلامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكَاءِ السّلامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا اَبِي أَنْبُومٍ وَامْحُطِيمٍ وَطَائِفِ الْأَرْضِ

الْحَقِّ فِيهَا دُفْنُهُمْ وَفُزْنُهُمْ قُوزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ
مَعَكُمْ وَدُرُشًا وَدُرُشًا وَدُرُشًا وَدُرُشًا وَدُرُشًا وَدُرُشًا وَدُرُشًا وَدُرُشًا
وَشَبَهِائِ مَاءٍ مَبَارَكٍ مِثْضَانٍ وَشَبَهِائِ عَيْدٍ وَسَائِرِ أَيَّامٍ كَهَذَا
انحضرت منجبت است بهمن طریق زبارت میخوان کورد و زبارت
مبسوطه و مخصوصه را در کتاب مخفیه الزائد ذکر کرده ام هر که
خواهد بدان کتاب رجوع نماید و از جمله بركات این شب است که
ولادت و افراتعاد حضرت صلوات الله علیه در این شب واقع
شده و باین سبب سنت است که این دعا را در شب بخوانند که
مبزیله زبارت از حضرت است اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هَذِهِ وَمَوْلُودِهَا
وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتِي قُرِئَتْ لَكَ فَضْلُهَا فَضْلًا لَقِيتَ
كَلِمَتَكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مِدْلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مَعْقَبَ لَا
بَانِيكَ نَوْرُكَ الْمُنَالِقُ وَمِثْلُكَ الْمَشْرِقُ وَالْعِلْمُ التَّوَرُّقُ فِي
طَبَاءِ الدَّيْخِ الْخَائِبِ الْمَشُورُ حُلُّ مَوْلَدُ وَكُرْمُ مُحَمَّدٍ
وَالْمَلَأْمَةُ شَهْدُ اللَّهِ نَاصِرٌ وَمَوْجِدُ إِذَا تَبَعْدَهُ

وَالْبَلَدِ لَكُمْ أَمْدَادُهُ سَبِّحُوا اللَّهَ الَّذِي لَا يَبْتُغَا وَنُورُ الَّذِي لَا يَخْفَا
 وَذُوا الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَبْصُرُ أَمْدَادُ الدَّهْرِ وَنُورُ أَمِيرِ الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ
 وَالنَّزْلُ عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ وَمَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ
 الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ رَاحَةُ وَجْهِهِ وَوَلَاةُ أَمْرِ وَهَبِهِ اللَّهُمَّ تَقْصِلْ
 عَلَى خَائِمِهِمْ وَقَاتِلْهُمْ الْمُسَوِّرِينَ عَوَالِيهِمْ وَأَذْرِكْ بِنَايَاتِهِمْ
 وَظُهُورَهُمْ وَفِيَامَهُ وَأَحْصِلْنَا مِنْ أَضْيَانِ وَأَقْرِبْنَا نَائِيَانِ
 وَأَكْثِنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخَلِّصَانِيهِ وَأَحْصِنَا فِي دَوْلَةِ لَيْلَةِ نَاعِمِينَ
 وَبَطْنِيهِ غَائِمِينَ وَبَحْثِيهِ قَائِمِينَ وَمِنْ السَّوَاءِ سَالِمِينَ أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَغَيْرِهِ
 النَّاطِقِينَ وَالْعَرَنَ جَمِيعِ الظَّالِمِينَ وَأَحْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِأَحْكَمِ
 الْحُكَمَاءِ الْخَائِكِينَ وَزَيْدِ شَهِيدِ رَوَابِطِ كُودَةِ اسْتِغْفَارِ كَلَامِ
 إِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ هَمَّ مَا هَارَادَ رَبُّ نِيَمَةِ شَعْبَانِ تَزِدُ حُودَ
 جَمْعٍ مِيكَوْدِ وَشَبَّ رَاسِهِ حَصَّه مِيكَوْدِ وَدَرْثُكَ أَوَّلِ نَمَازٍ مِيكَوْدِ

و در ثلث

و در ثلث دویم دعا می کرد و ما امین می گفتیم بر دعا ی او و ثلث از
 استغفار می کرد و طلب آمرزش می کرد و ما نیز استغفار می کردیم
 تا صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نماز های این شب بسیار
 و از جمله آنها چهار رکعت هر دو رکعت بیست سلام و سی نفر از اصحاب
 حضرت صادق علیه السلام این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و هر رکعت
 بعد از حمد صد مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند و بعد از نماز
 آیند غا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عِزِّكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ
 وَتُكُونُ لِي مُبْدِلًا أَسْمِي لَا تُخَيِّرْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا لَا يَنْجِيهِ إِلَّا بِكَ لَا تُغْنِي عَنِّي
 أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 جَلَّ شَأْنُكَ وَلَا أُحْصِي مِدْحَتَكَ وَلَا أُنْصِفُ عِلْمَكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ
 عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْغَائِلُونَ فَبِكَ وَبِرَوَابِطِ دِيكَرِ جِهَادِ
 بَدْوِ سَلَامٍ وَدَرْثِ هَرَكْتِ بَعْدَ زَمَانِ حَمْدِ وَلِيَّتِ وَبِنِجَاهِ مَرْثَبَةِ قَلْبِ هُوَا
 أَحَدِ يَا صَدْرِ شَبَّهٍ بَخَوَانِدِ بَعْدَ زَمَانِ آيِنْدَ غَا بَخَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عِزِّكَ خَائِفٌ وَمِنْ جَبَرَتِكَ مُبْدِلًا أَسْمِي لَا تُخَيِّرْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا لَا يَنْجِيهِ إِلَّا بِكَ لَا تُغْنِي عَنِّي
 أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ وَلَا أُحْصِي مِدْحَتَكَ وَلَا أُنْصِفُ عِلْمَكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ
 عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْغَائِلُونَ فَبِكَ وَبِرَوَابِطِ دِيكَرِ جِهَادِ بَدْوِ سَلَامٍ وَدَرْثِ هَرَكْتِ بَعْدَ زَمَانِ حَمْدِ وَلِيَّتِ وَبِنِجَاهِ مَرْثَبَةِ قَلْبِ هُوَا
 أَحَدِ يَا صَدْرِ شَبَّهٍ بَخَوَانِدِ بَعْدَ زَمَانِ آيِنْدَ غَا بَخَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عِزِّكَ خَائِفٌ وَمِنْ جَبَرَتِكَ مُبْدِلًا أَسْمِي لَا تُخَيِّرْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا لَا يَنْجِيهِ إِلَّا بِكَ لَا تُغْنِي عَنِّي
 أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ وَلَا أُحْصِي مِدْحَتَكَ وَلَا أُنْصِفُ عِلْمَكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْغَائِلُونَ فَبِكَ وَبِرَوَابِطِ دِيكَرِ جِهَادِ بَدْوِ سَلَامٍ وَدَرْثِ هَرَكْتِ بَعْدَ زَمَانِ حَمْدِ وَلِيَّتِ وَبِنِجَاهِ مَرْثَبَةِ قَلْبِ هُوَا

رَبِّ لَا تُخَذِّلْنَا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غُفُوبِكَ وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ لَوْلَاكَ
 إِلَّا أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَقَوْلُ الْغَائِلُونَ رَبِّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَحَاجَاتُ خُودِ رَابِد
 كند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله احد جعل او در موانع
 میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین ع و در فضیلت آن حادث بسیار
 و سنده معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که شب نیمه شعبان
 هجری نیشهاست بعد از شب قدر و خیر فضل خود را در این شب بندها
 عطا مینماید و با احسان خود کما هان ایشان را میسرند پس سعی کنید
 در عبادات در این شب که این شبی است که حق تعالی بندگان مقدس خود
 سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیت
 از خدا طلب نماید و این شب خدا برای ما اهل بیت فرار داده است
 باز این شب قدر که از برای پیغمبر قرار داده است پس اهتمام نمائید
 در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدین سبب که هر که در این شب صد مرتبه

سُبْحَانَ اللَّهِ وَصَدْرُ رَبِّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَدْرُ رَبِّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَصَدْرُ رَبِّهِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوید خوشتر از کما هان گذشته و او را پیامرزد و حاجتها
 دنیا و آخرت او را بر او درخواه طلب نماید و خواه نماید و او را پیوسته
 هجری نیشهاست بعد از شب قدر است فرمود که بعد از نماز خفیه و رکعت
 نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد حق قل یا ایها الکافرون و بعد
 دویم سوره قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان
 و سه و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر به نیت
 تسبیح فاحمه زهر علیه السلام بخواند ظاهر از حوزی است پس دعا بخوان
 يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 يَا غَالِمَ الْمُجْهَرِ وَالْمُخْفِيَاتِ يَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْكَ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَصَرُّ
 الْمُخْطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ يَبْدُو مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ
 وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ لَيْتَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 قَبْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مَنْ تَنْظُرُ إِلَيْهِ
 قَوْمَتُهُ وَتَسْمَعُ دُعَاءَهُ فَأَجِبْهُ وَعَلَيْكَ اسْتِغْفَالُهُ فَأَقْبَلْهُ
 پس اگر در این شب صد مرتبه سبحان الله و سی و چهار مرتبه الحمد لله و سی و سه مرتبه سبحان الله و سه و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر به نیت تسبیح فاحمه زهر علیه السلام بخواند ظاهر از حوزی است پس دعا بخوان

وَتَجَاوَزْتَ عَمَّا لِي غَضَبِيهِ وَعَظِيمِ حَزِينِهِ فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِكَ
مِنْ نَوْبِي وَتَجَاوَزْتَ إِلَيْكَ فِي سِرِّ عِيَالِي اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ
وَفَضْلِكَ وَأَخْطِ خَطَايَايَ بِحِلِّكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَمُّدِي فِي هَذِهِ
الْبَيْلَةِ لِإِبَائِكَ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ أَحَبَّاهُمْ
لِطَاعَتِكَ وَاجْتَنَبْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتِكَ وَصَفْوَتِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَعِيدِيهِ وَتَوْفِيقِيهِ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظَّهُ وَاجْعَلْهُ
مِنْ سَلَامَتِهِمْ وَفَارِقَتِهِمْ وَكَفْنِي سِرِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأَعِظُنِي
مِنْ الْأَزْدِيَّةِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحُبِّكَ لِي طَاعَتِكَ وَمَا يُعْتَرِي فِي
مِنْكَ وَبِرِّفَتِي عِنْدَكَ سَيِّدُكَ إِلَيْكَ مُلْجَا الْهَارِبِ وَمِنْكَ مُلْتَجِئُ
الطَّالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَقْبِلُ النَّاسِ أَتَيْتُ عِبَادَكَ
عِبَادَكَ بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عَنِ
وَأَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَدَاخِرِي مَنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ
وَلَا تَوَيْسِي مِنْ سَائِغِ نِعَمِكَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ خَرِيلِ قِسْمِكَ فِي هَذِهِ
الْبَيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي حَبْلِهِ مِنْ شَرِّهِ بِرَبِّكَ
شَهِيدِي

مَرَّتَانِ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَكُنْتُ أَهْلَ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَجَدْتُ عَلَى مَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَمَّا اسْتَحْفَهُ فَقَدْ جَسَنَ
خَلْقِي بِكَ وَتَحَقُّقِي حَالِي لَكَ وَعَلَفْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَخْصَنِي مِنْ كَرَمِكَ
يَحْزَنُ بِلِقَائِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوِيكَ وَاعْفِرْ لِي الذَّنْبَ
الَّذِي يَجْعَلُنِي عَلَى الْخَلْقِ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ أَفُومٌ بِصَالِحِ
مِرْحَاكَ وَأَنْعَمَ بِخَيْرِ عَطَايِكَ وَأَسْعَدَ بِسَائِغِ نِعْمَاتِكَ فَقَدْ
لَذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَأَسْتَعِذُّ بِعَفْوِكَ
مِنْ عَفْوِيكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجِدْ لِي بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنْتَ
مَالِكُ مَنِّكَ لَا أَسْأَلُكَ بِكَ لَا لِشَيْءٍ هُوَ أَكْثَرُ مِنْكَ لِي بِحَبْلِكَ
مِيرَهِ وَمِيرَهِ كَوْنِي بِسِتِّ مَرْتَبَةٍ يَا رَبِّ وَهَفْتُ مَرْتَبَةً يَا اللَّهُ
وَهَفْتُ مَرْتَبَةً لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَدَهْ مَرْتَبَةً مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لِي بِسَلَوَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَيِّهِ خَاطَبْتُ
خُودِي وَأَخَذْتُ بِطَلَبِ وَجْدِهَا سَوَكُنْدُ كَمَا كَرِهْتُ فَنَظَرْتُ بَارِئَانِ

حاجت بطلی خوشالی نور باها میرساند بکرم و فضل خود
 و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا
 مُحَمَّدٌ وَشَیْخُ کَهْشَه است پس بگوید یا مُحَمَّدٌ وَشَیْخُ کَهْشَه
 وَفَضْلُکَ الْفَاصِدُونَ وَآمَلْ فَضْلُکَ وَمَعْرِفُکَ الطَّالِبُونَ
 وَلَکَ وَفَضْلُکَ الْبَلْبَلُ نَفْخَاتُ وَجَوَائِزُ وَعَطَائَا وَمَوَاهِبُ
 عَلَی مَرْتَبَاتٍ مِنْ عِبَادِکَ وَتَمَنُّعُهَا مَنْ لَمْ یَسْئَلْ لَهَا الْعِیَاضَ مِنْکَ
 وَهَآ أَنَا عَبْدُکَ الْفَقِیْرُ الْبَکِ الْمُؤْتَمِلُ فَضْلُکَ وَمَعْرِفُکَ
 فَإِنْ کُنْتُ بِأَمْوَالٍ تَفْضُلُکَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَةِ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ
 وَعَدْتُکَ عَلَیهِ بِعَیْئِدِهِ مِنْ عَطْفِکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الطَّاهِرِینَ الطَّاهِرِینَ الْمُحْتَرَمِینَ الْفَاضِلِینَ وَحُدِّ عَلَی بِطَوَّالِکَ وَ
 مَعْرِفُکَ بِأَرْبَ الْعَالَمِینَ وَصَلِّ عَلَی خَایِمِ النَّبِیِّینَ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِینَ وَسَلِّمْ سَلَامًا إِنَّ اللَّهَ حَمْدُکَ مُحَمَّدًا اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوكَ
 کَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِحَاجَّتِی وَوَعْدُکَ لَا تُخْلِفُ الْمَعَادَ مَوَافَقِ
 کِی بَدَ که این دعا را بسیار خوب است و از دعا های این شب است

ظاهر اجزای آن عمل سابق است و این بابویه از حضرت امام حسن مجتبی
 روایت کرده است که جبشیل ۴۰۰ مرتبه در خواب رسول الله علیه و آله نازل
 و گفت یا محمد مرا کن امت خود را که در شب نیمه شعبان ده رکعت
 نماز بکنند هر روز رکعت بیست سلام و در هر رکعت بعد از حمد
 ده مرتبه سورۃ قل هو الله احد بخواند پس بسجده رود و در سجده بگوید
 اللَّهُمَّ لَکَ سَجْدَ سَوَادِی وَخِیَالِی وَبِیَاضِی یَا عَظِیمُ کُلِّ عَظِیمٍ اغْفِرْ لَی
 ذَنْبِی الْعَظِیمَ فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ غَیْرُکَ یَا عَظِیمُ پس هر که این عمل را او
 محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو هزار گناه و مثل آن حسنه در نامه
 عمل او بنویسد و محو کند از پدیده ها در هفتاد هزار گناه را و نماز
 دیگر نماز است که عامه و خاصه از حضرت رسول ص روایت
 کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب بودم جبشیل
 بر من نازل شد و گفت ای محمد یا خواب میروی در این شب که منم آنچه
 گفت شب نیمه شعبان است پس برخیز این دعا را و بر لبوی قبرستان بیفیع
 و گفت سر بلند کن سوی آسمان بدرستی که این شب است که در رها

امرزش نماهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت
 و درگاه جود و بخشش و محرم نزد حق تعالی از سبکگان در این بجهت
 موهای چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که احب کند این شب را
 بگفتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کردن و قرآن خواندن
 و طلب امرزش کردن و استغفار نمودن هشت در آخرت جای او باشد
 و نماهان گذشته و آینده او امرزیده شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت
 نماز بکند هر روز رکعت بیست سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
 سوره قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه اینه الکرم
 و ده مرتبه سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد گناه
 کبیره هلاک کننده او را بپامرزد و بعد از هر سوره و تسبیح و تضرع و توبه
 باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند و صد نفر از اهل خانه او و
 خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و شریک گرداند
 او را در ثواب شهیدان و روضه داران اینماه و عبادت کننده گان
 اینماه را با او عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس احباً

کن این شب ای محمد ص و امر کن امت خود را که احب کند از او توبه بخواند
 بسوی خدا عبادت آن بدرستی که این شب بسیار غنیست یا محمد چون
 بنزد توحی امد جمع ملائکه اسمائها پاهای خود را و
 خدا عبادت مشغول بودند و بعضی ایستاده و بعضی در رکوع بودند و بعضی
 در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی به تکبیر و بعضی به تسبیح و بعضی
 با استغفار یا محمد بر سر که حق تعالی در این شب نظر رحمت بسوی بندگان
 می افکند و میا مرزید هر مؤمنی که بنماز ایستاده باشد یا نشسته باشد
 تسبیح باشند یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول با خدا باشد و این تسبیح
 که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سؤال کند باو عطا
 کرده میشود و هر که استغفار کند امرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش
 مقبول میگردد و محروم کسی است که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت
 امیر المؤمنین ع منقول است که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند
 با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد دل
 او در روزی که دلها از ترس مرده باشد و نمیرد تا آنکه صد ملک را

به پند که او را این کرد انداز عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت میدهند
 او را به بهشت و سی نفر آنها باشند که او را از شر شیطان نگاه میدارند
 و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار میکنند در غایت
 شب و روز و ده نفر دیگر او را حفظ میکنند از شر دشمنان و مفولک که
 رسول ص در این شب این دعا میخوانند **اللهم انتم لنا من خشيتك ما تحول**
بيننا وبين معصيتك ومن طاعتك ما تبلغنا به ورضوانك ومن
اليقين ما تحول عنا به مصيبات الدنيا اللهم امنعنا باسما عنا
وايضا وبقوتنا ما احببنا واجعلها الوارث منا واجعل ثاونا
علي من ظلمنا وانصرنا على من عادانا ولا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا
تجعل الدنيا اكرهنا ولا ملغ علينا ولا تسلط علينا من لا يرحم
برحمته يا ارحم الراحمين و این دعا جامع کاملی است و مضمون جمیع مطا
 و نپا و احزن هست و چون دعای کیل این زیاد که از خواص حضرت امیر
 المؤمنین است و بهتر از دعاهاست و از دعای این شب است و در
 اوقات دیگر نیز میتوان خواندن با ترجمه در اینجا ایراد نمینماید که

روایت

در وقت خواندن میگویند که معافی آن باشد تا فایده اش تمام تر باشد
 و ثوابش عظیم تر باشد بدانکه سید جلیل ابن طاووس در کتاب فیالکثر
 کرده است که کیل این زیاد گفت روزی با مولای خود حضرت امیر
 علیه السلام و مسجد بنشیند بودم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود
 که هر بنده که انشب بعبادت اجا کند و دعای حضرت خضر را در آن شب
 بخواند البته دعای او مستجاب گردد چون حضرت بنابر مراجعت نمود شب
 بخد مت او رفتم چون مراد دید پرسید که بچکار آمده ای بچیل من عرض کردم
 یا امیر المؤمنین مطلب دعای خضر آمده ام فرمود بنشین ای بچیل چون این
 دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در هر ماه یکمرتبه یا در هر سال
 یکمرتبه یا در هر عمر یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو
 بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و البته از بیهوشی ای بچیل
 صحبت و ترو حجابان باشد که تو را بچین غم نمی و کرامت متنا
 و سرور و کرامت بپوشد نوی این دعا را و تلقین من نموده **و دعای**
کیل این است **بسم الله الرحمن الرحيم**

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ
خداوند به ترحم تو ای که می گفتم از تو بقی رحمت تو آن رحمتی که فرا گرفته است هر چیزی و توانا تر تو از هر
لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَجَبَّحَ
سب آن هر چیزی و در تو نهاده از حقبت آن هر چیزی و پذیرفته برای آن هر چیزی و بزرگوار
الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَفْهَمُ لَهَا شَيْءٌ وَبِعَظَمَتِكَ
آن بزرگوار تر از هر چیزی که بگوید بان هر چیزی و بعزت تو در برابر منم استبد آن و بزرگوار تر
الَّتِي مَلَكَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ
هر که است هر چیزی و به بزرگوار تر و زبانت هر چیزی و بزرگوار تر
الْبَاقِي بَعْدَ ذَٰلِكَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِاسْمَائِكَ الَّتِي مَلَكَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ
در نهایت بعد از فاش شدن هر چیزی و بنا نهاد تو هر که است ارکان هر چیزی
وَبِعِلْمِكَ الَّذِي حَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِجَهْلِكَ الَّذِي ضَاءَ لَهُ
و بدانست تو که فرا گرفته هر چیزی و به نور تو که روشن شده است بر آن
كُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا مُدَوِّسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَبِآخِرِ الْأَخِيرِينَ
هر چیزی از هر چه بود از سر تا ته از پیشینان و از پسینان

اللهم

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَهَتْكَ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
خداوند با مریز بر من که گناه من سید و پروردگار منست خداوند با مریز بر من که گناه
الَّتِي تُنْزِلُ النَّفْسَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخَيِّرُ النَّعَمَ اللَّهُمَّ
در فرود آوردن عذاب خداوند با مریز بر من که گناه من تغییر میدهد نعم خداوند
اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
با مریز بر من که گناه من حبس میکند دعا خداوند با مریز بر من که گناه من
الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرِّجَاءَ
فرود آوردن بلا خداوند با مریز بر من که گناه من قطع میکند امید
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا
خداوند با مریز بر من هر گناه من که گناه من است و هر خطی که بنده از کجای او تمام آن
اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ
خداوند به ترحم تو نزدیکی می جویم بورتو به یاد کردن تو و شفاعت می کنم بکرت از من نورانی تو
وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُورِغَنِي شُكْرَكَ
و سوال می کنم از تو بسخاقتش تو ای که نزدیک کنی از من را به قرب محبت و تو فریاد من را به شکر تو

وكرمك

وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْخَاضِعِ مُتَذَلِّلٍ
 وَاللَّهُمَّ نَارُكَ كَرِهَتْ *خداوند بدینتر از سوال میکند از تو سوال کرده فروخته نشود*
 خَاشِعٍ أَنْ تُشَاقِقَنِي وَتُرْجِمَنِي وَتَجْعَلَ لِي بِشَيْئِكَ رَحِيماً قَانِعاً
 وَاللَّهُمَّ خَوَارِجُ بَيْتِكَ وَبَنُو كَعْبٍ مَعَهُ نَارُكَ وَبَنُو كَعْبٍ مَعَهُ نَارُكَ
 وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعاً اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسْتَدْنُو
 وَدَرِهِ هَال *فروخته کننده خداوند سوال میکند از تو نه سوال کرده نشود*
 قَانِعُهُ وَأَنْ تُزِيلَ بَيْنَ عَيْنَيْكَ حَاجَتَهُ وَعَظْمَ فِتْنَتِكَ
 فَرَاو *و فرود آورده است تو نزد منبها حاجت خود و بزرگتر است از خود*
 رَعْبَتَهُ اللَّهُمَّ عَظْمَ سُلْطَانِكَ وَعِلَامَ مَكَانِكَ وَخَفِيَ مَكْرَكَ
 رَزْوَانِ *از تو بپوشانده خداوند بزرگتر است از تو و پنهان است مکر تو*
 وَظَهَرَ أَمْرَكَ وَغَلَبَ قَهْرَكَ وَجَوَّثَ قُدْرَتَكَ وَلَا يَمْتَكِنُ الْفِرَارُ
 وَبَيَّاتُ فِتْنَتِكَ وَغَالِبَتِ قُدْرَتُكَ وَجَوَّثَتْ قُدْرَتُكَ وَبَيَّاتُ فِتْنَتِكَ
 مَوْجُودُ كَوْمَتِكَ اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لِدُنُوبِي غَافِراً وَلَا لِقَبَائِلِي نَافِلاً
 رَزْكَ *خداوند از تو بپوشانده خداوند از تو بپوشانده خداوند از تو بپوشانده*

وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِ الْبَشَرِ بِالْحَسَنِ مُبْدِلاً عَيْبَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَفِيهِ بَرٌّ *خداوند بدینتر از عمل قبیح بخوبی بدل کننده غیر تو مثلاً خدای دیگر نه*
 سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظِلُّكَ نَفْسِي وَجَنَّتْ بِجَهْلِي وَسَكَتُ إِلَى قَدِيمِ
 بِيَا *بیایه بر میکنم نور و تو خاتم محمدتو خاتم نفس خود و او با رحمت کلام بداند نه خود*
 ذِكْرَكَ وَمَتِّكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَمَا مِنْ قَبْلِ سَرَّتهُ وَكَمَا
 بِكَ *بگو در مرا و انهم که در من خداوند لا ترخ چه با رقیب و پویشیدن و چه با*
 مِنْ قَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَفْلَكُهُ وَكَمَا مِنْ عَشَارٍ وَقَبْلَهُ وَكَمَا مِنْ مَكْرٍ
 كَرَان *کران از بدایه در زاید کرد آن و چه با از لغزش و نگاه دار و چه با از*
 دَفْعَتَهُ وَكَمَا مِنْ شَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ لَشَرِّهِ اللَّهُمَّ عَظْمَ
 دَفْعِ كُرْدِ آن *دفع کرد آن و چه با از غارت نیکو بودم سزاوار آن بهین کرد آن خداوند بزرگ*
 بِلَايٍ وَأَفْرَاطٍ سَوَاءٌ حَالِي وَفَضْلِي أَعْمَالِي وَقَعْدَتِي أَعْمَالِي
 بِلَايِ *بلائی و افرات سوا حال و فضل بی اعمال و وعده بی اعمال*
 وَجَسَنِي عَنْ نَفْسِي بَعْدَ مَالِي وَخَدَعَنِي الدُّنْيَا بِغُرُوبِهَا وَنَفْسِي
 وَبَعْدَ كَلَمَتِي *و جسنی مرا از نفع آرزو دارم و بزرگ داده است مرا دنیا بفریب و نفع و نفع*

بِخِيَانَتِهَا وَمِطَالِي بِاسْتِدْي قَا سَلَكَ بِعَزِّكَ أَنْ لَا يَحْبَ عَنْكَ
مراجبت خود پس انداختن فلان را از من پس سوال میکنم از تو بجز آن تو منع نمکند از تو
 دُعَائِي سَوْءُ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَقْضَحْنِي بِخَفِي مَا أَطْلَعَتْ عَلَيْهِ
دعا مرا بدو عمل من و کردار من و رسوایی مرا به پنهانی آنچه مطلع شده بر آن
 مِنْ مَسْرِي وَلَا تُخَالِجْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتَهُ فِي خَلَوَانِي مِنْ
از راز من و زود مگیر مرا بچوبت به آنچه گفتم آن و در خلوت خود از
 سَوْءُ فِعْلِي وَاسْأَأْنِي وَدَوَامِ نَقْصِي وَجَهَالَتِي وَكَثْرَةِ شَهْوَانِي
بدو کم خود و گناه خود و دایم بودن زیادت تقصیر خود و نادان خود و بسیار
 وَعَقْلَانِي وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ فِي الْأَحْوَالِ كَلِمَارُؤُنَا وَعَلَيْكَ
و عقلت خود و باش خداوند بجزت خود بر ما در جاهای ما آن رحمت کننده و بر ما
 فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَبِكِي مِنْ عَذَابِكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّ
در همه کارها ما مددکننده خداوند از دهر درگاه من گشت مرا غیر تو از آسودگی کم زاری
 وَالنَّظَرِ فِي أَمْرِ إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجُوبُ عَلَى حُكْمِكَ أَتَّبِعُ فِيهِ
و نظر کردن در کار خود خداوند و آن را من طاعت می کنم حکم را پیرو می گردم در آن

اموری

هَوَايَ نَفْسِي وَلَمْ أَحْزِرْ سَوِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَذْوِي فَغَرَّبَنِي بِمَا أَكْهَوِي
خواستش نفس خود و نگاه داشتم نکردم در آن حکم از زینت آن و غم خود پس غم زد مرا آنچه
 وَأَسْعَدُهُ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءِ فَجَاءَ وَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ
و بار کرد بر این امر قضا خدا پس در شدم آنچه جارشده بر من از این قضا
 بَعْضَ حَدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَمْرِكَ فَلَاكُ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي
پاره از حد تو و مخالفت کردم با امر تو پس بر تو سپاس در
 جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ قَضَائِكَ وَلَوْ لَمْ يَنْفَخْ
در همه این احوال و نیست حجت برای من در آنچه جارشده بر من در آن قضا تو و لازم کرد
 حُكْمَكَ وَبَدَلَاتِكَ وَقَدْ أَثْبَتَكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَأَسْرَافِي
حکم تو و امتحان تو و تحقیق را ادم نزد تو از خدا من بعد از تقصیر خود و اسراف
 عَلَى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُتَكَبِّرًا مُسْتَغْفِرًا مُتَبَا مُقِرًّا مُعْتَابًا
بر نفس خود عذر خواننده پشیمان گشته متکبر گشته طلب کننده آمرزش توبه کننده اقرار کننده
 مُعْتَرِفًا لَا أَحْدَ مَقَرًّا فَمَا كَانَ مِنْهُ وَلَا مَقَرًّا أَنْوَاجَهُ إِلَهِي
اعتراف کننده بآن نیز نایم گزیده مرا از آنچه صواب شده است از من و نه پندار و گویم بگو

مستعذرا

فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عَذْرِي وَإِذَا خَالَكَ أَيُّهَا فِي سَعَةِ مَرْحَمَتِكَ
در کار خود غیر قبول کردن عذر مرا و در خرد کردن تو مرا در گشاده گریز رحمت تو
اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عَذْرِي وَأَرْحَمْ سِدَّةَ ضُرِّي وَفُكَّنِي مِنْ شِدَّةِ وَثَاقِي
خدایا و خدا پس قبول کن عذر مرا و رحم کن شدۀ بدکار مرا و رها کن مرا از سستی بندگی
يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَرِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ
ای پروردگار مرا رحم کن ضعف بدن مرا و رقتی پوست مرا و رقتی استخوان مرا ای که
بَدَأَ خَلْقِي وَذَكَّرَنِي وَتَرَبَّيَّنِي وَبَرَّيَّنِي وَتَعَذَّبَنِي هَبْنِي لِمَنْدَا
ابتدا کرد مرا از زمین مرا و یاد کرد مرا از تربیت کردن مرا و غذا دادن مرا بخشش مرا بر اثر
كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّ آثَرِكَ مُعَذِّبِي
کرم خود و برابر نیکی های پیشین من که از عذاب و آزار تو و پروردگار من ایامی
يُنَارِكَ تَعَبْدَ تَوْحِيدِكَ وَتَعَبْدَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ
بآتش خود بعد از اقرار خدایت و بعد از آنچه پیچیده شده است بر آن دل من از شناختن
وَلَجَّ بِهِ لِسَانِي مِنْ مِرْيَةِ كِرْكٍ وَأَعْقَدْتُ ضَمِيرِي مِنْ حِيلَتِكَ وَتَعَبَّدُ
و لنگش شد به زبان من از یاد تو و محکم گفتم آن را در دل من از غیبت تو و بعد از

صِدْقِي وَإِعْزَازِي وَدُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَبْنَاهُ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ
استغاثۀ اعتراف من بچاه خود و دعا کردن از روی بندگی بر سر پروردگار تو و استغاثۀ
تَضَيِّعٍ مِنْ نَيْبَتِهِ أَوْ بُعْدٍ مِنْ لَهْنَتِهِ أَوْ نُشْرٍ مِنْ أَوْنِهِ أَوْ نِصْلٍ
ضایع کردن از سر که از نیبت خود و دوری کردن از لحن او و نشت کردن از اونی او و نصل کردن از
إِلَى الْإِبْلَاءِ مِنْ كَفَيْتِهِ وَرَحْمَتِهِ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَيَّ
سوی بلا گریز و کفایت خود و اورم کرده او و ای شاه من ای بزرگتر از خود من
مَوْلَايَ الْإِسْلَامِ النَّارَ عَلَى وَجْهِ خَرَّتْ لِعَظْمَتِكَ سَاجِدَةٌ وَعَلَى
و لا تیر من ای ایستادۀ خواهر که آتش بر روی من در افتاد اند بر بزرگی تو سجده و بر
الْأَيْنِ نَفَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةٌ وَبِتُكْرِكِ مَادِحَةٌ وَعَلَى
زبان من مرا که شده پیچیده از روی تو است و بشکر کردن تو مدح گویان و بر
مُلُوبٍ اعْتَرَفْتُ بِالْهَيْبَتِ مُحَقِّقَةٌ وَعَلَى ضَمَائِرِ حَوَائِجِ الْعَالَمِ بِكَ
دل من مرا که اعتراف گفتم از بزرگی تو از روی همت و بر دل من مرا که گفتم از دل من
حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى حَوَائِجِ سَعَاتِي أَوْ طَانٍ تَعَبَّدُ
تا آنکه گفتم از بزرگی تو و بر من مرا که گفتم از دل من مرا که گفتم از دل من

طَائِعَةً وَأَشَارَتٍ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْنَعَةً مَا هَكَذَا لَقَدْ بَكَ
بطوع و رغبت داشت و کرده اند بطاعت از من تو از دروغمانیت چینی همانا بتو
وَلَا اخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَنَعَنِي
و چینی خبر نداده اند ما را بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار تو میدانی تا تو انرا
مَنْ قَلِيلٌ مِنَ بِلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا حِجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَانِ
از اندکی از بلاهای دنیا و عقوبت آن و آنچه حصار می شود در دنیا از مکدرات
عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرٌ فَلَيْلٌ مَكْنَهُ تَسِيرٌ بَقَا
بر اهل آن باند این بلا و ناخوشتر اند است ماندن آن کم است بقا
قَصِيرٌ مَدَّةً لَهُ فَكَفَّ اخْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلٌ وَفُجِعَ لِكُلِّ
کدام مدت آن پس چگونه بیشتر تاب آوردن من بر بلا آخرت و بزرگ دفع
فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ نَظُولُ مَدَّةً لَهُ وَبَدْوٌ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ
در آن مرتبه و حال اندان بابت طوایف مدت آن و در ایام هفت اوقات آن و بک
أَهْلِيهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَاسْتِغْفَامِكَ وَسَخَطِكَ
اهل آن زیرا که آن منزه از عفو است و انتقام کشیدن تو و عفو تو
و صفت

وَهَذَا مَا لَا تَقْوُمُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي تَكْتَفِي
و چینی امر نمی تواند در برابر آن استقامت و آید در آن از زمین و آسمان صیقل
وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْذَلِيلُ الْمُخَفِيُّ الْمُسْتَكِينُ الْمُسْتَكَفِي بِاللَّهِ
و حال لکن منم بنده توان خوار و سجدار شکست شکست کننده از خدا
وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا تَجِي الْأُمُورَ أَشْكُوا وَلِيَا مِنْهَا
و پروردگار من و بزرگ من و مولای من بر کدام یک از امور بگو تو شکست کم و بزرگ
أَصِخُّ وَأَبْكِي لَيْلِمُ الْعَذَابِ وَشِدَّةِ أَوْ لَطْوِ الْبَلَاءِ
بخروشم و بگریم بر عذاب و بزرگی تو و خشن آن یا بر درازن بلا
وَمَدَّةِ فَلَنْ صَبْرُ قَتْنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَمَعَتْ
و مدت آن پس بر بگردن مرا در عقوبت با دشمنان محبت و جمع کن من را
بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَائِكَ وَفَرَّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَوَلِيَّائِكَ
و میان اهل بلا و من و میان دوستان من و میان دشمنان من و اولیای من
و هَبْنِي يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرٌ عَلَى عَذَابِكَ
پس گردم از صبر من و بزرگ من و مولای من و پروردگار من صبر کردم بر عذاب تو

وَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى غِرَائِكَ وَهَبْنِي صَبْرًا عَلَى حِرَارِكَ فَكَيْفَ
 پس چگونه صبر کنم بر سفاقت تو و گرفتم صبر کردم بر گرمی آتش تو پس چگونه
 صَبْرًا عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي
 صبر کنم از نظر بود کردن در حق تو یا چگونه ساکن شوم در آتش و کماله امید
 عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ اقْسِمُ صَادِقًا لَيْتَ كُنْتُ
 بعد عفو کنی از من حق تعالی تو از بزرگ من و لا منی قسم بخورم بر آنکه اگر خدا را
 نَاطِقًا لَا ضِجْنَ إِلَيْكَ مِنْ أَهْلِهَا ضِجَّ الْأُمَلِينَ وَلَا ضُرْحَنَ
 سخن گوینده هر تنه خدوش بر آورم بپوشانم هر چه فروش امید دارم و نه کنم
 إِلَيْكَ صُلاَحَ الْمُسْتَخِرِينَ وَلَا يَكُنْ عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَائِزِينَ
 بپوشانم نه آه تنه کننده ها و بگریم بر غم و از لطف و رحمت تو در حق آنکه
 وَلَا نَادِيَنَّكَ أَهْلُكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ أَمَالِ الْعَالَمِينَ
 و البته که ندا کنم که کی نباشی تو ای سرور و است مؤمنان و کارزایی از نهایت آرزو و عارفان
 يَا عِبَادَ الْمُسْتَخِيرِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ
 ای فرزندان ای سرور و است مؤمنان و کارزایی از نهایت آرزو و عارفان
 الْعَالَمِينَ

الْعَالَمِينَ أَفَرَأَى سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ لَسْتُمْ مِنْهَا صَوْتُ
 عالمیان آیا با قدرش و ترنم میگویم تو را ای خدا منی پس بعد تو شنوم و بپوشانم
 عَبْدٌ مُسْلِمٌ يَجْنِي فِيهَا ثَمَرًا لَفَنِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ
 بنده مسلمان در نزد تو که شنیدم و آن را بپوشانم و بشنوم و بپوشانم و بشنوم
 وَحَيْسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجَزَائِهِ وَجَزَائِهِ وَهُوَ يَضِجُ إِلَيْكَ ضِجْجًا
 و بنده کرده و بپوشانم او را از دنیا طبق حق تعالی او و بنده او و او خدوش کند بپوشانم و بنده او
 مُؤَمِّلٌ لِرَحْمَتِكَ وَبُنَادِيكَ يَلِيَانِ أَهْلَ تَوْحِيدِكَ وَتَبَوُّسُكَ
 امیدوارم به رحمت تو و ندا کنند بزبان یکانه چنان تو و تو را بپوشانم
 إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَتَّقِي فِي الْعَذَابِ وَهُوَ
 بپوشانم تو به پروردگاری تو ای سرور و است مؤمنان و کارزایی از نهایت آرزو و عارفان
 يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ خَلْقِكَ وَرَأَى فِتْنَتَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ تَوَلَّاهُ
 امید دارم به آنچه پیش از تو بوده است از بزرگوار تو و تو را بپوشانم و بپوشانم و بشنوم و بپوشانم و بشنوم
 النَّارَ وَهُوَ يَأْمُرُ بِمُضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ حُجِرَتْ لَهُ لَهَا وَأَكْثَرُ
 آتش و دوزخ است او امید دارم به رحمت تو و تو را بپوشانم و بپوشانم و بشنوم و بپوشانم و بشنوم

لَتَمَعُ صَوْنَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ تَشْمِلُ عَلَيْهِ زَنَافِرَهَا وَتَوَ
 لَتَمَعُ صَوْنَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ تَشْمِلُ عَلَيْهِ زَنَافِرَهَا وَتَوَ
 تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ تَبْعَلُ غَلْدُ بَنِي أَطْبَافِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَدْرَهُ
 دانه نواز آن یا چگونه مضطرب شد در میان الهی قهیم و تودار است کوه آن
 أَمْ كَيْفَ تَرْجُو زَبَانِيْنَهَا وَهَوْنِيَارِيكَ يَا رَبِّهْ أَمْ كَيْفَ رَجُو
 یا چگونه زبیراید او را زبانه قهیم و او ندا کند تو را در سر در کوه او یا چگونه با امید
 فَضْلَكَ فِي غَيْفِهِ مِنْهَا فَتَرَى كَهْ مِنْهَا هَبْهَا تَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ
 فضل تو را در زاد کردن و از قهیم پر غم نه شد و از قهیم و در تیر غم زبانی که با غم
 وَلَا الْمَحْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلُهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ
 و نه نه شده است از فضل تو و نه شبیه است آنچه تو علم کنه بان یا چگونه پستان
 مِنْ بَرِّكَ وَاحْسَانِكَ فَيَا بَقِيْنَ أَفْطَحْ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ عَدُو
 از یکی تو و در آن تو بقیین قطع دارم اگر نبود حکم که به در غم کنی مکتب
 جَا حِدِيكَ وَفَضْلِكَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَايِدِكَ بِجَعَلْتَ النَّادِ
 مکران آن یا چگونه و زبیراید او را زبانه قهیم و او ندا کند تو را در سر در کوه او یا چگونه با امید

کله
 ۱۲۱

كُلُّهَا بَرِّدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مَقَامًا
 همه آن سرد و سلامت و بنور برادر در آن محل قرار و در آنجا آینه
 لِكِنَّكَ تَقْدَسُ سَمَآؤُكَ أَفْئَمْتَ أَنْ تَمْلَأَ هَامِنَ الْجَنَّةِ
 و سخن تو در معجز است تا حصار تو قسم یاد کرده در پر نعم قهیم رزق فراوان خبیا
 وَالتَّائِسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخْلِدَ فِيهَا الْمُعَايِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ
 و مردمان همه و آنکه همیشه در آن در قهیم می ماند من و تو که بزرگ است شأنی
 فُلْتَ مُبْدِيًّا وَتَقَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُنْكَرًا أَمْرًا كَانَ مُؤْمِنًا
 افقه همه آکنده و بخشش که بخت دادن کرم کننده یا لکن افقه یا کرم بخت
 كُنْ كَانَ فَاسِغًا لَا تَسْتَوْنَ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْأَلْكَ
 مانند که است در بخت مسافر نشسته خداوند من و بزرگ من پس سوال کن
 يَا مُدْرِكُ الْغَيْبِ الَّذِي فَتَرَى لَهَا وَبِالْفَضِيَّةِ الَّتِي حَمَمَهَا وَحَمَمَهَا
 تقدیر بر در معجز کنه آن و بکر و جهم که آن و حکم که بر آن
 وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهِ أَجْرُهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ
 و غلبه بر آن حکم برادر بر که آینه بخت من در شب و در آن

مِنَ الْكَافِرِينَ

اللبلة وفي هذه الساعة كل جرم اجرمته وكل ذنب انبتته
 ودر این ساعت هر برهه کب کرده ام آن و در کتب و در کتب
 وكل فيج اسرته وكل جمل علمه كمنه او علمته
 و هر کار بر در پنهان الهام آن و هر خوانی و عمل آورده ام خواه پنهان کرده شمان و خواه
 اخفبه او اظهره وكل سبه امرت يا شافها الكلام
 و خواه مخفی کرده باشم آن یا خواه مریا و هر برهه امر که نوشتن آن بر زواران
 الكاشين الذين كلهم يحفظ ما يكون من وجعلهم
 نویسنده کان و هر مومنی که زنده آنها را حفظ کردن آنچه صادر میشود از او و کرد
 فهو داعي مع جوارحي وكنت انت الترتيب علي من ورائهم
 و هر مانع از من با افاضه بدان من و بود تو مطلع بمن بغیر این
 ما لم يخبر عنهم و بر حمت خفیه و بفضل سركه
 و هر آنچه پنهان است از این و بر حمت خفیه پنهان کردن و بفضل خفیه پنهانی
 و كل خير نزله او احسان تفضله او
 و هر نیکی که نازل شد از او احسان تفضله او
 و كل خير نزله او احسان تفضله او

نفسه او رزق تبسطه او ذنب تغفره او خطا تسره يا رب يا رب
 و چنانکه آن بار و روز من شوی و این یا که من و پنهان آن یا که من و پنهان آن
 يا الهی و سیدی و مولای و مالک میری یا مرتبید یا صیبتی
 ای خدا منی و بزرگ من و لا منی و صاحب من و منی از آن که من است و تو
 يا عليما بضري و مسكنتي يا خيرا بفقري و فاقتي يا رب
 ای صاحب دانایی من و مسکن منی یا خیرا بفقیر منی و فاق منی یا رب
 يا رب يا رب استك بحفك و قدسك و اعظم صفاتك
 یا رب یا رب استک بحفک و قدسک و اعظم صفاتک
 و اسمائك ان تجعد او تاني في الليل و النهار يذكرك معمورة
 و اسماء تو انیکه بگرد و اوقات مراد شب و روز بیک صفت ابدان
 و يجند منك موصولة و اعمال عینک مقبولة و اعمال
 و بخت تو و پیوسته و اعمال مرا نزد عفت پذیرد تا که من به
 اعمالی و اورادی کلها و ذرا واحدا و حال فی خد منک
 کردار و در دلم همه آنها بگردد و حال من در خد تو

سَمِّدَا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ لَبِهْ شَكْوَتُ أَحْوَالِي

چه اشیا را که من از کسیکه بر او اعتماد می کنم بگویم و شکایت کنم

يَا رَبِّ يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاسْتَدْعِ عَلَى الْغَرَمِ

ای سرور من ای سرور من تو را بخوانم بر بندگی خودت و دعا کنم بر غنیمت

جَوَامِحِي وَهَبِي لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَّوامَ فِي الْإِصْطِلَالِ بِخِدْمَتِكَ

دل مرا و بخشش بر من بده در ترس تو و مداومت در متصل بودن بخدمت تو

حَتَّى أَسْرَعَ إِلَيْكَ فِي مَنَادِنِ السَّابِقِينَ وَأَسْرَعَ إِلَيْكَ فِي الْمَنَادِنِ

تا آنکه روان شوم بپوشش پیش روزه ها و شادروم بپوشش در پیش روزه ها

وَأَسْتَأْذِنُكَ فِي الْإِسْتِثْنَاءِ وَأَذْنُومِيكَ دُنُوَ الْخُلَاصَةِ

وشتاق کردم بپوشش تو در میان استثنا و نزدیک شوم به تو نزد شدن مخلصان

وَالْخَافَةِ تَخَافَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمَعَ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

و ترسم از تو ترسیدگان حق با یقین و گرد آیم در همای کنی تو با مؤمنان

اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَأَجْعَلْهُ

خدایا و خداوند من را که بخواهد بدی تو او را از او بگردان و کسی که بخواهد بدی تو او را از او بگردان

مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبَهُمْ مَنَزَلَةً مِنْكَ وَأَخْصَاهُمْ

از نیکوترین بنده ها در درجه نزد تو و نزدیکترین ایشان در منزلت نزد تو و مخصوصترین ایشان

زُاعَةً لَدُنْكَ فَإِنَّهُ لَا يَبَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَحُبِّكَ

در رتب نزد تو زیرا که نمی توان رسید باین مرتبه مگر بفضل تو و بخشش من بپوشش خودت

وَاعْظِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي بَيْتِكَ

و عطا کن بر من بپوشش تو و نگاهدار مرا بر رحمت خودت و درگاه من را در خانه خودت

لِجَاءٍ وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَمِّمًا وَمُرْتَعَةً بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقْلِبْ عَثَرَتِي

ای و دل مرا به دوستی خودت بپوشش و مستی که در بر من به نیکی اجابت تو و در گذار لغزش من

وَاعْفِرْ لِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمْرًا بِدَعَايِكَ

و بیامرزش کن مرا پس بدو تو حکم کرده بر بندگی با بندگی تو و امر کرده ای

وَعَمِيَّتَكَ لَمْ أَجِابَهُ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ بَصَبْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ

و غایب شده ام از این منتهی بگردن پس بپوشش تو بر درگاه من باز داشته ام رو خود را به تو

يَا رَبِّ مَكَدْتُ بَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَتَلْغِخْنِي

ای سرور من درگاه من را بپوشش تو پس بپوشش تو بپوشش من بر درگاه من دعا مرا و بر من

مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ قَضَائِكَ رَجَائِي وَكَفِّنِي شَرَّ الْخَيْنِ وَالْإِنْتِنِ
بارزونی و قطع کن از فضل همت امید مرا در حق من از خدای بدی و آرزوی
 مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ
از دشمنانم این غرضت خوانده پیاز کس راه کار از او آید مگر دعا پس بتر تو
 مُعَالَ لِيَا شَفَاءُ يَا مَنْ لِسْمِهِ دَوَاءُ وَذِكْرُهُ شِفَاءُ وَطَاعَتُهُ
کننده آنچه را که هر کس نام او در دست و یاد او در دست و طاعت او
 عِنِّي أَرْحَمُ مِنْ رَأْسِ مَالِهِ الْإِتِّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَانِعَ النِّعَمِ
از کمترین رحمت من که راه سرایه من است و حرب اثر گریه است ای صاحب نعمت کامل
 يَا دَافِعَ النِّفَمِ يَا نُورَ الْمُتَوَحِّشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يُعْلَمُ صَلَ
ای دفع کننده بلا ای روشنای وحشت یافته ها در تاریکی ای دانای نهانی و آشکارا
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
بر محمد و آل محمد و ای آفریننده بمن آنچه تو سزاوار آنی و در حق خود خبر
 رَسُولَهُ وَالْأُمَّةَ الْمُسَامِينَ مِنْهُ إِلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا وَفِي كُلِّ حُجْمٍ
رسول خود و امتی که از او است و از او است و سلام و تسلیم و در هر گنجی
 دَرِاعًا لِبَقِيَّةِ مَا هَسْتَ أَنْ حَضَرَ مَا مَرَّ عَلَى لِي مِنْ نَفَوَلْتِ كَهْرَكِ

سه روز از ماه شعبان را روزه بدارد و بماء مبارک وضو
 وصل کند و خدای ثواب روز دومه سوالی برای او بنویسند
 و ابوالصلوات هر چه رواست کرده که در جمعه از ماه شعبان بخند
 حضرت امام رضا و فتم حضرت فرمود که ای ابوالصلوات ما اینجا
 گذشت و این جمعه آخر است پسندارک و ندانی کن در آنچه ازین
 ماه مانده است تفصیله را که در ایام گذشته اینها کرده در تو
 باد که روار پی بدینچه نافع است برای خود را عزت و دعا و استغفار
 بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خود
 از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در اید خالص گردانیده باشی
 خود را از برای خدا و مکرار در کردن خود امانت و حق که را مکر
 آنکه ادا کنی و مکرار در دل خود کینه کسی مکر آنکه ترک کنی و از
 بیزش و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار او هر که بر خدا توکل کند
 خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه اینماه این دعا را اللهم
 اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفْرَتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ
اگر نه آنکه غفران از ما گذشته از ماه شعبان پس ما را غفر کن در آنچه مانده

مِنْهُ بَدْرُ سَفَى كَهْ خَرْتَالِي دَرِ اِيْمَاهِ اَزَادِيكَو دَانْدِ سَبْدِ هَايِ اِسِيَارَا
از آن
از الشَّجْبَتُمْ بَرَايِ حُرْمَتِ اِيْمَاهِ مَعَاهِ مَبَارَكِ مَرْضَانِ وَبَسْبَدِ اِسِيَارِ
معنبر منقولست كه حضرت صادق ع در شب آخر ماه شعبان شب
اول ماه رمضان اين دعا را ميخواندند اللهم لا تَهْذِ الشَّهْرَ الْمُبَارَكُ
الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَدَحْضَ ضَلَكُنَا مِنْهُ وَسَلِّمْ لَنَا وَسَلِّمْ
مِنَا فِي يَسِيرِ مَنَّا وَعَامِيَةِ يَامَنْ اَخَذَ الْعِلْدَ وَسَكَرَ الْكُثْرَ اَفْلَ
مَعْنِ الْبَسْرِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي كُلَّ خَيْرٍ مَسْئَلًا
وَمِنْ كُلِّ اَمْرٍ اَحْسَنُ مَا يَنْجِيَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَامَنْ عَفَى عَنِّي وَعَمَّا
خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَامَنْ لَمْ يُوْخِذْنِي بِاَمْرِ يَكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوُ
عَفْوِكَ عَفْوُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَلْحَقَّ عَظَمْتَ قَلَمُ وَجْهَتِي عَنْ حَجَارِيكَ
قَلَمُ اَنْزَجَ فَمَا عُدْرِي فَاَعْفُ عَنِّي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ اِنِّي
اَسْأَلُكَ الرَّاحِمَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الْبَسْرِ
مِنْ عِبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ الْتَقْوَى وَيَا اَهْلَ
الْاِيْمَانِ

المَغْفِرَةِ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي كُلَّ خَيْرٍ مَسْئَلًا
وَمِنْ كُلِّ اَمْرٍ اَحْسَنُ مَا يَنْجِيَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَامَنْ عَفَى عَنِّي وَعَمَّا
خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَامَنْ لَمْ يُوْخِذْنِي بِاَمْرِ يَكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوُ
عَفْوِكَ عَفْوُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَلْحَقَّ عَظَمْتَ قَلَمُ وَجْهَتِي عَنْ حَجَارِيكَ
قَلَمُ اَنْزَجَ فَمَا عُدْرِي فَاَعْفُ عَنِّي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ اِنِّي
اَسْأَلُكَ الرَّاحِمَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الْبَسْرِ
مِنْ عِبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ الْتَقْوَى وَيَا اَهْلَ
الْاِيْمَانِ

وَرَبِّكَ فِي الدُّنْيَا وَرَبِّكَ فِي الْآخِرَةِ وَرَبِّكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَرَبِّكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ
 نَصُوحًا اسْتَأْذَنَ ذَلِكَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَ بَعْضَ
 فَكَأَنَّكَ لَمْ تَقْضِ مِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ بَطَاعًا فَكَأَنَّكَ لَمْ
 تَقْضِ وَأَنَا وَمَنْ أَمَرَ بِجُودِكَ سَكَّانُ أَرْضِكَ وَكُنْ عَلَيْنَا يَا
 أَفْضَلَ حَوَادِثَ وَأَبْجَازِ عَوَادٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُ دَائِمَةٍ لَا تَحْصِي وَلَا تَعْدُ وَلَا يَفْقِدُ
 قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَمَّا نَمَازُهَا فَشَهَائِدُهَا بَاشِدُ
 مَعْبُودٍ وَارْدُ لَشَدِّ وَعِلْمُ أَزْكَو كَرْدِهِ أَيْدِ شَبَّاقُلِ صَدْرِ رَكْعَتِ
 بِأَحَدٍ وَتَوْحِيدٍ وَمَعُودَتَيْنِ هَرَبَكِ بِكَ مَرْتَبَةٍ وَبَعْدَ ذَلِكَ نَارِغِ
 مَشْدُونِ هَفْئًا مَرْتَبَةٍ سَوْرَةُ حَمْدِ رَبِّ دُومِ بِنِجَاهِ رَكْعَتِ بِأَحَدٍ
 وَتَوْحِيدٍ وَمَعُودَتَيْنِ هَرَبَكِ بِكَ مَرْتَبَةٍ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ
 حَمْدٍ وَبَلَسَتْ وَبِجْ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيدِ سَبْعِينَ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ
 حَمْدٍ وَبَلَسَتْ وَبِجْ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيدِ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ
 حَمْدٍ وَبِأَنْصَدِ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيدٍ وَبَعْدَ ذَلِكَ هَفْئًا مَرْتَبَةٍ صَلَواتُ

بر محمد

بِرِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ
 تَوْحِيدِ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ تَوْحِيدِ
 سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَآيَةُ آمِنِ الرَّسُولِ ثَانِيَا
 سَوْرَةُ وَبِأَنْزَدِ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيدِ وَدُورِ رَكْعَتِ دُومِ حَمْدٍ وَآيَةُ قُلْ إِنَّمَا
 أَنَا نَذِيرٌ وَبِأَنْزَدِ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيدِ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ
 حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَبِأَنْزَدِ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيدِ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ
 حَمْدٍ وَآيَةُ الْكُرْسِيِّ بِكَ مَرْتَبَةٍ وَسَوْرَةُ إِنَّمَا أَعْطَيْنَا سِرَّ مَرْتَبَةٍ سَبْعِينَ
 يَا زُورِ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ
 الْكَافِرُونَ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ
 سَوْرَةُ الْهَافِكِ الْكَافِرُونَ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ
 وَبِكَ مَرْتَبَةٍ سَوْرَةُ وَاللَّيْلِ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ
 وَبِجْ مَرْتَبَةٍ سَوْرَةُ وَالْعَصْرِ سَبْعِينَ دُورِ رَكْعَتِ دُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ
 شَامِ وَخَفَافِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ
 مَرْتَبَةٍ يَارَبَّ اغْفِرْ لَنَا وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ وَدُورِ رَكْعَتِ حَمْدٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ الْمَوْتَ وَيُمْيتُ الْأَحْيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت حمد و یک مرتبه ایه الكرسي و
 مرتبه توحید **هفده** در هر رکعت حمد و هفتاد و یک مرتبه
 توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت
 در هر رکعت حمد و یک مرتبه ایه قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ **بِسْمِ**
 چهار رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سورۃ اذ جاء نصر الله
سَبْعِينَ مَرَّةً هشت رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین
سَبْعِينَ مَرَّةً در هر رکعت حمد و یک مرتبه قُلِ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
 و پانزده مرتبه توحید **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت حمد و یک مرتبه
 سورۃ انا انزلت **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت بعد از حمد
 یک مرتبه سورۃ اذ جاء نصر الله **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت
 حمد و یک مرتبه التکثیر **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه ایه امن الرسول **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ **سَبْعِينَ مَرَّةً** چهار رکعت در هر رکعت

حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت
 حمد و یک مرتبه و هر یک از الهکم التکثیر و توحید و معوذتین ده مرتبه **سَبْعِينَ مَرَّةً**
 دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت
 صد مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **سَبْعِينَ مَرَّةً** در هر رکعت
 جمعی از فضایل و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است
فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست که
 رمضان ماه خداوند عالم است و شیرین ترین ماههاست چنانچه
 بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله در آخر ماه شعبان خطبه خواند و فرمودند ایها الناس
 بدین سبب که رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و امر است
 و ماه هیست که نزد خدا بهترین ماههاست و روزهای بهترین روزهاست
 و شبهای بهترین شبهاست و ساعاتهای بهترین ساعاتهاست
 و ماه هیست که خوانده اند شما را در آن بسوی صیانت خدا و گردانیدن
 در آن از اهل کرامت خدا بفضیلت شما در آن ثواب بسیار دارد و خوا

شما عبادت و عملهای شما در آن قبول است و دعاها و شهادت شما در آن مستجاب
 پس سوال کنید از پروردگار بابتیهای درست و دلخای پاکیزه از شما
 و صفات ذمیه که توبه دهد شما را برای روز داشتن آن و نداد
 کردن قرآن در آن بدینست که شفی و بدعا است که است که محروم
 شود از امر و شرف خدا در اینماه عظیم و یاد کنید بکر سنی و تشکی شما از انما
 کور سنی و تشکی روز قیامت را و نصد و کنید بر فقیران و مسکینان خود
 و تعظیم نمایند پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نماید
 حویشان خود را و نگاه دارید زبانههای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید
 دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دار
 کوشتهای خود را از آنچه شما را رسیدن آن و مهربانی کنید بایتمان مردم
 تا مهربانی کنند بعد از شما بایتمان شما و باز گشت کنید بسوی خدا از گناهان
 خود و بایند کنید بسوی خدا آتیههای خود را بدعا در اوقات نمازهای
 خود زیرا که وقت نمازها بهترین اوقات نظر میکند حق تعالی در این
 اوقات بجهت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او متوجه

کنند و لبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کند و مستجاب میگوید
 هرگاه او را دعا کنند ای گروه مؤمنان بدرستی که جاهای شما در کوه و کوهها
 شماست پس از گرویدارید بطلب امر از خدا و پشتمانی شما کون بار است
 از نگاهان شما پس سبک کرد ایندانه را بطول دادن سجدهها و بدینست
 که حق تعالی سوگند یاد کرده است بجزت خود که عذاب نکند نمازگزاران را
 و مسجد کنندگان را و نرساند ایشان را از آتش جهنم در روز قیامت
 ایها الناس هر که از شما افطار نماید در روز دوشنبه و اینماه از برای
 او خواهد بود نزد خدا بعلت ثواب بنده از اد کردن و امرزش نگاهان
 گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما نذرست بر ایننداریم
 حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم با و طار فرمودن روز و اگر چه
 بنصف دانه خرما باشد و اگر چه یک شربت آب باشد بدرستی که خدا
 این ثواب را میدهد کیسه را که چنین کند اگر قادر زیاده از این نباشد انما
 الناس هر که خلوت خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزیکه
 قدمها بران لغزد و هر که سبک گرداند در اینماه خدمت غلام و کینه خود

و شیا طین را در این ماه غل میکنند پس سوال کنید از خدا که هرگز بشما دست
ننگد و اندویش از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که در ماه رمضان
خطبه خوانند و فرمودند که ایها الناس این ماه است که خدا انبیا
ماهها فضیلت و زیادتى داده است مانند فضیلت ماه اهل بیت
بر سایر مردم و در این ماه کثوره میشود درهای آسمان و درهای بهشت
و درهای رحمت و سینه میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده میشود
نداهای مؤمنان و مستجاب میشود دعاهاى ایشان و رحم میکنند
گرمهای ایشان را و در این ماه شبی هست که در آن ملائکه از آسمان زمین
جایند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزی دارد بر خصم پروردگار
خود تا طلوع صبح و از شب قدر است که خواجه مفید کرده است
در انب و لایب و امامت مرئوس از آنکه آدم را خلق کند بد و فرار
سال عبادت انب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزی روزش
بهتر است از روزی هزار ماه ایها الناس بدین سینه که افتابهای ماه رمضان
و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزی و دنیا

و شیا طین را در این ماه غل میکنند پس سوال کنید از خدا که هرگز بشما دست
ننگد و اندویش از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که در ماه رمضان
خطبه خوانند و فرمودند که ایها الناس این ماه است که خدا انبیا
ماهها فضیلت و زیادتى داده است مانند فضیلت ماه اهل بیت
بر سایر مردم و در این ماه کثوره میشود درهای آسمان و درهای بهشت
و درهای رحمت و سینه میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده میشود
نداهای مؤمنان و مستجاب میشود دعاهاى ایشان و رحم میکنند
گرمهای ایشان را و در این ماه شبی هست که در آن ملائکه از آسمان زمین
جایند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزی دارد بر خصم پروردگار
خود تا طلوع صبح و از شب قدر است که خواجه مفید کرده است
در انب و لایب و امامت مرئوس از آنکه آدم را خلق کند بد و فرار
سال عبادت انب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزی روزش
بهتر است از روزی هزار ماه ایها الناس بدین سینه که افتابهای ماه رمضان
و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزی و دنیا

شما مانند ماههای ریکرینیت روزهای هفت روزهاست و شبهای
هفت روزهاست و دیوار شباطین در این ماه غل کرده و در زندانند
و زباد میکند خدا در این ماه روزهای و عمرها را و میو بسید و موقت
میگرداند در این ماه حاجان ملت الله را و در این ماه خوشه رومی کند
بسوی اهل ایمان بامزش و نیز روزی و رحمت و روزی و خوشبودی
خداوند خدای روزی و در پسند پس کار خود بکن بدین که اینها
همان پروردگار خودی نظر کن و تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب و روز
و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار
خود پس نظر کن که شبها در خواب نشی و روزها از یاد خدا غافل نباش
پس چون روز و ماه و کماهان تو برقی باقی مانده باشد پس هنگامی که روزی
داران غزدهای خود را گیرند تو از جمله زیان کاران باشی و در وقتی که
بکرامت اتقای خود نایز گردند تو از جمله محرومان باشی و در روزی
که سعادت مند گردند بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از زده شده ها
باشی ای روزه دار اگر نور اتقای تو از درگاه خود بر گرداند بکدام درگاه

روز

و خواهی آورد و اگر محروم گرداند تو را پروردگار تو که روزی خواهد داد نور
و اگر او نور آوار گرداند که نور اگر خواهی خواهد داشت و اگر او نور از لیل گرداند
که نور اعزیز خواهد کرد و اگر او نور او اسکا زد که نور یاری خواهد کرد
و اگر او نور از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند را خواهد
کرد و اگر او از لغزشها و کماهان نور اینها مرز امید بکه خواهی داشت
برای امرش کماهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانیده از تو
طلب نماید چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزی و در تقرب بجوی
خدا بنده او و کورن کتاب خدا در شبها و روزهای این ماه زیرا که خدا
شفاعت کند ایست که شفاعت او را قبول میکنند و در قیامت شفاعت
میکند برای آنها که نلاوت او کرده اند پس لامیرند در جات او و در بهشت
بعد از نلاوت ایات قرآن ای روزه دار بشارت باد نور که هر نفسی که
در این ماه میبکشی ثواب بسیاری در نامه عمل تو میو بسید و خواب تو اینها
عبادت است و طاعت تو در این ماه مقبول و کماهان تو در این ماه او
و او از های تو بعد از اینها سینه شده است و مناجات و راز

که با خدا میگوید بر نور جم می کند بدرستی که شنیدم از حبیب خدا حضرت رسول
خداوند عالم را در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان ازاد کرده است از آن
جهنم که عدد ایشان را بخیر خدا کسی نمیداند چون شب آخر ماه میشود در آن
شب امرزد مثل آنچه در جمیع ماه امر زیده است و ایضا فرمود که هر که رمضان را
روزی بدارد و نغیر خوف را از چیزهایی که حلالی حرام کرده است نگاه
دارد البته هفت او واجب کرده و هر که در این ماه روزه دارد همه شب
از حلال افطار نماید البته داخل هفت شود پس حضرت امیر فرمود که شنبه
از سبب این است که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها
شهادت خواهند شد گفتیم بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصیای
کس فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین اوصیای او
یا علی گفتیم یا رسول الله این البته خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم
بدرستی که بر آنکسینه میشود بدیخت ترین امت من جنت پی کننده صلح
و ضربت بر سر او خواهد زد که ریش نواز خون سرش خضاب خواهد شد
پس مردم شروع بکبریه و افغان کردند و حضرت از منبر پریامد و ایضا

۷۱
از حضرت رسوله منقولست بسندهای معتبره که فرمود ایها الناس
هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روزی از او بایستد نماز
و عبادت و بقدر مقرری از شبان را و نمازها را در اوقات فضیلت
بجا آورد و مبارک است کند نماز جمعه آن و بامداد نماز عید حاضر شود
پس در آن شب خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزها و
محبشهای بزرگ خدا و محبشهای خدایمانند محبشهای بندگانش
فصل دوم در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است
بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را می شکند
از طلوع صبح تا بر طرف شدن فطر افطار یعنی بر طرف شدن شعاع
ان از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است باینکه قریب
پس باید که بدانند از چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار
هست در آنها اگر قصد کند ترك همه را از برای رضای خدا ظاهر کافی
باشد اما اهلبیت است که آنچه مستحق باشد و خوب ترك آنها و ترك آنها
کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی نباشد قصد ترك آنها کند احتیاطا و آنچه

بی دغدغه مکروه باشد فصدرك الفاكهه سحبا و اگر فصدرك جمع محرم
 ضم کند بهتر است و اما الفاکه واجب است ترك الفاکه کردن **اول و دوم**
 چیزی خوردن و چیزی آشامیدن است و چیزی که خوردن و آشامیدن
 از متعارف و معناد باشد در آن خلافت نیست که مطلق صوم است
 و موجب قضا و کفاره میشود اگر بعنوان معناد بخورد و اگر بغیر معناد
 باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش بچکاند چیزی را و مخلوق داخل شود
 محل خلافت است و همچنین خلافت در خوردن و آشامیدن چیزی
 چند که معناد مردم نباشد مانند سند و چوب و خاک و گیاهها
 و ابغیره از گیاههای غیر معناد و اطهر است که اگر بعنوان معناد
 باشد اجتناب از آن واجب است و احوط آنست که اگر بکند قضا و کفاره
 بجز آورد **سوم** جماع کردن در مثل زنت مطلقا خواه انزال بشود و خوا
 نه و مغلان موجب قضا و کفاره میشود بچلات و جماع در دبر زن هرگاه
 انزال بشود و نه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور
 آنست که جماع در دبر زن نه و انزال نیز مطلق صوم است و موجب قضا

و کفاره است و بعضی مطلق نمیدانند و اول اقوی است **چهارم**
 باقی ماندن بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی آنست که مطلق است
 و موجب قضا و کفاره است و بعضی مطلق ندانند و بعضی
 قضای تنها واجب دانسته و احوط آنست که اگر زن حائض باشد
 پیش از صبح غسل بکند و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از
 صبح و امروز را روزه بدارد و قضای نیز بکند و اگر جنب را غسل متعذ
 باشد احوط آنست که تیمم بکند و تیمم را بشکند تا صبح شود و خوا
 بعد از جنابت و حال آنکه بپوشیدن غسل کردن داشته باشد
 و احتمال پیدار شدن دهد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح
 بیدار نشود قضای امروز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته
 و ان احوط است و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل
 نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازم است و این احوط است اگر چه
 بره لیاض سخف است و مشهور در خواب دوم و چوب قضا است و
 قول قوی است بلکه خلافتی در آن ظاهر نیست و جمیع از اصحاب اعتقاد

است که در خواب نیم جنب هرگاه بصبح برسد قضا و کفان هر دو واجب است
و اقوی عدم وجوب کفان است و بعضی از متأخرین را اعتقاد است
که خواب سیدار شدن از احتلام حکم خواب دوم دارد چنانچه والد
مرحوم فقیر احتیاط نموده و این احوط است بلکه خالی از قوت نیست
و بدانکه در روزهای بکر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافت که ایابا
که صبح را پاک در باید یا نه و خوانست که در قضای ماه رمضان پیش
صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط است که اگر صبح ظاهر باشد
و واجب معین نباشد از روز را روزه ندارد و اگر معین باشد از روز را
روزه ندارد و قضا نیز بکند اما اگر عمد کرده باشد و روزه که کفان
در کار نباشد و اگر بدهد احوط است و در روزه است اگر بر جنابت
عمدا بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بجان
فقیر روزه اش صحیح است و در واجب معین اگر عمدانیت را ترک کند
و پیش از زوال نیت کند مشهور است که روزه اش باطل است و قضا
میکنند و کفان واجب میشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک

کند

۷۳
ترک کند تا زوال نیت میباید کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت میباید
کرد اگر چه قضا عیال رمضان باشد و در روزه است خلافت نیست که اگر
در شب نیت زکرده باشد و معطر به عمل بناورده باشد تا اول روز
نیت میباید کرد و بعد از زوال خلافت بعضی گفته اند تا نزدیک شام
نیت میباید کرد و جمیع از محققین علما باین قایلند و نزد فقیر اقوی است
و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت میباید کرد و بعضی گفته اند که اگر
پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز را میباید و اگر بعد از زوال
نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را در باید **نیم** و شب
عبار غلیظ است بجا و بعضی از اهل وجوب قضا و کفان میدانند و بعضی
قضای تنها و بکمان فقیر مطلق نیست و احوط عیال مشهور است و بعضی
از متأخرین ملحق ساخته اند بغیر غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا
منفصل شود چون دود تور و بخار دیک و الطهر عدم بطلان است و احوط
اجتناب حتی آن دود تنباکو **ششم** استمناء یعنی طلب نزول
منی کردن با حصول آن و موجب قضا و کفان است و مشهور است

که هرگاه ملا میسر و ملاعبه کند و انزال شود روزی اشراطی میشود و وقتاً
و کفایت لازم است و بعضی در این تأمل نموده اند خصوصاً وقتی که نسبت
بجلال خود باشد و عادتاً و انزال نباشد و احوط بلکه افوی و جوب
قضا و کفایت است مطلقاً و در نظر کردن بنزحلال یا حرام یا صدای
اوراشیدن یا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن منی شود و ضد
انزال نداشته باشد و بار منی نباشد خلافست و ظاهر عدم وجوب
قضا و کفایت است **هفتم** فی کردن است عمداً و اکثر موجب قضای
تنها میدانند و بعضی قضا و کفایت هر دو را واجب میدانند و بعضی
هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب قضای تنها
خالی از قوت نیست و مشهور است که هرگاه فی جبهه اختیار را بدین اوصاف
نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است **هشتم**
حفته است و بعضی موجب قضا و کفایت هر دو دانسته اند و بعضی موجب
قضای تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند
و بعضی حفته مابین را موجب قضا دانسته اند و حفته جامده اند

شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقاً مکروه دانسته اند و
قول افوی است و احوط آنست که بدو ضرورت حفته مابین نکند
و اگر بکند قضا بکند و اشهر و افوی آنست که چکانیدن و وارد کردن
منی در صوم نمیشود و سقوط در پنی هرگاه تعدی بجای نکند ایضا افوی آن
که جایز است و بعضی موجب قضا و کفایت میدانند و بعضی میگویند موجب
منی در صوم میشود و اگر بجای رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ
کفر بخدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله و سلامه علیهم است
بآنکه حدیث دروغ نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه کسی
که اهلیت مسئله کفر ندانسته باشد مسئله بگوید و در حجتان شک
نیست و بعضی در روز موجب قضا و کفایت میدانند و بعضی میگویند
موجب منی در صوم نمیشود و خالی از قوت نیست و احوط آنست که اگر بکند
قضا و کفایت بدهد **دهم** سر زور بردن در است و جمع آن را
موجب قضا و کفایت میدانند و بعضی موجب قضای تنها و بعضی
حرام میدانند و موجب هیچیک را نمیدانند و بعضی مکروه میدانند

و اظهر حرمناست و عدم وجوب قضا و کفان و بعضی گفته اند که اگر کسی را
 باب فرود نیاوردن و بدن پیرون اب باشد باز حکم ارتماس دارد و این
 احوط است و بعضی گفته اند که اگر ضرر و برد منافع سر را دفعه مر چند منافع
 موپرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است که در روزی سه نیت سر را
 باب فرود نبرد و بعضی بخوبی ز کرده اند و احوط ترکست **یا زده** بلغمی که از سینه
 بر آید یا از دماغ فرود آید در فرود بدن آن علما را سه قول است و اجواز
 ابتلاع آنچه پیرون است اید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود
 و عدم جواز از سینه دیگر و هم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن
 نرسد و بخیر هم ابتلاع هر دو خواه بدهن نرسد یا نه سه هم جواز کشیدن
 از سینه و سر و جواز فرود بدن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم
 بعتا د کرده اند بعضی بعضی بعتا تا بلشده اند و بعضی کفان را نیت
 واجب میدانند و بعضی بکفان جمع تا بلشده اند و کفان فغیر انت
 که هیچ یک لازم نمیشود اما احتیاطا است که بعد از آنکه بعضی
 دهن را بدین نیت مشهور میان علما است که مکروهست زن روئی

دارد در میان اب بنشیند و بعضی گفته اند که هرگاه تا کمه راب بنشیند
 قضا بر او لازم است و بعضی کفان را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است
 و در خوابیدن قدران و مصطکی که ابش را ضرر و برد بعضی حرام دانسته
 و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علما
 است که اگر کسی کفان را نشسته باشد که سب با نیت بلکه اگر شک هم در
 باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که
 صبح بوده است آنوقت که خورده و آشامیده اگر ملاحظه نکند و خورده
 باشد قضا واجبست و کفان واجب نیست و اگر ملاحظه کرده باشد
 و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر کسی مضغه کند جهت وضو نماز
 واجب و ایضا اختیار محال او رود قضا بر او واجب نیست و اگر جهت
 نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجب است و اگر عت
 مضغه کند واجب بلفش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوط
 و اظهر عدم وجوب است مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از
 مضغه سه مرتبه اب دهن را بشوید از و این احوط است **فصل پنجم**

درستینها و از آب روزه است مکر و هست روزه دارد بوسید زنتان
 و دست به بدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن بایشان و از آب
 است که گراحت مخصوص بصورت نیست که اینها محرک شهوت او باشد
 و خوف و فزع در جماع داشته باشد و مکر و هست بچشم کشیدن چیزی
 که از اطعمی باشد که مجاورت یار در آن مشک باشد و مشهود کراهت پرون
 اندون خویش زدن که باعث ضعف باشد و در حجامت حیاط
 پیش از بد کند و همچنین داخل شدن حمام که مضاعف باشد و مکر و هست
 بوشیدن کلاه خاصا از کس و هب است که مشک هم نبوید سایر
 بوهای خوش مکر و نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 طیب محققه ضایع است و فرمود که هر روز در او از روزه خود را خور
 کند عفتش را بپوشد و شهر را قوی است که بوییدن را بچه غلیظه
 مضر نیست و بعضی گفته اند که بوییدن را بچه غلیظه که بچون رسد
 موجب فضا و کفان میشود و احوط است که بوی خوش نسائید که بر دماغ
 بالار و نبوید و در روایتی وارد شده است که مکروه است ضایع جامه

که ملاصق

که ملاصق بدن است ترک کند و مکر و است زنتان را که در آب
 نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه روزه
 دارد بپای که برون باشد کوشش و چشم نوز و موی نوز و پوست تو و جمع
 اعضای نوز یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود که باید هر روز
 نومازند روزا فطار نوبناشد و ایضا از آنحضرت علیه السلام منقول است که
 فرمود که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید که
 در روز نگاهدارد پدیزان خود را از دروغ و بیوشید دیدهای خود را
 از حرام و با یکدیگر کسوت رعایت کنید و مجادله نکنید و سوکند دروغ
 بخورید بلکه سوکند است نیز و دشنام مدهید و خشم کوشید
 و ستم نکنید و بخوری نکنید و دلتان مشوید و غافل مشوید از یاد خدا
 و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو ^{شد} با
 و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از کفار بد روغ و افرا و خصوص
 کردن با مردم و کتمان بدیدن و عینیت و سخن چینی کردن و خود را مشرف
 براحت رسانید و منظور فرج و ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و اله باشید

وارزومند ثوابهای اخروی باشند و نوشتن اعمال صالحه برای سفر
 اخروی در داید و بر شما باد که بارام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی
 و مذلت چون نبذ که از انانی خود فرسان باشند و فرسان باشند از غدا
 خدا و امیدوار باشند رحمت او را و نباید پاك باشد ای روزه دارد از
 از عیبها و باطن فرائضها و مکرها و پاکیزه باشد بدن و از گناهها
 و پزیری بجوی پسوی خدا از آنچه غیر است و در روز ولایت خود را
 کردانی از برای او و خواهرش باشد از آنچه حق تعالی الهی کرده نور از ان
 در اشکار و پنهان و بر سر از خداوند نهاد آنچه سزاوارتر رسیدن است
 در پنهان و اشکار و بجای روح و بدن خود را بخدا بجز و جل در ایام
 روزه خود و فایده کردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را
 کار و نمائی در آنچه خدا امر کرده است نورانی و خوانده است پسوی آن
 اگر همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوارتر و داشتن است بعمل آوری
 و فرموده خدا را طاعت کرده و آنچه که گفته از آنها که پیمان کردم از برای تو
 بعد از آن از روز تو که میشود از فضل آن بدرستی که پدرم گفته است

خدا صلی الله علیه و آله شنید که من در جابه خود را دشنام داد حضرت
 طحطاحی طلبید و از من را گفت بخور زن گفت من روزه دارم حضرت فرمود
 چگونه روزه داری که جابه خود را دشنام داری روزه از خوردن
 و اشامیدن زنها نیست بدرستی که خوشتر از روزه را حجابی گردانیده است
 از سایر امور منجی از کردارد و کثرت بدیه بسیار که اندر روزه داران و
 کوسنکی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که چه
 بسیار روزه داری که بهتر نیست از آن روزه بخیر از تشنگی و کرسنکی
 و چه بسیار عبادت گفته که نیست از راهی از عبادت بخیر از عبادت
 خواب زبیرکان که بهتر از سپاری و عبادت احفان و خوشا افطار کردن
 زبیرکان که بهتر از روزه داشتن پخته ران است زیرا که خواب غریبان چون
 به نیت صحیح و قیام هر دفع میشود از جمله عبادات ایشان است بلکه از
 ایشان در عالم قدس ارواح اینها و اوصیا و خالص مؤمنان محشور
 میکردند و بواسطه عیب بر و یای صادق و مصلح میکردند و راهی از آنها
 قریب ایشان است و اظهار خود میداد چون از روی و انانیت و بوجهی که

حق تعالی خواسته افطار می نمایند لهذاست از روزهای احقران که روز
 دستگاه خود روزی خود کرده اند و برپا و عجب میسوز میگردانند و بشرایط
 صوم عمل نمیکنند **فصل چهارم** در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان
 است است طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب نموده اند و از حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدید ایشان
 بسوی هلال بکن و روی بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطا
 کن ماه را و بگو **يَا كَافِرُ** وَ رَبَّنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا
 بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ إِلَى مَا جَاءَكَ وَ
 اللَّهُمَّ تَارِكُ لَنَا فِي شَقَرْنَا هَذَا وَارْزُقْنَا حَيَّةً وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا
 ضَرًّا وَشَرًّا وَبَلَاءَةً وَفِتْنَةً وَهَبْ لَنَا دَعَاءَ صَاحِبَةِ كَامِلَةٍ
 و این دعا را در روزهای آفتاب از آن دعاها که در کتابهاست
 رمضان واجب دانسته است **اللَّهُمَّ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدَّرَ**
مَنَازِلَكَ وَجَعَلَ لِي مَوَاقِفَ النَّاسِ اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا أَهْلَ الْإِيمَانِ
اللَّهُمَّ ادْخُلْهُ عَلَيْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْيَقِينِ وَالْإِيمَانِ وَالْبِرِّ وَالْقِيَامِ
 و این دعا را در روزهای آفتاب از آن دعاها که در کتابهاست

و **التَّوْفِيقَ الْحَقِيقَ وَتَرْجِيِي** و در شب اول جماع با حلال خودست است
 و غسل در شب اول است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل
 کند در شب اول ماه رمضان در هر چه جاری و سی کفایت بهر چیز با طهارت
 معنوی باشد تا ماه رمضان آید و در حدیث دیگر فرمود که هر که در
 اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در آن سال با و نرسد و اینها
 منقولست که چون ماه رمضان داخل میشود حضرت صادق علیه السلام فرمودند خود را
 وصیت میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید در این ماه در عبادت
 که در این ماه روزها فائز میشود و در این ماه شبی هست که لهذاست اینها
 ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با
 و دعا بدرستی که دعا رفع میکند بد را و از شما و استغفار محو میکند گناهان
 شما را و در پارت حضرت امام حسین علیه السلام در شب اول ماه رمضان یا شب
 یا شب آخر پارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزد مانند برک از درختان
 و از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر منولد شده است
 و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و اینها از آنحضرت منقولست که هر که

در هر شب ماه مبارک رمضان سوئے انا فتحنا رادن ما زنا فله بخواند
 در انشا از بلاها محفوظ گردد و بربوبت دیگر از حضرت منقولست که
 هر که در شب اول ماه رمضان دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد
 سوئے انعام بخواند و سؤال کند که خدایا از او کتاب شریف بکند خدا
 کتاب کند از آنچه میسر شد و از پندارها و دردها و نماز را می توان کرد
 و سوئے از روی قرآن می توان خواند و اگر در شب اول ماه نیت روز
 تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت چنین میکند
 که قصد میکند که در روز ماه رمضان صد ارم واجب و توبه الی الله
 و در روز اول ماه سنت است که غسل کند در آب جاری و سی کعب
 بر سر بگذرد و از حضرت صادق علیه منقولست که چون در اول سال چنین کند
 از جمیع درها و پنجره ها در تمام سال ایمن گردد و ایضا از آن حضرت منقولست
 که هر که در روز اول این ماه کفی از کلاب بریزد از خوار و پریشان
 نجات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز از بلاها ایمن گردد و هر که یک کف
 از کلاب در روز اول ماه بریزد در آن ماه از هر سهام ایمن گردد

و بسند معین

و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه منقولست که هر که در اول ماه رمضان
 رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سوئے قل هو الله
 احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوئے انا انزلناه فی لیل القدر
 بخواند و بعد از نماز صدق کند با آنچه میسر شود سلامتی آن ماه را خریده
 و در روز اول خواند این دعا است اللهم قد حضر شهر رمضان
 وقد افرجت عکنا صیامه و انزلت فی القرآن هدی للناس
 من الهدی و القرآن اللهم اعتنا علی صیامه و تقبله منا و تسلمه
 منا و سلمه لنا فی یسر منک و عافیة لک علی کل شیء ندیک و ایضا
 از حضرت صادق علیه منقولست که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت
 صلی الله علیه و اله این دعا میخواند اللهم لانه قد دخل شهر رمضان
 و اعتنا علی صیامه و صکوائه و تقبله منا و ایضا بسند معتبر از حضرت
 صادق علیه منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان بعد از روز اول
 یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوئے انا
 فتحنا بخواند و در رکعت دوم هر سوئے که خواهد خدایا جمیع بدبهارا دور

و در روز اول ماه رمضان
 و در روز اول ماه رمضان
 و در روز اول ماه رمضان

اشغال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده و در شب اول
 یار روز اول دعا صحیفه کامله را بخواند که بجز دعاهاست و کلینی
 و شیخ طوسی و دیگران رحم الله بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام
 موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اوایل یعنی روز
 اول چنانچه علمای فقهیه اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را
 از برای مصایح و غیره و بی شایسته اعراض قسه و دبا بخواند در اشغال
 نرسد با وفاته و کراهی و نه آنکه ضرر رساند بدین او یا بدن او و خوف
 او را حفظ کند از شر آنچه در اشغال واقع میشود از بداینها و دعا اینست
الدُّعَاءُ الَّذِي كَتَبَ اسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَيَجْرُؤُكَ الَّتِي غَلَبَتْ
كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي احاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا مُدَوِّسُ يَا اَوَّلَ قَبْلِ
كُلِّ شَيْءٍ يَا بَايَ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اَللهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُزِيلُ
النِّعَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي

تبدیل

تُبدِلُ الْأَعْدَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تُسَخِّرُ بِهَا زُيُوتَ الْبَلَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخَيِّسُ عَنِ السَّعَادَةِ
وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْشِفُ الْغَطَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخْجِلُ
الْعَنَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ الْبُتْدَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
تُهْتِكُ الْعِصَمَ وَالْبَنِي دُرْعَكَ الْمُحَصَّنَةِ الَّتِي لَا يُزَامُ وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ
مَا أَحَاطَ بِهِ الْكَيْلُ وَالْقَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَرَبَّ الْمَنَانِ وَالْفُزَارِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَمِيكَائِيلَ وَجِبْرِئِيلَ
وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ
بِكَ سَمِّتْ بِهِ نَفْسَكَ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتُدْفَعُ
كُلَّ مَخْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتَضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْهَلِيلِ
وَالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا فَدِيماً يَا اَللهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُزِيلُ
النِّعَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي

عَطِيَّتِكَ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ وَالنَّبِيِّ مَعَ ذَلِكَ عَافِيَّتِكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَشْهَادِهِ
كُلِّ نَحْوِي وَبِأَعْلَامِ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَبِأَدَاغِ مَا لَمْ يَنْشَأْ مِنْ بَلَدَةٍ نَاكِرَةِ الْعَقُولِ
يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ تَوْفِيقِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفَطْرِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّاهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُتْنِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاءِ تَوْفِيقِي مَوْلَايَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
لَا عُدَايَاتِكَ اللَّهُمَّ وَجِّعْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْعَلْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ
فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
يَكُونُ خَافَ ضَرَرًا عَلَيْهِ وَخَافَ مَقْنَكَ يَا عَالِمَ حِذَائِهِ
أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْهُ بِفَضْلٍ مِنْ حِطِّي عِنْدَكَ
يَا رُؤُوفُ يَا حَرِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ
وَفِي جَوَارِكَ وَفِي كَفِّكَ وَجِلَّتِي سَنَةً عَافِيَّتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
عَزَّ جَاوِدُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي نَائِبًا لِصَالِحِ
مَنْ مَضَى مِنْ أَلْيَانِكَ وَاجْعَلْنِي بِهَمِّ وَاجْعَلْنِي مُسَلِّمًا لِي قَالِ بِالْصَدِّقِ
عَلَيْكَ

عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ يَحِطُّ لِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَأَيْسُرْ لِي
عَلَى نَفْسِي وَإِتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَاشْتِغَالِي لَشَهْوَايَ فَكُلُّ ذَلِكَ يَكُنْ
وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَبُضْوَانِكَ فَأَكُونُ مِنْ مَنِيبَاتِكَ مِنْ عَصَا الْحَفَاطَةِ
وَنِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفَقِّنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ عَنْهُ وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ
زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّاهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوَّلَ عَدُوِّهِ
وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَقْتَهُ وَعَدَكَ وَأَمْنْتَ لَهُ عَهْدَكَ
اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَكَفِّنِي هَذِهِ السَّنَةَ وَأَفَاهَا وَأَسْفَاهَا
وَفَيْتَهَا وَشُرُورَهَا وَأَخْزَاهَا وَصِنُوعَ الْعَارِضِ فِيهَا وَبَلْعِي نَجْمَتَهَا
كَمَا لَ الْعَافِيَةِ بِنَامِ دَوَامِ النِّعَةِ عِنْدِي لِي سَنَةٍ أَجَلُهَا أَسْأَلُكَ
سُؤَالَ الْمُرْسَلِ وَظَلَمَ وَأَسْتَكَانَ وَأَعْرِفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَعْفَ
مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حِفْظُكَ وَأَحْصَاهَا كِرَامُ مَلَأَ
عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي الْهَمَّ مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي لِي مُنْتَهَى آجَلِي
يَا اللَّهُ يَا حَرِيمُ يَا حَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِ
مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالْدُّعَاءِ وَتَنَكَّرْتَ

یا ارحم الراحمین **فصل پنجم** در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک

رمضان از حضرت کاظم و صادق علیهما السلام منقولست که بعد از

هر نماز در ماه مبارک این دعا بخوانند یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم

انت الرب العظیم الذی یس کماله شیء وهو السمع البصیر وهذا

شهر عظمته و کرمته و شرفه و فضله علی الشهور وهو الشهر

الذی فرضت صیامه علی و هو شهر رمضان الذی انزلت فیهِ

القرآن مهدی للناس و بینای من الهدی و الفرقان و جعلت فیهِ

لبکة القدر و جعلتها خیرا من الف شهر و باذالن و لا یمن علیک

و یس علی یفکاک ربی فی فی القرآن فی من علیه و اد علیه

تبارک و تعالی یا ارحم الراحمین و این دعا را بخواند و لا شیء

شود و بسند معتبر صحیح منقولست که هر که در هر شب این دعا بخواند

بخواند کناه چهل ساله او از بین شود اللهم رب شهر رمضان

ت فیهِ القرآن و انقضت علی عبادک حینه الصیام حبلی

ای محمد و از رقتی حج ببینک الحرام فی غایه هذا و فی کلام

و این دعا را در هر شب بخواند و در هر روز ماه مبارک

و اغفر لی ثلک الذنوب العظام فانّه لا یغفرها غیرک یا رحمن یا علیم

و این دعا هر شب هر روز بخواند و سوخته انا انزلناه سنت است خواندن و صد

سوخته هم دکانا که هر شب شود و سحر خوردن و سحر هر شب ماه مبارک

و از حضرت رسول منقولست که چون نماز و تلاک صلوٰت میفرستد بر اینها

که استغفار میکند در سجدها و سحر میخورد پس سحر بخورد که چه

بیک شربت باشد و بهترین سحر خوردن قاصد است و خرمالو و اینها

فرمود که سحر بخورد که چه پیک جوعه ای باشد و خدا صلوٰت و در

میفرستد بر سحر خور خورنده کان و از حضرت صادق منقولست که هر که

سوره انا انزلناه در وقت افطار بخواند در میان این دو حالت ثواب

کسی داشته باشد که در راه خدا شهید شدن باشد و در خون خود

غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت روز را بعد از سحر بکند بهتر

و از اول شب تا آخر شب نیت میبازد کرد و همین که میدانند و قصد

که نماز روز میبازد پس است و اما ادب افطار سنت است که اول

نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی انتظار او

و این دعا را در هر شب بخواند و در هر روز ماه مبارک

بوند یا آنکه کسکی و نشکی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب باشد نماز
 که در این دو صورت افطار را مقدم داشتن هب است و در وقت افطار سوره
 انا انزلناه خواندن شایسته چنانچه *داستقی* و از حضرت رسول صلی
 علیه و آله منقولست که هر که در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم
 انک الهی لا اله الا انت اغفر لی الذنب العظیم *انته لا یغفر الذنب*
 العظیم الا العظیم از کاهان پیر و پیغمبرانند و زی که از مادر منسوب
 و از حضرت امام حسن منقولست که هر روز داری ما در وقت افطار
 مسجایی هست پس باید که در لغته اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع
 المغفرة اغفر لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی منقولست
 که در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علی زفك افطرت و
 علیک توکلت نا خدا عطا کند بنو ثواب هر که را که در این روز
 داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع
 در وقت افطار بدو زانو می نشست و چون خوان را می گذاشتند
 می گفت اللهم لك صمتنا و علی زفك افطرتنا فبقبلة ميتا انک انت
 السميع

السميع العظیم و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت مهالك
 پناه صلی الله علیه و آله افطار میکرد بر خرمای او یا بر طب و اب و در
 دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار ابتدا مجلوا میفرمودند
 و اگر نمیاافتند بنیات یافتند یا خرمای افطار میکردند و اگر حاضر نبود یا اب
 نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که اب نیم گرم پاک میکند معده را
 و قوت میدهد حده را و بنیاتی را زیاد میکند و نماهان را میشود
 و عرو را ساقی میگرداند و صفرا و غلبت از زمینشاند و قطع
 میکند بغم را و اطفای حرارت میکند و صداع را بر طرف میکند و ایضا
 از آنحضرت منقولست که هر که بر خرمای حلال افطار کند ثوابی باشد
 چهار صد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق منقولست که افطار
 کردن باب نماهان را را میشود و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر
 المؤمنین دوست میداشت که افطار فرماید به شیر و از حضرت
 امام رضا ع منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده نار صدف
 کند بر مسکین خدا نماهان او را پیا میزد و ثواب یک بنده از او کردن از فرزندان

اسماعیل در نامه اعمال او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و بهما
ماه مبارک رمضان تلاوت قرآن است و بسیار باید خواند چون قرآن
در این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر چیزی را بهاریت و بهما
قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر در ماه یک ختم سنت است و فلتر
شتر در ماه مبارک رمضان و هر سه روز یک ختم در این ماه سنت است
و اگر هر روز یک ختم تواند کرد بهتر است و در حدیث است که بعضی از ائمه
علیهم السلام هر روز یک ختم و زیاده میکرده اند و اگر هر ختم را ثوابش را
روح مفقود اما می از ائمه علیهم السلام و رسول خدا و فاطمه زهرا صلو الله
علیها اهد به کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمد و آل او
بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار
باید گفت و نافله ایست و روز روزه نباید کرد و در شبهای طاعت
ماه مبارک غسل سنت است خصوصاً شب اول و پانزدهم و هفدهم
و نوزدهم و بیست یکم و بیست و دوم و در دهه آخر در شبهای چفت نیز
غسل سنت است خصوصاً شب آخر و در روایتی آمده شده است که در جمیع

ماه در هر شب غسل مستحب است و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر
منقول است که شیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان
ایستند و از بخوابند که دعای این ماه را ملائکه میشوند و برای صلوات
استغفار میکنند و دعا اینست اللهم انی افنح الشاء بمحمدک وانک
مسدد للصواب بمنک و ابقتناک انتا ارحم الراحمین فی موضع
العفو و الرحمة و استدل المعافین فی موضع النکال و التقیه و اعظم
المخیرین فی موضع الکبریا و العظمة اللهم اذنک فی دعائک
و مسئلتک فاسمع یا سمیع مدحی و ارحم رجم دعونی و اقبل اغفوی
عشرین کرم یا الهی من کرمی قد فرجتها و هموم قد کففتها و عثری
قد اقلتها و درجه قد شرفتها و خلفه بدایه قد فککها الحمد لله
الذی لم یکن صاحباً و لا ولداً و لم یکن له شریک فی الملک و لم
یکن له من الدل و کثر تکریر الحمد لله بجمع محامده کلها
علی جمیع نعمه کلها الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملک و لا مبارز
له فی امر الحمد لله الذی لا شریک له فی خلقه و لا شبه له فی

عَظَمَهُ أَحْمَدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَوْمِ حَمْدُهُ
الْبَاسِطُ بِالْجُودِ بَدُوهُ الَّذِي لَا تَقْصُرُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَنْقُصُ كَثْرَةُ الْغَطَا
الْأُجُودِ وَكَوْنُ اللَّهِ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُ
فَلَيْدَ لَمْ يَكُنْ كَثِيرٌ مَعَ حَاجَةٍ فِي إِلَهِي عَظِيمَةٍ وَعِظَامَةٍ عَنْهُ فَلَمْ يَكُنْ
عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ بِسَبْعِ اللَّهُمَّ إِنِّي عَفَوْتُ عَنْ نَفْسِي
وَنَجَّوْتُكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفَحْتُكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَرَّكَ عَلَى أَوْجَعِ
وَحَلَّيْتُكَ عَنْ كَثِيرٍ جُرْحِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَمْدِي طَمَعِي
فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ حَنْتِكَ
وَأَرْبَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنِي مِنْ إِبْرَاجِيَّتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ
أَمَّا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِئًا لَا خَافًا وَلَا وَجْهًا مَدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا
فَضَلْتَ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَبْطَاعَنِي عَيْبُكَ يَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ
الَّذِي أَبْطَاعَنِي هُوَ خَيْرٌ لِي إِلَيْكَ بِعَافِيَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرَوْكَ
كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عَيْبِكَ مِنْكَ عَلَى يَارَبِّ أَنْتَ تَدْعُونِي فَأَوْجِرْ
عَنْكَ وَتَجِبْ إِلَيَّ فَاتَغَضَّ إِلَيْكَ وَتَقَوَّدَ إِلَيَّ فَلَا أَفِيلُ مِنْكَ

كاشح

كَانَتْ لِي الْبَطُولُ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْإِحْسَانِ
وَالْتَفَضُّلِ عَلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْخَافِلَ وَحَدِّ
عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ أَنْتَ حَوَادِثُ كَرِيمٍ أَحْمَدُ لِلَّهِ مَا لَكَ الْمَلَكُ
جَحْرِي الْفُلَاكِ مُخَيَّرَ الرِّيحِ فَالْوَالِ الْأَحْمَدُ دِيَارِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
أَحْمَدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَأَحْمَدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ
وَأَحْمَدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْفَانِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى مَا يُرِيدُ أَحْمَدُ لِلَّهِ
خَالِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ وَالْوَالِ الْأَصْبَاحِ ذِي الْخِلَالِ وَالْأَكْرَامِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَقَرِيبُ فَشْهِدِ الْخَوَى
تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَارِعُ بَعَادِلِهِ وَلَا شَيْكِهِ
يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهْرُ بَعَاضِدِهِ فَهَرَبَ بَعْدَهُ الْأَعْرَافُ وَوَضَعَ لِعَظْمَتِهِ
الْخَطَا فَبَلَغَ بَعْدَهُ مَا يَشَاءُ أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجَسِّي حِينَ أَنْفَادِهِ
وَتَسْبِيْرُهُ عَلَى كُلِّ عَوْظٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَبِعُظْمِ النِّعَةِ عَلَى قَلْبِي
أَجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هِنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظْمَةٍ مَحُونَةٍ
قَدْ كَفَانِي وَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ قَدْ آتَانِي فَاشْفِ عَلَيَّ بِحَامِدٍ وَأَذْكُرْ مَسْتَحْمًا

به ليدنك ولا تشبدل بحري واين دعاي غالبه المضامين نيز در
هر شب وارد شده است اللهم برحمتك في الصالحين فادخلنا
وفي عليين فارفعنا وبعكاس من عين نسل سبيلنا
ومن الحور العين برحمتك فزونا ومن الولدان المخلصين كاتهم لؤلؤ
مكون فاحمدنا ومن ثمار الجنة وحوم الطير فاطعمنا ومن ثمار
التندس والحرير والاستبرق فالنسنا وليك القدير وحج بيتك
الحرام وقتلنا في سبيلك قوفلنا احياج الدعاء والمصلحة فاق
لنا واذ جمعنا الاولين والآخرين فارحنا برأه من النار فاق
لنا وفي همة فلا تغلنا وفي عذابك فلا تبذلنا وفي القوم والضيغ
فلا تطعننا ومع الشياطين فلا تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا
تكن لنا وسرايل الفطران فلا تلنسنا ومن كل سوء نالا
الا انت فحننا وامادعاي سحر سيد سياره مبرور شده است
که حضرت امام رضا مفرود که اين دعاي است که حضرت امام محمد باقر
در صحرا ميخواندند و مي فرمودند که اگر مردم بدانند اين دعا را بخوانند

و سر

وسرعت اجاب از اهر اينه بشيشه اي طلب اينده بايكه كنهال كند و اگر
سو کند با دكتم كه اسم اعظم خدا در اين دعا است مرست كفته ام پس چو اين
دعا را بخوانند با هتمام تمام و بضع بخوانند و از غيبتش پنهان دارند
و دعاي است اللهم اني اسئلك من هاتيك بانها وكل هاتيك بهي
اللهم اني اسئلك بها ثك كله اللهم اني اسئلك من جالك باجابه
وكل جالك جميل اللهم اني اسئلك بجمالك كله اللهم اني اسئلك
من جلالك باحله وكل جلالك جليل اللهم اني اسئلك بجلالك
كله اللهم اني اسئلك من عظمك باعظمها وكل عظمك
عظمه اللهم اني اسئلك بعظمك كلها اللهم اني اسئلك من
نورك بافوره وكل نورك نبرك اللهم اني اسئلك بنورك كله
اللهم اني اسئلك من رحمتك باوسعها وكل رحمتك وسعه
اللهم اني اسئلك برحمتك كلها اللهم اني اسئلك من كمالك
باتمها وكل كمالك تامه اللهم اني اسئلك بكمالك كلها
اللهم اني اسئلك من كمالك باحله وكل كمالك كامل اللهم

كبراً فامرني في الدنيا يا خاتمه وتفضله وتغنيه واسألك في
الأخيرة إلى عفوكم وكرمكم معرفتي يا مولاي دلت على عذابتك وجهي
لك شفيع إليك وأنا واثق من ولايتي بدلائلك وساكن في شفيع
إلى شفاعتك ادعوك يا سيدي بلسان فدا خرسه ذنبه رب
أنا جيت بقلب فدا وبفه جرمة ادعوك يارب رايها راعيا
راجيا خائفا اذا رايك مولاي ذنوبي فزعني واذ رايك كرمك
طعت فان عفوت فخير واجم وان عذبت فخير ظالم حجتني الله
في جرأتي على مسئلتك مع اثباتي ما نكسر جودك وكرمك و
عذتي في شدي مع فله جنائي وافتك ورجعت وقد رجوت
الا يجيب بين ذنبي وذنبي مبني خفوت جاني واسمع دعائي نا
من دواعي وافضل من رجاها راج عظم يا سيدي املي وساء
علي فاعطني من عفوكم بمقدار املي ولا تؤاخذني بأسوء علي فان كرمك
يجل عن محاربات المذنبين وحلمك بكبر عن مكافات المقصرين
وانا يا سيدي غائب بفضلك هائب منك إليك متجربا وعد
من الصفا

من الصفح عمن احسنك ظنا وما انا يارب وما خطري هتبي
عن توحي بكرم وجهك فلو اطلع النور على ذنبه غيرك ما
فعلته ولو خفت تحيل العفوية لا اجنبته لا لائتاك اهون
الناظرين اليك واخف المظلمين على بل لا تترك يا رب خير الناس
واحكم الحاكمين واكرم الأكرمين سائر العيوب غفار
الذنوب علام العيوب لسر الدنوب بكرمك وتوخي
العفوية بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد عليك وعلى عفو
تعد قديرك ومجالي ومجربتي على معصيتك حلمك عت
وبدعوني في فله الحناء سرك على ويسرني التوبة على
حارمك معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوكم يا حلیم يا كريم
يا حي يا قيوم يا غافر الذنوب يا فابل التوب يا عظيم المن يا قديم
الأحسان ان سرك الجميل ان عفوكم الخليل ان فرحت
القريب ان عنايتك الشري ان رحمتك الواسعة ان عطفا

الفاصله ان معايبك الهنئه ان صناعتك السنه ان فضلك
العظم ان متاك الحميم ان احسانك القديم ان كرمك يا كريم
انما تستغنى وبرحمته فخلصني يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لنا
النجاة من عقابك على اعمالنا بل بفضلك علينا لانك اهل
التقوى واهل المغفرة شدي بالاحسان نجا وتعفو عن الذنوب
كوما فاندري ما تشكر اجملا ما تشكر اتم فبح ما تشكر اتم عظيم
ما ائبكت واؤلت اتم كثر امانه لحيات وعافيت يا حبيب يا حبيب
لانك وباقرة عظم من لا ذباك وانقطع اليك انت المحسن يا رب
وتحن المسكون فتحا وزعن فتح ما عندنا بحمدك واعيدك واي
جمل يا رب لا سعة جودك او اي زمان اطول من انايك وما
قدرا اعمالنا في جنب نعمة وكيف تشكر اعمالنا لا نقابل بها
كرمك بل كيف يضيء على المدينين ما وسعهم من رحمتك يا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعظك يا سيدي لو فترتني
ما رحت من امانك ولا كفت عن تمليكك لما انتهى لي من العبرة
بجودك

بجودك

بجودك وكرمك وانت الفاعل لما تشاء بما تشاء تعدد من تشاء
بما تشاء كيف تشاء ورحمتك من تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا ينقص
عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في امرك ولا تضاعف
في حكمك ولا تعجز عنك احد في تدبيرك لك الخلق والا
تبارك الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لا ذباك واستجا
بكرويك والفاصله انك ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيق
عفوكم ولا ينقص فضلك ولا ينقل رحماتك وقد توقفتنا
منك بالصنيع القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة اقلك
يا رب تخلف ظنوننا ونجت ما لنا كلالا يا كريم فانس هذا ظنا
ملك ولا هذا طمعنا فيك يا رب ان لنا فيك املا طويلا كغير
لان لنا فيك رجاء عظيم اعصناك ونحن نرجو ان تشتر علينا ودعونا
ونحن نرجو ان لنجيب لنا فحق رجاءنا يا مولانا فقد علمنا ما
سنوجب باعمالنا ولا يمكن علمك فبنا وعلينا يا رب لا تضربنا
عنك حنا على الرغبة اليك وان كنا غر مستوجبين لرحمتك

بجودك

بِسْمِ فَضْلِكَ

بِسْمِ فَضْلِكَ

فَاَنْتَا اَهْلُ اَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُدِينِ بِفَضْلِ سَعْيِكَ فَاَمِنْ عَلَيْنَا
يَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَحُدُّ عَلَيْنَا فَاَنْتَا مُخْنا جُورَ لِي اَنْتَ يَا غَفَّارُ نُبُورُكَ
اَهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ اصْبَحْنَا وَامْسَيْنَا وَنُورُ
يَتَزَيَّدُكَ لِنَسْتَغْفِرَكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَتَتُوبُ لِيكَ تَخْتَبُ الْبُيَا لِنَعْمِ
وَنَعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ الْبُيَا نَا زِلْ وَشَرُّكَ نَا الْبُيَا صَاعِدْ
وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكُكُمْ بَابِيكَ عَنَّا فِي كُلِّ يَوْمٍ يَجْعَلُ مَسْجِدَ
فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ اَنْ تَخُوطَنَا بِنِعْمَتِكَ وَتَفْضُلِ عَلَيْنَا نَا الْبُيَا فَيَحْمِلُ
مَا اَحْلَمَكَ وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ مُبَدَّأًا وَمَعْبَدًا تَقْدَسُ اسْمَاؤُكَ
وَجَلَّ شَأْنُكَ وَكَرَّمَ صَنَائِعُكَ وَفَعَّالَتْ اَنْتَ اَلْهَى اَوْسَعُ فَضْلًا
وَاَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ اَنْ تُفَايِسَنِي بِفَعْلِي وَخَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ
سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَاعْزِدْنَا مِنْ
سَخَطِكَ وَاجْرِنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَانْعِمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَاجَتِيكَ وَرِزْقًا وَفِيهِ نَبِيَّتِكَ صَاوَانِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَبِضَوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ اَنْتَ
دُرِّتُ وَاَنْزَلْتُهُ وَخَشَعْتُهُ بِرَأْوَادِهِ وَخَانِدَانِ رُوِيَّتِي

وَرَبِّ

فَرَّقْ حُجَّتِي وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَوْفِقًا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُتَّةً
نَبِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَارْحَمْهُمَا
كَمَا رَحِمْتَ رَحْمَتَكَ خَدَّيْكَ وَارْحَمْهُمَا خَدَّيْكَ وَارْحَمْهُمَا خَدَّيْكَ وَارْحَمْهُمَا خَدَّيْكَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ
وَنَابِغِ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا خَيْرَ آيَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحُبِّنَا وَمَقِينَا وَسَهْلَانَا
وَعَارِضِينَا ذِكْرُنَا وَانْشَانَا صَغِيرَانَا وَكَبِيرَانَا حُرِّمَانَا وَمَعْلُوكِنَا كَذِبَانَا
الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَفَعْلُو اَصْدَالًا وَخَيْرُ اَحْسَانَا مِلَّةَ اللَّهِ صَلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَيْرُ اَحْسَانِي مَا اَكْفَنِي مَا اَكْفَنِي مِنْ اَسْرَةِ نَبَايَ
وَاجْرِنِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مِنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ حَبِيبَةً
وَأَخْرَجْتَنِي مِنْ دَارِ بَدَنِي بِرَحْمَتِكَ مَا اَكْفَنِي مَا اَكْفَنِي مِنْ اَسْرَةِ نَبَايَ
مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسْعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللَّهُمَّ احْسِنِي بِحَبْرِ اسْمِكَ
وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَارْزُقْنِي بِرِزْقِكَ وَارْزُقْنِي
حَاجَتِيكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَرِزْقًا وَفِيهِ نَبِيَّتِكَ
وَالْأَعْمَاءَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِي بَارِتَ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ
وَسَلَامَانِ بِرَأْسِ نَارِ دُرِّتِ

كثْرَتُهُ وَالْمُسْتَضَعُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي وَبَّتُهُ
فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْخَبْكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ
فِي الْمَلَأِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعَظِيمِ أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِ أَحَدِي
أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ حَتَّى رَأَيْتُ السَّمَاءَ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْخَلِيلِ
الرَّشِي أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي
أَمَهَلْتَنِي فَمَا أَدْعُوكَ عَلَى فَمَا أَسْخَبْتُ وَعَمَلْتُ بِالْمَعَاصِي فَعِدَّة
وَأَسْفَضْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَيَحْلِيكَ أَمَهَلْتَنِي وَبَشَّرَكَ
سَرَّتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عَفْوِي بَابُ الْمَعَاصِي حَتَّى تَنْتَ
حَتَّى كَأَنَّكَ أَسْخَبْتَنِي إِلَهِي أَعْصَكَ مِنْ عَصِيَّتِكَ وَأَنَا
بِرَبِّكَ جَاهِدٌ وَلَا بِأَمْرِكَ مُسْتَحْفٌ وَلَا لِعَفْوِيكَ مُنْعَرِضٌ
وَلَا لَوَعِيدِكَ مُتَهَاوِكٌ وَلَا كَرِ خَطِيئَةٍ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي
نَفْسِي وَغَلَبَتْنِي هَوَايَ وَأَغَانِي عَلَيْهَا شِفُونِي وَغَرَّتْنِي سِرُّكَ
الْمُرْحَى عَلَى فَقْدِ عَصِيَّتِكَ وَخَالَفْتُكَ تَجَلُّ قَالَا تَمْنَعُكَ
مَنْ لَمْ يَنْقُذْنِي وَمَنْ أَبْدَى الْخَصْمَاءَ غَدًا مِنْ خَلْقِي وَتَجَلُّ مِنْ
أَمْرِكَ

وَسْتَرْكُ
بِرَبِّهِ

الْمُرْحَى

انصلي

انصلي ان انت قطعت جبلك عني فواسوه فاعلى ما احصى كتابك
من على الذي لو لا ما اجوز من كبريتك وسعة رحمتك ولطفك
اياي عن القنوط لفظت عندما انذركها يا خبير من دعاها
داع وافضل من رجاء راجع اللهم يدقها الاسلالم انوسل اليك
ومجرمة الفرائ ان اعتمد عليك ومجرب لك الامي القوي العن
الهامي المكسي المدي اجوا الزلفه لذكراك فلا توهش لسنين
ايماي ولا تجعل ثوابي ثواب من عجز سوالك فان قوما امنوا
بالسنين لم يحققوا به وما هم فادركوا ما املوا ولانا امنا
يك بالسنين وقلوبنا لتعفو عنا فادرك بنا ما املنا وثقت
رجائناك في صدق ورفنا ولا نزع فلو بنا بعد اذ هدتنا وهب لنا
من لذك رحمة لانك انت الوهاب فوعزناك لوان نهر تن
ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقات لما اله فلبني من المعزة
مولاة والي من يلحقني المخلوق الا الى خالعه الهى لو قرنتني
انك

الهامي
بش

فادركنا

لو قرنتني

بِالْأَصْفَادِ وَمَنْعَتَنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَّكَ عَلَى فُضَائِحِي
عُيُوبِ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَنِي بِالْإِسْلَامِ وَحَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَزْوَاقِ
حَاجَتِي مِنْكَ وَمَا صَوَّرْتُ وَجْهَ تَأْمِيلِي لِلْعُقُوبَةِ وَلَا خَرَجَ
حُكْمِكَ عَنِّي فَلَمْ أَتَالَا أَسْمُرْ أَمَامَكَ عِنْدَكَ وَسَرَّكَ عَلَيَّ وَذَارَالِدَ
سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ حَقِّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ
بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ خَيْرَ نِكَاحٍ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَافْعَلْ لِي فِي دَرَجَةِ التَّوْبَةِ الْإِيَّكَ وَاعْمِدْ
بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي وَغَدِّقْ فِدَتِي بِالسُّؤْيَةِ وَالْأَمَالِ عَمْرِي
وَقَدْ نَزَلَتْ مِنِّي لَهُ الْإِلَهِيْنَ مِنْ خَيْرِي فَمَنْ يَكُونُ سُوءُ حَالِي
مِنْ إِنْ أَنَا نَفَقْتُ عَلَى مِثْلِ خَالِي إِلَى قَبْرِ لَمْ أَمُهِدْهُ لَوْ قَدْ نَفَقْتُ
أَفْرَسُهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِيَجْعَلَنِي وَمَالِي لَا أُنْكِي وَلَا أَدْرِي
إِلَى مَا يَكُونُ مَصْرِي وَآرِي نَفْسِي تَحَارِي عَنِّي وَأَيُّامِي تَحَارِي عَنِّي
فَدَخَفْتُ عِنْدَ رَأْسِي أَجْحَدُ الْمَوْتِ قَالِي لَا أُنْكِي أَنْكِ مَخْرُجُ نَفْسِي
أُنْكِي لِحُلُولِ رَوْسِي أَنْكِ لَظْلَمَ قَبْرِي أَنْكِ لِيَصْنُفُ حَيْدِي أَنْكِ لِيَسْأَلِ

وایزداری از عطا می نمودی از میان حاضران و از میان بر سر من
چشمی بسته کن و در زمان آردی مرا بوی آتش و در میان من و میان من
سببی از خود و منی گردانم روی از دستم بر غفرت از تو و بیرون زده و
و منی از دل من من فرمودی من غفرتی را و پشت من تو بر من در آری و
لای من از رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بیرون کن منی از دل من و جمع کن
ببین من و بین بر خدای و آله خیر نیک من خدایک و خاتم النبیین
محمد صلی الله علیه و آله و افعل لی در درجه التوبه الیک و اعمد
بالحکاء علی نفسی و غدد فدتی بالسوءی و الامال عمری
و قد نزلت منی له الالیه من خیری فمن ینکون سوء حال
منی ان انا نفقت علی مثل خالی الی قبر لَمْ اُمهِدْهُ لَوْ قَدْ نَفَقْتُ
افرسه بالعمل الصالح ليجعلنی و مالی لا انکی و لا ادري
الی ما یكون مصری و آری نفسی تحاری عنی و ایامی تحاری عنی
فدخفت عند رأسی اجحد الموت قالی لا انکی انکی مخرج نفسی
انکی لحلول روسی انکی لظلم قبری انکی لیسف حیدی انکی لیسأل

مِنْ كِبَرٍ وَنَكِيرٍ يَا أَنْكِ خُزْنِي مِنْ قَبْرِ عِبْرَانَا ذَلِيلًا حَامِلًا لِقَلْبِي
عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرْ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَآخِرِي عَنْ شِمَالِي إِذَا الْخَلَائِقُ فِي شَأْنِ
عَبْرَتَانِي لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ بَعِيْدٌ وَجُوْهُ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوَجُوْهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرٌ تَرْتَفِعُهُ
قُبُورُهُ وَذَلِيلٌ يَأْسُدِي عَلَيْكَ مَعْوَلِي وَمُعْتَدِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي
وَبِرَحْمَتِكَ تَعْلَمُ نَصِيْبِي وَرَحْمَتِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي بِكَ رَأْمِيَاكُ
مَنْ يَحْبُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَّبْتَ مِنَ الشُّرْكِ فَلْيُ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
تَبْطُلُ لِي سَائِي فَيَلْسَانِي هَذَا الْكَلَامَ أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ جَهْدِي
وَعَمَلِي أَرْضِيكَ وَمَا قَدَّرَ لِي يَا رَبِّ فِي حَبِّ شُكْرِكَ وَمَا
قَدَّرَ عَلَيَّ فِي حَبِّ نِعَمِكَ وَاحْصَانِكَ إِلَى الْآلِ لَا أَنْ جُودَكَ لَبَطَ أَمَلِي
وَشُكْرَكَ قَبْلَ عَلَيَّ سَيِّدِي الْإِيَّكَ رَغْبَتِي وَمِنْكَ رَهْبَتِي وَالْإِيَّكَ
تَأْمِيلِي قَدَسًا قَمِي لَيْتَكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكْفَتُ هِمَّتِي
وَقِيَامُ عِنْدَكَ أَيْبَطْتُ رَغْبَتِي وَلَكَ خَالِي وَرَجَائِي وَخَوْفِي
وَلَيْتَ أَنْتَ تَحْبِسُنِي وَالْإِيَّكَ الْفَتْ بِيَدِي وَتَجْهَلُ طَاعَتَكَ قَدْ

من کبر و نکی را تا آنکه خزان منی از قبر عبرت ما ذلیل را حامل بر قلبی
علی ظهری انظر مره عن یمینی و آخری عن شمالی اذا الخلق فی شأن
عبرتانی لکلی امر منہم یومئذ شأن بعید و وجوه یومئذ
مفسره ضاحکه مستبشره و وجوه یومئذ علیها غبر ترتفعها
قبره و ذلیل یاسدی علیک معولی و معتدی و رجائی و توکلی
و برحمتک تعلم نصیبی و رحمتک من تشاء و تهدی بک رأمیاک
من یحب فَلَک الحمد علی ما نقبت من الشکر فلی و لَک الحمد علی
تبطل لی سائی فیلسانی هذا الکلام اشکرک ام بغایه جهدی
و عملی ارضیک و ما قدر لی یا رب فی حب شکرک و ما
قدر علی فی حب نیک و احصانک الی الی لا ان جودک لبط املی
و شکرک قبل علی سیدی الیک رغبتی و منک رهبتی و الیک
تأمیلی قدسا قمی لیتک املی و علیک یا واحدی عکفت هممتی
و قیام عندک ایبطت رغبتی و لک خالی و رجائی و خوئی
ولیت انت تحبسنی و الیک الفت بیدی و تجهل طاعتک قد

وَهَبْنِي يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَبِمَا جَانِكَ بَرَدْتُ لَمْ أَجُودْ
عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَيَا مَوْلَايَ وَبِأَمْنِهِ سَعَى صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
وَقَرْنِي بَيْنِي وَبَيْنَ ذُنُوبِي لَمْ يَنْجِ لِي مِنْ لَذِيمِ طَاعَتِكَ فَاَتَمَّا اسْتَلَمْتُ
لِعَقْدِ الرِّجَاءِ مِنْكَ وَخَوْفِي لَكَ وَعَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي
أَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِيكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْأَمْرِ لَكَ وَحَدِّكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِبَادُكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ
لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ أَرْحَمُ مَنْ إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكَلَّ
عَنْ جَوَابِكَ لِسَانِي وَعَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِنِّي لِيَجِيءَ قَبَا عَظِيمُ أَنْتَ
رَجَائِي وَلَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اسْتَدْتُ فَاقْبَلْ إِلَيْكَ وَلَا تَزِدْ لِي تَجَهُّلِي وَلَا
تَمْنَعْنِي عَمَلِي عَصِيًّا أَعْطِنِي لِفَقْرِي وَأَرْحَمْنِي لَضَعْفِي سَيِّدِي
عَلَيْكَ مُعْتَمِدٌ وَمَعُولٌ وَرَجَائِي وَتَوَكَّلْتُ وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّفُ
وَبِفَضْلِكَ أَحْطَى رَحْلِي وَجُودَكَ أَفْضَلُ طَلَبْتَنِي وَبِكَرَمِكَ أَيْ رَبِّ اسْتَفْغِرْ
وَعَانِي وَلَدَيْكَ أَرْجُو فَاقْبَلْ بَغْيَاكَ أَجْبُرْ عِبَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ
فِيَا حَيُّ وَالْحَيُّ جُودَكَ وَكَرَمَكَ أَرْفَعُ بِصَرْفِي وَإِلَى مَعْرِفَتِكَ أَرْجُو

نظري

نَظَرِي فَلَا تَحْرِفْ بَالِ تَارِي وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي وَلَا تُسْكِنِي الْهَلاُ وَبِنَايَكَ
قُرَّةَ عَيْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تُكْذِبْنِي بِأَخْبَارِكَ وَمَعْرِفَتِكَ يَا نَاكُ
يَعْنِي وَرَجَائِي وَلَا تَحْرِفْ نَفْسِي يَا نَاكُ الْغَارُ يُفْقِرُ الْهَلْكَ كَانَ
قَدْ دَنَى إِلَيْكَ وَلَمْ يُفْقِرْ نَفْسِي مِنْكَ عَلَى فَقْدِ جَعْدِكَ الْأَعْرَافِ إِلَيْكَ يَدِي
وَسَأَلْتُ عَلَى الْهَلْكِ أَنْ عَفَوْتَ مِنْ أَوْلِيَّيْكَ بِالْعَفْوِ وَأَنْ عَفَوْتَ مِنْ
أَعْدَائِكَ فِي الْحَكْمِ أَرْحَمُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غَرَبْتُ عِنْدَ الْمَوْتِ كَرِهْتُ
وَفِي الْقَبْرِ وَحَدَّثْتُ فِي الْحَدِّ وَحَشَنِي وَلَا ذَنْبِي لِلْحِسَابِ بَيْنَ
يَدَيْكَ ذَلُّ مَوْفَعِي وَأَعْفُفْ لِي مَا خَفِيَ عَلَى الْأَدْمِيَّتَيْنِ مِنْ عَمَلِي وَأَدِمْ لِي
مَا بَدَّ سَفَرْتَنِي وَأَرْحَمْنِي صَرِيحًا عَلَى الْفِرَاسِ تُقَلِّمُنِي أَيْدِي حُجَّتِي وَ
تَقْصِلْ عَلَيَّ مَدَدًا عَلَى الْغَسَلِ يُغْسِلُنِي صَاحِبُ جَبَرٍ وَتَحْنُنٍ عَلَى
مَحْوَلٍ قَدْ تَنَاوَلَا أَفْرَاقَ أَطْرَافِ حَنَازِي وَحَدَّ عَلَيَّ مِنْ قَوْلِكَ قَدْ نَزَلْتُ
بِكَ وَحِيدًا فِي حَقْرِي وَأَرْحَمُ فِي ذَلِكَ إِلَيْكَ الْجَدِيدُ غَرَبْتُ حَتَّى لَا
أَسْتَأْنِسُ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ وَكَلَّ شَيْءٌ لِي بِقَبْضِي هَلَكْتُ سَيِّدِي
فَمَنْ اسْتَعْنَيْتُ أَنْ لَمْ تُقَلِّمْ عَشْرَةً وَإِلَى مَنْ أَسْتَعْنِ أَنْ تَقْلُدْ عَيْنَايَا

عَلَيْ

وَجَعَلَنِي قَلْبِي مِنَ الْخَيْرِ اِنْ تَقَسَّ كَرْنِي سَيِّدِي مِنْ لِي وَمَنْ لَمْ
يَرْحَمْنِي اَنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلُكَ مِنْ اَوْمِلَا اَنْ عَفْوُكَ فَضْلُكَ يَوْمَ نَاقِي
وَلِي مِنَ الْفِرَارِ مِنْ لِي اَنْ تَقْضِيَ لِي سَيِّدِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَاَنَا
اَرْجُو اَنْ اَلْهِيَ حَقُّو رَحَائِي وَاَمِنْ خَوْفِي يَا اَنْ كَثْرَةُ ذُنُوبِي لَا اَرْجُو فِيهَا اِلَّا
عَفْوُكَ سَيِّدِي اَنَا اَسْأَلُكَ مَا لَا اَسْتَحُو وَاَنْتَ اَهْلُ التَّقْوَى وَاَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ فَاَغْفِرْ لِي وَاَلْبَسْنِي مِنْ نَظَرِكَ تَوْبًا يَغْفِي عَنِ الشَّعَائِثِ وَتَغْفِي
وَلَا اُحَالِكُ لَهَا اِنَّكَ ذُو مَن قَدِيمٌ وَصَفِي عَظِيمٌ وَنَجَاوُزِ كَرِيمٍ اَلْهِيَ
اَنْتَ الَّذِي تَقْضِي سَيِّئَاتِكَ عَلَيَّ مَنْ لَا تَسْأَلُكَ وَعَلَى اِمَّا حَادِي تَرْبُو
فَكَيْفَ سَيِّدِي مِمَّنْ سَأَلَكَ وَاَيْقُنْ اَنَّ الْخُلُقُ لَكَ وَالْأَمْرُ لَكَ
تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَلْهِيَ وَسَيِّدِي عَبْدُكَ يَا بَابِكَ
اَقَامَتُهُ الْخُصَاصَةُ يَتَبَيَّنُ بَيْنَكَ بَقْعُ بَابِ حُسْنَانِكَ بِدُعَائِهِ وَ
لَسْتُ عَظْفُ جَمِيلِ نَظَرِكَ يَكُونُ رَحْمَةً لِي فَلَا تُغْرِضْ بِي جَهَنَّمَ اَلْكَرِيمِ
عَمِّي وَاَقْبَلْ مِنِّي مَا اَقُولُ فَتَدْعُوهُ لِهَذَا الدُّعَاءِ وَاَنَا اَرْجُو اَنْ لَا
تُرَدِّي فِي مَعْرِفَةِ مَنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اَلْهِيَ الَّذِي لَا يُخْفِكَ سَائِلُكَ
وَلَا يَرُدُّكَ سَائِلُكَ

[illegible]

وَأَهْلَ بَيْتِهِ
وَصَلَّى

عَامِي 2

سُئِلْتُ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَيْدِي مَا
بِجَارِ دَارِ مَا بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَيْدِي مَا
سُئِلْتُ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَيْدِي مَا
وَنُزِّلَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ
سَنَةٍ مِنْ رَحْمَتِكَ وَغَايَةِ نُبُلِكَ وَبَلَدِكَ نَدْفُهَا وَحَسَنَاتُكَ تَقْلَمُهَا
وَسَيِّئَاتُكَ تَحْجُو وَزَعْفُهَا وَارْزُقْهُ حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا
وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْهُ زَقَاً وَاسِعاً مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَاصْرِفْ
عَنْ بَيْتِكَ الْأَسْوَأِ وَأَقْضِ عَنِ الدِّينِ وَالظُّلُمَاتِ حَقَّ لَا أَكَاذِي
يُثْبِتُ مِنْهُ وَخَذَّ عَنِّي بِاسْمَاعٍ وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحُسَّادِي وَالْبَاغِينَ
عَلَيَّ وَأَنْصُرْ بَنِي عِلْمِهِمْ وَأَفْرِغْ عَيْنِي وَحَقَّقْ ظِلِّي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي
مِنْ هَجْرِي وَكُوبِي قُرْباً وَمَخْرَجاً وَاجْعَلْ مِنْ أَرَادَتِي لِسَوْءٍ نَحْتٌ قَدْ حَيَّ
وَاجْعَلْ لِي مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْ لِي
مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَاجْعَلْ مِنْ النَّارِ بَعْفُوكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
وَرِزْقِكَ مِنْ الْجُورِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَاجْعَلْ لِي وَلِيّاً الصَّالِحِينَ
وَأَهْلَ بَيْتِكَ الْأَبْرَارَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْبَارَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَ

وَأَهْلَ بَيْتِهِ

وَأَهْلَ بَيْتِهِ
وَصَلَّى

أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ إِلَهِي وَسَيِّدِي
وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَيْدِي مَا
أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخِيْرَتِ أَهْلِ النَّارِ بِجُحْدِي إِلَهِي وَسَيِّدِي
كُنْتُ لَا تَعْفُ إِلَّا الْأَوَّلِيَّاتِ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْزَعُ
الْمُذْنِبُونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا تَكْلُمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ لَكَ فَمَنْ لِي سَعِيْدٌ
الْمُسْتَوْنِ إِلَهِي أَنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَخُذْ ذَلِكَ مِنْ رُزْقِ عَدُوِّكَ وَإِنْ
أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَخُذْ ذَلِكَ مِنْ رُزْقِ بَيْتِكَ وَأَنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّ
سُرُورَ بَيْتِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي حُبّاً لَكَ وَخَشْيةً مِنْكَ وَتَصْدُقَ بَقَائِي بِكَ
وَأَيِّمًا نَائِيكَ وَفَرْقَانِيكَ وَسَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْحُلَالِ وَالْأَكْرَامِ
جَبَّتْ لِي لِفَائِكَ وَأَحْبَبَتْ لِي لِفَائِكَ وَاجْعَلْ لِي لِفَائِكَ الرَّاحَةَ
وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِصَالِحٍ مِنْ مَنِّكَ وَاجْعَلْ لِي
مِنْ صَالِحٍ مِنْ نِعْمَتِكَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِزَّنِي عَلَى بَقَائِي
بِمَا نَعْنِي بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَاخْتِمْ لِي عَلَى حَسَنَةٍ وَجَلِّ

وَأَهْلَ بَيْتِهِ

تَوَالِي مِنْهُ الْحَيَّةُ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَعِنِّي عَلَى صَلَاحِ مَا
 بَدَأْتَ لِي مِنْهُ يَا رَحِيمُ ^{برداشتن از آن برکت رحمت خدای پروردگار جهانیان و یاری کن مرا بر این است}
 عَظَمْتَ لِي مَا أَتَى وَثَقَلَتْ دَارُ الْمَرَاةِ بَرْدُكَ وَكَرَدْتَ لِي مَا أَتَى عَظَمْتَ لِي مَا أَتَى
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَمَّا بِنَا لَا أَجَلَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَجْنِي مَا
 آخِرَتِي عَلَيْهِ وَتَوَقَّيْ ذَا تَوَقَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَأَبْعَثْنِي ذَا أَبْعَثْتَنِي
 عَلَيْكَ وَأَبْرَأْ فُلْكَ مِنَ الْوَبَاءِ وَالسَّمْعَةِ فِي رِيحِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا
 لَكَ اللَّهُمَّ آعْظِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ
 وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا يَحْزَنُ عَنِ مَعَاصِيكَ وَيَسْخَرُ مِنْ حُجِيِّ
 بَنُورِكَ وَاحْصِلْ رَغْبَتِي فِيمَا عَيْدَكَ وَتَوَقَّيْ فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ
 رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْلِ
 وَالْفَقْرِ وَالْفُسْخِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْخُلْ وَالْغَفْلَةِ وَالْفُسُوءِ وَالذُّكْرِ
 وَالْمَسْكَنَةِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلَاءٍ وَالْفَوَاحِشِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ
 مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا
 يَخْتَضِعُ وَدَعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَصَلَاةٍ لَا تَرْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ
 عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَبَنِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ

الرَّحْمَنُ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ لَا يَجُزِيكَ مِنْكَ حَدٌّ وَلَا آجِدُ
 مِنْ دُونِكَ مُلْجِدًا فَلَا يَحْتَلُ بِنَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِي
 بِهَلَكَةٍ وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِزْ كُرْبِي وَارْفَعْ
 دَرَجَتِي وَحُطَّ أَوْزَرِي وَلَا تَذْكُرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابِي
 مَنَظْفًى وَثَوَابَ دُعَائِي بِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا
 سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا أَلِيكَ مِنَ الرَّاعِبِينَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي الْكِتَابِ الْغَفُورَ أَمْرُنَا أَنْ نَغْفُو عَنْ ظُلْمِنَا
 وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَأَعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَفْضَلُ بَدَلِكَ مِنَّا وَأَمْرُنَا أَلَّا
 نَرُدَّ سَائِلًا عَنْ آبَائِنَا وَقَدْ جُنَّكَ سَائِلًا فَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ
 حَاجَتِي وَأَمْرُنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَخُذْ أَرْقَائَكَ
 فَأَعْتُوهُ قَابِلًا مِنَ الشَّارِ يَا مُفَرِّغِي عُنْدَكَ كُرْبِي يَا غَوْثِي عِنْدَ
 شِدَّتِي إِنَّكَ فَرَعْتُ وَبَاكَ اسْتَعْنَيْتُ وَكَذَلِكَ وَلَا الْوُدَّ بَسْوَكَ
 وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَعِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يُقْبَلُ
 الْبَسِيرَ وَيَغْفُو عَنْ الْكَثِيرِ أَفْضَلُ مَنِّي الْيَسِيرَ وَأَعْفَى عَنِّي الْكَثِيرُ

مِنْ الْعَالَمِينَ

اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ اِيْمَانًا تَشْرِيْهِ قَلْبِيْ وَنِيَّتِيْ
صَادِقًا حَقًّا اَعْلَمَ اَنْهُ لَنْ يُصِيبَنِيْ لَوْلَا كِتَابُكَ وَرَضِيْتَنِيْ بِمَا قَدَرْتَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَارْزُقْهُ دَعَاها يَهْرُورُ فَاَهْ مَبَارِكْ رَمَضَانَ عَمَّا
كَه سَيِّدَانِ طَوْسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فَضِيْلِكَ سِوَا رِزْقِهِ اَنْ وَوَابْتَ كَوْدَهَا
وَدَّرَ اسْجَابَتْ دَعْوَاتِ مَجْرِبَتْ وَبِرَمَضَانِ عَالِيَهْ مَشْمَلِ اسْتِ وَدَعَا
اَيْتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْجَبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ سَتَرْتَنِيْ
لِيْسْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ تَهَانِكَ بِاَهْمَاةٍ وَكُلِّ تَهَانِكَ بِهَيْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِتَهَانِكَ كُلَّهْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِاجْلِيْهِ
وَكُلِّ جَلَالِكَ بِاجْلِيْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلَّهْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ بِجَمِيْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
بِجَمَالِكَ كُلَّهْ لِيْسْ سَهْ مَرِيْبَهْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ
فَاسْجَبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ لِيْسْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِكَ
وَكُلِّ عَظَمَتِكَ بِعَظْمَةٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلَّهْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِنُورِكَ
بِاَنْوَرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِنُورِكَ بِاَنْوَرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِنُورِكَ

اَللّٰهُمَّ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَسِعَتْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلَّهَا لِيْسْ سَهْ مَرِيْبَهْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْجَبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ لِيْسْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ
كُلَّهْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلًا
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلَّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ سَمَائِكَ
بِاَكْثَرِهَا وَكُلِّ سَمَائِكَ كَبِيْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسَمَائِكَ كُلَّهَا
لِيْسْ سَهْ نَوِيْبٌ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْجَبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ
لِيْسْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ عَزَمَتِكَ بِاَعْزَمِهَا وَكُلِّ عَزَمَتِكَ عَزِيْزَةً
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَزَمَتِكَ كُلَّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِاَمْضَاهَا وَكُلِّ قُدْرَتِكَ قَادِرَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
كُلَّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِاَقْصَاهَا وَكُلِّ قُدْرَتِكَ قَادِرَةً
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلَّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِاَقْصَاهَا وَكُلِّ قُدْرَتِكَ قَادِرَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
كُلَّهَا لِيْسْ سَهْ مَرِيْبَهْ يَكُوْبِدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْجَبْ لِيْ

اَللّٰهُمَّ

اَنْتَ اسْتَغْنِي بِجَلَالِ لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِجَلَالِ
لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِجَلَالِ لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِجَلَالِ لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
اسْتَغْنِي بِعِظَمِ لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِقَوْلِ
لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِشَرَفِ لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِعِلَاءِ لَآ اِلَهَ اِلَّا
اَنْتَ يَا لَآ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغْنِي بِلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
انقدر بگوید که بکنفس وفا کند پس بگوید بر همان حالیکه بود کردن
کج کرده بسوی دوستی استغاثت با سیدی پس بگوید یا الله یا رباه
انقدر که بکنفس وفا کند پس بگوید یا سیداه یا مولاه یا غیاثا
یا ملجاء یا منتهی رغبتاه یا ارحم الراحمین استغاثت بک فلکس کثیر
شئی واستغاثت بکلی دعوه مستجابیه دعاء بها بنی مرسک
او ملک مفرک او عبد و من امتخت قلبه للإیمان واستجبت
دعونه منه واتوجه الیک بنیک بنی الرحمه واقدمه

بِیَدِی حَاجِی یا مُحَمَّدُ یا رَسولَ اللهِ یا بَی نَتِ وَاِی تَوَجَّهْ بِکَ
اِلَی رَبِّکَ وَرَبِّ وَاَقْدَمَتْ بَی نَتِ بَی حَاجِی یا رَبَّاهُ یا رَبَّاهُ
اسْتَغْنِي بِکَمَالِ کَمَالِکَ شَیْءٍ وَاَتَوَجَّهْ اِلَیْکَ یا مُحَمَّدُ حَبِیبِکَ وَرَبِّ
الْهَادِیةِ وَاَقْدَمَتْ بَی نَتِ حَاجِی وَاَسْتَغْنِي بِجَبَانِکَ الِی لا تُموتُ
وَبُیُورُ وَجْهَکَ الَّذِی لا یُطْفَاوُ بِعَبْثِکَ الِی لا تُنَامُ وَاَسْتَغْنِي بِاللَّهِ
مَحْجُوٍّ مِنْ حَقِّهِ عِظَمِ اَنْ تَصْلَی عَلَی مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَعَدَدِ
کُلِّ شَیْءٍ وَزَنِّهِ کُلِّ شَیْءٍ وَفِی ذَکَ کُلِّ شَیْءٍ اَللّهُمَّ اِنِّی اَسْتَغْنِي بِاَنْ تَصْلَی
عَلَی مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ عِبْدِکَ الْمُصْطَفِی وِرَّسُولِکَ الْمُرْتَضِی وَاَمْسِکَ لِلصَّلَوةِ
وَالْجَمْعِکَ دُونَ خَلْفِکَ وَحَبِیبِکَ وَخَیْرَکَ مِنْ خَلْقِکَ اَجْمَعِیْنَ
التَّائِیْدِیْنَ لِلشَّیْرِ الْجَارِ النَّبِیِّ وَعَلَی اَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ
المُطَهَّرِیْنَ الْاَخْبَارِ الْاَبْرَارِ وَعَلَی کُلِّ عَمَلٍ لَدَیْکَ الَّذِی اسْتَخْلَصْنَاهُ
لِقَسْبِکَ وَحَنَنْکَ عَنْ خَلْقِکَ وَعَلَی اَنْبِیَاکَ الَّذِیْنَ یُنْعَوْنَ
بِالصَّدِّقِیْنَ وَنَحْوِکَ وَعَلَی عِبَادِکَ الصَّالِحِیْنَ الَّذِیْنَ اَدْخَلْتَهُمْ فِی رَحْمَتِکَ
الْاِمَامَةِ الْمُهَنْدِیْنَ الرَّاشِدِیْنَ الْمُطَهَّرِیْنَ وَعَلَی جِبْرِیْلِ الْمَکَافِلِ
کَی یُزَلِّیَنَا رَاةً اِیَّکَ اِنْ هَدَاکَ اَنْتَ اَنْ یَاکُ کَرْدَکَ اَنْ یَاکُ کَرْدَکَ اَنْ یَاکُ کَرْدَکَ

اللهم
و بعد کلمات
در این باب

وَمَا سُرَّابِلٌ وَمَلَكَ الْمَوْتِ وَرَضَوَانِ خَارِزِ الْجَنَّةِ وَمَالِكِ خَارِزِ
وَمَا سُرَّابِلٌ وَمَلَكَ الْمَوْتِ وَرَضَوَانِ خَارِزِ الْجَنَّةِ وَمَالِكِ خَارِزِ
النَّارِ وَالرُّوحِ الْقُدُّوسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ
الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلَاةِ الَّتِي جُئْتُ بِهَا لِقَائِكَ بِمَا عَلِمْتُ مِنْ صَلَاتِكَ كَثِيرًا
طَبَّةً مُسَارَكَةً ذَاكِبَةً نَامِيَةً طَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً شَتَّى
هَافِظَةً عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَشْمَعَ
صَوْنِي وَتَجِبَ دَعْوِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتَبْتَخِ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي
وَتَقْبَلَ قَضَائِي وَتَنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِلِّي عَمْرِي وَتَتَجَاوَزَ
عَنْ خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنْ ظُلْمِي وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْئِي وَتُقْبَلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرَ
عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَلَا تُعَافِنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتَرْزُقَنِي
مِنْ طَيْبِ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ وَأَهْنَأِيهِ وَأَمْرَأَهُ وَأَسْبَغَهُ وَكَثْرَهُ
وَلَا تَحْرِمْنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالْعِزَّ
مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دَيْنِي وَأَمَانَتِي وَصُغْ عَنِّي وَزْرِي
وَلَا تُحْلِلْنِي مَا لَا طَافَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ دَخَلْتَ
مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ حَيَاتِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلَا تُفَرِّقْ

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُمْ حُزْنٌ عَنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ نَسِيَهُمْ مَرْنِبَهُ بَكُوْبُ الدُّنْيَا
 لَئِنْ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَسْ بَكُوْبُ الدُّلْهُمُ لَئِنْ أَسْأَلْتَنِي
 لَكُلَّ امْرِئٍ كَثِيرٌ مَعَ حَاجَةٍ إِلَى اللَّهِ عَظِيمَةٍ وَعِنَاكَ عِنْدَهُ مَذْمُومَةٌ وَعِنْدَكَ
 كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ لَيْسَ بِكَ فَا مَنِ عَلَى إِيَّاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مَذْمُومٌ
 اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَادْخُلْنَا وَفِي غُلَبِينَ فَارْزُقْنَا وَبِكَارٍ
 مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْبِيلٍ فَاسْأَلْنَا وَمِنْ الْجُورِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ
 فَزَوِّجْنَا وَمِنْ وَلَدَانٍ مُخْلَدِينَ كَأَتَاهُمْ لَوْ لَوْ مَكُونُ فَادْخُلْنَا
 وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلِحُومِ الطَّيْرِ فَطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْجُزْوَ
 الْأَسْبَرِ قَالِيبْنَا وَلِبْلَةَ الْقَدِيرِ وَحِجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلَانِي سَبِيلَكَ
 مَعَ وَلَيْكَ قَوْلُنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَا
 لِفْنَا أَسْمَعَ وَاسْتَجِبْ لَنَا وَادْجَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 فَارْحَمْنَا وَبِرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَأَمَّا نَامِنُ الْعَذَابِ فَكَتُبْ لَنَا وَفِي
 حَقَّتْ فَلَا تَجْعَلْنَا مَعَ الشَّالِحِينَ فِي النَّارِ فَلَا تُقْرِئْنَا وَفِي هَوَانِكَ
 وَعَذَابِكَ فَلَا تُقَلِّبْنَا وَمِنْ الزُّقُومِ وَالصَّرِيعِ فَلَا تُطْجِنَا وَفِي النَّارِ

[illegible]

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا مُنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْحَلَالِ
 وَالْأَكْرَامِ أَنْصَلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
 نَامِيَةً زَاكِيَةً شَرِيفَةً اسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِ
 هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتُعَافِيَنِي مِنَ الْثَّأِيرِ وَتُعْطِيَنِي مِنْهُ خَيْرَ
 مَا أُعْطِيتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ
 إِلَّا خَيْرَ شَهْرِ قِصَاصٍ الَّذِي صُمِّمَ لَكَ مِنْذُ اسْتَكْنَى لِرَبِّكَ إِلَى يَوْمِ
 هَذَا بَلِّغْهُ عَلَى أُمَّتِهِ نِعْمَةً وَأَعْمَهُ عَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا
 وَأَجْزَلَهُ وَأَهْنَأَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ
 الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرِبَ الشَّمْسُ مِنْ تَوْحِي هَذَا أَوْ تَقْضِيَ بَقِيَّتَهُ هَذَا
 الْيَوْمَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلِي هَذِهِ أَوْ تَخْرُجَ هَذَا الشَّهْرُ وَلَكَ
 قَبْلِي بَعْدُ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ حَظٌّ تُرِيدُ أَنْ تُفَاسِدَنِي بِهِ أَوْ
 تُؤْخِذَنِي بِهِ أَوْ تُؤَفِّقَنِي بِهِ أَوْ تُؤَفِّقَ خَيْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 أَوْ أَنْتَ عَدَدَ بَنِي يَوْمِ الْفَلَاحِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 لِي لَمْ لَا يَفْرَحْهُ عِبَادٌ وَلِي رَحْمَةً لَا تَنَالُ إِلَّا بِكَ وَلِي حَاجِرَةً لَا

اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعِظْنِيْ مِنْهُ مِنَ الشَّيْطَانِ
بِرَبِّكَ الشَّيْطَانِ اَعْلٰى خدایا رحمت بر محمد و آل محمد و بنیاده را در آن از دیو
الرَّحِمِ وَهَمِّهِ وَلَزَمِ وَتَغْنِيْهِ وَتَفْخِيْهِ وَتُسَوِّسِيْهِ وَتَنْبِيْطِيْهِ وَ
راند آتشده و بگویند او را علی و محمد و در میان او و در سوره او و کلام کردید او
تَطْبِيْهِ وَكَيْدِيْهِ وَمَكْنِ وَحَبَائِلِيْهِ وَخُدْعِيْهِ وَآمَانِيْهِ وَغُرُوْرِيْهِ
حمله کردن از و حیل او و کلاه او و دایره ای او و فریبی او و دروغی او و فریبی او
وَفِتْنِيْهِ وَشِرْكِيْهِ وَآخِرَابِيْهِ وَاتِّبَاعِيْهِ وَآشِبَاعِيْهِ وَآوَلِيَابِيْهِ
و آتش او و راهی او و کلاه او و دایره او و فریب او و دروغ او و فریب او
وَشُرَكَائِيْهِ وَجَمِيعِ مَكَايِدِيْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا
و انوار آن از همه کلماتی او خدایا رحمت بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را
مِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوْغَ الْاَمَلِ مِنْهُ وَفِيَامَهُ وَاسْتِكْمَالَ مَا
بر آید از آن روز و شب و در میان روز و در میان شب و در آن و تمام کردن آن
يُرُضِيْكَ عَنِّيْ صَبْرًا وَاحْسَابًا وَآيْمَانًا وَبَقِيَّةً ثُمَّ تَقْبَلْ ذَلِكَ مِنِّيْ
خوش کن از من از روزی شکر و قیام و در میان و در میان پس بنده را از آن
بِالْاَضْعَافِ الْكَثِيْرَةِ وَالْاَجْرِ الْعَظِيْمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
بصاف بسیار و مزد بزرگ ای پروردگار رحمت بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا رِجَالًا وَنَحْوًا وَاجْتِهَادًا وَ
بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را ریح و غیره و سعی و کوشش کردن و
الْقُوَّةَ وَالشَّجَاعَةَ وَالْاَنَابَةَ وَالنُّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ وَالْفُرْقَةَ وَالتَّحْبِرَ
توانایی و عزم و بزرگی و توبه و در میان و در میان و در میان و در میان
الْمَقُوْلَ وَالرَّهْبَةَ وَالتَّوَحُّدَ وَالتَّضَرُّعَ وَالتَّخَوُّعَ وَالرُّقَّةَ
پایزگی و ترس و خواستگاری و درازی و فروتنی و نرم نهادن
وَالنِّيَّةَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ
و عزیمت و راستی زبان و بهم داشتن از تو و امید واری
لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالثَّقَّةَ بِكَ وَالتَّوَرُّعَ عَنْ تَحَارِيْكَ مَعَ
مرا و توکل بخود بر تو و اعتماد داشتن بر تو و در میان کردن از حرمت تو
صَالِحِ الْقَوْلِ وَالْمَقْبُوْلِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدُّعْوِ
کفایت کلام و حرکت بدین روش و عمل بالا برده شده و دعای پروردگار شده

و لا تحل

و لا تحل لِيْ وَفِيْ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْرُضٌ لَا مَرَضٌ وَلَا هَمٌّ وَلَا غَمٌّ وَلَا سَمٌّ
و حل کردن برای من در چیزی از آن که در میان و در میان و در میان و در میان
و لا عَفْكَهٗ وَلَا نِيَانِ بَلْ بِالْعَامِدِ وَالتَّحْقُظِ لَكَ وَفِيْكَ وَ
و نه بچرخش و نه فرار و نه در میان و نه در میان و نه در میان و نه در میان
الرَّعَابَةِ بِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّحْمٰنِ
ریب کردن از حق تو و وفا بخود بر عهد تو و وعده تو و رحمت تو ای بخشنده ترین
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا اَفْضَلَ مَا نَقْسِيْهِ اَعْبَادُكَ الصَّالِحِينَ
خدایا رحمت بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را بهترین آنچه که برای ما و برای تو و برای
وَاعْظِنِيْ فِيْهِ اَفْضَلَ مَا نَعْطِيْ اَوْلِيَائِكَ الْمُطَهَّرِيْنَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفُوْرِيْنَ
و انوار آن از بهترین آنچه که برای ما و برای تو و برای تو و برای تو و برای تو
وَالدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ وَالْمُعَافَاةَ وَالْعَيْنِ مِنَ النَّارِ وَالْقُوَّةَ بِالْجَنَّةِ
میشود و می ماند و می ماند و می ماند و می ماند و می ماند و می ماند و می ماند
وَخَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِيْ مِنْهُ
و بهترین دنیا و آخرت خدایا رحمت بر محمد و آل محمد و کرم کن مرا و دعا مرا و دعا
لِلنَّيْكِ وَاصِلًا وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرَ لِّكَ مِنْهُ نَارًا وَعَمَلًا فِيْهِ يَقْبَلُ
برای خود اسند رحمت تو و غیر خود را برین در آن فرود آید و در آن در آن
وَسَعْيِيْ فِيْهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِيْ فِيْهِ مَغْفُوْرًا حَتّٰى يَكُوْنَ نَصِيْبِيْ
و کوشش مرا در آن جزا داده شده و گناه مرا در آن آلوده شده و در آن در آن
فِيْهِ الْاَكْبَرُ وَحَظِّيْ فِيْهِ الْاَوْفَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
در آن بزرگتر و سهم من در آن تمام خدایا رحمت بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را
وَوَفَّقْنِيْ فِيْهِ لِلْبَلَةِ الْقَدْرِ عَلٰى اَفْضَلِ حَالٍ مُّحْتَسِبًا اَنْ يَكُوْنَ
و توفیق من در آن برای بزرگی قدر بر بهترین حالی که هست و برای آنکه باشد
عَلَيْهَا اَحَدٌ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَارْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِيْ خَيْرًا
برای من یکی از دوستانت تو و پسندیده تر آن برای تو پس بگردان آن خیر
مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا اَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ اَحَدًا مِنْ
از هزار ماه روزی کن مرا در آن افزون تر از روزی کرده علی از آن که باشد
بَلَاغَتِهِ اَيَّامًا وَارْكَمْتَهُ لَهَا وَاجْعَلْنِيْ فِيْهَا مِنْ عُنُقَائِكَ وَجَعَلْتَنِيْ
بسیاری و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان

و لا تحل لِيْ وَفِيْ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْرُضٌ لَا مَرَضٌ وَلَا هَمٌّ وَلَا غَمٌّ وَلَا سَمٌّ

وطلعتا بك من النار وسعداء خلفك بمغفرتك ورضوانك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا في شهرنا
هذا المحمد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضه
اللهم رب الفجر والبايعات والشفيع والوزير شهر رمضان
وما انزلت فيه من القرآن ورب جبرئيل وميكائيل واسئلك
وجميع الملائكة المقربين ورب ابراهيم واسماعيل واسئلك
ورب موسى وعيسى وجميع النبيين والمرسلين ورب محمد
خاتم النبيين صلواتك عليه وعلى آله وجميعهم ونظرت الى نظره
رحمة ترضيها عن رضا لا سخط على بعد ابد واعصمتني جميع
سؤلي قد عصى ولا زادك وصرت عني ما اكبر واحذر واحذر
على نفسي وما لا اخاف وغزاهي ومالي واخواني واخواني وددت
اللهم فتر ما من ذنوبنا فاننا نائيبين وثبت علينا مستغفرين واغفر لنا
مستغفرين واعذنا من سجننا واجرنا من مشيئين ولا تخذلنا راهبين
وامننا راعين وشفعنا سائلين واعطنا اهلك بجمع الدعاء قريب

والتسبيح

اللهم

110
الحسب الله انت ربى وانا عبدك واحق من سئل العبد ربه
ولم يسئل العباد مثلك كرمًا وجودًا يا موضح سكوى السائلين
ويا منتهى حاجة الراغبين وباعبات المستغنين وباحب
دعوة المضطرين وباملك الهاربين وباصريح المستصرخين وبأر
المستضعفين وبأكاشف كرب المكروبين وبافارج همهم
المؤمنين وبأكاشف لكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا ارحم
الراحمين صل على محمد وال محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبى وسألتك
وعلى وحسبى واسئلك على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك
فانه لا يملكها غيرك واغفر عني واغفر لي كلما سلف من ذنوبي
واعصمتني فيما بقى من عمري واسئلك وعلى والدي وولد
وقرأتي واهل حراتي ومن كان معي يسئل من المؤمنين
والمؤمنات في الدنيا والاخرة فان ذلك كله بيدك وانت
واسع المغفرة فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد دعائي ولا ترد
الى مخزي حتى تفعل ذلك لي وتثبت لي جميع ما سألتك وتريد

لِلدُّنْيَا الْعَظِيمِ وَاتُوبَ إِلَيْهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
مَرْسِيهِ مَرْبِيهِ يَكُونُ بِاللَّهِ لِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَنْصُرَنِي
تَجْعَلَ فِيَّ تَقْضِي وَتَقْدِيرَ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمُحْكُومِ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ مِنْ
الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حَاجِ بِرِّكَ
أَمْحِ أَمَّ الْمَرْوِي حُجَّتَهُمُ الشُّكُورُ سَجْدَتِهِمُ الْمَغْفُورُ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفَرُ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيَّ تَقْضِي وَتَقْدِيرَ أَنْ تُظِلَّ عَمْرِي وَتُشْرِقَ
رِيحِي وَتُؤَدِّي عَنِّي أَمَانِي وَيُنِي مَنِي رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي
فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ حَاطَبٌ وَمِنْ حَيْثُ لَا اخْتِابُ
وَاحْرُسْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْزَرُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْزَرُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَابْنِ سَيِّدَاتٍ نَزِيدٍ مَعْبُودٍ خَصْرٍ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْفُولٍ كَهَرِكِهِ دَرَهَرٍ وَزَيْنَاهُ مَجْنُونٍ سَجَا
اللَّهُ بَارِيَّ الشَّمِّ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْمَاءِ وَمِلَا
وَمِنْهُ

برای سبحان الله میا و کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله
الذی لیس فی سمیع منه یتسمع من فوق عرشه ما تحت سبع أرضین
و یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر و یتسمع الا بین و التکوین و یتسمع
البر و الخفی و یتسمع و ساویر الصدور و لا یضم سمعه صوت
سبحان الله باری الیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالو الحبت والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله مد
کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله البصر الذی لیس
شیء انصر منه یبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین و
یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر لا یتذکره الابصار و هو یدیر
الابصار و هو اللطیف الخیر لا تغشی بصره الظلمة و لا
تستر منه بستر و لا یوارى منه حذر و لا یغیب عنه
بر و لا یخسر و لا ینکر منه جبل ما فی اصله و لا قلب ما فی
ولا حب ما فی قلبه و لا یستر منه صغیر و لا کبر و لا

برای سبحان الله میا و کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله
الذی لیس فی سمیع منه یتسمع من فوق عرشه ما تحت سبع أرضین
و یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر و یتسمع الا بین و التکوین و یتسمع
البر و الخفی و یتسمع و ساویر الصدور و لا یضم سمعه صوت
سبحان الله باری الیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالو الحبت والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله مد
کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله البصر الذی لیس
شیء انصر منه یبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین و
یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر لا یتذکره الابصار و هو یدیر
الابصار و هو اللطیف الخیر لا تغشی بصره الظلمة و لا
تستر منه بستر و لا یوارى منه حذر و لا یغیب عنه
بر و لا یخسر و لا ینکر منه جبل ما فی اصله و لا قلب ما فی
ولا حب ما فی قلبه و لا یستر منه صغیر و لا کبر و لا

برای سبحان الله میا و کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله
الذی لیس فی سمیع منه یتسمع من فوق عرشه ما تحت سبع أرضین
و یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر و یتسمع الا بین و التکوین و یتسمع
البر و الخفی و یتسمع و ساویر الصدور و لا یضم سمعه صوت
سبحان الله باری الیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالو الحبت والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله مد
کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله البصر الذی لیس
شیء انصر منه یبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین و
یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر لا یتذکره الابصار و هو یدیر
الابصار و هو اللطیف الخیر لا تغشی بصره الظلمة و لا
تستر منه بستر و لا یوارى منه حذر و لا یغیب عنه
بر و لا یخسر و لا ینکر منه جبل ما فی اصله و لا قلب ما فی
ولا حب ما فی قلبه و لا یستر منه صغیر و لا کبر و لا

و یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر و یتسمع الا بین و التکوین و یتسمع
البر و الخفی و یتسمع و ساویر الصدور و لا یضم سمعه صوت
سبحان الله باری الیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالو الحبت والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله مد
کلمات سبحان الله رب العالمین سبحان الله البصر الذی لیس
شیء انصر منه یبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین و
یتسمع ما فی ظلمات البر والبحر لا یتذکره الابصار و هو یدیر
الابصار و هو اللطیف الخیر لا تغشی بصره الظلمة و لا
تستر منه بستر و لا یوارى منه حذر و لا یغیب عنه
بر و لا یخسر و لا ینکر منه جبل ما فی اصله و لا قلب ما فی
ولا حب ما فی قلبه و لا یستر منه صغیر و لا کبر و لا

يَخْفِي عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْوَاقِ
كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُحْبَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ
سُحْبَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرُ سُحْبَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلُّهَا سُحْبَانَ اللَّهِ
جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُحْبَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيُ النَّوِيُّ سُحْبَانَ اللَّهِ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُحْبَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْمَايِ وَمَا لَا بَرِي سُحْبَانَ اللَّهِ
مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُحْبَانَ اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُحْبَانَ اللَّهِ الَّذِي يَنْشِئُ
السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسْجِجُ الرُّعْدَ يَجْعَلُ الْمَلَائِكَةَ مِنْ حُفْيِهِ وَيَنْزِلُ
الصَّوَاعِقُ فَيَضِيبُ بِهَا مَنَشَاءً وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا لِبَشَرٍ
رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ يَكْلِيهِ وَيَنْتِجُ الْبَنَاتِ يَهْدِيهِ
وَيُسْقِطُ الْوَرْدَ وَيَجْعَلُهُ سُحْبَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُعْزَبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي
تَحَابٍ مَبِينٍ سُحْبَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُحْبَانَ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُحْبَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيُ النَّوِيُّ سُحْبَانَ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ سُحْبَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْمَايِ وَمَا لَا بَرِي سُحْبَانَ اللَّهِ مِدَادُ
كَلِمَاتِهِ

سُحْبَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُحْبَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
أُنْثَى وَمَا تَغْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمَقْدَرٍ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْبُخَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَفَ الْقَوْلَ
وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِكٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُحْبَانَ اللَّهِ الَّذِي
يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تُنْفِصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيَقْبُرُ
فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُحْبَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُحْبَانَ اللَّهِ
الْمُصَوِّرُ سُحْبَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُحْبَانَ اللَّهِ جَاعِلُ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُحْبَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيُ النَّوِيُّ سُحْبَانَ اللَّهِ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُحْبَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْمَايِ وَمَا لَا بَرِي سُحْبَانَ اللَّهِ
مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُحْبَانَ اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُحْبَانَ اللَّهِ مَا لَيْكِ
الْمَلِكُ تَوْنِي الْمَلِكُ مِنْ شَاءٍ وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ مِنْ شَاءٍ وَتَغْيِرُ مِنْ شَاءٍ
وَتُذَلُّ مِنْ شَاءٍ بَيْدَا خَيْرُكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مَذْكُورٍ لِّلْبَلِّ
فِي النَّهَارِ وَتَوَجُّجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمِيتِ وَتَخْرِجُ
الْمِيتَ مِنَ الْحَيِّ

مَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادُ كُلِّ لَیْلَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَلَّ عِلْمُهُ وَسُلاوُیْ أَخْبَهُ
مَشْنُو ثَلَاثَ وَرُبَاعَ نَزَلَتْ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ
فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَحْيِ وَالنَّوَى
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادُ كُلِّ لَیْلَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ
إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَبْرَهُ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا أَمَّا بَنِي إِسْرَءِیْلَ فَبَدَّلَ اللَّهُ
أَقْبَابَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَابْتِغَا مَسْجِدَ لَكَ أَيْنَ
صَلَوَاتِ رَادِهِ وَنَمَاءَ مَبَارَكِ مَضَانِ وَدَرْهَرِ وَزَجْجَعِ دَرْهَامِ

سَلَا بِجَوَادِنَا اللَّهُ وَمَلَا ثَلَاثَةً يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَيْتَكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَتِكَ وَسُبْحَانَكَ
اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ حَبِيدٌ
اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ كَمَا رَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِلَى إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ حَبِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ آمِنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا آمَنْتَ عَلَى
مُوسَى وَهَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا
بِخَطْبِهِ إِلَّا أَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى السَّلَامِ كُلَّمَا
طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى السَّلَامِ كُلَّمَا ذَكَرَ السَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى السَّلَامِ كُلَّمَا سَجَّ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَسَ السَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى فِي الْآخِرِينَ
السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَدَبَّ الرُّكْنِ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَدَبَّ الرُّكْنِ
وَالْمَقَامِ وَدَبَّ الْحَيْدِ وَالْحَرَامِ أبلغ نبئت محمدًا وآله عَنَّا التَّوَلَّى
اللَّهُمَّ أعِظْ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالشُّرُورِ وَالنَّصْرَةِ وَالْكَرَامَةِ وَالْعِظَةِ
وَالْوَسِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ وَالرَّغْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ
عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَفْضَلُ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْظَمُ مُحَمَّدًا
وَأَلَهُ قُوَّةً مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنْ خَيْرٍ أَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا
غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطِيبَ وَأَظْهَرَ وَأَزْكَى وَ
أَمْنَى وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى
أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنَ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ
فِي دَعْوِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهَا وَعَلَيْهِ وَآلِهِ
السَّلَامُ وَالْعَزْ مِنْ أَدْنَى شَيْءٍ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
إِمَامَيْ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنَ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ
عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَعْوَاهُمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ابْنِ الْحَسَنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ

وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ

وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنَ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ
مِنْ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرٍ
مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنْ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ
الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنْ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ
عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَعْوِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنْ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ
وَعَايِدٍ مِنْ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَعْوِهِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنْ عَادَاهُ
وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ مِنَ الْإِلَهِ وَعَايِدٍ مِنْ عَادَاهُ وَصَاحِبٍ مِنَ الْعَذَابِ عَلَى
مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِيٍّ

مَنْ وَالَاهُ وَعَادِمَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ
عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِمَنْ عَادَاهُ
وَعَجَلْ مَرْجَاهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُ
صَلِّ عَلَى رُفَّتِهِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُ
صَلِّ عَلَى أُمَّ كُلُّهُمْ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا
اللَّهُ صَلِّ عَلَى أَدْرِيَّةِ نَبِيِّكَ اللَّهُ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ
اللَّهُ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدِّدْ لَهُمْ
وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُ اطْلُبْ بِدُخْلِهِمْ
وَوَيْزِهِمْ وَدِيَارِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
بِاسْمِكَ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا أَنْتَ
أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا وَدِرَافِلًا وَبَعْضُ نَسْجَتِهَايَ دِيكَوْدَعَا
ارْحَضْ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ تَا حَضْرَتِ إِمَامِ حَسَنِ عَسْكَرِي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَجَازِي عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ چنين است عَلَى مَنْ شَرَّكَ فِي رَيْفِهِ **فصل ششم** دُعَاءُ
مَخْضَرِ شُهَا و روزه های مخصوص این ماه است در روایتی وارد شده

کداحیا

که انجیل بر حضرت عیسی علیه السلام در سیم این ماه نازل شد و بروایت
دیگر دوششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم و شیخ مفید علیه السلام
نقل کرده است که در روز ششم این ماه ثمانون خابن ملعون با حضرت امام
رضا علیه السلام پیچت کرد و روایت شده است که هر که در آن روز
دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد پیست و پنج مرتبه سورۃ
قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن آنحضرت را داده خواهد
بود و بروایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب سیزدهم
دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سورۃ کبر و تبارک الله
بیده الملك و قل هو الله احد و در شب چهاردهم چهار رکعت بدهد
باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بدهد سلام بهمین کیفیت و شب
پانزدهم از ایاتی معتبره است و غسل و زیارت حضرت امام حسین
مسحوب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود
که هر که در شب نهم ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی

هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد و مرثیه سوره
 قل هو الله احد بخواند و حق تعالی ده ملک فرو فرستد و سبوی او که دفع کنند
 از او ضرر دشمنان را از جنیان و آدمیان و در هنگام رکوع او سه
 ملک بفرستند که او را بشارت دهند به بهشت و سی و یک رکعت
 این کرد است از هجتم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب
 ماه رمضان نماز نهد حضرت امام حسین بکند و بعد از نماز عشاء ده
 رکعت نماز نهد و در آنحضرت بکند و در هر رکعت سوره حمد و مرثیه
 سوره قل هو الله احد بخواند و نیز در خواب پند ملک خیر را بخواند
 کراند او را از هجتم و شب مقدم نیز شب سیار مبارک است و در آن
 شب که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالککها در قریش ملاقات
 کردند در بدر و در روز ثحلیک بدر شد و خونگشال ککها از آنحضرت را
 بر کافران خف کرد و از آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت
 در آن شب فضیلت عظیم دارد و شب نهم اول شبهای قدر است
 و خونگشالی میفرماید یا اترکناه فی ليله القدر یعنی ما فرستادیم فرشتگان را

در شب قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در این شب میشود
 یا زمین تنگ میشود از بسیاری نزول ملائکه و ما آذینک فالبکله
 القدر وجه چیز را اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر
 ليله القدر خبر من القی شهر است قدر هجده است از هزار ماه تنزل
 الملائکه و الروح فیها فرقی است ملائکه و روح که از همه ملائکه
 اعظم است در این شب یاد زینبیم بحکم پروردگار خودش من کل
 امر بسبب تقدیر هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملائکه
 و روح در این شب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس
 در این شب مقدر شده است بر امام زمان علیه السلام عرض میکند
 سلام همی حتم مطلع الغی یعنی سلام منی است این شب را جمیع
 بدیها تا طلوع صبح و سلام میکنند بر امام و بر مؤمنان که
 در این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سینه و شپه
 در شب قدر خلافت بسیار است بعضی از شیعیان گفته اند که
 قدر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود و بعد از آن در

بر طرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت بافت پس بعضی
 گفته اند که در تمام سال پنجاه است و در همه شبها عبادت باید کرد
 تا وضو است شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند شب نیمه شعبان
 و بعضی گفته اند شب اول ماه رمضان و بعضی گفته اند شب
 نیمه آنست و بعضی شب هفدهم و بعضی شب یکم و بعضی شب سیم
 و بعضی شب نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر شیعیان در این زمان
 اتفاق کرده اند بر شب سیم هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند
 بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون نیست و بعضی مرد
 میان شب سیم و یکم و بیست و سیم میداند و بسیار عبادت
 معبره دلالت میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این شب سیم
 نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را احباب کرده و باید تا فضیلت شب
 قدر را دریابند و در بعضی احادیث تعیین خصوصیت و ستم واقع
 شده است و منقولست که از شب هجری است و آن اعرابی بود بمحض
 رسول الله علیه و آله عرض کرد که مترجمین دور است

از مدینه میخوام شب را از برای من تعیین کنی که بهتر از شبها باشد که
 در آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب سیم را برای او تعیین فرمود
 و او پیوسته در آن شب با خجل و اهل خدم و حشم خود را خلعت میداد
 و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که
 شب قدر اند و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دوم بکثره
 دعا و عبادت ممکن است بعضی تغییر یابد و در شب سیم ختم میشود
 و تغییر نمیباید یا بسیار کمتر تغییر یابد بلا تشبیه مانند آنست که با آن
 که اول تعلیفه میشود و تغییر تراست بعد از آن شب دفاتر
 میشود و تغییر تراست اما تا بمهر مهران از مرتبه نرسیده
 باز ممکن است تغییر یابد و چون بمهر شرف رسید بمنزله ختم است
 و تغییر تراست در غایت صعوبت است و خوف غالی را حکمتها در اقام
 بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که اگر کثیر مردم مشبه است
 و نماز وسطی که بهتر از نمازهاست و ساعت استجابت در هر شب
 و روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و بکمال

در مهم ساختن اینها است که بر همه اسمای مقدسه الهی مواظبت نماید
 و اهتمام در همه نمازها بکند و در همه ساعات شب و روز جمعه
 دعا بکند و سعی در همه اعمال خیر بکند شاید یکی مقبول گردد و همچنین
 در شب قدر سببائی که احتمال آن دارد همه را اجابت دهد و حکمت دیگر
 در بعضی از اینها میتوان بود مثل آنکه اسم اعظم را همه کس بدانند
 گاه باشد که بعضی از نفوس شرین از وسیله حصول مطالب ^{دنیوی} ^{و دینی}
 کند چنانچه از بلعمر روایت کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت انجاء
 اگر مخصوص افراد باشد ممکن است که امور غیر مشروع و باطنیهای
 عظیم نسبت به بعضی از مسلمانان استعلا کنند و اگر مخصوص دانستند
 باید البته مستجاب گردد دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نگردند و حکمتها
 دیگر بسیار است که این ساله کجایش ذکر آنها ندارد پس باید مؤمن
 این شب قدر را دریابد و در دو شب اهتمام پیش بکند و در شب
 بیست و سیم که احادیث معتبره بسیار در تخصیص آن وارد شده
 که شب قدر است سعی پیش بکند و فواید عبادت شب قدر بسیار

از آن جمله آنکه چون عبادت شب قدر را دریابد بقرآن زیاده
 از عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد ساله است برای او مقرر
 میفرماید دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزندان
 و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود و لذا
 احوال تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکن است
 که نام او در دیوان اشقیاء نوشته باشد و در این شب تغییر نماید
 و از زمره سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر ^{کتابها}
 و احادیث معتبره وارد شده است و دیگر آنکه چون امام او
 حضرت صاحب الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است
 و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام میکنند و تقدیرات که از
 برای او و سایر خلوشده است بر او عرض میکنند و سزاوارت که
 در چنین شبی تائب با امام خود بکند و بغفلت بسر نیاورد و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چون شب قدر میشود فرود
 می آیند ملائکه که در سدره المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرائیل

و جبرئیل با خود علمهای او را در یک علم را بر سر مؤمنان نصب میکند
 و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در طور سینا
 و نمیکند از مردم مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ^{ایضا}
 از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هشت ماه سال از برای خل
 شدن ماه مبارک رمضان زینت میکند چو شب اول ماه میشود
 انبی از زیر عرش میوزند که ان را میثمه میگویند و بعد از او در
 د بخاران و حلقه های درهای هشت ماهی از آن میشوند که هرگز
 شوندگان از آن خوشایند تر نغمه نشینند اندر چو دیان از غرقها
 هشت پرورند و ندا میکند که ای ایا که هست که ما را خواستگار
 کند از خدا باعمال صالحه خود پس از رضوان خازن هشت میسرند
 که این چه شب است رضوان میگوید لیلای نیکو رویان و نیکو
 کاران این شب اول ماه رمضان است درهای هشت کسوده شده
 برای روزی دارند از امت محمد صلی الله علیه و آله پس حضرت خلیف بر ما
 که ای رضوان کشتار درهای هشت ماهی مالک به بند درهای

هفتم را از روزی دارند از امت محمد صلی الله علیه و آله ای جبرئیل برو
 بسوی زمین و در بنجر کشتی طین ممتد را و غلها در گردن ایشان
 گذار و ایشان را در بنجرهای در پای بند از تا فاسد نکند و استبداد است
 حبیب من محمد صلی الله علیه و آله روزهای ایشان را و حضرت فرمود
 که خوشتر از هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان سه مرتبه ندانند
 که ای اسئوال کننده هست که سؤال او را عطا کنم ای ایا توبه کند
 هست که توبه او را قبول کنم ای ایا استغفار کند هست که کنا
 بیامرزیم کبشت که فرزند دهد بخداوند والداری که هرگز پشیمان
 نمیشود و وفا کند و منت بوعدهای خود و ستم نکند و فرمود که
 در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت اظفار خوشتر
 هزار هزار کس را از الش هفتم از او میکند و چو شب جمعه و روز
 جمعه میشود و در هر ساعتی هزار هزار کس را از الش هفتم از او
 میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر
 و روز آخر ماه بعد از اینچه در تمام ماه از او کرده است از او میکند و چو

شب قدر میشود خوشتر امر میکند جبرئیل را که بر زمین بیاید بالشر
 عظمی از ملائکه و با خود علی سیر می آید و در بالای کعبه معظه
 میکند و از شصت بال دارد و بالش را نمیکشاید مگر در شب قدر آن
 دو بال را میکشاید از مشرق و مغرب میکند نرند و پهن میکند جبرئیل آن
 ملائکه را در این شب در اطراف زمین پیر سلام میکنند در این شب
 بر هر ایناده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان
 مسامحه میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه امین میگویند و پیش
 مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشود ندا میکند
 جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پس ملائکه میگویند
 ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان از امت محمد صلی الله علیه و آله
 جبرئیل میگوید که خدا نگاهبان او را بیا مرزید مگر کسی که همیشه شب
 حوزد یا غافل و ناپیدا باشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت
 کند و چون شب عید فطر میشود و انرا شب جوانی میگویند خدا فرستاده
 عمل کننده کان ماه مبارک رمضان را به حساب و چون با آمدن روز

عید میشود خوشتر ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرسند که بر زمین
 می آیند و بر سر کوچه ها و بازارها و راههای استند و میگویند ای
 امت محمد صلی الله علیه و آله پیروزید لبوی درگاه پروردگار گریه که
 عطاهای بزرگ میبخشد و نگاهبان عظیم را میسرزد پس چون بمصد
 میروند برای بنام عید خوشتر ملائکه میگویند ای ملائکه من چیست خیرای
 مرد و هر گاه عمل خود را بکند ملائکه میگویند ای خداوند ما و آقا
 ما خیرای او است که در شرم تمام داده شود خوشتر میفرماید که ای ملائکه
 من شمار اکوا میگیرم که ثواب ایشان را از روزگار و روزهای ماه مبارک
 رمضان و عبادت شبهای او عطا کردم که از ایشان را می شناسم و نگاهبان
 ایشان را امر میدهم پس ندا میفرماید مؤمنانی را که در آن جمع حاضر شده اند
 که ای بنده گان من هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال
 خود سو کند یا در میگویم که در این مجمع شما هر حاجت که برای دنیا و آخرت
 خود سؤال کنید الله عطا میکند و عیبهای شما را میپوشانم تا ازین
 روگردان شوید و منزه های شما را مضاعف میدهم و شمارا در دنیا

کاهکاران را میگردانم بر گردید انصالی از نزد اید بدستیکه خوش
 کرد ایندیله و خوشود شدم از شما پیرملا آنکه سرور و شاد میشوند
 و یکدیگر را مبارکباد میگویند با چرخ خدا بخت محمد صلی الله علیه
 عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر
 اجاکند شب قدر را کاهان و امر نیک میشود و خیر بعد است
 اسرار و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و اما اعمال این شب
 پیر و نوع است اول آنکه در هر سه شب بایکدی دویم آنکه مخصوص
 بهر شب اما اول از حضرت رسول الله علیه و اله منقولست که
 هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد
 هفت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد
 مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید از جای خود برنجیز تا خفته
 او را و پدر و مادرش را پیرزده و ملکی چند بفرستد که حنائ بر او
 او بنویسد تا سال آینده و ملکی بفرستد بسوی هشت که درختها
 برای او غریز نماید و قصرها برای او بنا کند و نهضت برای او جاری کند

بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید و غسل در این سه شب است
 مؤکد است و غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است
 که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها قرآن مجید
 در دست بگیرد و بکتابد و این دعا بخواند اللهم انی استسئلتک بکلامک
 المثلی و ما بینه و بین اسمک الاکبر و اسمائک الحسی و ما یخاف
 و بهیجی ان یجعلنی من عتقائک من النار و تقضی حوائجی للدنیا و الآخرة
 پیر حاجات خود را از خونت طلب نماید که انشاء الله برآورده است
 و این دعا از حضرت امام محمد باقر ع منقولست و از حضرت امام جعفر
 صادق ع صلوات الله علیه منقولست که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد
 بگو اللهم تجو هذا القرآن و تجو من ارسلته به و تجو کل
 مؤمن مدحته و محقق علیه ثم قل لا احد اعرف بحقک منک پس
 ده مرتبه بگوید یا الله و ده مرتبه محمد و ده مرتبه یعلی و ده
 مرتبه فاطمه و ده مرتبه یحسین و ده مرتبه یحسین و ده مرتبه
 یعلی این الحسین و ده مرتبه محمد بن علی و ده مرتبه جعفر بن محمد

وده مرثبه بموسى بن جعفر وده مرثبه بعلی بن موسی وده مرثبه محمد بن علی
 علی وده مرثبه بعلی بن محمد وده مرثبه یاحسین بن علی وده مرثبه
 یاجحده لیر صاحب که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حبه
 در هر یک از این شب مسجبت مؤکد است و در هر یک خصوصاً
 شب بیت و سیم صد رکعت نماز است هر دو رکعت بیاد
 سلام و در هر رکعت بعد از حمد و مرثبه سوره قل هو الله احد
 بخواند و در بعضی از روایات وارد شده است که هفت مرثبه
 یا پنج مرثبه یا سه مرثبه یا یک مرثبه قل هو الله احد کفایم تواند کرد
 و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید
 که این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر صغف داشته
 باشد نشئه هم میتواند کرد و بهتر این اعمال در این شبها طلب است
 و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان خود
 و برادران مؤمنان و مرثه ایشان و از کار و صلوات بر محمد و آل
 محمد صلوات الله علیهم آنچه مقدور شود و بعضی از روایات

وارد شده است که دعا جوشن کیر و در هر یک از این شبها
 و اما دویم پس اعمال شب نوزدهم است که صد مرثبه بگوید استغفر
 ربی و اتوب الیه و صد مرثبه اللهم العن قتلک امیر المؤمنین و این
 دعا بخواند اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر من الامر المحموم و فیما تقر
 من الامر الحکم فی ليله القدر من القضاء الذي لا یرد و لا یبدل
 ان کسب منی من حجاج بیتک الحرام المبرور و حجهم الشکور و سبهم
 المغفور و نوبهم المکفر عنهم سئانهم و اجعل فیما تقضی و
 تقدر ان تطیل عمری و توسیع علی فی رزقی و تقدر فی جمیع
 اموری ما هو خیر لى فی دنیای و آخرتی یا ارحم الراحمین پس حوائج
 خود را از حق طلب نماید و شب بیت و یکم فضیلتش زیاده
 از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه را همه باید بجا آورد و
 در این دهه احراز عتکاف در مساجد جامع ست است و دهه استجاب
 دعائ و بسند بسیار معبر از حضرت امام موسی منقول است که در شب
 بیت و یکم و بیت و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد

ده مرتبه سورۃ قل هو الله احد و در حدیث معتبر دیگر منقول است که حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام از شب را احیا میکرد و در روضه اول شب مشغول
 دعا میشد و در روضه آخر مشغول نماز و بلند و ثقل از حضرت صادق
 مرویت که اگر میتوانی در شب پست و یکم و پست و سیم ماه مبارک رمضان
 در هر یک صد رکعت نماز بکنی بخیرترین رکعت نماز نافله شب و نماز
 نافله صبح و ناصبح سپیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا
 و تضرع باشی بدین سبب که امید شب قدر در هر یک از اینها هست
 و شب قدر هجرت است از هزار ماه و فرمود جعفر است از عمل در هزار
 ماه و هزار یک در انسال واقع میشود در شب قدر قدر میکرد و دعا
 این شب در ضمن دعاها دهه اخوند کور خواهد شد انشاء الله
 و اما شب پست و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آن
 شب قدر است و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شب و یکی
 در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب پست و سیم
 شب جهنم است و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد

و در آن شب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها و روزنها و قضاها
 و آنچه در انسال واقع میشود تا شب قدر آیند پس خوشحال بنده
 که احیا کند آن شب و سپیدار باشد عبادت و کاه در رکوع باشد
 و کاه در سجود و گناهان خود را در برابر دیدهای خود مثل کرداند و بر آنها
 بگریزد چون خنجر کند امید وارم که از فضیلت شب قدر محروم
 نگردد انشاء الله تعالی و فرمود که حق تعالی امر میکند ملکی را که ندانمیکند
 در هر روز ماه مبارک رمضان در هوا که بشارت باد شمار ای بنده گان
 من که بخشیدم گناهان گذشته شمارا و در شب قدر شفاعت شمارا و حق
 یکدیگر قبول میکنم و دعاها شمارا و حق یکدیگر مستجاب میگردانم
 مگر کسی که روز را افطار کند برمت کنند یا کینه مؤمن را در دل داشته
 باشد و پسند معتبر از حضرت صادق منقول است که هر که سوخته عتبه
 و روم را در شب پست و سیم بخواند و الله که او را اهل بهشت است
 و استثناء نمیکند در آن احدی را و نمیرسم که خدا را این سو کند بر من گناه
 بنویسد و این سورۃ را از حق تعالی عزت عظیم هست و ایضا

از آنحضرت پسند معبره منقولست که هر که در شب ماه مبارک رمضان هزار
 مرتبه سوژه انا انزلنا را بخواند هر این صبح کند با یقین شد بد با عتر
 با بچه مخصوص است از کرامتها در این شب بسبب آنچه در خواب به بیند
 و سوخته هم دکان را نیز نیست است که در این شب بخواند و حضرت امام
 محمد تقی منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در شب
 بیست و سیم که امید شب قدر در آنست و در آن هر چه مفید و مینو
 مصالحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در این شب
 رخصت میطلبند از حق تعالی در زیارت آنحضرت و پسند معبره آنحضرت
 امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که احیا کند شب بیست و سیم
 ماه مبارک را و صد رکعت نماز بکند حق تعالی روزی او را فرج گرداند
 و در بنا و شتر شمنان را از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن
 و خانه بر سرش خواب شدن و لغه در کلو کوفتن و از شر رنده گان
 و دفع کند از او هوا و منکر و نکیر را و از قبر پروراید و او را زوی نباشد
 که روشن بخشد اهل محشر را و نامه اش در دست راست او دهند و بنویسند

برای

برای او برات پنداری را از شجتم و گذشتن از صراط را و ایمنی از عذاب
 و داخل بهشت شود حساب و در بهشت او را از رفیقان پیمبران و
 صدیقان و شهیدان و صالحان گردانند و بنیکور و فقاقتند ایشان
 و دعای این شب را از جمله دعاهای دهه آخر بخواند و ایضا این دعا را
 بخواند اللهم امددنی فی غمّی و اوسع لی فی رزقی و اصحّ حیّ
 و یلجّنی امّی و از کنش من الاستغناء فاحی من الاستغناء و اکنش
 من السعداء فانک قلت فی کتاب المنزل علی نبیک المرسل صلوات
 علیه و آله یجوز الله ما یشاء و یتو و عنده ام الکتاب و هر
 از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را
 بخواند خصوص دعای مکارم اخلاق و دعای توبه و روزهای این شب
 نیز باید محرمات داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسراورد زیرا که در آن
 معبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است
 و در شب بیست و چهارم نیز مخصوص غسل است است و در شب
 بیست و پنجم نیز غسل است و احادیث معبره در این دعا و غل در آن

و ایضا این دعا را بخواند
 اللهم امددنی فی غمّی و اوسع لی فی رزقی و اصحّ حیّ
 و یلجّنی امّی و از کنش من الاستغناء فاحی من الاستغناء و اکنش
 من السعداء فانک قلت فی کتاب المنزل علی نبیک المرسل صلوات
 علیه و آله یجوز الله ما یشاء و یتو و عنده ام الکتاب و هر
 از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را
 بخواند خصوص دعای مکارم اخلاق و دعای توبه و روزهای این شب
 نیز باید محرمات داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسراورد زیرا که در آن
 معبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است
 و در شب بیست و چهارم نیز مخصوص غسل است است و در شب
 بیست و پنجم نیز غسل است و احادیث معبره در این دعا و غل در آن

وارده است و منقول است که خدا بجز وجل در این شب دفع میکند بدیها
 و کاهان و جمیع انواع بلاها را از روی داران ماه مبارک رمضان پس
 عطا میکند حق تعالی اینان موزی در گوشها و دیده های ایشان و در
 بیت و هفتم نیز مخصوص غسل و ارشاد است و منقول است که حضرت
 امام زین العابدین صلوات الله علیه در این شب مکرر این دعا را میخواند
 اِذَا وَلَّيْتُ شَيْئًا اَوْ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي الْجَنَّةَ فِي الْعُرْوَةِ الْاَوْثَانَةِ
 اِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْاَسْعَدِ لِلْوَيْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ وَدَرْشِ
 بَيْتِ نَهْمٍ نَزْعُ غَسْلٍ بِخُصُوصٍ وَارْشَادِ اسْتِ
 غسل سنت است و زیارت حضرت امام حسین است و وداع
 ماه مبارک رمضان سنت مؤکد است برای اظهار آنکه روز و عباد
 این ماه بویاگران و دشوار بود و ما خواهان این بودیم و از فقارتان
 از رده و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را یافت است و فوائد آنرا
 در دنیا و آخرت داشته است علو عبادت و بندگی میباشد پس
 با بدایین ماه و اقی البرکات را بخوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام

مفاد است

۱۲۷ مفاد است و وداع میکند و معلوم است که غلامی که از خدمت قای خود است
 و خوشدل باشد و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل غلامی نیست که
 از ترک خدمت کند و بان را غنی نباشد و دعاها و وداع را در شب آخر
 سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوب است و در حدیث است
 که اگر احرام ماه مشنبه باشد در شب بیت نهیم احتیاطا سنت است
 خواندن و دعاها و وداع بسیار است و بهترین دعاها دعا ی صحیفه
 کامله است و بسند های بسیار معتبر از حضرت امام جعفر صادق
 این دعا و وداع منقول است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَقُتِلُ فِيْ كُنَا
 الْمُرْتَلِ عَلَی الْاِنْبِیَّاءِ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ وَاٰلِهِمْ وَوَقَوْلِكَ
 حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْآنُ هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
 مِّنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ وَهٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ صَرَّمْ وَاَنْقَضَتْ اَنَا
 وَلِیَا اِلَیْهِ فَاَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ وَكَلِمَاتِ الْاَمَامَةِ اِنْ كُنَا
 بَعْدَ عَلَیْكَ ذَنْبٌ لِّمَنْ تَعَفَّرْ لِيْ اَوْ تَرِدْ اَنْ تُعَذِّبَنِيْ عَلَيْهِ اَوْ تُقَاتِلَنِيْ
 بِه اَنْ تَطْلُعَ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَصْرَمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غُفِّرَتْ
 ذُنُوبُیْ وَتَقْلُوبُ سَمْعِیْ اِنْ سَبَّ بِمَقْلُوعٍ هُوَ

تمام خدا قیامت بر زبان خداوند برتر است که نوحه و استغاثه
 که در شب ماه رمضان بخواند و در هر شب دعا را بخواند و اول او و کفار
 از کفر و ایمان که در ماه رمضان در آن قرآن است و برای مردمان و شیعیان
 از آنکه راه نجات و هدایت است و این ماه رمضان بجهنم برده و بپایان رسیده است
 و شیعیان آن پس در این ماه از آن که در آن است و در آن است که تمام کلام آنرا بخواند
 که به است و در آن است که در آن است و در آن است که تمام کلام آنرا بخواند
 که به است و در آن است که در آن است و در آن است که تمام کلام آنرا بخواند

بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا مَدَّ كَلَمًا وَأَوْفَاهَا وَارْحَمَهَا مَا قُلْتَ
لنفسك منها وما قال لك الخ لا تؤخر الحامد دون المجتهد والمجدد
لأثره في ذكره والشكر لك الذي أعنتهم على أداء حقل فريضة
خلقك من الملائكة المقربين والنبين والمرسلين وأصناف الناطقة
المستبحن لك من جميع العالمين على أنك بلغتنا شهر رمضان و
علينا من نعمك وعندنا من جزيل فضلك وإحسانك ونظاير
إمتنانك بذلك لك منتهى الحمد والثناء الدائم الزايد المستزيد
الذي لا ينقضي لحوال الأبد جل شأوك أعنتنا عليه حتى قضيت
عنا صيامه وقيامه من صلوات وما كافيتنا فيه من بر أو
شكر أو ذكر اللهم فقبله منّا يا أحسن فتوك ومجاورك و
عفوك وصفحك وغفرانك وحقيقه رضوانك حتى تظفنا
فيه بكل خير مطلوب وجريل عطاء موهوب وتوفيتنا فيه من كل
أمر موهوب وذنب مكسوب اللهم إني أسئلك بعظيم ما سألك
أحد من خلقك من كريم أسمائك وجريل شأئك وخاصة
في لزومك كالتو

الأكبر

دعائك

دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَ هَذَا أَكْثَمَ
شهر رمضان من علبنا منذ أنزلنا إلى الدنيا بركة في عصمة
دينه وخلاص نفسه وقضاء حاجتي وتشفعني في مسائل وتبلي
النعمه علي وصرف الشؤ عني وليايس العافية لي وأن تجعلني
برحمته بمن خشت له ليلة القدر وجعلتها له خيرا من ألف
شهر في أعظم الأجر وكريم الخير وطول العمر وحسن الشكر
ودوام اليسر اللهم وأسئلك برحمتك وطولك وعفوك و
نعمائك وجلالك وقديم إحسانك وإمتنانك الأجمعله
آخر العهد من شهر رمضان حتى تبلغناه من قابل على خير
حال وتعرفني هذا له مع الناظرين إليه المتعرفين له في
أعفائك عافيتك وأنتم يغنيك وأوسع رحمتك وأجر فضلك
اللهم يا ربّي الذي ليس لي رب غيره لا يكون هذا الوداع
مبني ووداع فناء ولا آخر العهد من اللقاء حتى ترينيه من
قابل في أسع النعم وأفضل التجاء وأنا لك على أحسن الوفا

أَنْصَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ أَنْ تَحْمِي مِنْ قَلْبِي وَتَدِينِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا
که رحمت تو بر محمد و آل محمد و اگر محبتی از دل من و دل برای برادر من بوی آن ایمان
 بِوَعْدِكَ وَبِصَاقِضَائِكَ وَوَفَاءِ بَعْدِكَ وَوَجْهِكَ مِنْكَ وَرَهْدًا فِي
بوعده تو و دوستی تو بهم تو را و وفا تو به جهان تو و رسیدن تو و هدایت تو
 الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَرَغْبَةً بِكَ وَطَائِبَةً إِلَيْكَ وَتَوْبَةً نَصُوحًا
و دنیا در رغبت و در آنچه نزد تو است و رغبت به تو و طاعت به تو و توبه نصوحه
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ وَلَا فَأَجْزِعَنَّ أَجَالِنَا إِلَى قَابِلٍ حَتَّى يُتْلَعَنَا
ای تو خداوند اگر هستی و اگر نه پس پس از زمانه و جبرانی ما را تا آنجا که تبارک و تعالی
 فِي بَيْرِمْكَ وَغَائِبَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
از تو ای رحیم و رحمت ای بخشنده رحمت بندگان و رحمت بر محمد و آل او
 كَثِيرًا وَرَحْمَةً أَلَهُ وَبَرَكَاتُهُ وَدَرْجَةً خَيْرِي وَدَعِ جَمْعَهَا بِدِينِي
بسیار و رحمت خدا و برکات او
 وَأَرْجُو بِرَبِّ عِبَادِ اللَّهِ أَضَارِي مَقُولَتِ كَقَدْ دَفَعْتُ مَخْدُومَتِ
 حَضْرَتِ رَسُولِهِ دَرِاجَةً مَاهِ رَمَضَانَ چُونِ نَظَرِ الْخَضِرَةِ بِمَقُولَتِ
 فَرَمُودِ كِهْ اِيْنَ اَخْرَجْتَهُ اِيْتِ اَنْعَامِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ پَرِ اِنْ رَاوَدَاعِ كُنْ وَكَبُرِ
 اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَوْ اَلْعَهْدِ مِنْ صِيَا حِي لِيْهِمْ رَمَضَانَ وَاَعُوْذُ بِكَ اَنْ يَطْلُعَ
خداوند اگر داند آنرا آخر عهدی از روزی در ماه رمضان را و پناه بگیرم به تو از اینکه برآید
 خَيْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِيْ خَوْفَ تَعَالَى بِسْمِ اَرْضِ بَحْ اَوْ اِيْطَا مَرْدِ
صبح این شب مکر و حیثیت از تو و بزرگوار
 وَاَوْرَاقِهِ وَانَابَتْ رُوْحِي وَكُنْتُ وَازْجَلَهُ خَيْرَهَا كِهْ سَنَاتِ
 دَرِ شَبَّ اَزْ اَدْرُكُوْنَ بِنْدَهَا سَتِ زِيْر كِهْ شَبَّ سَتِ كِهْ حَقَّ تَعَالَى اِيْنْدِ
 لِيْ اَزْ اَلْتَرْتَبِ بِيْ اَزْ اَدْمِكِرْدَانْدِ هَرْ كَاهِ بِنْدَهْ صَنِيفِ فَرَمَا يَهْ بِنْدَهْ
نماز

بگویند که
 اگر سینه ما را بین

از قید بر قید ازاد کند امید مت که خداوند قادر بی زوال بان وسعت
 و کمال او را از التماس هبتم ازاد گرداند و تمام او را از جراید عینا بخونماید
 چنانچه منقولست که حضرت امام زین العابدین ع نبیها را که در عرض
 سال تحصیل میکرد تا پست نفوذ یافته و که در شب آخر ماه رمضان
 ازاد میشود و میفرمود که شماها را ازاد کردم بامید آنکه خداوند حرم
 از نقض پارت مزور نکند و مرا از عذاب جحیم ازاد گرداند و چون غیب شد
 جایزهای عظیم میبخشد که ایشان را نیاز باشند از سؤال کردن
 از مردم و میگفت که حق تعالی در هر شب ماه مبارک رمضان در هنگام
 افطار هفتاد هزار کس را ازاد میکند از آنها که مستوجب هبتم شد
 باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه ازاد کرده باشد ازاد میکند
 و حضرت هیچ غلام و کنیزی را نداده از یک سال خدمت فرمود و در
 عرفه و عرفات نیز بندهای خود را ازاد میفرمود و در روایتی وارد شده
 که سنت است که در شب آخر سوخته انعام و کف و گیر بخوانند و صد
 مرتبه بگویند اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيْ وَآتُوْبُ اِلَيْهِ **فصل چهارم** در بیان دعا

مخصوص شبهای دهه اخوانه مبارکه رمضان است و ذکر نماهاش که
هر شب از دهه اخوانه مبارکه باید خواند پسند معبر از حضرت
منقول که آنحضرت در شبهای دهه اخوانه مبارکه

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِيْ كِتَابِكَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْ نَزَلَ فِيْهِ
الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَعَظَمْتَ
حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ الْقُرْآنَ وَخَصَّصْتَ بِهٖ
الْقَدْرَ وَجَعَلْتَهَا خَيْرَ اَمْرِ اَلْفِ شَهْرِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ
قَدْ انْقَضَتْ وَلِيَا لِيْهِ قَدْ نَصَرْتُمْ وَقَدَّرْتُمْ بِاللّٰهِ مِنْهُ اِلَى
مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ وَاحْصِيْ لِحَدِيْثِهِ مِمَّنْ اَخْلَقْتَ اَجْمَعِيْنَ فَاَسْئَلُكَ
بِمَا سَأَلْتَ بِهِ مَلَائِكَتَكَ الْمُقَرَّبُوْنَ وَاَنْبِيَآءَكَ وَرُسُلَكَ وَرِثَاكَ
وَالصَّالِحِيْنَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقُوْلَ رَبِّنِيْ مِنَ النَّارِ
وَتَدْخِلْنِيْ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَارْتَقِلْ عَلَيَّ يَا اَمِيْنُ يَوْمَ الْخَوْفِ
مِنْ كُلِّ قَوْلٍ اَعَدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ اَللّٰهُمَّ اَعُوْذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
وَبِحَبْلِكَ الْعَظِيْمِ اَنْ يَنْقَضِيَ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَا لِيْهِ

آورد

نماز

قرآن

حرم

قد

ما

بما

الصالحون

وتدخلني

من كل قول

وبحبلك

ولك

سیدی

وَلَا تَقْلِبْهُ اَوْ ذَنْبٌ تَوَّاعِدُنِيْ بِهِ اَوْ حَظِيَّتُهُ تَرِيدُ اَنْ يَقْبَضَهَا مِنِّيْ
لَمْ تَعْفُهَا اَللّٰهُمَّ سَيِّدُ اسْمِكَ يَا اِلٰهَ الْاَلَا اَنْتَ اِلٰهٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
فَاَرْضَ عَنِّيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا اَللّٰهُ يَا اَحَدُ يَا صَدُّ يَا مَنْ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ
يُوَلِّدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَبِئْسَ رِيْكَفُهُ اَنْدَ يَا مَلِيْنَ اَللّٰهُ
لَا دُوْدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ
اَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَيُّ مُضْرَجٍ هُمْ يَعْقُوْبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَيُّ
مُنْفِرٍ عَنْ يُوْسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَافْعَلْ لِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ
وَبِئْسَ مَعْبَرٌ يَكُوْنُ اَنْحَضَرْتُمْ مَنْقُولَتُكَ دَرَهْشَبَ اَرْزَمَهُ

اخوانه اين دعا بخواند اَعُوْذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّيْ
شَهْرُ رَمَضَانَ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلِيْ هٰذَا وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِيْ
تَبَعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تَعْدُبُنِيْ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ دُعَايِيْ بِسْمِ
يَا مُوْجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَيَا مُوْجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَخُجَّجْ اِلَيْ

آورد

نماز

قرآن

حرم

قد

ما

بما

الصالحون

وتدخلني

من كل قول

وبحبلك

ولك

مِنْ الْمَلِكِ وَخُجَّجَ الْمَلِكُ مِنَ الْحَيِّ بِأَرْزَقِهِ مِنْ بَيْتِهِ بِغَيْرِ حَيْبٍ يَا اللَّهُ
 از مردود و پسران او زنده کرده از زنده ای روزی در بند هر که خواهد به شهادت ای خدا
 يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 ای بخششنده ای خدا ای حسان ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْفِرُكَ أَنْ تَصْلِيَ
 و دستهای بلند و بزرگواری و نعمت و نوال بیکم ترا بیکر رحمت و رحمت
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ
 بر محمد و آل محمد و اینکه کردانی نام مرا در این شب در شب بخیر
 وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَلَا سَاءَ مَا يَمُوتُونَ
 در روح مرا با شهدان و بیکواری مرا در عیسیین و بد کرداری مرا در زندگان
 وَأَنْ تَقْبَلَ بِقَبْلِي بِشَرِّهِ قَلْبِي وَإِنَّمَا نَأْيُ هَبِ الثَّغْلَ عَنِّي وَتَرْضَ
 و اینکه بپذیری پیش من بدترین دل مرا و ایانی که ببرد شک را از غلظت و دشواری
 بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَبْلِي
 آنچه قسم کرده برای من و بد ما در دنیا و بدی و در آخرت و بدی و کاه را مارا
 عَذَابُ النَّارِ الْخَرِيقِ وَأَرْزُقْ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
 از عذاب آتش سوزنده و روزی کن مرا در آن ب ذکر خود و شکر خود و دوست
 لَكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 باری خود و بازگشت و توفیق برای منی که توفیق دادی برای آن محمد و آل محمد را بر او
 وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دَعَايُ سَبِّ سَبِّتِ وَدَوِّهِمْ يَا مُلَاجِجَ النَّهَارِ مِنْ
 و بر ایشان سلام دعا و سب سببت و دو و هم یا ملایج النهار از
 الْمَلِكِ فَادْخُلْهُمْ مُظْلَمُونَ وَخُجَّجَ الشَّمْسُ سُبْحَهَا بِقَدْرِكَ يَا عَزِيزُ
 از پسران که در تاریکی در روز و در آن سوزنده آفتاب که در هر گاه هست با قدر تو ای خدا
 يَا عَلِيمُ وَمَقْدِيرُ الْقَسَمِ مَنَّا زِلْ حَتَّى عَلَدَ كَالْعُرْوَةِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ
 ای دانای و مقدر و سوزنده حرکت ما در هر نوبتی معلوم که باز کردی و سوزنده حرکتی و در این ای نور
 كُلُّ نَوْرٍ وَمُسْتَهْيٌ كُلُّ عَيْنٍ وَكُلُّ لَحْمَةٍ تَحْتِ كُلِّ عَصَا رَحْمَنٍ
 هر نور و مستهی هر رفتی و خداوند هر نفسی ای خدا ای بخششنده
 يَا اللَّهُ يَا قَدُّوسًا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا فَرَّغَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 ای خدا ای پاک ای یگانه ای کمینا ای تا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا

یا سالح

لک الا

لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْفِرُكَ
 برای تو است ای بخششنده و دستهای بلند و بزرگواری و نعمت و نوال بیکم ترا بیکر رحمت و رحمت
 أَنْ تَصْلِيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 که رحمت فرمائی بر محمد و بر اهل بیت او و اینکه کردانی نام مرا در این شب در شب بخیر
 فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسْأَلُكَ
 در زمره عیسیین در روح مرا با شهدان و بیکواری مرا در عیسیین و بدی مرا
 مَغْفُورًا وَأَنْ تَقْبَلَ بِقَبْلِي بِشَرِّهِ قَلْبِي وَإِنَّمَا نَأْيُ هَبِ الثَّغْلَ عَنِّي
 آمرزیده و اینکه بپذیری پیش من بدترین دل مرا و ایانی که ببرد شک را از غلظت و دشواری
 وَتَرْضَ بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
 و خوش بمانی مرا آنچه قسم کرده برای من و بد ما در دنیا و بدی و در آخرت و بدی
 وَقَبْلِي عَذَابُ النَّارِ الْخَرِيقِ وَأَرْزُقْ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
 و آنچه بپذیری پیش من بدترین دل مرا و ایانی که ببرد شک را از غلظت و دشواری
 وَالْإِنَابَةَ وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 و بازگشت و توفیق برای منی که توفیق دادی برای آن محمد و آل محمد را بر او
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دَعَايُ سَبِّ سَبِّتِ وَدَوِّهِمْ يَا مُلَاجِجَ النَّهَارِ مِنْ
 بر ایشان سلام دعا و سب سببت و دو و هم یا ملایج النهار از
 حَمِيرِ الْغَيْ شَمُّو رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَارِ وَالظَّلَمِ
 بهر از هر چه در روز و در شب و در کوهها و در بارها و در ظلم
 وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ مَا حَتَانُ يَا مُتَّانُ
 و روشنایی و روز و شب و زمین و آسمان ای پروردگار آفریننده و خدایان ای مهربان ای بخششنده
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قَبُومُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 ای خدا ای بخششنده ای خدا ای یگانه ای خدا ای دانای و مقدر و سوزنده حرکت ما در هر نوبتی معلوم که باز کردی و سوزنده حرکتی و در این ای نور
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْفِرُكَ
 ای بخششنده و دستهای بلند و بزرگواری و نعمت و نوال بیکم ترا بیکر رحمت و رحمت
 أَنْ تَصْلِيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ
 که رحمت فرمائی بر محمد و آل محمد و اینکه کردانی نام مرا در این شب در شب بخیر
 وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَلَا سَاءَ مَا يَمُوتُونَ
 در روح مرا با شهدان و بیکواری مرا در عیسیین و بدی مرا در زندگان
 وَتَرْضَ بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
 و خوش بمانی مرا آنچه قسم کرده برای من و بد ما در دنیا و بدی و در آخرت و بدی

وَأَنْ يَهْتَكِرَ بَعِثًا شَيْئًا مِنْهُ قَلْبًا وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكُّ عَنِّي وَتَرْجِيئِي
بِمَا قَمَعْتَنِي وَأَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ
وَالْتَوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَعْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
دُعَايِ شَبِّبْتَ وَجْهًا دَامَ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ كَنًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ حَسْبًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمُنَى وَالطُّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا اللَّهُ يَا
كَرِيمُ يَا وَفِيُّ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْإِكْرَامُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخِيًّا فِي عِلِّيِّينَ وَأَيَّامًا فِي مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهْتَكِرَ
بَعِثًا شَيْئًا مِنْهُ قَلْبًا وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكُّ عَنِّي وَتَرْجِيئِي
بِمَا قَمَعْتَنِي وَأَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَعْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
دُعَايِ شَبِّبْتَ وَجْهًا دَامَ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ كَنًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ حَسْبًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمُنَى وَالطُّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا اللَّهُ يَا
كَرِيمُ يَا وَفِيُّ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْإِكْرَامُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخِيًّا فِي عِلِّيِّينَ وَأَيَّامًا فِي مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهْتَكِرَ

لما وقفت

لما وقفت له محمدًا والحمد لله عليه وعليهم السلام دعا
شب بيت وشم يا جاعل الليل لباسًا والنهار معاشًا
والأرض مهادًا والجبال أوتادًا يا الله يا قاهرًا يا الله يا جبارًا
يا الله يا سامع يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله
يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العُلْيَا وَ
الْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخِيًّا فِي عِلِّيِّينَ وَأَيَّامًا فِي مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهْتَكِرَ
بَعِثًا شَيْئًا مِنْهُ قَلْبًا وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكُّ عَنِّي وَتَرْجِيئِي
بِمَا قَمَعْتَنِي وَأَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالْتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَعْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
دُعَايِ شَبِّبْتَ وَجْهًا دَامَ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ كَنًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ حَسْبًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمُنَى وَالطُّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا اللَّهُ يَا
كَرِيمُ يَا وَفِيُّ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْإِكْرَامُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخِيًّا فِي عِلِّيِّينَ وَأَيَّامًا فِي مَغْفُورٍ وَأَنْ تَهْتَكِرَ

وَأَنْ تَهْتَكِرَ

مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَانْجَعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْشَا لِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَهْلًا
بِقِسْمَتَيْهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِذَهَبِ الشَّكِّ عَنِّي وَبِرُضْنِي بِمَا قَسَمْتَ
وَأَشْفَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِ
تِقَانِ وَالْتَوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ دُعَائِي شَبِّهِتْ وَلَهُمْ يَا مَكُورَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمَكُورَ
النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ بِأَعْلَمُ بِحَكْمِ بَارِئِ الْأَرْبَابِ وَسَيِّدِ السَّادَاتِ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ يَا اللَّهُ يَا
اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرَاءُ وَالْأَلَاءُ
وَالْإِلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَجْعَلَ اسْمِي
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْشَا لِي فِي عِلِّيِّينَ
وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِسْمَتَيْهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِذَهَبِ الشَّكِّ
عَنِّي وَبِرُضْنِي بِمَا قَسَمْتَ وَأَشْفَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ

وَفِي الْآخِرَةِ

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِيتَانِيَةَ وَالْتَوْفِيقَ
لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دُعَائِي
شَبِّهِتْ وَلَهُمْ يَا مَكُورَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمَكُورَ النَّهَارِ
عَلَى اللَّيْلِ بِأَعْلَمُ بِحَكْمِ بَارِئِ الْأَرْبَابِ وَسَيِّدِ السَّادَاتِ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرَاءُ وَالْأَلَاءُ
وَالْإِلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَجْعَلَ اسْمِي
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْشَا لِي فِي عِلِّيِّينَ
وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِسْمَتَيْهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِذَهَبِ الشَّكِّ
عَنِّي وَبِرُضْنِي بِمَا قَسَمْتَ وَأَشْفَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي مِنْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ

وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوَقُّلَ وَقَفْتَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ^{در بیان نمازها}
 شبها و دعاها و روزهاست که مشهور است و علماء در کتب دعا
 ذکر کرده اند و نزد فقیر محبت نیست **بَابُ** چهار رکعت است
 در هر رکعت بعد از حمد یا نزه مرثیه توحید **بِسْمِ** چهار رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد بیت و پنج مرثیه انا انزلناه **بِسْمِ** ده
 رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرثیه توحید **بِسْمِ** چهار رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد بیت و پنج مرثیه انا انزلناه **بِسْمِ** دو رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرثیه توحید و بعد از سلام صد مرتبه صلوات
بِسْمِ چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد یک مرتبه سورۃ بَارِک
 الذِّیْ یَسِیْرُ الْمَلِکَ **بِسْمِ** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره
 مرثیه انا انزلناه **بِسْمِ** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
 توحید و بعد از نماز هر مرتبه سبحان الله **بِسْمِ** شش رکعت میان
 نماز شام و خفتن در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه اینه الکرسی و

بعد از اتمام پنجاه مرتبه صلوات **بِسْمِ** بیت رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد سی مرتبه توحید **بِسْمِ** دو رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد بیت مرتبه انا اعطینا **بِسْمِ** دو رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه **بِسْمِ** چهار رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد بیت و پنج مرثیه توحید **بِسْمِ** چهار رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه **بِسْمِ** چهار رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد صد مرتبه توحید و در رکعت دوم بعد از حمد پنجاه
 مرتبه توحید **بِسْمِ** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 دو رکعت مرثیه الکرام **بِسْمِ** دو رکعت و بعد از حمد سوره
 که خواهد بخواند و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله **بِسْمِ**
 چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیت و پنج مرتبه انا اعطینا
بِسْمِ پنجاه رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه
 انا انزلناه و کوبان را از آن باشد که در هر رکعتی یکبار بخواند
 زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه انا انزلناه

خواندن **بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم و بیست و چهارم**
در هر یک هشت رکعت و بعد از حمد هر سوخته که میسر شود **بیست**
پنجم هشت رکعت در هر رکعت بعد از حمد هشت مرتبه توحید
ششم هشت رکعت در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه
توحید **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد یک مرتبه
تبارک الذی و اگر نوازید بیست و پنج مرتبه توحید **هشتم** شش رکعت
در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه آیه الکرسی و صد مرتبه توحید
و صد مرتبه کوش و بعد از نماز صد مرتبه صلوات **نهم**
دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید و
بعد از فراغ صد مرتبه صلوات **دهم** دوازده رکعت در هر
رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید و این نمازها چنانچه
مذکور شد هر دو رکعت یک سلام است **دعا روزها از این**
عباس مروانی کرده که رسول الله فضیلت بسیار از برای روزها
ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعا ی

مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا کرده اند
وما با صل دعا اکثما منّا یثم **هذه اول** اللهم اجعل صیامی
منه صیام الصائین وقیامی منه قیام القائمین ونهی عن
عن نومیه الغافلین وهب لی منه جمعا یا الاله العالمین واعف عني
یا عافیا عن الجرمین **هذه** اللهم قرنته فیهِ الى مرضاتک فیهِ
منه من سخطک وتغائبک ووقعت فیهِ المرأة یا انک من
یا ارحم الراحمین **هذه** اللهم ارض فیه الذهن والشبه
وباعدنی فیهِ من السفاهة والنموة واجعل لی نصیبا من کل
خیر تنزل فیهِ یحورک یا اجدد الابدین **هذه** اللهم قونی
فیهِ علی اقامه امرک وایزنی فیهِ خلاوة ذکرك واوزعنی
منه لاداء شکرک بکرمک واحفظنی بحفظک وسیرک
یا اصر الناظرین **هذه** اللهم اجعل فیهِ من المستغفرین
واجعل فیهِ من عبادک الصالحین القائمین واجعل لی من اولیاء
المؤمنین برحمک یا اکرّم الاکرمین **هذه** اللهم لا تحذلنی

فيه لنعزض معصيتك ولا نضرب بسياط بفتاك وذر حجي فيه
من موجبات تخطك بمتك وبادريك يا منتهى رغبة الرحمن
روزنامه الله اعني على صيامه وقيامه وحبتي فيه من
حقوائه واثامه وادركي كرك بد واهم يتوفيك يا هادي
المضلين روزنامه الله ارزقني فيه رحمة الانعام واطعام
الطعام وافياء السلام وصحة الكرام بطوك يا ملك الاملاك
روزنامه الله اجعلني فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدني
منه لبراهنك الساطعة وخذ بناصيتي الى امرضايتك الجامعة
بجنتك يا امل المشافين روزنامه الله اجعلني فيه من التوكلين
عليك واجعلني فيه من الفائزين لديك واجعلني فيه من
المقربين اليك يا حنانك يا غابة الطالبين روزنامه الله حب
الي فيه الاحسان وكرة الي فيه الفسوق والعصيان وحرم
علي فيه التخط والشرار بعونك يا غياث المستغيثين روز
نامه الله زنجني فيه بالسيرة والعفاف واسترني فيه بلباس

السنوع

روزنامه
روزنامه
روزنامه

السنوع والكفاف واحملني فيه على العدل والايضاف ولمة
منه من كل ما اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين روزنامه
الله طهرني فيه من الدنس والافذار وصبرني فيه على تكاليف
الافذار ووقفني فيه للثغرة وصحة الامرار بعونك يا قوة
عبي السالكين روزنامه الله لا تؤاخذني فيه بالعتراث
والفلي فيه من الخطايا والمفويات ولا تجعلني فيه غرضا
للخطايا والافايت بعزتك يا عز المسلمين روزنامه الله ابر
منه طاعة الخاشعين واشيخ صدري يا نابه الخشعين يا
مايك يا امان الخاشعين روزنامه الله ووقفني فيه
لواطفه الامرار وحبتي فيه مرافقة الاشرار واولي فيه
برحمته الي دار القرار يا هيبك يا اله العالمين روزنامه
الله اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي فيه
الحوائج والامال يا من لا يحتاج الى التفسير والسؤال يا عالما
بما في صدور العالمين روزنامه الله ينهني فيه لبركات

روزنامه

مختلف ذکر کرده اند چون روایتش را معبر نمایند منعرض ذکر لها
نشدم و دعاي روز نیت و هفتم را کفعمی در نیت لقم ذکر کرده است
و موافق مذهب شیعه در روز نیت و سیم خواندن دو مرتبه
که این باشد و الله اعلم **باب چهارم** در اعمال الیائی منبره ماه شوال
و ماه ذی القعدة و از جمله ایام منبره ماه شوال روز عید فطر است
و شب از جمله الیائی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت
و احبابی آن ثواب بسیار است و از حضرت رسول ص منقولست که هر که
اجا کند شب عید فطر را بخیر دل آورد روزی که دلها از ترس
مردم باشد و از حضرت امام محمد باقر روایتست که گفت پدرم علی ابن
الحسین ع شب عید فطر را اجا میکرد بنهار تا صبح و در تمام آن
در مسجد میماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست
و غسل در این شب ست است شخصی میزدست حضرت صادق ع عرض
کرد که میگویند امرش نازک میشود بر کسی که ماه رمضان دارد
دارد و در شب قدر و حضرت فرمود که کار کن مرا در شرا میندهند

مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن در شب عید است و او می گفت
چه عمل سزاوار است که در ان شب بکنیم حضرت فرمود که چون آن شب
عزوب کند غسل بکن و چون وضو بپوشد معرب و نافله آن را بخواند
دستها بسوی آسمان بلند کن و بگو یَا ذَا الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ یَا ذَا الْجُودِ
یَا مُصْطَفٰی مُحَمَّدٍ وَنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لٰی کُلِّ ذَنْبٍ
اَحْصٰیتهُ وَهُوَ عِنْدَکَ فِی کِتَابٍ مُّبِیْنٍ پس بسجود برود و صد
مرتبه در سجده بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِیْ
تَرْزُقُ رَجُلًا فَرَسًا وَرَجُلًا نَحْرًا وَرَجُلًا دَابَّةً وَرَجُلًا
طَلَبَکَ کَمَا یُرَادُّهُ اسْتَ و پسند معنی منقول است که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام در شب عید فطره و رکعت نماز می کردند و در رکعت
اول بعد از حمد هزار مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم یک
مرتبه میخواندند پس رکوع و سجود می رفتند و بعد از سلام سجده
می رفتند و صد مرتبه در سجده می گفتند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِیْ
تَرْزُقُ رَجُلًا فَرَسًا وَرَجُلًا نَحْرًا وَرَجُلًا دَابَّةً وَرَجُلًا طَلَبَکَ کَمَا یُرَادُّهُ اسْتَ
یَا ذَا الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ یَا ذَا الْجُودِ یَا مُصْطَفٰی مُحَمَّدٍ وَنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لٰی کُلِّ ذَنْبٍ اَحْصٰیتهُ وَهُوَ عِنْدَکَ فِی کِتَابٍ مُّبِیْنٍ پس بسجود برود و صد
مرتبه در سجده بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِیْ تَرْزُقُ رَجُلًا فَرَسًا وَرَجُلًا نَحْرًا وَرَجُلًا دَابَّةً وَرَجُلًا طَلَبَکَ کَمَا یُرَادُّهُ اسْتَ و پسند معنی منقول است که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام در شب عید فطره و رکعت نماز می کردند و در رکعت
اول بعد از حمد هزار مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم یک
مرتبه میخواندند پس رکوع و سجود می رفتند و بعد از سلام سجده
می رفتند و صد مرتبه در سجده می گفتند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِیْ
تَرْزُقُ رَجُلًا فَرَسًا وَرَجُلًا نَحْرًا وَرَجُلًا دَابَّةً وَرَجُلًا طَلَبَکَ کَمَا یُرَادُّهُ اسْتَ

بر می داشتند و می گفتند بخداوندی که جانم در قبضه قدرت اوست که
 هر که این نماز را بکند هر حاجت که از خود بطلاید بر آورده است البته اگر چه
 بعد از بیکای بیابان نگاه داشتند باشد خدا پامرز و بعد از نماز
 ست است که این دعا بخواند یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا الله
 یا ملک یا الله یا قدر و سر یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله
 یا مومن یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق
 یا الله یا باری یا الله یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله
 یا کریم یا الله یا حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر
 یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد
 یا الله یا واحد یا الله یا ولی یا الله یا وکیل یا الله یا مؤمن
 یا الله یا فاعل یا الله یا سميع یا الله یا سدید یا الله یا رؤوف
 یا الله یا رفیع یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماحد یا الله
 یا علی یا الله یا ولی یا الله یا حقیط یا الله یا محیط یا الله یا سدید
 الشاد یا الله یا اول یا الله یا ابر یا الله یا ظاهر یا الله یا نا
 یا الله

یا الله

یا الله یا قاهر یا الله یا تبارک یا الله یا تبارک یا الله یا تبارک
 یا الله یا ودود یا الله یا نور یا الله یا رافع یا الله یا مانع یا الله یا
 یا الله یا نافع یا الله یا حلیل یا الله یا جمیل یا الله یا شهید یا الله
 یا شاهد یا الله یا حبیب یا الله یا فاطر یا الله یا مظهر یا الله یا
 مالک یا الله یا مقدر یا الله یا قاض یا الله یا باسط یا الله یا
 محیی یا الله یا ممیت یا الله یا مجیب یا الله یا باعث یا الله یا
 معطي یا الله یا مفصل یا الله یا منعم یا الله یا خیر یا الله یا من
 یا الله یا حبیب یا الله یا محسن یا الله یا مبدی یا الله یا معید یا الله
 یا باری یا الله یا بدیع یا الله یا هادی یا الله یا کافی یا الله یا شاکس
 یا الله یا علی یا الله یا حنان یا الله یا منان یا الله یا ذا الطول
 یا الله یا متعالی یا الله یا عدل یا الله یا ذا المعارج یا الله یا صفا
 یا الله یا دیان یا الله یا بانی یا الله یا ذا الجلال یا الله یا ذا الکریم
 یا الله یا معبود یا الله یا محمود یا الله یا صانع یا الله یا معین
 یا الله یا مکنون یا الله یا فعال یا الله یا لطیف یا الله یا جلیل
 یا الله

۱۴۳

یا ناظر

يا الله يا غفور يا الله يا شكور يا الله يا نور يا الله يا حنان يا الله
يا قدير يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله
يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله استسلك ان تصلي على محمد وال
محمد وتمر على برضاك وتعفو عني بحياك وتوسع علي من رزقك
الحلال الطيب من حيث احبب ومن حيث لا احبب فاني عبد
لبني اعدسواك ولا احد استسلكه عنك يا ارحم الراحمين
ما شاء الله لا قوة الا بالله العلي العظيم يسبحه مروي
وميكوت يا الله يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله
يا منزل البركات يا تنزل كل حاجة استسلك بكل اسم في
خزير العجب عنك والاسماء المشهورات عندك المكتوبة
على سرائر وعرشك ان تصلي على محمد وال محمد وان تقبل
مني شهر رمضان وتكتبني في الوايد بن البيت الحرام و
تصنع لي عن الذنوب العظام وتخرج يارب كوزك يا رحمن
وبر وابت ديك بجاي هزار مرثبه قل هو الله صدمه بنين وارثه

واجبا

وابضا سنت است که بعد از نماز شام و خفتن صبح شب عید
و نماز عید این کسب است را بخواند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله
والله اكبر الله اكبر والله الحمد الله اكبر على ما هدا
واما اعمال روز عید این کوه فطر واجب و کد است و ترکش باحقق
شرایط و جوب کناه کبر است و شرط قبول روزه ماه مبارک چنانچه
از حضرت صادق منقولست که از تمامی روزه دادن کوه فطر است
چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که روزه
بدارد و زکوة فطر نهد روزه او مقبول نیست هرگاه عمدت ترک کند
و اگر صلوات بر محمد و آل محمد نهد که در روزه نماز نشو مقبول
نیست و خدا زکوة پیش از نماز فرماده در اینجا که فرموده قد افلح
من ترکک و ذکر اسم ربّه فصلی یعنی بخفتی که رستگاری یافت
هر که زکوة فطر داد و پروردگار خود را یاد کرد باین کسب است که مذکور
شد پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی میشود
و مال از تلف محفوظ میشود چنانچه منقولست که هیچ چیز بدر یا

وصحی ان تلف نمیشود مگر به ندادن زکوٰۃ همچنین فطره زکوٰۃ بدانت و بدانت
 یا کینه میگرداند از بخل و سایر کثافات معنویه و او را تا سال دیگر از بلا
 محفوظ میکنند چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
 وکیل خرج خود فرمود که برو فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان
 ما را بده و یکی از ایشان را زکات مکن که زکوٰۃ او را ندی زیر که اکثر
 کنی میپرسم که در عرض سال بمیرد و بداند که زکوٰۃ فطره بر عیال تا بالغ
 و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر تا بالغ و دیوانه عیال دیگری باشند
 بر او واجب است که فطره ایشان را بدهد و زکوٰۃ بنده را اقامه دهد
 بنابر مشهور مگر آنکه در انساب عیال دیگری باشند و اشهر و اقوی
 آنست که در وجوب فطره توانگری شرط است و آن موافق مشهور
 آنست که توت سال خود و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبه
 بوده باشد که وفا بمعیش و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر
 در شب عید زاید بر ثروت خود و عیال خود بقدر فطره داشته
 باشد بر او واجب است و اظهار آنست که بر او سنت است و اگر فقیر

بد فطره را بعیال خود دست بدست بگرداند و بعد از آن بفقیر دیگر
 بدهد همه ثواب فطره را می یابند و باید که غنی اخراج فطره کند از خود
 و از هر کس که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب
 فطره که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجبست و همچنین باید بدهد
 از هر کس که در خانه او باشد از همگان و غیران که اگر از روز آخر ماه رمضان
 پیش از شام در انخانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود
 و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل
 شود و افطار از مال او نکند احوط آنست که هر دو بدهند یا یکی
 از ایشان بادن دیگری بمشغولید هدیه الی الله و اگر شخصی عیال
 او نباشد و اما نفقه و کسوف او را دهد در خانه دیگری باشد
 زکوٰۃ او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جمعه
 همسایگان طعامی بفرستند یا فطری را چیزی بدهد یا شخصی در ماه
 رمضان مهمان نباشد و در شب عید جای دیگری افطار کند
 یا بعد از شام افطار کرده بخانه او آید یا چیزی بخورده باشد

و بعد از شام بیاید ز کوف بر او واجب نیست و احوط آنست که در صورت
 اخیر هر دو بدهند بلکه مطلقا اگر هم از غنی باشد خود نیز بدهد
 بهتر است و در وقت پیروز کردن فطره موافق مشهور شام
 شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز
 عید و احوط آنست که در شب جدا کنند و پیش از نماز عید بدهند
 و اگر در صبح جدا کنند نیز خوب است و اگر پیش از نماز جدا کنند
 و بعد از نماز یا روز دیگر برای حاضر نبودن مسخ یا عذر دیگر ناخیر
 کند و ضرر ندارد و اگر جدا نکند تا روز دیگر ظهر عید احوط آنست
 که تا شام قصد ادا و قضا نکند و اگر روز عید بگذرد بقصد
 توبه بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که
 این را میدهم که اگر قضا یا فطره بر من واجب باشد که فیها و الا تصد
 باشد و پدر و مادر و جد و جد و فرزندان و فرزندان و فرزندان هرگاه
 فقیر باشد نفقه ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه او را خورند
 فطره بر اوست و اگر عیال شخصی دیگر باشد بر آن شخص دیگر است

و اگر عیال

و اگر عیال شخصی دیگر باشد بر آن شخص دیگر است و اگر عیال شخصی
 دیگر نباشد اشهر و احوط آنست که او فطره ایشان را بدهد و اما
 حین فطره مشهور آنست که هر چه قوت غالب او باشد میتواند داد
 و احوط آنست که جوابا کدم یا خرما یا موی یا کتک بدهند و بهتر آنست
 که خرما بدهد و بعد از آن موی است و بعد از آن هر چه قوت غالب
 باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان کدم است بهتر
 آنست که کدم بدهد و مردم دهات که غالب و قوت نان جو میخورند
 جو بدهند و در حدیث است که اگر بکصاع خرما در فطره بدهم و پدر
 میدارم از آنکه بکصاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی بکصاع
 باید راد و صاع موافق مشهور ظاهر یکین بتریز چهارده مثقال
 ربع مثقال است و احوط آنست که یکین نیم بتریز بدهند و نهایت
 احتیاط آنست که یکین شاه بدهند و باید یکس بدهند که قوت
 سالبانه خود و عیال خود را نداشته باشد و سایل یکف نباشد
 و احوط آنست که منظار فقیر نباشد و صالح باشد و احوط

انت که در زمان غیبت امام علیه السلام بجهت جامع الشرائط باشد
 که او بمسحطان برساند چون مصارف را و بجزر میداند و بعضی
 از علما این را واجب دانسته اند و احوط آنست که هر فقیری که کمتر
 از یک کاع ندهند و بیک کس چند نمیتوان داد و فطره را بر واجب
 التَّقْفَةُ نمی تواند داد و بخویشان غیر واجب التَّقْفَةُ نمی تواند داد و
 بخویشان غیر واجب التَّقْفَةُ دادن بهتر است و بعد از آن به بیک
 و بعد از آن بیکان که فاضل و صالح و پیر ایشان تر باشد و فطره
 غیر سبدر را بسبدر نمیتوان داد و فطره سبدر را بسبدر و غیر سبدر
 هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید پیش از نماز عید
 در اول روز افطار کند و سنت است که بر خورما افطار کند
 و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که غسل در زیر سقفی بکن و در زیر
 آسمان مکن و پیش از غسل بگو ^{ایماناً} اللَّهُمَّ بَكَ وَصَدِّقًا بِكَ كُنَّا
 وَاتَّبَعْنَا سُنَّةَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرِسْمِ اللَّهِ
 و در روز عید هر کس که در روز عید نماز عید را بخواند و در روز عید

بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَقَارَةِ لَدُنِّي
 وَطَقْرِ دِينِي اللَّهُمَّ أَزْهِبْ عَنِّي اللَّذَاتِ وَزَيَّارَتِ حَضْرَتِ إِمَامِ حَقِّهِ
 عَلَيْهِ السَّلَام نِزْرًا يَزِيدُ رَازِيًا وَزَنْتًا اسْتَثْنَاءً وَثَوَابِ سَيَّارِدَرَانِ
 وارد شده است و نماز عید در زمان حضور امام واجب
 و در زمان غیبت امام عم اکثر علما سنت میدانند و بجماعت
 کردن سنت میدانند و میگویند تنها نمیتوان کرد و بیکان فقیری
 واجبست که بجماعت بکند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر
 نتوانند حاضر شد تنها کردن سنت است و نماز عید دو رکعت
 است در رکعت اول بعد از حمد سوژه سبح اسم و در رکعت دوم
 بعد از حمد سوژه والشمس بخواند در رکعت اول بعد از قرائت پنج
 تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت بخواند و در رکعت
 دوم بعد از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت بخواند و قنوت
 مخصوص دارد و اگر کسی آن را نداند آنچه در قنوت نمازها میگوید
 میخواند بخواند و هرگاه بجماعت بکند پیش نماز و خطبه بعد از نماز

میخواند و ثبوت مخصوص نماز عید اینست اللهم اهل الکبریا
والعظمی واهل الجود والجرود واهل الخفوة والجمه و
اهل التقوی والغفره اسئلك بهذا اليوم الذي جعلته
للسلیم عیدا ولمحمد صلی الله علیه و آله ذخرا وشرقا وکرامه
ومزیئا ان تصلي علی محمد وال محمد وان تدخلنی فی کل خير
ادخلت فيه محمد وال محمد وان تخرجنی من کل سوء اخرجت
منه محمد وال محمد صلواتک علیهم اجمعین اللهم انی اسئلك
تجربا سئلك به عبادک الصالحون واعوذ بک بما استعاض به
عبادک الخاصون وبعد از نماز عید دعا بسیار وارد شده
وله من دعاها دعا صحیفه کامله است و بسند صحیح از
امام محمد باقر منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید
قربان در هکای که محتبای رفتن سوی نماز جمعه و عید میشود
ایستعا بخواند اللهم تهتبا فی هذا اليوم اتقیا واعد واسئعه
لو فادیه الی مخلوق جابر فیه ونوافله وقواضیه وعطایاه
برای در شدن بوی قربانیا و عید عید و روزی که در آن عید و عطایای او

فان الله

فان الله یاسیدی لهی و تعشی و اعدادی و استعدادی
لجاء رفیدک وجوارک ونوافلک وقواضیک وقضااتک وقد
عند رب العید من اعباد الله نیتک محمد صلات الله علیه و آله
ولما فید الیک اليوم یعمل ما یحی اثنی به قد منه ولا توجت
بمخلوق اقلته و لیکن انیتک خاضعا مقرا بذنوبی و
اساء فی الی نفسی فبا عظیم یا عظیم اغفر لی العظیم من ذنوبی
فانه لا یغفر الذنوب الا انت بالاله الا انت
یا ارحم الراحمین و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر منقول
که بعد از نماز صبح روز فطر ایستعا بخواند اللهم انی توجت
الیک محمد امانی و علی من خلفه و عن یمین و ایمی عن یساری
اسئلهم من عندک و اتقرب الیک زلفی لا اجد احدا اقرب
الیک منهم فتم ایمی فامین بهم خو فی من عفاک و سخطک
و ادخلنی برحمیک فی عبادک الصالحین اصحب بالله مؤثرا
مخلصا علی دین محمد و سنیه و علی دین علی و سنیه و علی دین
یعنی در آن روز و در آن وقت و در آن حال و در آن حال و در آن حال

عطااتک

الْأَوْصِيَاءَ وَنَسَبَهُمْ أَمْنٌ بَيْنَهُمْ وَعَلَانِيَتُهُمْ وَارْتِعَابُ اللَّهِ
فِيمَا بَعَثَ مِنْهُ إِلَهُهُ مُحَمَّدٌ وَعَلَى وَالْأَوْصِيَاءَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا عِزَّ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ إِلَّا بِاللَّهِ الْوَلَدِ الْقَهَّارِ
الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
إِنِّي بَالِغٌ أَمْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ قَائِدِي وَأَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ
فَلْيَسِّرْهُ لِي وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ
حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَعَظُمَتْ حُرْمَةُ شَهْرِ رَمَضَانَ يَمَّا أُنْزِلَ
فِيهِ الْقُرْآنُ وَخَصَّصَتْهُ وَعَظَّمَتْهُ بِصِيَرِكَ فِيهِ لَبَّاهُ
الْقَدَرِ قُلْتَ لَبَّاهُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنَ الْفِئَةِ شَهْرُ تَزَلُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ فِيهَا يَأْذِنُ بَرَكَةٌ مِنْ كُلِّ أَمْرِ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ
الْفَجْرِ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَ
لَبَّاهُ قَدْ تَصَرَّفَتْ وَقَدْ صُرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ
بِهِ مِنِّي وَأَحِبُّ بَعْدَهُ مِنْ عِنْدِي فَاسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِاسْمِكَ

بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ وَأَتَقَبَّلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ وَتَنْفَضِّلَ عَلَيَّ بِتَضَعِيفِ
عَمَلِي وَقَبُولَ تَقَرُّبِي وَقَرِّبَانِي وَاسْتِجَابَةَ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ
عِشْرَتَ قَبِيضٍ مِنَ النَّارِ وَمَنْ عَمِلَ بِالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ وَالْأَمْنُ يَوْمَ
الْمُخَوِّ مِنْ كُلِّ قَرَعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّ اللَّهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ بَيْتِكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ
أَنْ يَنْصَرِمَ هَذَا الْيَوْمَ وَلَكَ مِنْ بَيْتِي تَرْيَدَانِ تَوْأَخَذَنِي هَا
أَوْدَيْتَ تَرْيَدَ أَنْ تَقَابِلَنِي بِهِ وَتَشْفِيَنِي وَتَقْضِيَنِي أَوْ خَطِيئَةٍ
تَرْيَدُ أَنْ تَقَابِلَنِي هَا وَتَقْضِيَهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي وَأَسْأَلُكَ
بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَالِ الْيَا بَدِ الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ
فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ أَزْكَا
رَضِيتَ عَمِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَرْيَدَ مِنِّي بَعْضَ عَمْرٍ رِضًا فَإِنْ
كَنتَ أَمَرْتُ عَمِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الْإِنِّ فَأَرْضِعْنِي السَّاعَةَ
السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْجَلْسِ

مِنْ عَيْفَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَطَلْقَاكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسَعْدَاءَ خَلْفِكَ
وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْتَأْذِنُكَ بِجَهَنَّمَ وَجَهَنَّمَ
الْكِرَامِ اَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ مِّمَّا كَانَ عَيْدُهُ فِيكَ
وَصَمْنُهُ لَكَ وَتَقَرُّتُ بِهِ اِلَيْكَ مِنْذُ اسْكَنْتَنِي فِيهِ لَعَلَّهُ
اَجْرًا وَامْتِنَةً نِعْمَةً وَاعْتَمَةً عَافِيَةً وَاحْكَلَهُ رِضْوَانًا وَافْرِيَهُ
اِلَى مَا يَحْتَكَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ شَهْرٍ مِّمَّا كَانَ عَيْدُهُ فِيكَ
لَكَ وَارْزُقْنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا
يُخْرِجُنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَانْتَ عِنْدِي رَاضٍ اِنَّا لَكَ رَضِي اللَّهُمَّ
اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَنُومِ الَّذِي لَا رَدَّ وَلَا
يُدَّلُّ اَنْ تَكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي
كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِ الشُّكُورِ سَعْبَهُمُ الْمُعْفُورِ ذُنُوبَهُمْ شَهْرِي
مَنْاسِكُهُمُ الْمُعَافِيَةِ عَلَى أَسْفَارِهِمُ الْمُفْلِحِينَ عَلَى أَسْوَاقِهِمْ حَقُّونَ
فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرَارِيَهُمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ
أَفْلَحَنِي مِنْ جَلْسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي جَلْسِي هَذَا فِي سَاعَةِ

هَذِهِ مُفْلِحًا مِنْ جَلْسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي جَلْسِي هَذَا فِي سَاعَةِ
مِنْهَا عَيْفَاتُكَ لَا رَدَّ لَكَ وَلَا رَهْبَةَ يَا رَبِّ اَلَا يَأْتِيكَ اللَّهُمَّ اِنِّي
اسْتَأْذِنُكَ بِجَهَنَّمَ وَجَهَنَّمَ الْكِرَامِ اَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ مِّمَّا كَانَ عَيْدُهُ فِيكَ
وَصَمْنُهُ لَكَ وَتَقَرُّتُ بِهِ اِلَيْكَ مِنْذُ اسْكَنْتَنِي فِيهِ لَعَلَّهُ
اَجْرًا وَامْتِنَةً نِعْمَةً وَاعْتَمَةً عَافِيَةً وَاحْكَلَهُ رِضْوَانًا وَافْرِيَهُ
اِلَى مَا يَحْتَكَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ شَهْرٍ مِّمَّا كَانَ عَيْدُهُ فِيكَ
لَكَ وَارْزُقْنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا
يُخْرِجُنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَانْتَ عِنْدِي رَاضٍ اِنَّا لَكَ رَضِي اللَّهُمَّ
اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَنُومِ الَّذِي لَا رَدَّ وَلَا
يُدَّلُّ اَنْ تَكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي
كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِ الشُّكُورِ سَعْبَهُمُ الْمُعْفُورِ ذُنُوبَهُمْ شَهْرِي
مَنْاسِكُهُمُ الْمُعَافِيَةِ عَلَى أَسْفَارِهِمُ الْمُفْلِحِينَ عَلَى أَسْوَاقِهِمْ حَقُّونَ
فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرَارِيَهُمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ
أَفْلَحَنِي مِنْ جَلْسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي جَلْسِي هَذَا فِي سَاعَةِ

لَا تَنْظُرْ لِمَعْنَى وَرَجَائِي فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَقَدْ نَزَلْتُ
 إِلَيْكَ أَمَامِي وَأَمَامَ حَاجَتِي وَطَلَبِي وَبُخْرِي وَمَسْئَلَتِي فَاجْعَلْهُ
 لَهُمْ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَقِيْلَ الْمَطْرَيْنِ فَأَتَاكَ مَدَنِي عَلَى
 يَدَيْهِمْ فَاحْتَمِلُوا بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالْغَفْرِ
 وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْحَفِظِ يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ
 لَنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَعَاثْنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خُلَفَائِكَ
 إِلَّا طَائِفَةً لَنَا بِهِ وَكَفْنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا
 ذَا الْجَدَالِ وَالْأَكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَتَرْجُمَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا فَضَّلَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
 وَتَرَجَّيْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَالْإِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 وَأَسْحَابُ رَوْحٍ دَاشْتَنَ شَرِّهِ وَذَعْدَانِ عِيدِ دُرِّ رَوَايَاتِ
 وارد شده است واهی از آن نیز وارد شده و ظاهر روضه دشت
 محمول بر نفی است چنانچه در میان سببان مشهور است و کثر
 هبناست و همچنین مکروه بودن نکاح کردن در میان عید و طر و عید

قرآن اصل ندارد و شاید اصلش از غامه باشد و در عینا شوال
 چون عهد غامه در آن واقع شده است و اکثره فاسد اسلام
 بر آن مرتب شد و از بعضی روایات گرامیت سفاد میشود
 اگر در خصوص شوال احراز کند هبناست **ماه ذی القعدة**
 بدانکه آن اول ماههای حرام است که خون در قرآن باد
 و منوره است و انهادی القعدة و ذی الحجة و ماه رجب است
 و در این ماهها ابتدا یثقال با کافران بناید کرد و شیخ معین
 و غیره از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده اند
 که هر که در یکی از ماههای حرام پنج شبه و جمعه را منوالی
 روزه بدارد ثواب فصد سال عبادت برای او نوشته میشود و از
 آنحضرت منقولست که در شب پانزدهم ماه ذی القعدة خون
 بسوی بندگان مؤمن نظر رحمت میکند و کسی که آن شب عبادت
 سیراورد ثواب صد عابد باو عطا کند که در یک چشم روزه
 معصیت خدا نکرده باشد چون نصف شب بگذرد شروع

که بعبادت و نماز و حاجات خود را از خونتج طلب که مستجاب
 و بعضی از علما گفته اند که در روز نهم ماه ذی القعدة
 زیارت حضرت امام رضا علیه السلام از نزدیک و دور سنت است
 و روز نهم ماه ذی القعدة روز دعای الارض است یعنی
 پسر شدن زمین از کعبه بر روی آب و روز سیار و بنا دگشت
 و کلینی از محمد بن عبد الله روایت کرده است که حضرت امام
 رضا علیه السلام در شهر مرو در روز نهم و نهم ذی القعدة پیوسته
 آمدند و فرمودند که امروز روزی بسیار است که منین مرو را
 گفتیم ندای نوشیم امروز چه روزیست فرمود که روزیست
 که رحمت در این روز منتشر شده است و زمین در این روز زلزل
 شده است و کعبه در این روز نصب شده است و حضرت
 آدم در این روز زمین ضرور آمد و ابن ابویه در روایت کرده است
 از حسن و شاکه که گفت من باید در خدمت حضرت امام رضا
 شام خوردم در شب نهم و نهم ذی القعدة پس فرمود

که امشب حضرت ابیهم و حضرت عیسیٰ متولد شده اند و در
 از زیر کعبه پنهان شده است پس هر که روزش را روزه بدارد
 چنان است که شصت ماه را روزه داشته است و در این روز
 حضرت قائم ظاهر خواهد شد و منقولست که خلیفای رحمت
 خود را در این روز به بندگان فرستاده است و روزه اش را بر
 هفتاد سال است و بر وایت دیگر رحمت از آسمان در این روز و این
 شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم در این روز نازل شده است
 هر که در این روز روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین
 برای او استغفار و طلب امرش کند ان حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام روایت که او را رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل
 این روز بود هر که این روز را روزه دارد و شب آن را بعبادت بگذراند
 ثواب صد سال عبادت در نامه عمل او نوشته شود که روزها
 روزه داشته باشد و شبها بعبادت بپایانده باشد و هر جماعتی
 که در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه منفرد

شوند برای آنکه پروردگار خود پیش از آنکه متفرق شوند حقا
 ایشان برآورده میشود و در این روز هزار هزار رحمت از جانب
 حق تعالی بر بندگانش نازل میشود و بندگان را از این رحمت از این
 مخصوص جمع است که مجتمع گردند و بندگان خدا مشغول شوند
 و در روز را روز بدارند و شب را عبادت کنند و بر واپس
 وارد شده است که مسیح است در این روز در وقت چاشت
 دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه
 سورۃ التمس بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول
 ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات اقلنی عثراتی
 یا محیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع الدعوات اسمع صوتی
 و از حق تعالی بخواه و از غیبتش بمانی یا ذا الجلال و الاکرام و شیخ
 طوسی رحمه الله گفته است که مسیح است که در این روز این دعا
 بخواند اللهم راحی النجیة و قال الحجة و صار فی اللزبة
 و کاشف کل کربة استلک فی هذا النعم من الی اعطاک

حقها

حقها و اذنت سبفها و جعلها عند المؤمنین و یعده
 و الیک ذریعة و یخمدک وسیعة ان تصلی علی محمد
 عبدک المنجی فی المیار القریب یوم الندای فاتی کل
 روح و دایع الی کل حق و علی اهل بیته الاطهار الهدایة
 المیار دعا یم الحمار و ولایة اهل الحجة و التار و اعطنا
 فی یومنا هذا من عطا یمک الخیر و غیره قطوع و لا یمنون
 یجمع لنا به التوبة و حسن الاوبة باخبر مدعو و اکرم
 مرهونا کنی یا و فی نامر لطفه حتی الطفلی یلطیفک و
 اسعدنی بعفوک و ابدنی بنصرک و لا تنسی کرم ذکری یوم
 امرک و حفظه سیرک احفظنی شوائب الدنیا الی یوم الخیر
 و التشر و اشهدنی ان لیا یمک عند خروج نفسی و حلول
 رمسی و انقطاع عملی و انفضاء اهل اللهم و اذکر فی علی
 طویا البلاء اذ خللت بین اطوار الثری و کنی الناسون
 من الثری و اخللنی دار المقامة و یومنی منی الکرمة

وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي آلِيكَ وَاهْلًا بِحَبَابِكَ وَاصْطَفَائِكَ
 وَمَا زِلْتُ فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْآخِرَةِ
 مِنَ الزَّلِيلِ وَسُوءِ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَأَرِدْنِي حَوْضِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 وَاسْغِنِي مِنْهُ مَشْرَارًا وَبِئْسَ نَجَاةً نَسْتَأْذِنُكَ وَلَا اَحْلَامَ
 وَرَدَّهُ وَلَا عَنَاءَ أَزَادَ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ نَزَادٍ وَأَوْفَى سَعَادٍ
 يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَالْعَزِيزُ الْوَلِيُّ الْوَلِيُّ الْوَلِيُّ الْوَلِيُّ
 وَمَجْهُورُ آلِيكَ الْمُسَائِرِينَ اللَّهُمَّ وَافْضِلْ دُعَائِهِمْ وَاهْلِكَ
 أَسْأَلُهُمْ وَعَالِيَهُمْ وَعَمَلُهَا لِكُمْ وَأَسْأَلُهُمْ عَمَلُكُمْ
 وَصَبْرُكُمْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكُكُمْ وَالْعَنْ سَائِهِمْ وَمَسَارِكُهُمْ
 اللَّهُمَّ وَعَمَلُكُمْ فَجِ آوِيَاءُكَ وَارْزُقْهُمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَظْهِرْ
 بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لَدَيْكَ مُتَصَرًّا وَبِأَمْرِكَ فِي عَدَائِكَ
 مُؤَيَّدًا اللَّهُمَّ احْفَظْهُ بِمَدَائِكَ النَّصْرَ وَمَا الْفَيْتَ إِلَيْهِ
 مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَغَالِكٍ حَتَّى تَرَوْهُ وَتَعُودَ دِينُكَ
 بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ خَدِيدًا غَضًّا وَتَجُورَ الْحَقَّ مُحَضًّا وَبِرُفْعِ الْبَاطِلِ حُلْ

فرضا

رَفُضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ صَحْبِهِ وَآسِرَتِهِ وَابْنَاتِهِ كَثِيرَةٍ حَتَّى تَكُونَ فِي زَمَانِهِ
 مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكْ بِنَا وَبَنَاتِهِمْ وَأَشْهَدْنَا آيَاتِهِ وَصَلِّ
 عَلَيْهِ وَارْزُقْ دِينًا سَلَامَةً وَالتَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 باب پنجم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی الحجه است

ودر این پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضایل ماه ذی الحجه
 ودهه اول و اعمال آنست بدانکه ایام این دهه در فضائلیست
 و برکت اندوختن میفرماید و ذکر و الله فی ایام معدود است
 یعنی یازده کند خدا را در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز
 فرمود و بذكر و الله فی ایام معدود است یعنی یازده کند خدا را
 در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده و بذكر و الله
 فی ایام معلوم است علی ما رزقهم من هبیمه الانعام یعنی اعلام
 کن مردم را تا پیابند بچنانکه پیابند نفعهای دنیا و آخرت
 و یاد کنند خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه روزی

کرده است ایشان را از گوشت چهارپایان که شتر و گاو و کوسند
 و بز است و بسند معتبره بسیار از ائمه صلوات الله علیهم منقول
 که ایام معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است و از حضرت
 رسول الله علیه و آله منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ
 ایامی نزد خدایتعالی محبوبتر نیست از ده روز اول ذی الحجه و چون
 اینماه داخل میشود صلحای صحابه و اهتمام عظیم در عبادت میکردند
 و بسند معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که پدرم امام
 محمد باقر علیه السلام گفت ای فرزندان کوی الله در هر شب دهه اول ذی الحجه
 دو رکعت نماز در میان نماز شام و خفتن بجا آورد در هر رکعت
 یک مرتبه سور محمد و سور قل هو الله احد و این دعا بخوان
 وَاعْدُنا مَوْئِلًا نَحْنُ لَکَ وَائْتِنَاها بِعَشْرِ فِی مِیقَاتِ رَبِّکَ
 اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً وَقَالَ مُوسٰی اَخِیْهِ هَرُونَ اَخْلَقْنِیْ فِی قَوْحِیْ اَعْلٰی
 وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیلَ الْمُفْسِدِیْنَ چو چنین کنی با حاجیان در ثواب
 حج شریک باشی هر چند حج نروی و روز اول ذی الحجه روز مبارک است

و نایبنا

و بر و این وارد شده است که حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام در این روز متولد
 شده است و در این روز خدایتعالی حضرت ابراهیم را خلیل خود گردانید
 و بسند معتبر از حضرت امام موسی منقولست که هر که روز اول
 ذی الحجه را روز بدارد خدایتعالی ثواب هشتاد ماه روز بگوید
 و از حضرت امام موسی منقولست که هر که روز اول ماه ذی
 الحجه را روز بدارد خدایتعالی ثواب روز تمام عمر برای او بنویسد
 و شیخ طوسی رحمه الله گفته است که روز اول ذی الحجه تا روز نهم
 روز مستحب است و اگر نتواند روز اول را روز بدارد و در روز
 اول حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه علیها السلام را بحضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام تزویج نمود و بر و اینست و یکروز در روز ششم تزویج نمود
 و بدانکه قضای روزه ماه مبارک رمضان را از اول تا روز عرفه
 میتوان گرفت چنانچه علما فرموده اند و احادیث صحیحیه بر آن دلالت
 میکند و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است آنها معتبر نیستند
 و محمولند بر تقیه چنانچه در کتب مبسوطه کلامی از ائمه اربعین
 آمده است

وَمَا شَهِدَ كُلُّ قَدَلٍ وَبِأَعَالَمِ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَتُنْجِبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ
وَتَقْوِنَا فِيهَا وَتُعِنَّا وَتُوقِنَا فِيهَا لِمَا نَحْتَ وَرَضَى وَ عَلَى
مَا افترضت علينا من طاعتك وطاعة رسولاك وأهل ولا
اللهم إني أسألك يا أرحم الراحمين أن تصلي على محمد وآل
محمد وأن تقب لنا فيها الرضاء لأنك سمع الدعاء ولا تخبرنا
خبر ما نزل فيها من السماء وطهرنا من الذنوب يا علام الغيوب
وأوجب لنا فيها دار الخلود اللهم صل على محمد ولا تترك لنا
فيها ذنباً إلا أغفرته ولا هملاً إلا فرجته ولا ديناً إلا أيسره
ولا غائباً إلا أتيت به ولا حاجة من حوائج الدنيا والآخرة
إلا سهلتها وبشرنا أنك على كل شيء قدير اللهم تأعنا الحظي
بارحم العباد يا مجيب الدعوات يا رب الأرضين والسموات
يا من لا تنساه عليه الأصوات صل على محمد وآل محمد و
اجعلنا فيها من عتقائك وطفائيك من الثاير والفائرين

بجنتك

بجنتك الثايرين رحمتك يا أرحم الراحمين وصلى الله على محمد
وآله أجمعين وسلم تسليماً وشيخ مفيد وسيد ابن طاووس
معتبر حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده اند که جبرئیل از جانب
خداوند جلجل برای حضرت عیسیٰ عریض دعا بجهده به آورد و گفت
یا عیسیٰ این پنج دعا را در دهه اول ماه ذی الحجه بخوان بدین
که هیچ عبادت نزد خدایتعالی محبوب تر نیست از عبادت کردن در این
دهه اول اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له
الملك وله الحمد سيده الخير وهو على كل شيء قدير اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احد اصمد الم يتخذ
صاحبه ولا ولداً اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له احد اصمد الم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً
احد اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له
الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت سيد الخيرون
لا اله الا الله وحده لا شريك له

لَمْ يَدْعَا لِقَرْنٍ رَأَى اللَّهَ مِنْهُ اشْفَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَآتَهُ رَحْمَةً
 مِنْ تَعَمُّدٍ وَأَنَّ اللَّهَ الْأَخِيرُ وَالْأَوَّلُ لِيَرْحَمَ يُونُ كَقَوْلِهِ
 يَا رُوحَ اللَّهِ جَاءَ ثَوَابٌ دَارِدُ كَسِيٍّ أَنْ كَلَّمَاتٍ رَابِعَةً حَضَرَ
 عِيسَى كَقَوْلِهِ كَدَّ مَرْثَبَةٍ إِنْ دَعَا رَجُلٌ يَخْلُفُ عَمَلَهُ بِحَيْثُ الْإِهْلِ
 زَمِينٍ لَهْجَرٍ أَعْلَى وَتَبَاشُدُ دَرَارِ وَزُودُ رُورٍ قِيَامَتِ حَسَنًا
 أَوْ زَبَادَةٍ أَرْهَمَةٍ كَسِيٍّ دَعَا يَوْمَ رَاصِدٍ مَرْثَبَةٍ يَخْلُفُ
 چنان باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل را خوانده باشد
 و ثواب هزار بار بدهند حضرت عیسی گفت یا جبرئیل ثواب
 توبه و انجیل چیست جبرئیل گفت طاف بر دشت نیکو توبه
 و انجیل ندارم هر که در اسماءهای هفتگانه است از ملائکه تا آنکه
 مبعوث شد من و اسرافیل زیرا که اولینده بود و هر که سیم بار
 صد مرتبه بخواند حق بنویسد آن برای او باین دعا ده هزار هزار
 و بخون کند از او ده هزار هزار گناه و بداند که اندر برای او ده هزار
 هزار درجه و فرود آید از آسمان هفتاد هزار ملک که دستها

برده

بر داشته و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد
 خوانده است پس حضرت عیسی گفت که ای جبرئیل آیا ملائکه صلوات
 میفرستند بر غیر پیغمبر یا جبرئیل گفت هر که ایمان آورد با پنجه پیغمبر
 از جانب خدا آورده اند و تغییر میدهند شریعت ایشان را و ثواب
 ثواب پیغمبر از او عطا میفرماید و هر که دعای چهارم را صد مرتبه
 بخواند از دعا را استقبال نمایند ملکی و بالا بر دسوی حق پس
 خدا نظر کند بسوی کوبنده آن بر حمت و هر که را خدا نظر
 رحمت بر او بکند هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس عیسی گفت
 یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعای منته
 و خیر مرا رخصت نداده است که ثواب آن را بگویم **ملکی** گوید
 که اگر هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند بهتر خواهد
 بود و شیخ ابن بابویه و سید ابن طاووس رحمهما الله عنهم از حضرت
 امیر المؤمنین علی و ابی کوره اند که هر که هر روز از همه اول
 این تهلیلات داده مرتبه بخواند حق عطا کند با و بهر تهلیل

در بهشت درجه از مر و اید و یا فوت و از میان هر درجه دیگر
صد سال راه باشد بر فشار کسی که بنارد و در هر درجه
شهری بوده باشد و در آن شهر فرضی بوده باشد از یکواهر
که در آن فصلی نباشد و در هر شهری از آن شهرها از انواع جوهر
و غرفها و خانها و فرشها و کرسیها و تختها و حوربان و نالهها
و متکاها و خانها و خدمتکاران و درختها و نهرا و زیورها
و حله ها که وصف کنند قادر بر وصف آنها نباشند و چون
از غیر بیرون آید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مباد
نماید بسوی او هفتاد هزار ملک از پیش رو و از جانب راست
و از جانب چپ او راه روند تا او را بدر بهشت رسانند و چون
داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملائکه از اعضا و روده
تا آنکه بشهری رسد که بیرونش از یا فوت سرخ باشد و اند
از بزرگدین و در آن بوده باشد هر نعمتی که خدا در بهشت
خلوق کرده است پیرایه گویند ای دوست خدایم بدان که

ای شهر

این شهر چیست گویند نه و شما کیسید گویند تا ملک چندیم که
حاضر بودیم در هنگامی که توان تعلیلات را میخواندی در دنیا
و این شهر و آنچه در آن هست از نعمت های الهی بکتاب است بخوان
ان تعلیلات و نباتات باد تورابه هیزین از ثوابا و پیوسته
در جوار رحمت الهی خواهد بود و در دار السلام که بلا و غمی و مکروهی
در آن نمی باشد و نعمتها و رحمت های خدا هرگز از او منقطع نمیشود
دعا اینست لا اله الا الله عدد اللالی والد هور لا اله الا الله
عدد امواج البحر لا اله الا الله و رحمته خیر مما یجمعون لا اله
الا الله عدد الشواک و الشجر لا اله الا الله عدد الشجر و الوری
لا اله الا الله عدد الحجر و المدر لا اله الا الله عدد دخی العون
لا اله الا الله فی اللیل اذا عسر و الصبح اذا تنفس لا اله الا الله
الا الله عدد الخ العون لا اله الا الله فی اللیل اذا عسر
و الصبح اذا تنفس لا اله الا الله عدد الیراج فی البراری و الشجر
لا اله الا الله من الیوم الی یوم فی الصور و ان بعض و ابان

الَّذِي فَلَقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لِمُوسَى وَأَغْرَقَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَبَ
بِهِ مُوسَى ابْنَ عِمْرَانَ وَمَرْمَعَهُ وَيَسْمُكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى
عِمْرَانُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَالْقُبْتُ عَلَيْهِ
مَحَبَّةً مِنْكَ وَيَسْمُكَ الَّذِي أَحْبَبْتَهُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْمُؤْمِنِ
وَتَكَلَّمَ فِي الْمَدِينَةِ وَأَبْنَى الْأَكَمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَيَسْمُكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَمْرِيكَ وَجَبْرِئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَءِيلُ
وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَلَائِكَتُكَ الْمُرْسَلُونَ وَابْنِيَا
الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَسْمُكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو التَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ بِهِ مُغَاضِبًا
فَقَضَى أَنْ لَا تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنَّا كُنَّا مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَجَنَّبَهُ
مِنَ الْعَذَابِ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَيَسْمُكَ الْعَظِيمَ الَّذِي دَعَا
بِهِ دَاوُدَ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَيَسْمُكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَ رَبِّ ابْنِي لِي عِنْدَ

بَيْنَا

بَيْنَا فِي الْحَبَّةِ وَأَنْجَبْتَ مِنْ فِرْعَوْنَ وَوَعَلَهُ وَمَنْجَبْتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَائَهَا وَيَسْمُكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَاقَبْتَهُ وَأَنْبَتَهُ أَهْلَهُ وَمَثَلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذَكَرْتَ لِلْعَالَمِينَ وَيَسْمُكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ يَحْيَى ابْنُ زَكَرِيَّا وَفَرَّقْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقَرَّبْتَ عَلَيْهِ يُوسُفَ
وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَيَسْمُكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ قَوْصَبَ
لَهُ مَلِكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ عِبْدِكَ أَنْتَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَ
يَسْمُكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبَرَّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ وَقَوْلُهُ سُبْحَانَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَرِبُونَ
وَيَسْمُكَ الَّذِي نَزَّلَ بِهِ عَلَى جِبْرِئِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَيَسْمُكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاسْكَنَتْهُ
جَنَّتِكَ وَأَسْلَمْتَ بِحَقِّ الْفَرَزِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

وَبِحُجَّتِهِمْ وَبِحُجَّتِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحُجَّتِ الْمَوَازِينِ ذَاكَ
وَبِحُجَّتِ الْأَنْبِيَاءِ وَبِحُجَّتِ الْفَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْحِ وَمَا أَحْصَى
وَبِحُجَّتِ الْأَسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ
أَمْخَلَقَ وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِالْفَتْحِ عَامَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْخَزُونِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي
اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ
خَلْقِكَ لَا مَلَكَ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى وَ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْجَارُ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ
وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحُجَّتِ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَبِحُجَّتِ الْكِرَامِ الْكَائِنِينَ وَبِحُجَّتِ طَهٍ وَآسٍ وَكِهِصْرٍ
وَبِحُجَّتِ تَوْرَتِهِ مُوسَى وَانْجِيلِ عِيسَى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيًا شَرَاهِيًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجَّتِكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ
خَدَائِكَ أَدْنَى مِنْ أَنْ يَكُنْ لَكَ رَازِيًا

كهو

مُوسَى ابْنِ عِمْرَانَ قُوَّاجِلَ حُورِ سِنَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
عَلَيْهِ مَلَكَ الْمَوْتِ لِفَيْضِ الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
كُنْتَ عَلَى وَرْدِ الزُّبُونِ فَخَضَعْتَ لِنَارِ لَيْلِكَ الْوَرْدِ فَفَقُلْتَ
يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرْدِ
الْجَدِّ وَالْكَرَامَةِ بِأَمْرِ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْفَعُهُ نَائِلٌ بِأَمْرِ
بِهِ تُسْغَاثُ وَالْبَهْوِ لِيَا أَسْأَلُكَ بِعَايِدِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ
وَمِنْهُ الرِّجْمُ مِنْ كِفَايِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَحَدِّكَ الْأَكْبَرِ
وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ الْعَلَى اللَّهُمَّ رَبِّ الرِّبَاحِ وَمَا ذَرَبَ وَالسَّمَاءِ
وَمَا أَطْلَقَ وَالْأَرْضِ وَمَا أَفْلَتَ وَالشَّاطِطِينَ وَمَا أَضَلَّتْ وَالنَّجَا
وَمَا جَرَّبَتْ وَبِحُجَّتِكَ كُلِّ حَيْثُ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحُجَّتِ الْمَدَارِكِ
الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالسُّجُنِ لِكِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَا يَغْتَرُونَ وَبِحُجَّتِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحُجَّتِ كُلِّ وَلِيٍّ
تُنَادِيكَ مِنَ الصَّفَا وَالْمُرُوءَةِ وَكُنْتُخِبَ لَهُ دُعَاؤُهُ يَا حَبِيبَ اسْأَلُكَ
بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا

كهو

سَوْءَ الْقَضَاءِ وَشِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ
مِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ لِلنُّزُلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ
وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَخْرِقْ صِحَّةَ الْأَخْبَارِ وَاجْعَلْ حَيَاتِي
طَيِّبَةً وَتَوَفِّي وَفَاةً طَيِّبَةً لِلْحَقِّ بِالْأَرْوَاحِ وَارْزُقْ مِرْقَةً
الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ وَعِنْدَ مَلِكٍ مُقَدِّرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلَى حُسْنِ بَدَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْأَسْلَامِ وَالنَّبِيَّةِ
يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كُنَانَكَ فَأَهْدِنَا وَ
عَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَدَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَلْقَتَهُ
كَمَا خَلَقْتَنِي فَاحْسِنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَاحْسِنْتَ بَعْلِي وَهَدَيْتَنِي
فَاحْسِنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى هِدَايَتِي عَلَى قَدِيمًا وَحَدِيثًا
وَكَمُ مِنْ كَرَبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمُ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي
قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمُ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمُ مِنْ هَمٍّ
يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمُ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ
وَكَمُ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَرَفْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ

إِنْعَامِكَ

فِي كُلِّ مَثْوًى وَرَمَانٍ وَمَنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ بَصِيحًا فِي هَذَا النَّوْمِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
تَقْبِلُهُ أَوْضَرُ تَكْشِفُهُ أَوْسَوْهُ نَصْرُهُ أَوْبَلَاءٍ نَدُّ نَعْمَةٍ
أَوْ خَيْرُ تَسْوِفُهُ أَوْ رَحْمَةٌ تَنْشُرُهَا أَوْ غَايِبَةٌ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ
الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَزِدُّ سَأْلُهُ وَلَا يَنْجِبُ أَمْلُهُ وَلَا
يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْقُذُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدُّ كَثْرَةَ وَطْأٍ وَعَطَاءٍ
وَجُودًا وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا يَفْقَهُنَّ وَمِنْ رَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَكُنْ يَكُنْ مُحْضُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَثَوَابِ سَيَّارِ دَرْفَتِكَ
زِيَارَتِ مَامِ حَبِيبٍ دَرَسَ وَرَوْعَةٍ وَارْدَتْهُ اسْتِ وَزِيَارَتِ
نُزُولِكَ رَدِّكَ بِحُفْنَةِ النَّارِ ذَكَرَكَ كَرِهَ ام وَزِيَارَتِ دُورِ رَا
اِنْشَاءً اللَّهُ بَعْدَ زَيْنِ مَذْكُورٍ خَوَاهِدُشْدِ وَبِشْرَتِ زِيَارَتِ
اِنْخُضَرَتْ مَذْكُورِشْدِ وَأَمَّا رَوْعَةٍ زَا عِبَادِ عَظِيمَةٍ اسْتِ

و کسی که توفیق یابد که در عرفات باشد ادعیه و اعمال بسیار دارد
و بهترین اعمال و ثواب و زود غنائت حتی مستحب است که جمع کند
میان نماز ظهر و عصر و اول وقت و نافله و از آن عصر تا غلط
میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باشد تا شام و دعا
از برای برادران مؤمنان زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه در حدیث
صحیح منقول است که ابراهیم ابن هاشم گفت من عید الله انجند
دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس را بهتر از او ندیدم پیوسته
دستهای خود را بسوی آسمان بلند شده بود و آب از دیده اش
بر روی جاری بود تا زمین میرسد چون مردم فارغ شدند
گفتم و موقف هیچکس را بهتر از او ندیدم گفت بخدا سو کند
که دعا نکند مگر برای برادران مؤمن خود زیرا که از امام
موسی کاظم ع شنیدم که گفت هر که دعا کند برای برادر مؤمن
خود در غیبت از عرش ندا میرسد که از برای تو صد هزار برادر
یاد پس نخواستم که دست بردارم از صد هزار برادر دعا که البته

منجا است برای يك دعاي خود که نمیدانم منجا خوانده شد
یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در محفله مقدسه
حضرت امام حسین ثوابش کمتر نیست از کسی که در عرفات
باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق منقول است
که هر که روز عرفه زیارت آنحضرت برود و حق او را بشناسد و او را
امام واجب اطاعت داند بنویسد حاشا از برای او ثواب و هزار حج
و دو هزار عمره قبول و هزار جهاد که با پیغمبر مسلمان باشد یا امام
عادل را و بگوید که است ثواب و توفیق عرفات حضرت از روی غضب
بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بنده مؤمن چون در روز
عرفه نزد آنحضرت حاضر شود و در غفرت غل کند و منوجه
زیارت شود هر گاه که برسد ثواب یکج و یک عمره برای او می
نویسند و نیز فرمود که در روز عرفه حاشا اول نظر رحمت بسوی
روز آنحضرت امام حسین میکند و گناهان ایشان را می آمرزد
و حاجات ایشان را برپا آورد و بعد از آن منوجه اهل عرفات

میسر کرد و نیز که در میان زواریان آنحضرت حرامزاده و فرزندان
 نبوت نیست و در میان اهل عرفات هست و کسی که توفیق هیچیک
 از اینها را نداشته باشد باید که در سایه باده غسل کند و در
 مجمع مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند و اگر در بام بلند
 یا صحرای کثافته باشد هیز است پس مشغول دعا شوند و تا شام
 مشغول ذکر گویند و دعا کردن باشند تا در ثواب آنها شریک
 گردند چنانچه از حضرت صادق منقول است و احادیث در باب روزه
 عرفه مختلف است و اکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده
 اند که اگر اشیا نباشد و او از دعا کردن ضعیف نگردد است
 و الا مکروه است یعنی ثواب کم است و روایتی واقع شده است
 که روزه عرفه برای است یازده یکسال و اگر اشیا در ماه باشد
 یا یازده از دعا ضعیف شود روزه نکرین بهتر است و از حضرت صادق
 منقول است که هر که در روز عرفه پیش از آنکه منوجه دعا شود
 دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند نزد خدا بگناهان

خود و افراد کند بگناهانی خود فایز کرد ثواب اهل عرفات و گناهان
 گذشته و آینده اش ازین شود و شیخ مفید در این نماز را بعد از
 نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز مخصوص جمعی است
 که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و بسند معتبر از حضرت
 صادق منقول است که چون خواهد مشغول دعا شود او را صد
 مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و
 صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد
 انا انزلناه بخواند و بر او بیست و یک مرتبه که صد مرتبه ایا الکرسی بخواند
 و صد مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه لا اله الا الله
 اللهم صل على محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین
 دعاها دعا صحیفه کامله است آن را با حضور و خشوع و تواضع
 و رقت بخواند که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ
 طوسی در بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که حضرت
 پیغمبر بحضرت امیر المؤمنین گفت میخواهی تورا تعلیم کنم دعای هر روز

غفره را و دعاي پيغمبران پيش از من است ميگوئد لا اله الا الله
وحدوه لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو
الحق لا يموت بيده الخبز وهو على كل شيء قدير اللهم لك
الحمد كما لذي يقول وخبرنا نقول وقولنا نقول الفايكون
اللهم لك صلواتك وشكركي ونحمدي وحماني ولك براءتي
وبك حولي وفيك قوتي اللهم اني اعوذ بك من الفقر
ومن وسواير القديرو من شيا لا امر وعذاب العبر اللهم
اني اسئلك خبر الناج واعوذ بك من شر ما تحم به الرياح
واسئلك خبر الليل وخبر النهار اللهم اجعل في قلبي نورا
وفي سمعي نورا وفي بصري نورا وفي تحي نورا وفي دمي وعظما
وعروني ومغامي ومفعددي ومدخلي ومحرمي نورا واعظم
لي التور يا رب يوم الفاك لانك على كل شيء قدير واحضر
امام رضا ع منقولك كه اين دعا را در روز عرفة بخواند اللهم كما
سئرت على ما لم اعلم فاغفر لي ما تعلم وكما وسعني علمك

تليسه

فليسعني عفوك وكما بدلتني بالاحسان فاعف عني بالغفرات
وكما اكرمته بعزيتك وكما عرفتني وحدانيتك فاكرمني بطاعتك
وكما عصمتني عما لم اكن اعظم منه الا بعصمتك فاعف عني
ما لو شئت عصمتني منه يا جواد يا كريم يا ذا الجلال وال
الاكرام وار حضرت امام موسى كاظم ع اين دعا منقولك اللهم اني
عبدك وابن عبدك ان تعذبني فيما مور قد سكتت متي وانا
يتبين بك برمتي وان تعف عني فاهل العفو يا احق مرتع
اغفر لي ولاخواني وازجمله دعاها يمشور روز عرفة دعا
حضرت سيد الشهدا امام حسين صلوات الله عليه بشرويه
پيران غالب سدي روايت كرده اند كه پسين روز عرفة در دعا
در خدمت انحضرت بوديم پيران خيمه خود پير و نامدند با كوه
اهل بيت و فرزندان و خویشان خود با نهايت تذلل و خضوع
پس در جانب چپ كرون ايستادند و روي مبارك خود را بسوي كعبه
گردايندند و دستها را بر ابرو برداشتند مانند سگيني كه

تليسه

بِأَهَابِ مَذَلَّتْ وَمَسْكَنَتِ طَعَامِ طَلَبْدِ وَلِيْرَ عَارِخِوَانْدَنِيْمِ
اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَفْضَايْنِهْ دَافِعٌ وَلَا
لِعَطَايْنِهْ مَانِعٌ وَلَا كَصْنَعِهْ صُنْعٌ صَانِعٌ وَهُوَ اَجْوَدُ الْوَاسِعِ
فَطَرِ اجْنَابِ الْبَدَائِعِ وَانْفَرَجَ بِحِكْمِهْ الصَّنَائِعِ وَلَا تَحْفَ
عَلَيْهِ الطَّلَائِعِ وَلَا يَضْعَعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعِ جَارِي كُلِّ صَانِعِ
وَرَائِشِ كُلِّ فَايَعٍ وَدَاجِمِ كُلِّ ضَايَعٍ وَمُزِيلِ الْمَنَافِعِ وَ
الْكَتَابِ الْجَامِعِ بِالْتَوَرُّاتِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلطَّلَعِ
نَافِعٌ وَلِلدَّجَارَاتِ دَافِعٌ وَلِلْكُرْبَاتِ دَافِعٌ وَلِلجَبَابَةِ دَامِعٌ
وَرَافِعٌ صَرَعَةِ كُلِّ ضَايَعٍ فَلَا اِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا شَيْءٌ يُعَدِلُهُ وَلَيْسَ
كَثْلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمْعُ الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْحَكِيمُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَرْغُوْكَ لَكَ وَاشْهَدُ بِالرُّبُوْبِيَّةِ لَكَ مُفَرَّجًا
بِأَنَّكَ رَحِيْمٌ وَاَنَّ لَكَ مَرَدًُّا بِمَدَائِنِيْ بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ اَنْ اَكُوْنَ شَيْئًا
مَذْكُوْرًا وَخَلَقْتَنِيْ مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ اسْكَنْتَنِيْ فِي الْاَصْلَابِ اَمَّا
رَبِّ الْمَنُوْنِ وَاخْلُدَا لِيْ الدُّهُورَ فَلَمْ اَزَلْ ظَالِمًا عِنَّا مِنْ صُلْبِكَ اِلَى

بِأَهَابِ مَذَلَّتْ وَمَسْكَنَتِ طَعَامِ طَلَبْدِ وَلِيْرَ عَارِخِوَانْدَنِيْمِ
اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَفْضَايْنِهْ دَافِعٌ وَلَا
لِعَطَايْنِهْ مَانِعٌ وَلَا كَصْنَعِهْ صُنْعٌ صَانِعٌ وَهُوَ اَجْوَدُ الْوَاسِعِ
فَطَرِ اجْنَابِ الْبَدَائِعِ وَانْفَرَجَ بِحِكْمِهْ الصَّنَائِعِ وَلَا تَحْفَ
عَلَيْهِ الطَّلَائِعِ وَلَا يَضْعَعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعِ جَارِي كُلِّ صَانِعِ
وَرَائِشِ كُلِّ فَايَعٍ وَدَاجِمِ كُلِّ ضَايَعٍ وَمُزِيلِ الْمَنَافِعِ وَ
الْكَتَابِ الْجَامِعِ بِالْتَوَرُّاتِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلطَّلَعِ
نَافِعٌ وَلِلدَّجَارَاتِ دَافِعٌ وَلِلْكُرْبَاتِ دَافِعٌ وَلِلجَبَابَةِ دَامِعٌ
وَرَافِعٌ صَرَعَةِ كُلِّ ضَايَعٍ فَلَا اِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا شَيْءٌ يُعَدِلُهُ وَلَيْسَ
كَثْلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمْعُ الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْحَكِيمُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَرْغُوْكَ لَكَ وَاشْهَدُ بِالرُّبُوْبِيَّةِ لَكَ مُفَرَّجًا
بِأَنَّكَ رَحِيْمٌ وَاَنَّ لَكَ مَرَدًُّا بِمَدَائِنِيْ بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ اَنْ اَكُوْنَ شَيْئًا
مَذْكُوْرًا وَخَلَقْتَنِيْ مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ اسْكَنْتَنِيْ فِي الْاَصْلَابِ اَمَّا
رَبِّ الْمَنُوْنِ وَاخْلُدَا لِيْ الدُّهُورَ فَلَمْ اَزَلْ ظَالِمًا عِنَّا مِنْ صُلْبِكَ اِلَى

رَحِمَ فِي تَقَاتِيْمِ الْاَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْفُرُوْنِ الْحَالِيَةِ لَمْ تَخْرُجْ
لَوْ اَمْنَكَ لِيْ وَلَطَفْتَ لِيْ وَاحْسَنْتَ لِيْ فِي دَوَائِيْ اَيَّامِ الْكُفْرِ
الَّذِيْنَ نَفَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رِسَالَاتِكَ لَكِنَّكَ اَخْرَجْتَنِيْ
لِلَّذِيْ سَبَقَ لِيْ مِنَ الْهُدَى لَسَّرْتَنِيْ فِيْهِ اَنْشَأْتَنِيْ وَمِنْ قَبْلِ
ذَلِكَ رَوْفَتْ لِيْ بِحَمَلِ صَنِيعِكَ وَسَوَابِغِ نِعْمَتِكَ فَاسْتَعِثْ
خَلْقِيْ مِنْ مَتْنِ مَتْنِيْ ثُمَّ اسْكَنْتَنِيْ فِيْ ظِلِّكَ مِنْ بَيْنِ
حُكْمٍ وَجَلَدٍ وَدَمٍ وَلَمْ تَشْهَرْ لِيْ بِخَلْقِيْ وَلَمْ تَجْعَلْ لِيْ شَيْئًا
مِنْ اَمْرِيْ ثُمَّ اَخْرَجْتَنِيْ اِلَى الدُّنْيَا تَامًا سَوِيًّا وَحَفِظْتَنِيْ فِي
الْمَهْدِ حِفْظًا اَصِيًّا وَرَفَعْتَنِيْ مِنَ الْغَدَاةِ لَبَنًا طَرَبًا مَرَّاقًا وَعَطَفْتَ
عَلَيَّ قُلُوْبَ الْحَوَاصِنِ وَكَفَلْتَنِيْ الْاُمَمَاتِ الرَّحَائِمِ وَكَرَلْتَنِيْ
مِنْ طَوَارِقِ الْحَيَاتِ وَسَلَّمْتَنِيْ مِنَ الزَّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ فَتَعَالَتْ
يَا رَحِيْمُ يَا رَحْمَنُ حَتَّى اِذَا اسْتَهْدَكَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ اَتَمَمْتَ عَلَيَّ
سَوَابِغِ الْاِيَّامِ فَوَسَّيْتَنِيْ زَائِدًا فِيْ كُلِّ عَامٍ حَتَّى اِذَا اكْمَلْتَ
فِطْرَتِيْ وَاعْبَدْتَكَ مَرَرْتُ اَوْحَيْتَ عَلَيَّ حُحْنَكَ بِأَنَّ اَلْهَمْسَةَ

رَحِمَ فِي تَقَاتِيْمِ الْاَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْفُرُوْنِ الْحَالِيَةِ لَمْ تَخْرُجْ
لَوْ اَمْنَكَ لِيْ وَلَطَفْتَ لِيْ وَاحْسَنْتَ لِيْ فِي دَوَائِيْ اَيَّامِ الْكُفْرِ
الَّذِيْنَ نَفَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رِسَالَاتِكَ لَكِنَّكَ اَخْرَجْتَنِيْ
لِلَّذِيْ سَبَقَ لِيْ مِنَ الْهُدَى لَسَّرْتَنِيْ فِيْهِ اَنْشَأْتَنِيْ وَمِنْ قَبْلِ
ذَلِكَ رَوْفَتْ لِيْ بِحَمَلِ صَنِيعِكَ وَسَوَابِغِ نِعْمَتِكَ فَاسْتَعِثْ
خَلْقِيْ مِنْ مَتْنِ مَتْنِيْ ثُمَّ اسْكَنْتَنِيْ فِيْ ظِلِّكَ مِنْ بَيْنِ
حُكْمٍ وَجَلَدٍ وَدَمٍ وَلَمْ تَشْهَرْ لِيْ بِخَلْقِيْ وَلَمْ تَجْعَلْ لِيْ شَيْئًا
مِنْ اَمْرِيْ ثُمَّ اَخْرَجْتَنِيْ اِلَى الدُّنْيَا تَامًا سَوِيًّا وَحَفِظْتَنِيْ فِي
الْمَهْدِ حِفْظًا اَصِيًّا وَرَفَعْتَنِيْ مِنَ الْغَدَاةِ لَبَنًا طَرَبًا مَرَّاقًا وَعَطَفْتَ
عَلَيَّ قُلُوْبَ الْحَوَاصِنِ وَكَفَلْتَنِيْ الْاُمَمَاتِ الرَّحَائِمِ وَكَرَلْتَنِيْ
مِنْ طَوَارِقِ الْحَيَاتِ وَسَلَّمْتَنِيْ مِنَ الزَّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ فَتَعَالَتْ
يَا رَحِيْمُ يَا رَحْمَنُ حَتَّى اِذَا اسْتَهْدَكَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ اَتَمَمْتَ عَلَيَّ
سَوَابِغِ الْاَيَّامِ فَوَسَّيْتَنِيْ زَائِدًا فِيْ كُلِّ عَامٍ حَتَّى اِذَا اكْمَلْتَ
فِطْرَتِيْ وَاعْبَدْتَكَ مَرَرْتُ اَوْحَيْتَ عَلَيَّ حُحْنَكَ بِأَنَّ اَلْهَمْسَةَ

رَأْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً

رَكُوعِي وَتَكْبِيرِي أَنْ لَوْ حَاطَتْ بِكَ أَيْمَانِي لَمْ يَكُنْ مَدَى الْأَعْصَارِ
وَالْأَحْطَابِ لَوْ غَمَزْتُهَا أَنْ أَوْزِي شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَنْعَامِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ لَأَمْنِكَ الْمُوجِبِ عَلَى شُكْرٍ أَنْفَا حَدِيدًا أَوْ
ثَنَاءً طَارِفًا عِنْدَ أَجَلٍ وَلَوْ حَرَصْتُ أَنْ أَوَالِ الْعَادُونَ مِنْ
أَنَامِكَ أَنْ تُخْصِي مَدَى نِعَامِكَ سَالِفَةً وَآفِيَةً لَمَا حَصَرْتُ
عَدَدَ أَوَّلِ أَحْصَيْنَاهُ أَبَدًا نِعْمَتَاتُكَ فِي ذَلِكَ وَأَنْتَ الْخَرُوعُ
نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ الشَّاطِطِ وَالنَّبَا الصَّادِقِ وَإِنْ تَعَدُّوا
نِعْمَةَ اللَّهِ لَا يَحْصُوهَا صَدْرُ كِتَابِكَ اللَّهُمَّ وَبِنَاؤُكَ وَبَلَّغْتَ
أَنْبِيَآؤَكَ وَرُسُلَكَ وَمَا أَتْرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ
لَهُمْ مِنْ دِينِكَ غَيْرَ أَنْيَا إِلَهِي أَشْهَدُ بِحَدِيثِي وَجَهْدِي وَمَبَالِغِ ظِلَا
وَسْغِي وَأَقُولُ مُؤْمِنًا مَوْثِقًا بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
فَكَوْنُ مَعْرُوفًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ قَبْضَادَةٌ
فِيمَا اسْتَدْعَى وَلَا وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ قَبْرٌ فِيمَا صَنَعَ سُبْحَانَهُ
سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِينَ

وَقَطْرًا

وَقَطْرًا فَسُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا الْحَمْدُ لِلَّهِ جَدًّا بَعْدَ دَلِ
حَمْدِكَ لَيْكَةِ الْمُفْرَتِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
خَيْرِنَاهُ مِنْ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْإِلَهِ الطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَصِينَ
بِسْ شَرُوعٍ فَرَمُودٍ أَنْخَضْتُ دُرُوسًا وَاهْتِمَامُ نَمُودٍ دُرُودِ عَوَابِ
از ديدنه های مبارک کن جاری بود پس گفت اللهم اجعله لِحْثًا
كَأَنِّي أَرَيْتُكَ وَأَسْعَدْتَنِي بِتَقْوَمِكَ وَلَا تُشَقِّنِي بِعَصَبَتِكَ وَجَزِ
فِي قَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قُدْرِكَ حَتَّى لَا أَحِثُّ نَحْمِلَهَا أَتَرْتِ
وَلَا نَأْخِزَهَا عَمَلُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَالْيَقِينَ
وَفِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالبَصِيرَةَ
فِي ذِمَّتِي وَمَتِّعْنِي بِجَوَارِي وَأَجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي الْوَارِثِينَ
مِثِّي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَأَرْزُقْنِي طَرِيقَهُ مَارِي وَثَابًا
وَأَفْرِزْ لَكَ عَنِّي اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبِي وَأَسْرِ عَوْرَتِي
وَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي وَأَخْسَأْ شُطْلَانِي وَفَكَ رَهَانِي وَاجْعَلْ لِي
وَمَا مَرُوءَاتِي مِنْ فِتْنَةٍ أَمَّا بَارِكْ وَبَارِكْ شَيْخَانِي وَبَارِكْ كَرَامَتِي وَبَارِكْ

طَبَقَتِ
بَارِكْ

وَجَعَلْنَا يَاقُونَ وَيَعْقُوبَ نِعْمَ بَنِي إِلهِ قَالَهُ أَبَايَ إِزْهَمَ وَيَسْمَاعِيلَ وَيَسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ قَدِّسَ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ
خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَمَنْزِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْزِلِ هَبْصِ وَطِهْ وَبِسْ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ
أَنْتَ كَهْفِي مِنْ تَعْبِي الْمَذَاهِبِ فِي سَعِيهَا وَتَضْيُوقِ الْعَارِ
يَرْجِيهَا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُعَلِّمُ
عَشْرَتِي وَلَوْلَا سُرَّتُكَ إِنَّا لَكُنْتُ مِنَ الْمَقْضُوحِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي
بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ إِنَّا لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ
يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسَّمَوَاتِ وَالرَّفْعَةِ قَاوِلِيَا وَهَبْ عَنِّي بَعْدَ زَوْنِ
يَا مَنْ جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِيرَ الْمَذَلَةِ عَلَى أَعْنَافِهِمْ قَهْمُ مَسْطُورِ
خَائِفُونَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ فَعَبْتُ مَا
تَأْتِي بِهِ الْأَنْفُوسُ وَالْأَهْوَاءُ بِمَا يَجْعَلُ مَا يَعْطَلُ الْأَهْوَاءُ
يَا مَنْ كَسَى الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْمَوَاقِعَ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ
أَكْمَرُ الْأَسْمَاءِ يَا ذَا الْمَعْرِفِ الَّذِي يَنْقُطِعُ أَيْدَا يَا مُقْبِضَ الْكُفِّ
بِرَّكَوَارِثِ نَافِعِيَا

يوسف

يُوسُفَ فِي الْبَلَدِ الْغَيْرِ وَخَرَجَ مِنْ الْجَبِّ وَجَاعِلُهُ بَعْدَ
الْعُودِيَّةِ مَدِينَا يَا رَادَّ يُوْسُفَ عَلَى يَحْيَى بَعْدَ أَنْ أَبْصَحَ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٍ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنْ أَيُّوبَ
يَا مُنْصِتَ بَدَائِرِهِمْ مِنَ الذِّمِّ بِذِي عَظِيمٍ عَنْ أَمْنِهِ بَعْدَ أَنْ كَرَّ
سِنُهُ وَفِي عَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِيُزَكِّيَا فَوَهَبَ لَهُ نَحْبِي وَكَلَّمَ
بَدْعَهُ قُرْأَ وَاحِدًا يَا مَنْ أَخْرَجَ يُوْسُفَ مِنْ بَطْنِ الْحَوْتِ يَا مَنْ قَرَّبَ
الْبَحْرَ لِبَنِي إِسْرَافِيلَ فَأَخْرَجَهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ مِنَ الْمَعْرُوفِينَ
يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بِمَشَارِقِ بَيْتِي بِدِي وَرَحِمَهُ يَا مَنْ لَا يَجْعَلُ
عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَفْعَدَ الشَّجَرُ مِنْ بَعْدِ حُلُولِ
الْحَرِّ وَخَذَ عَدْوَتَهُ فِي نَعْيِهِ يَا كَلُونَ رِزْقَهُ وَبَعِيدُونَ
غَيْبِهِ وَقَدْ جَادَوْهُ وَنَادَوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ بِاللَّهِ بَدِي لَا يَدْعُ
لَكَ يَا دَائِمًا لَا نَقَادَ لَكَ يَا حَيُّ يَا حَيُّ الْمَوْتُ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
عَلَى كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَ يَا مَنْ قُلْ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْزَنْ
وَعَظُمَتْ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَقْضِنِي وَرَأَيْتَنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ

عن لاجي
بمقتضى

تَحَذِّثُنِي بِأَمْرِ حَفِظْتَنِي فِي صَغَرِي بِأَمْرٍ زَيْفِي فِي كِبَرِي بِأَمْرٍ بَا
عِنْدِي لِأَخِي بِأَمْرٍ بَعِي عِنْدِي لِأَخِي بِأَمْرٍ عَارِضِي بِالْخَيْرِ
وَالْإِحْسَانِ وَعَارِضْتَهُ بِالْإِسَاءَةِ وَالْعِصْيَانِ بِأَمْرٍ هَدَانِي
بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ الْإِيمَانِ بِأَمْرٍ دَعَوْتُهُ مَرْضِيًا
فَشَفَّانِي دَعْوَانَا وَكَفَانِي وَجَائِعَانَا طَعْمَانَا وَعَطْشَانَا
فَارْوَانِي وَكَفَانِي وَجَائِعَانَا طَعْمَانَا وَعَطْشَانَا
وَعَارِضْتَنِي وَفَعَلْتَنِي فَغَنَانِي وَفَضْرَانِي وَغَنَانِي
بَسْبَبْتَنِي وَأَمْسَكَتَنِي عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَاتَّبَعْتَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا مَنْ أَقَامَ عَمْرِي وَنَفْسِي كُرْبِي وَأَجَابَ دَعْوِي وَسَرَّ عَوْدِي
وَعَفَّرَ ذُنُوبِي وَبَلَغَنِي طَلِبِي وَنَصَّرَنِي عَلَى عَدُوِّي وَإِنْ أَعَدَّ
نَجْمَكَ وَفَيْتَكَ وَكَوْنَكُمْ مَعَكَ وَلَا أَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي
أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْلَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ
أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي كَمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ
الَّذِي وَفَّقْتَ أَنْتَ الَّذِي عَطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي غَنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي

أَقْبَلْتَ

أَقْبَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَوْثَقْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ
أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ
الَّذِي أَفْلَحْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَزَّزْتَ أَنْتَ
الَّذِي أَعَمَّزْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَدْتَ أَنْتَ الَّذِي تَدَنَّى أَنْتَ الَّذِي
نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَّعْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَرَّمْتَ
أَنْتَ الَّذِي تَبَارَكْتَ رَبِّي وَتَعَالَيْتَ فَالْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ
الشُّكْرُ وَأَصْبَحْنَا أَنْبَا يَا إِلَهِي الْمَعْرُوفُ بِدُنُوبِي فَاعْفُ عَنْهَا
أَنَا الَّذِي سَأَلْتُكَ أَنْتَ الَّذِي خَطَأْتُ أَنَا الَّذِي غَلَبْتُ أَنَا الَّذِي
جَهَلْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي سَكَّوْتُ أَنَا الَّذِي أَعْتَدْتُ
أَنَا الَّذِي تَعَدَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ أَنَا الَّذِي نَكَّحْتُ أَنَا الَّذِي
أَفْرَزْتُ أَنَا يَا إِلَهِي أَعْرِضْ بَيْنِي وَعَيْنِي وَأَبُوءُ بِدُنُوبِي فَاعْفُ
لِي يَا مَنْ لَا يَنْظُرُ ذُنُوبَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَ
الْمَوْفُوعُ مِنْ عَمَلِهِمْ صَالِحًا بِمَحُونِيهِ وَرَحِيمًا فَلَكَ الْحَمْدُ
إِلَهِي أَمَرْنِي فَعَصَيْتُكَ وَلَقَّيْتَنِي فَأَنْتَ تَكْتُمُ لِقَابِي فَاصْفَحْ

أَنَا الَّذِي

لَا ذَا بَرَاءَةٍ فَأَعْتَدْ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْصَبْ فَيَا شَيْءَ اسْتَفْبِكَ
يَا مَوْلَايَ أَيْسَعِي أَمْ يَعْزِي أَمْ يَلِيَانِي أَمْ يَتَدَيُّ أَمْ يَجْلِي الْكَبِيرَ
كُلُّهَا نَعَمَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُكْمُ
وَالسَّبِيلُ عَلَيَّ يَا مَنْ سَرَرَنِي مِنَ الْأَبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ يَزْجُرُوا
وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْأَخْوَانِ أَنْ يُعْزِرُونِي وَمِنَ السَّلاطينِ أَنْ يُعَا
وَلَوْ أَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ كَمَا أَطْلَعْتَ عَلَيَّ مِثْلِي دَامَا أَنْظِرُونِي
وَلَوْ قَضَوْنِي وَقَطَعُونِي فَمَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَكْدِي
خَاضِعًا ذَلِيلًا خَافِرًا لَا دَوْرَاءَةٍ فَأَعْتَدْ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْصَبْ
وَلَا حُجَّةَ لِي قَاطِعٍ لَهَا وَلَا قَائِلٍ لَهَا أَجْزَعُ وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءًا وَمَا
عَسَى الْحُجُودُ لَوْ جُهِدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي فَكَيْفَ وَأَيُّ ذَلِكَ
وَجَوَارِحُ كُلِّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا فَعَلْتُكَ وَعَلَيْكَ بِمِثْلِي
عَبْرٌ ذِي شَكٍّ أَتَيْتُكَ سَائِلًا عَنْ عَظِيمِ الْأُمُورِ وَأَتَيْتُكَ الْحَكْمَ
الْعَدْلَ الَّذِي لَا يَجُوزُ وَعَدُّكَ مَهْدِي كِيٍّ وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ
مَهْرِي فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي يَا إِلَهِي تَعَذِّبُكَ عَلَيَّ وَإِنْ

تَعَفَّ

تَعَفَّ عَنِّي فَحُكْمُكَ وَجُودُكَ وَكُومُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
الَّتِي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ الَّتِي كُنْتُ
مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ الَّتِي كُنْتُ مِنَ الْمُؤَخَّرِينَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ الَّتِي كُنْتُ مِنَ الْخَافِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ الَّتِي كُنْتُ مِنَ الْوَحِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
الَّتِي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ الَّتِي كُنْتُ مِنَ
الرَّاجِينَ الرَّاعِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ الَّتِي كُنْتُ مِنَ الْمُتَلَكِّينَ
الْمُسْتَحِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ أَبِي الْأَوَّلِينَ اللَّهُ هَذَا
شَأْنِي عَمَلُكَ مُجَدِّدًا وَخَلَّاصِي لَذِكْرِكَ مُوَحِّدًا لِكُلِّ قَارِي بِالْأَلَمِ
مُعَدِّدًا وَإِنْ كُنْتُ مُفْرًا إِلَى أَحْصِيهَا لِكثْرَتِهَا وَسُبُوحًا
وَنَظَاهِرُهَا وَتَقَادُ مَهَا إِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ وَتَتَعَدَّدُ زِيَادَتُهَا
مَعَهَا بِمُدْخَلَتِنِي وَبِرَأْيِي مِنْ أَوَّلِ الْعَمْرِ مِنَ الْإِغْنَاءِ تَعَدُّ
الْفَقْرِ وَكُنْتُ الضَّرَّ وَنَسِيتُ الْبُيُوتَ وَدَفَعْتُ الْعُسْرَ وَتَقَرَّجْتُ الْكَرْبَ
وَالْعَاقِبَةُ فِي الْبُيُوتِ وَالسَّلَامَةُ فِي الدِّينِ وَلَوْ قُدْرَتِي عَلَى قُدْرَتِي

المسلمين وجعلته رحمة للعالمين اللهم فصل على محمد وآله
كما محمد أهل ذلك بأعظم صل عليه وعلى آل محمد النجيين
الطيبين الطاهرين أجمعين وتعدنا بعفوك عتافا لئلا نجتر
الأصوات بصنوف اللغات وأجعلنا في هذه العشة
نصيبا من كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة تنشرها
وعافية تحلها وبركة تنزلها ورزق تيسره يا أرحم الراحمين
اللهم املئنا في هذا الوقت من محبين مخلصين مبرورين غائبين
ولا تجعلنا من الغافلين ولا تجعلنا من رجبك ولا تخرمنا
ما نؤمله من فضلك ولا تردنا خائبين ولا من بابك مطرئين
ولا تجعلنا من رجبك محرومين ولا فضل ما نؤمله من عطا
تأطيننا جود الأجودين وبأكرم الأكرام من أهلك أفلنا
مؤمنين وليبك الحرام آمين فاصبر عنا على مشيكتنا
وأجل لنا حجتنا وأعف اللهم عنا وعافنا ففقه دنا أهلك
أبدنا وهيئ لنا الأعراف موسومة اللهم فأعطنا في هذه

العشة

العشة فاسأ لناك وأكفنا ما استكفناك فلا كما في لنا سوالك
ولا تدب لنا غيرك فامد فبنا حركك محيط بنا عليك عدل فبنا
فضاؤك افض لنا الخير واجعلنا من أهل الخير اللهم أوجب
لنا مجورك عظيم الأجر وكرم الذخر ودوام البسر واغفر لنا
ذنوبنا أجمعين ولا تتركنا مع الهالكين ولا تصرف عنا
وأمك برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت
من سلك فأعطيه وشكره فزده وناب لك فقبله
وتفضل أهلك من ذنوبه كلها تغفرها له ناذ الحلال و
الأكرام اللهم وقنا وسددنا وأعصنا وأقبل نصرتنا
يا خير من سئل وبأكرم من استرحم يا من لا يخفى عليه
أغراض الخفون ولا تحط الغبون ولا مستقر في المكنون
ولا من طوت عنه مضمرات الغاوب الأكل ذالك
فداحضه عليك ووسع حلك سبحانه وتعالى عما
يقول الظالمون علوا كبيرا الشيع لك السموات السبع والأرض

وَمَنْ فِيهِمْ وَإِنْ شِئْتَ لَا يَسْمُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ
وَعَلَوْا الْحَمْدُ بِأَذْوَ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ
وَالْإِبَادِي الْحِسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ
اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رَيْفِكَ الْخِلَالَ وَعَافِيَّ فِي بَدَنِي وَبَنِي
وَأَمِنْ خَوْفِي وَأَعِزَّنِي بَيْنَ لَنَا يَا اللَّهُمَّ لَا تَمُكِّرْ بِي وَلَا
تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَخْذَلْنِي وَأَذْرَاعِي شَرِّ قِسْفَةِ الْحَقِّ وَ
الْأَيْسَرِ دِيْدِهِ حُودُ الرُّبُوعِ سَمَانِ بَلَدٍ كَرْدٍ وَارْزِيقِهِ هَمَا
مِبَادِ كِشَابٍ مِثْلِ مَانِدٍ دَوْمَشِكٍ وَصِيدِ أَيْمَلِيدٍ كَفْتِ السَّمْعِ
السَّامِعِينَ وَبِأَبْصَرِ النَّاطِقِينَ وَبِأَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَبِأَرْحَمِ
الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي
لَيْكَ الْيَوْمَ أَنْ تُعْطِيَنِي لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعَنِي وَأَنْ مَنَعْتَنِيهَا
لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكَأَنَّ رَفْعِي مِنَ الْيَا إِلَهَ
الْأَلَا هَيْتَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ الْمَلِكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
وَصَدَّاهَا

177
وَصَدَّاهَا بِكَرْبِهِ بَلَدٌ شَدِيدٌ وَبَارَكُودٌ وَوَانَهُ مَشْعَرُ الْحَرَامِ
شَدَنَدٌ وَسَيِّدَانِ طَاوُوسٍ صَيَّ اللهُ عَنْهُ لِسِنْدٍ مَعْبُورٍ وَابْتِكْرَهُ
ارْحَضْهُنَّ أَمَامَ جَعْفَرِ سَادَةِ مَكَّةَ دُرُوزِ عَرَفَةَ وَنَوَالِ شَمْسِ بُوْدِ
نَمَازِ ظَهْرٍ وَعَصْرٍ بَلَكُنْ بِسَبْعِ وَبَحْلٍ وَوُفِّ وَصَدْمَتِهِ اللهُ أَكْبَرُ
وَصَدْمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَدْمَتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَصَدْمَتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَصَدْمَتِهِ قُلُوبُ اللَّهِ أَحَدٌ وَصَدْمَتِهِ أَنَا أَتَرْنَا بَحْجَانِ بِسَبْعِ
دَعَا رَاجِحَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا لَأَعْبُدُكَ وَإِنَّا
أَسْتَعِينُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَتِيَنَّكَ وَأَسْأَلُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَنِي
مَدْحُكَ مَعَ فَلَهُ عَمَلِي وَفَضْلُكَ لِي بَنِي الْخَالِ وَأَنَا الْخَلْقُ وَأَنْتَ
الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَزِيُّ
وَأَنَا الذَّكِيْلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا
وَصَدَّاهَا

اِنَّا طَعْنُوْنَا اِيَّكَ اَيُّهَا الَّذِي لَا تَمُوتُ وَاِنَّا خَلَقْنَا مَوْتَ اللّٰهِ اَنْتَ
لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُورُ
رَحِيمٌ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ وَاِنَّا اَلَلَهُ
مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مِنْكَ بَدِءُ الْخَلْقِ
وَالْبِكَ بَعْدُ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ
وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْحَيَّةِ وَالنَّارِ وَاِنَّا اَلَلَهُ
لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْحَيَّةِ وَالنَّارِ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا
اَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْقَدُّ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ
تَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحِيزُ الْعَزِيزُ الْخَبِيرُ الْمُبِينُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
اِنَّا اَلَلَهُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ
اِنَّا اَلَلَهُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ

السموات

السموات والارض وهو العزيز الحكيم وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ
اِلَّا اَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُنْعَالُ وَالْكَبِيرُ يَا رَأُوْلَكَ اللّٰهُمَّ اِنَّا
سَائِعُ النِّعَمِ وَحَسَنُ الْبَدَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ مُقْبِلُ الْقَضَاءِ
بَاسِطُ الْبَدَنِ بِالرَّحْمَةِ نَفَّاعُ بِالْمَحَبَّةِ كَاسِفُ الْكُرْبَاتِ مَقْعُ
الدَّرَجَاتِ مُنْزِلُ الْاَيَّاتِ مِنْ قَوْسِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ
مُخْرِجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ مُبْدِلُ السِّنِّيَّاتِ حَسَنَاتِ
وَجَاعِلُ الْمُحْسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ دَنَوْتُ فِي عُلُوِّكَ
وَعَلَوْتُ فِي دُنُوِّكَ فَلَمْ تَوْبُ فَلَيْسَ دُونُكَ شَيْءٌ وَارْتَفَعْتُ
فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ فَرَأَيْتَنِي وَرَأَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَلَى فَا لَوْ لَحِثَ
وَالنُّوْرِ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ الْكِبَرُ يَا اِيُّهَا الْاٰخِرَةُ
وَالْاَوَّلَى اَللّٰهُمَّ اَنْتَ غَايَةُ الدِّينِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ
لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَلَى الْمَصْدَرِ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ
وَبَلَغَتْ حُكْمَكَ وَلَا مَعْقِبَ لِحُكْمِكَ وَاِنَّا اَلَلَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
اَنْتَ الَّذِي لَا رَافِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا اَضَاعَ لِمَا رَفَعْتَ اَنْتَ الَّذِي
تَوَلَّى اَلَلَهُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ الْمُبِينُ

أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَأَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَأَمَّا
كُلُّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلَا يَقُولُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلَا يَمْنَعُ عَنْكَ شَيْءٌ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْزُلُ هَارُكَ وَلَا يَرْفَعُ صَرْعُكَ وَلَا يَحْجِبُ
قِتْلَكَ أَنْتَ عَلَوْتُ فَغَمَرْتُ وَمَلَكْتُ فَفَدَرْتُ وَبَطَلْتُ
فَحَبَرْتُ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتُ عَلَيْكَ خَائِنُهُ الْأَعْيُنُ وَمَا
تَخْفَى الصُّدُورُ وَتَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أَنْفٍ وَمَا تَضَعُ وَمَا
تَغْضُرُ الْأَحْجَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمُقْدَارٍ
أَنْتَ الَّذِي لَا تَنْتَقِي مِنْ ذِكْرِكَ وَلَا تَصْنَعُ مِنْ تَوَكُّلِكَ عَلَيْكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْغَلُكَ مَا فِي جَوَارِضِكَ عَمَّا فِي جَوْسَمَائِكَ
وَلَا يَشْغَلُهُ مَا فِي جَوْسَمَائِكَ عَمَّا فِي جَوَارِضِكَ أَنْتَ الَّذِي
تَعَزَّيْتَ فِي مُلْكِكَ وَلَمْ تَشْرِكْ أَحَدًا فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي
عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَمَلَكَ كُلَّ شَيْءٍ أَمْرًا أَنْتَ الَّذِي مَلَكَ الْمُلُوكَ
بِقُدْرَتِكَ وَأَسْعَدْتَ الْأَرْبَابَ بِعِزِّكَ وَأَنْتَ الَّذِي قَهَرْتَ
كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ

شَيْءٍ

شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ كُنْهُ وَخَلْقُكَ وَخَلْقُكَ
لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُكَ لَوْ أَصِفُونَ عَظَمَتُكَ بِوَلَا
يَسْتَطِيعُ الْمُرَاتِلُونَ حُجُولَكَ أَنْتَ شَفَاءُ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَوَهْدٌ
وَرَحْمَةٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْفُصُكَ نَائِلٌ وَلَا
يَبْلُغُ مِدْحَتِكَ مَادِحٌ وَلَا قَائِلٌ أَنْتَ لِكَاثِنٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَالْمَكُونِ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنِ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ
الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ
وَلَمْ تَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَوَاتُ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ
وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى
أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَحْطَيْتَ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَنْدُ فِي الْخَلْقِ
مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ وَأَنْتَ
الْفَعَالُ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ الْغَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ
الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُّ وَأَنْتَ

الرحيم وانت الفاهم وانت الغادر ولك الاسماء الحسنى
كلها وانت الجواد الذي لا يخل وانت العزيز الذي لا يذل وانت
مستع لا ترام يستع لك ما في السموات والارض وانت يا خير
منك اجد بالشر انت ربى ورب ابائى الاولين انت نجى
المضطرين اذا دعاك فانت تحت نوحا من الغرق وانت غفر
لداود ذنبه وانت نقصت عن ذى النون كربته وانت كشفت
عن ايوب ظميره وانت رددت موسى على امه وانت صرفت قلوب
السكران اليك حتى قالوا متايرت العالمين وانت وحى نعم
الضالين لا يذكرك منك الا المحسن الجليل وما لا يذكرك
لك الا الاله والنعم وانت الحسن الجميل لا تبلغ مدحك ولا الشاء
عليك انت كما اثبت على نفسك سبحانك ويحمدك يباركك و
استأواك وجل ثناؤك ما اعظم شأنك واجل ثناؤك وما
اقربك من عبادك والطفاك بخلقك وامنعك بقوقك انت
اعز واجل واسمع وابصر واعلى واكبر واظهر واشكر
واقدر

واقدر واخبر واعلم واجبر واكبر واعظم واوتى واملا
واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل واحمد من ان يذل
العبيان عظمك او يصف الواصفون صفتك او يبالغوا في ثناءك
اللهم انت الله الذي لا اله الا انت اجد من ذكر واشكر
من عبد وارفع من ملك واجود من سئل واوسع من اعطى
تحلم بعد ما تعلم وتغفر بعد ما تقدر لم تطع قط الا
بقدر ذك تطاع ربنا فتشكر وتغفر لنا فتغفر اللهم انت
اقرب حفظ وادنى شهيد حلت بين القلوب واخذت بالثواب
واحصت الاعمال وعلت الاخيار وبيدك المقادير والظواهر
والملك مقتصد والسر عندك علانية والمهدي من هدى
والخلال ما حلت والحرام ما حرمت والدين كما شرعت
الامر بما قضيت تقضى ولا يقضى عليك اللهم انت الاول
فليس قبلك شئ وانت الاخر فليس بعدك شئ وانت الظاهر
فليس فوقك شئ وانت الباطن فليس دونك شئ وانت العزيز

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِبِكَ مَقَادِرُ اللَّيْلِ وَبِكَ مَقَادِرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
 وَبِكَ مَقَادِرُ النَّصْرِ وَالْخِذْلَانِ وَبِكَ مَقَادِرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَبِكَ مَقَادِرُ الْمَوْتِ وَالْخَوْفِ وَبِكَ مَقَادِرُ الْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنِبُهُ فِي ظِلِّ النَّهَارِ
 وَضَوْءِ اللَّيْلِ عَمْدًا أَوْ خَطَايَا أَوْ عَدَايَا لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُرُكَ بِأَحْسَنِ مَا أَقْدِرُ عَلَيْكَ وَأَشْكُرُكَ
 بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلَيْكَ نِيَّةٌ مِنْ شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا
 كَلَّمَا نَعْمَايَاكَ كُلَّهَا وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ لَكَ إِلَى مَا خَلَقَ
 رَبَّنَا وَرَضِيَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَا ذَرَأْتَ وَعَدَدَ مَا
 تَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلَادِ النَّبَا وَالْآخِرَةِ لَيْسَ مِنْهُ إِلَّا لَهُ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ وَبِكَ
 وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِبِكَ الْحَيُّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَدَعَا مِنْهُ

مَا آدَرَفَ وَعَلَدَ
بِخِي رَزْمَنَانِ وَاسْتَبْرَه

بکوندر

بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه
 پس بگوید یا الله یا الله یا الله وده مرتبه یا رحمن وده مرتبه
 یا رحیم وده مرتبه یا بدیع السموات والارض وده مرتبه یا ذا الجلال
 والاکرام وده مرتبه یا حنان یا منان وده مرتبه یا حی یا قیوم
 وده مرتبه بیسم الله الرحمن الرحیم وده مرتبه اللهم صل علی محمد
 و آل محمد پس بگوید اللهم لك الحمد ولى الحمد ومنهى الحمد
 ولى الحمد عنز الجند فديم الجدا محمد لله الذى كان عرشه
 على الماء حين لا شمس تضي ولا قمر يبرى ولا بحر يحترق
 ولا رياح تذر ولا سماء مبيتة ولا ارض مدحجة ولا ليل
 مجن ولا نهار يكن ولا عين تدفع ولا صوت تسمع ولا جبل
 مؤسسى ولا سحب مئسسى ولا ايش مرق و لا جن مذرو ولا
 ملك كرم ولا شيطان رحيم ولا ظلم مدود ولا شئ معدود
 الحمد لله الذى استخمد الى من استخده من اهل حماده لنون
 على ما بدل من نوافله الذى فان مدح المادحين ماثر حماده

111

وَعَدَاوَصَفَاوَصَفَيْنِ قَبِيْلَتَهُ جَلَالَهُ هُوَ أَهْلُ لِكُلِّ حَمْدٍ
وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَفَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا يَدُ
لَهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ الرَّفِيعُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ نَاطِقٌ وَلَا
الرَّحْمَةُ وَالْمَغْفِرَةُ الْحَمْدُ لِبَذْلِ تَوَافِلِهِ الْمَجْبُودُ لِهَيْبَتِهِ جَلَالَهُ
الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ الْأَيَّةِ الْمَثَانِ لِسَعَةِ قَوَاضِيهِ الْمَرْغُوبِ
تَمَامِ الْمَوَاضِي مِنْ خَزَائِنِهِ الْعَظُمِ الثَّانِ الْكَرِيمِ
سُلْطَانِهِ الْعَلِيِّ فِي مَكَانِهِ الْحُسْنِ فِي أَمْنَانِهِ الْحَوَادِ فِي
قَوَاضِيهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَارِعِ خَلْقِ الْخَلْقِ فِي عِلْمِهِ وَمَصْنُوعِ آجَادِ
الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَخَالِفِ صُورِهِ مِنْ خَلْقٍ مِنْ خَلْقِهِ وَفَاضِ الْأَرْوَاحِ
فِي خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ وَمَعْلَمِ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ اسْمُهُ وَمَدْرُ خَلْقِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقُ كَسْبِهِ
وَعَلَى عَظَمَتِهِ قُوَّةُ الْأَعْلَى وَفَهْرُ الْمُلُوكِ بِحُجْرَتِهِ الْخَبَرِ
الْأَعْلَى الْمَجْبُودِ فِي سُلْطَانِهِ الْمَشِيطِ بِقُوَّةِ الْبُعَاثِ فِي
دُنُوهُ الْمُنْدَانِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي أَنْ يُفَاعِلَهُ الَّذِي بَصَرُهُ فِي
زُرْكَمِي خَلْقِ الْغَابِثِ لَدُنْكَ بِرُوحِنِي

خَلْقُهُ وَخَارِبِ الْأَنْصَارِ بِشُعَاعِ نُورِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ
الرَّشِيدَ الْقَوِيَّ الشَّدِيدَ الْمُبْدِيَّ الْعَبِيدَ الْفَعَالِ لِمَا يُرِيدُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ وَكَاشِفِ الْكُرْبَاتِ وَمَوْعِي السُّؤَالِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي مَكَانٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ وَفِي كُلِّ أَوَانٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَا يَنْقُصُ مِنْ دُكْنِهِ وَلَا يَنْجُبُ مِنْ دُعَاةٍ وَلَا يَذِلُّ مِنْ وَالٍ
الَّذِي يُجْزِي بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالصَّبْرِ نَجَاةً الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ
رُسُلًا أَوْ إِلَى آخِرَةٍ مَشْنَى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ تَوْبِدُ فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تَسْتَوِي وَحِينَ تَضْمُنُ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشَاءً وَحِينَ تَضْمُنُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ
إِنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ بِالْخُدُوعِ وَالْأَعْيَانِ

كل

اكرم

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الدَّرَجَةَ الْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ
 اَللّٰهُمَّ اَكْرِمْ مَقَامَهُ وَشَرِّفْ بِنْيَانَهُ وَعَظِّمْ نُورَهُ وَبَهِّمَانَهُ وَ
 بَيِّضْ وَجْهَهُ وَاعْلِكْ عَنَّهُ وَافْلَحْ حُجَّتَهُ وَاظْهَرْ عُدَّتَهُ وَدَعْوَتَهُ
 وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَكَمَا بَلَغَ رِسَالَانِكَ وَتَلَا اِيَانِكَ وَامَرَ
 بِطَاعَتِكَ وَاتَمَرَّهَا وَهِيَ عَزْمُ مَعْصِيَتِكَ وَانْتَهَى عَنْهَا فِي سِرِّ
 وَعَدَائِيَّةٍ وَجَاهِدِ حَيَّ الْجَاهِدِيكَ وَعَبْدَكَ مُخْلِصًا حَيَّ
 اَنَا الْبَقِيَّةُ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى اَهْلِهِ اَللّٰهُمَّ اَبْعَثْ مَعَا
 نَحْمُودُ اَبْغِطْهُ عَلَيْهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
 الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا بَيْنَهُ وَتَوْقِنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا
 وَنَشِيعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِيْ مَرْكَبِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ تَبِيعِهِ وَلَا يَخْشَا
 عَنْ رُؤُوسِهِ وَلَا يَحْزِنُنَا مِنْ اَفْقَتِهِ حَقَّ لَكَ كُنَّا غُرْفَةً وَ
 تَحْلِدُنَا فِيْ جَوَانِ رَيْتِ اِنِّىْ احْبَبْتُه فَاَحْبَبْ لَكَ وَلَا تَقْرَبْ
 بَيْنِيْ وَبَيْنَهُ طَرَفَةً عَنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِيْنَ اَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ تَطْهِيرًا اَللّٰهُمَّ

افخ ظم

افخ ظم فَاَحْبَبْ لَكَ وَافْضَلْهُمْ نَصْرًا غَيْرًا وَاجْعَلْهُمْ مِنْ لَدُنْكَ
 سُلْطَانًا نَاصِرًا اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَاجْعَلْهُمْ الْوَالِدِيْنَ
 اَللّٰهُمَّ اَرْهِمْ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَأْمَلُونَ وَارْعُدْوْهُمْ مِنْهُمْ مَا يَحْذَرُونَ
 اَللّٰهُمَّ اَجْمَعْ بَيْنَهُمْ فِيْ خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ اَللّٰهُمَّ عَمَلِ الرُّوحِ وَالْفَرْجِ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اَجْمَعْ عَلَى الْهَدْيِ اَبْرَهُمْ
 وَاجْعَلْ قُلُوْبَهُمْ عَلَى قُلُوْبِ خِيَارِهِمْ وَاصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ اِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُّجِيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَانْ تَغْفِرَ لِيْ وَلِوَالِدِيْ وَمَا وَلَدَا وَاعْفُ عَنْهُمَا مِنَ النَّارِ
 وَارْحَمْهُمَا وَارْضِهِمَا عَنِّيْ وَاعْفُ عَنِّيْ كُلَّ عَافِيَةٍ وَارْحَمْ
 فِي الْاِسْلَامِ وَلِاَهْلِيْ وَوَلَدِيْ وَجَمِيعَ قَرَابَاتِيْ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ وَجَمِيعَ وَرَثَةِ اَبِيْ وَآخُوَانِيْ
 مِنْكَ مِنْ اَهْلِ وَلا بَيْتِكَ وَحُبِّكَ قَاتَةً لَا يَفْضُرُ عِلَاقَةَ
 عَنكَ يَا رَحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اَوْزِعْنِيْ اَنْ اَشْكُرَكَ وَاشْكُرَ نِعْمَتَكَ
 اَللّٰهُمَّ اَعْمَلْ صَالِحًا كَارِضًا وَاصْلِحْ

افخ ظم

فَذَرْنِي فِي نَبْئِكَ وَالنَّاسُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَأَجْزُوا لِي فِي خَيْرٍ
مَا جَزَيْتَ وَالِدَ عَنِّ وَلَدِي وَأَجْعَلْ ثَوَابَهَا عَنِّي جَنَاتِ النِّعَمِ
وَأَغْفِرْ لَنَا وَلِأَخَوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ
فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا إِنَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ وَأَغْفِرْ
لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْإِحْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ
اصْلَحْ ذَاتَ بَنِيهِمْ وَاجْعَلْ عَلَى الْهُدَى أَمْرَهُمْ وَاجْعَلْنِي وَأَنَا هُمْ
عَلَى طَاعَتِكَ وَتَحْتِكَ اللَّهُمَّ وَالْمُشْعَبُ وَأَجْعَلْ دِيَارَهُمْ
وَأَمْرَهُمْ خَيْرًا مِنْ أَهْلِ الزَّوَادِ وَالْمُعَدِّلَةِ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ عَلَا
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ تَدْعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَا ذَا الْحُلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ
وَالسَّاطَانِ وَالْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْحُظَّةِ
وَالْبَعْدَرَةِ وَالْمَدْحَةِ وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةَ وَالْجُودِ وَالْعُلُوَّ
وَالْحُجَّةَ وَالْهُدَى وَالطَّاعَةَ وَالْعِبَادَةَ وَالْأَمْرَ وَالْمَخْلُوقِ
وَكُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ
وَأَعِزِّي كَرَامَتِ أَيْ بَرْدِ كَرَامَتِ أَيْ بَرْدِ كَرَامَتِ

يَا رَبِّ

يَا رَبِّ اسْأَلُكَ الصَّابِرِينَ الْمُسْلِمِينَ الْمُسْتَكِينِينَ الرَّاعِينَ الرَّائِي
الَّذِي لَا يَجْزِيكَ دُونَ سِوَاكَ يَا مَنْ يَجِبُ الْمَضْطَرُ وَيَكْشِفُ الْفُتْرَ
وَيَجِبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ اسْأَلُكَ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ مَنْ لَمْ
يَجْزِ لضعفه مَقُوتًا وَلَا لِدِينِهِ غَافِرًا وَلَا لِفَقْرِهِ سَادًا
عَنْكَ اسْأَلُكَ سِوَاكَ مِنْ اسْأَلُكَ نَاقِضَةً وَضَعُفَةً كَلَّ
وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْحُلَالِ وَالْأَكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اسْأَلُكَ يَا رَبِّ مَسْأَلَةً كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةً
كُلِّ رَاغِبٍ تَنْدُلُ أَهْلًا ذَا دَعَا حَبِيبٍ وَبِحَوْلِ السَّائِلِينَ
عَلَيْكَ وَبِحَوْلِ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَمِنْهُمْ الْعَزِيزُ مِنْ عَمَلِكَ
وَمِنْهُمْ الرَّحِمَةُ مِنْ كُنَايَاكَ أَنْ لَا تَسْتَدِرَّ رَحْمَتِي بِخَطِيئَةٍ
وَلَا تَجْعَلَ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَآذِ كُنِّي يَا رَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا
تَقْسِمِي حِينَ تَقْسِمُ رَحْمَتَكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمِنْ
عَلَيَّ رِكَاسِكَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَاسْحَبْ دُعَائِي وَارْحَمْ
تَضَرُّعِي فَإِنِّي بَالِيسٌ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُخْجَرٌ مِنْ عَذَابِكَ لَا أَيْتُ

يَا رَبِّ

يَعَالِي كُنْ اَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَاللّٰهُمَّ كُنْ لِيْ حَقًّا
وَلَا تَجْعَلْنِيْ بَدْعًا يَكُ رِبًّا شَقِيًّا وَامِنْ عِلَّةٍ بِعَافِيَتِكَ وَاعِنِيْ
رَقَبَتِيْ مِنَ الْاَثَارِ فَإِنِّيْ لَا اسْتَغِيْثُ بِغَيْرِكَ وَاسْتَجِرُكَ فَاجِرِيْ
مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَمَشَقَةٍ وَخَوْفٍ اَمِنْ خَوْفِيْ وَشَجِّعْ جَبْنِيْ وَ
قَوِّضْ عَمَلِيْ وَسَدِّ فَاثَتِيْ وَاصْلِحْ لِيْ جَمِيْعَ اُمُوْرِيْ يَا رَبِّ اَعُوْذُ
بِكَ مِنْ هَوْلِ الْمَطْلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْفِقِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ
بِخَيْرٍ وَلَا يُجَادُّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ لَا تُغْضِبْنِيْ
اَوْ تُعَذِّبْنِيْ وَلَا تُصْرِفْ عَنِّيْ وَتُحْكَمْ حَبْلَ اسْتِغَاثَتِكَ فَلَا رَيْبَ لِيْ سِوَاكَ
وَاعْظُمْنِيْ سَيْلَتِيْ وَامِنْ خَوْفِيْ يَوْمَ اَتَاكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ
فَا عِزِّيْ فَإِنِّيْ ضَعِيْفٌ خَائِفٌ مُّخْجِرٌ بَائِسٌ فَقِيْرٌ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ ضُرِّيْ مَا اسْتَعْدَنَّاكَ مِنْهُ وَالْبَسْنِيْ رَحْمَتَكَ وَجَلِّدْنِيْ
عَافِيَتِكَ قَامِيْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ بِخَيْرٍ وَلَا يُجَادُّ عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ
بِكَ مِنْ خَشْيَةِ الْفَقْرِ وَمِنْ خَلْوَتِهِ وَظُلْمَتِهِ وَصُغْفِهِ وَعَذَابِهِ وَمِنْ
هَوْلِ مَا اتَّخَوْفُ بَعْدَهُ يَا رَبِّ الْعَالَمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ

اَسْأَلُكَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ صَفْوَتِكَ وَجِبْرِتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَارْتَحِمْنِيْ ذُنُوْبِيْ وَتَعْطِنِيْ سُوْلِيْ وَارْحَمْنِيْ
اَمْرًا اٰخِرًا وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِيْ فَاقْنِيْ وَاعْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ مَا تَقْدُمُ مِنْهَا
وَمَا تَاخِرُ وَاِنِّيْ فِيْ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِيْ الْاٰخِرَةِ حَسَنَةٌ وَفِيْ
بِرَحْمَتِكَ عَذَابًا لِّاَثَارِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ صَلَاحًا قَرَانِيْ وَحُجَّتًا مَّقْبُولًا
وَعَمَلًا صَالِحًا مَرْدُودًا رِضَايَ مِنْ عَمَلِيْهِ وَاصْلِحْ لِيْ اَهْلِيْ وَوَلَدِيْ
وَاسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ عِصْمًا صَالِحًا لِيُخَفِّرَ مِنْ دُعَائِهِمْ رِضْوَانًا وَ
مَغْفِرَةً وَرِزْقًا يَّادُهُ وَكَرَامَةً لِّاَنَّاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَابْنًا رَحِيْمًا
الْبَاقِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ وَكَلِّمَا كَانَ فِيْ قَلْبِيْ مِنْ
شَيْءٍ اَوْ رَيْبٍ اَوْ حُجُوْدٍ اَوْ قَنُوْطٍ اَوْ فِرَاجٍ اَوْ مَرَجٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ حُزْنٍ
اَوْ خِلَالَةٍ اَوْ جَبَرٍ اَوْ حِفْهِ اَوْ رِبَايَةٍ اَوْ سَمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ
نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوْقٍ اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مَّا لَا يَحْتَسِبُ
عَلَيْهِ اَوْ لِبَائِكَ فَاسْأَلُكَ بِحُجَّتِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَحُوْا اَذْلَكَ
مِنْ قَلْبِيْ وَارْتَحِمْنِيْ مَكَانَهُ اِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِفَضَائِكَ

وَوَفَاءَ بِعَهْدِكَ وَوَجَلَامَتِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِي مَا عِنْدَكَ
وَيُغْفِرُ لَكَ وَحُجَّتُكَ إِلَيْكَ وَتُوبَةً بِصُوحَا يَارَبَّ يَارَبَّ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَكَ شَيْئًا مَذْكُورًا فَأَعِنِّي عَلَى
أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدَّهْرِ وَتَكْبِيَاتِ الزَّمَانِ وَكُرْبَاتِ الْآخِرَةِ
وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَكَفْنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي
الْأَرْضِ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ وَرِزْقِكَ بِقَضَائِكَ اللَّهُمَّ افْخِ
مَسَامِعَ قُلُوبِي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَتُوفِيقًا وَعِبَادَةً
وَحُشْبَةً يَارَبَّ الْعَالَمِينَ يَارَبَّ يَارَبَّ اللَّهُمَّ اطْلُعْ لِي
الْيَوْمَ أَطْلَاعَةً تُدْخِلُنِي بِهَا الْجَنَّةَ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَاقْبَلْهُ
مِنْ يَدِي وَاجْعَلْهُ دُعَاءَ جَامِعًا يُوَافِقُ بَعْضُهُ بَعْضًا فَإِنَّ كُلَّ شَيْءٍ
عِنْدَكَ بِمِقْدَارِ اللَّهِ وَأَجْعَلْهُ مِرْثَانًا لَكَ فَإِنَّكَ كُلُّ يَوْمٍ
فِي شَأْنِ اللَّهِ وَآكِلٌ فِي عِلَّتَيْنِ فِي كِنَانٍ لَا يَحْيَى وَلَا يَمُوتُ
يَا نَقُولُ قَدْ غَفَرْتَ لِعَبْدِي مَا نَقَدْتُ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَ
اسْتَحْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتَهُ وَأَصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِي وَكَرَّمْتَهُ

وفضله

وَفَضْلُهُ وَعَصَمْتُهُ وَهَدَيْتُهُ وَزَكَّيْتُهُ وَأَصْلَحْتُهُ وَاسْتَخْلَصْتُهُ
وَعَفَرْتُهُ لَهُ عُبُوبَةً وَعَفَافَةً عَنْهُ آمِينَ آمِينَ يَارَبَّ يَارَبَّ
اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَخَلَا
رَبِّي وَخَلَاصَ الدِّينِ وَمَا وَلَدَا أَهْلِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ ذُرِّيَّتِي
وَأَهْلِي وَأَهْلِي مِنْكَ وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ وَلَدٍ لِي
دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمِنْ شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ
وَمِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالِهَا وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي
عِزًّا وَتَصْرِفَ عَنِّي شَرَّهَا وَتُبَيِّنَ لِي الْقَوْلَ الثَّابِتَ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
كَثْرًا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَارَبَّ يَارَبَّ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وَشَرَّ كُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ خَلْقِكَ وَشَدِيدٍ مِنْ شَرِّ السَّامَةِ
وَالْهَامَةِ وَاللَّامَةِ وَالْخَاصَةِ وَالْعَامَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
صَغِيرَةٍ أَوْ كَبِيرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ سَقَاةِ الْعَرَبِ

وَالْعَجْمِ وَمِنْ شَرِّ قَسَمَةِ الْحَيِّ وَالْإِنِّ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَعَلَى اللَّهِ عُلُوُّ مُحَمَّدٍ
وَالْإِلَهِ خَيْرُ مَخْلُوقٍ دَعَا إِلَى خَيْرٍ مَعْبُودٍ اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنِّي لَدُنِّيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ رَحْمَةً يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اللَّهُ وَمَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَمِلَ صَالِحٍ أَسْأَلُكَ بِهِ وَ
أَكُونُ فِي رِضْوَانِكَ وَعَافِيَتِكَ وَمَا صَلَحَ مِنْ ذَلِكَ مِنَ الْبَرِّ قَامِينَ
عَلَيْهِ إِلَى لَيْلِكَ رَاغِبٌ وَبِكَ مُسْتَحِيرٌ اللَّهُمَّ مَا اسْتَعْفَيْتَكَ
مِنْهُ وَمَا لَمْ اسْتَعْفِكَ مِنْهُ وَتَوَجَّعْ عَلَى بِهِ النَّارِ وَسَخَطَكَ
فَعَافِنِي وَمَا عَذَّبْتَ مِنَ الْخَازِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَسَوْءَ الْمَطْلَعِ إِلَى
مَا فِي الْقُبُورِ فَأَعِزَّنِي مِنْهُ اللَّهُمَّ وَمَا أَنْدَمَ عَلَيْهِ مِنْ فِعْلِهِ وَ
أَجْزَى عَلَيْهِ يَوْمَ الْمَعَادِ أَوْ تَرَانِي فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الْيَتِيمِ
سَخَطَكَ فَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَعْظِمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ
ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ
مَعَ ذَلِكَ الْعَافِيَةِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَسَوْءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ

الاعلاء

الْأَعْدَاءِ وَأَنْ تُجَلِّيَنِي مِنَ الْإِطَامَةِ لِي بِهِ وَأَنْ تَسْطِرَ عَلَيَّ ظِلْمًا أَوْ
تَسْلِبَنِي مِنَ الْإِطَامَةِ لِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي الْحِجَابَ يَوْمَ الْحِجَابِ
أَوْ حُجَّ مَا أَكُونُ لِي عَفْوُكَ وَتَحَارُزَكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
أَنْ تَعْظِمَ عَافِيَتِي فِي جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ الْعَافِيَةِ أَيُّ
مَنْ عَفَى عَنِ السُّبُحَاتِ وَلَمْ يُجَارِ بِهَا أَرْحَمَ عَبْدَكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ نَفْسِي نَفْسِي أَرْحَمَ عَبْدَكَ يَا سَيِّدَاهُ عَبْدَكَ بَيْنَ
يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا مَنْهِي رَغْبَاهُ يَا مَحْيِي لِدَمٍ فَعَرَوْهُ
عَبْدُكَ عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَ عَبْدَهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَا هُوَ
يَا رَبَّاهُ لَا حِيلَةَ لِي وَلَا خِيَالِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطِيعُ لَهَا خَيْرًا
وَلَا نَفْعًا وَلَا رَحَاءً لِي وَلَا أَحَدًا صَانِعُهُ تَقَطَّعَتْ سَبَابُ
الْخُلْدِ نَعِي وَأَضْحَكُ عَنْ كُلِّ بَاطِلٍ أَفْرَدَنِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ فَهَوَّ
هَذَا الْمَقَامُ إِلَهِي بِعَمَلِكَ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ لِي لَيْسَ شَيْءٌ وَلَا أَتِي
كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي أَتَقُولُ نَعَمْ أَوْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَمَا وَبَلْنَا
يَا وَبَلْنَا يَا وَبَلْنَا يَا عَوْنَنَا يَا عَوْنَنَا يَا شَفِيعَنَا يَا ذَلَّاهُ يَا ذَلَّاهُ

يا ذا الجلال والإكرام والى عبيد من أوكف أو يمازى أو إلى أي شيء ومن أرجو
أو من يعود على أن رخصتي يا واسع المغفرة وإن قلت نعم كما الظن
فتوبى أنا السعيد فتوبى لي أنا الرجوم أيا مخرج أيا مخرج
أيا منعطف أيا محي أيا ممتلك أيا مستطاع لأعمل في أرجو
به نجاج حاجي ولا أحد أنفع لي منك يا من أمرني بطاعته يا
مدعو أيا مطلوب أيا مستول إليه رخصت وصيتك التي
وصيتني ولو أطعتك لكفنتني فانتك ليك فيه من قبل أن
اقوم وأنا مع معصيتك لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوته
وأرددي ملاء من خيرك بحقق يا سيدي يا وليي وأنا
من قد عرفت شر عبيد وانت خير رب يا مخشي الانقياد يا رب
يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا محط بملكون السماوات و
الأرض وأصلي لذي وأصلي لذي وأصلي لذي وأصلي لذي
وأصلي لأهلي وأصلي لذي وأصلي ما خولتني يا ألهي
وأصلي لي من خطاياي يا حنان يا منار تفضل علي برحمتك

وامنني

وامنني علي يا جانيك وصل اللهم على محمد النبي صلى الله عليه
وآله وأهله وسلم وحليني وبنو ما حلت بينه وبين أهل
بيت محمد صلى الله عليه وآله من الباطل وأنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة يا أرحم الراحمين يسبحون الله الرحمن الرحيم
واللهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم الله لا إله إلا
هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات
وما في الأرض من شيء الذي يشفع عنده إلا بإذنه يعلم ما بين
أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء
وسيع كرسيه السماوات والأرض ولا يوده حفظهما وهو
العلی العظيم الم لا إله إلا هو الحي القيوم هو الذي
يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا إله إلا هو العزيز الحكيم
الذين يقولون ربنا لا تبقنا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وفينا عذاب
النار الصابرين والصائرين والقائمين والمنفقين و
المستغفرين بالأسحار شهدا لله أنه لا إله إلا هو والملا

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ
عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْعَلُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَارِيبَ مِنْهُ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ذَلِكَ كَمَا رَزَقَكُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ قَاعِدٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
وَكِيلٌ لَاتَّبِعْ مَا وَحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا
يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ النَّبِيُّ الْأَخِي الَّذِي بُوْعِدَ بِاللَّهِ وَكَلَّمَ بِهِ وَاتَّبَعُوهُ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ يَا مُؤْمِنِينَ رَفَعْتُ خِمْتَكُمْ قَدْ تَوَلَّوْا فَعْلًا حَسْبِيَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّى إِذَا دُكَّتِ
الْعُرُوقُ قَالَتْ أَمْسَكَتْ لِلَّهِ الْإِلَهَ الَّذِي أَمْسَكَتْ بِهِ بَنُو الْإِسْرِ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ كُنْتُمْ تَحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرًا أَنْزَلَ بِعَلَمِ اللَّهِ
وَمَنْ يَزِدْكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ كَذِبٌ مُبِينٌ

وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ هُوَ إِلَهُ الْإِلَهِاتِ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَاسْمِعْ يَا بَوْحَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاعْبُدْ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِ اللَّهِ الْعَلِيمِ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِوَحْيٍ إِلَيْهِ إِلَهَهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذُتُّونَ لَمْ يَذْهَبْ مُغَاضِبًا فَظَنُّوا
أَنْ لَوْ نَفَقِدُ رِعْلَةً فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنَّا
كُنَّا مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمُؤْمِنِينَ فَمَعَالَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالٍ عِنْدَ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا قَوْمَ قُتَيْبَةَ فَكَانُوا
إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ذَلِكَ كَمَا رَزَقَكُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا قَوْمَ قُتَيْبَةَ فَكَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

فَقُلْ

لَهُ الْمُلْكُ

تُرْغِ قَلْبِي بِعَدِيدِ هَدْيَتَيْهِ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ حِمَّةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
وَهَبْ لِي مِنْ أَمْرِ رُسُلِكَ اللَّهُمَّ وَعَلَيْ نَا طَوْلُ التَّزَلُّلِ وَخَلَصُ
مِنْ هَالِكِ اللَّهُمَّ وَخَلِّصْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ وَخَزِيْرِهِ وَمِنْ السُّلْطَانِ
وَحِدْهِ وَمِنْ الْجَبْتِ وَأَنْصُرْ مُحَمَّدًا مُحَمَّدًا وَتَعَالَى الْقَضُوءُ
وَمُحَمَّدٌ شَيْخٌ وَشَيْخٌ وَمُحَمَّدٌ أَسْمَاءُكَ الْحُسَيْنِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ
يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا عِمَادَ مَوْلَاهُ
لَهُ يَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ وَيَا ذِي مَرْزَلَةٍ خَرَلَهُ أَشْهَرُ رَجِيٍّ وَأَنَا
عِنْدَكَ عَلَى عَهْدِكَ وَعَوْدَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مُوَفِّقًا خَيْرًا وَلَا تَجْعَلْهُ
أَخْرَجَ عَهْدِي وَأَشْرَكَهُ فِي صَلَاحٍ دُعَاءٍ مِنْ دُعَاءِ عَمِي وَعَفَايَ وَ
مُرَدِّ لَفْظٍ وَعِنْدَ مَرْتَبَتِكَ وَالْهَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ الزَّمَنِ
وَالْمَقَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا رَفَعْتَ قَدَارَنَا عَرْشَ الشَّيْءِ الزَّانِي
فِي الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَانِمِ فِي الْأَعْنَافِ وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا لَمْ تَجْعَلْنَا

ذُنَادُ مَرَّةً

ذُنَادُ مَرَّةً مُضَلِّلٍ وَلَا مَدْعِيَةٍ شَاكِرٍ مُرْتَابِينَ وَلَا مُعَارَضِينَ
وَلَا عَنْ أَهْلِ بَيْتِكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُخْرِفِينَ اللَّهُمَّ كَمَا
بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنِينَا هَذِهِ الْمُبَارَكَةِ
فَبَلِّغْنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَعْوَامًا كَثِيرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُ
فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ
مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ مَخْصَرٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ غِنٍ مِنْ لَدُنِّكَ
أَوْ زِيَادٍ أَوْ سَبِيحٍ خَلَّاهُ جَلْبُ وَتَوْبَةٍ بَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ
أَوْ فَرَضَ النَّصِيبِ أَجْرًا لِحُظِّ اللَّهِ وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ
أَوْ غِنٍ أَوْ رِيحٍ أَوْ هَدِيمٍ أَوْ خَفِيفٍ أَوْ ظَنٍّ أَوْ رَجْفٍ أَوْ مَخِ أَوْ
صَحَّةٍ أَوْ زِلْزَلَةٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ جُنُونٍ أَوْ
جَذَامٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ كُلِّ سَبْعٍ أَوْ مَبْنَةٍ سَوَاءٍ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ

فِي النَّبَا وَالْآخِرَةِ قَاطِرُهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ شِئْتَ وَعَنْ
جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ وَادٍ وَمَنْزِلٍ وَمَشْرِقٍ الْأَرْضِ وَمَغْرِبِهَا
عَنْ جَارِكَ وَحَلِّ شَأْنِكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
قَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ مَرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ
وَمَلِكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْحَقَّ
وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ عَلَيْهِ أَحْيَا وَعَلَيْهَا أَمُوتُ وَعَلَيْهَا ابْعَثُ حَيًّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ
رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْمُحَمَّدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِالْعَلِيِّ
وَالْفَرُّازِيِّ كِتَابًا وَبِالْكُتُبِ فِتْنَةً وَبِالزُّهْرِ هَيْمَةً عَلَيْهِ
السَّلَامُ لِنَبِيِّنَا أَبَا وَمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَبِالْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمُ أَجْمَعِينَ وَبِالْأَمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ حَقًّا وَبِالْمُؤْمِنِينَ
مِنْ شَيْعَتِهِ إِخْوَانًا لَا أَشْرَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا آمَنَّا بِمُزْدُورِهِ

وَلِيًّا

وَلِيًّا وَلَا آذَ عَمَّعَهُ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
إِلَّا اسْتَلَكِ بِالْعُظَمَاءِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْقَدِيمِ مِنْ نِعْمَاتِكَ وَالْمُخْتَارُونَ
مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارِثُ الْحَبِّ مِنْ لَهَائِكَ وَمَعَايِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كُنَائِكَ وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ تَقِيلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحِمَ هَذِهِ النَّفْسَ الْخَضِرَاءَ وَهَذَا الْبَدَنَ
الْمَلُوعَ الَّذِي لَا يَطُوقُ حَرِّ شَمْسِكَ فَكُفِّ حَرَّ نَارِكَ إِنْ تَعَايَنِي
لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ شَيْئًا وَإِنْ نَعَفَ عَنِّي لَا يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْئًا أَنْتَ
يَا رَبِّ يَخْلُقُكَ أَرْحَمُ وَبِعِبَادِكَ أَعْلَمُ وَبِسُلْطَانِكَ أَرْعَفُ وَبِمُلْكِكَ
أَقْدَمُ وَبِعَفْوِكَ أَكْرَمُ وَعَلَى عِبَادِكَ أَنْعَمُ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ طَائِفَةٌ
الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ وَاعْفُ عَنِّي
يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْوُدُّ بِعَرْشِكَ وَاسْتَظِلُّ
بِفَيْئَتِكَ وَاسْتَجِرْ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعِثْ بِرَحْمَتِكَ وَاعْتَصِمْ بِحَبْلِكَ
وَلَا تُؤْنِ الْأَنْبِيَاءَ وَلَا الْخُلَائِكَ إِلَّا إِلَهُكَ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ

البلاء وبالحق من تجاوز وعنى الله ان ظلم مستحق يعفو
وحوي مستحق بالمانك وقهر مستحق بعناك ووجهي البالي القاني
مستحق بوجهك الدائم البالي الذي لا يقني ولا يزول يا من
لا يشغله شأن عرشان لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل
الدنيا اكبر هيئتنا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا وعد بحملك
على اعدائنا ويا حيانك على اعدائنا ويغوثك على ضعفيننا
وبعناك على فقيرنا واعذنا من الاذى والقذى والضري
وسوء القضاء وشبهة الأعداء وسوء المنظر في المالد والد
والأهل والأولاد وعيند معاينة الموت اللهم يارب تكفوا
عنة بيتنا عتيا وقلة ناصتنا وكثرة عدونا وشدة القمان
علينا وقوع الفتن بنا وظاهر الجلو علينا اللهم صل على محمد
وافرح ذلك بفرح منك تجله ونصر تحته وحق ظهره
اللهم وابعث بقايم آل محمد للنصر لدينك واظهار حجتك
والقيام بامرنا وتطهير ارضنا من ارجاسها ورحمتك ارحم
الرحمن

الرحمن اللهم اني اعوذ بك الى لك وليا واسخط
لك رضا او ارضي لك سخطا او اقول بحقك باطلا او اقول
لباطل هذا حق او اقول للذين كفروا أهو لاء اهدى من الذي
امنوا سبيلا اللهم صل على محمد وآل محمد في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقبنا برحمتك عذاب النار وسابقنا مذكوره
و در اجماع سنيك و در اجماع ائمه و در اجماع اوليا و در اجماع اولياء
كه عمل استفتاح را در اين روز و در اين شب است و فصل سيم
در اعمال ضروريه شب عيد قربان و در روز و اتمام تشریفات اعني
يازدهم و در وازدهم و سينزدهم بدانكه شب عيد قربان يكي از جمله چها
شباست كه احيای الهاسنت مؤكداست منقولست كه در اين شب
درهاي آسمان بسته نمي شود براي آنكه صدای دعاي حاجيان بالا
رود و صدای ایشان در آسمان پيچيده است مانند صدای مكر
عسل در میان کند و حق تعالی حاجيان را ندا ميکند كه منم
پروردگار شما و شما بندها من و حق مرا ادا كويد و من
لازم است كه دعاي شما را مستجاب كودانم پس هر كه مستحق است

عز و آغا دی

همه کاهان و اهل امرند و هر که سزاوار نیست کاهان را که
 میکند بر هر که با ایشان در دعا و عبادت شریک شود در ثواب
 با ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین
 علیه السلام در این شب سنت است و منقولست که هر که در این شب
 آنحضرت را زیارت کند کاهان گذشته و آیند اش برزیده شود
 و اعمال روز عید غسل در آن شب مؤکداست و بعضی از علما
 واجب دانسته اند و بهتر است که پیش از نماز غسل کند و نماز عید
 بنا بر مشهور در زمان غیبت امام ع سنت مؤکداست و بجا نهد
 واجب است بشرابط مفرقه و نمازش بهمان کیفیت است که در
 عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن نماز عید اینجا مذکور شد
 و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است که این کجا
 ذکر آنها ندارد و بهتر است دعاها دعای چهل هشتم صحیفه کامله است
 که اولش اینست که اللهم هذا يوم مبارك و اگر دعای چهل ششم
 که اولش یا من یا من یا من لا یرحم العباد است بخواند نیز خوبست

زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه صحیفه استجواب خواندن آیند غایت
 وارد شده است و دعای بنده به بهترین دعاهاست در این روز و
 سایر اعیاد سنت است خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این ضمن
 زیارات مذکور خواهد شد و در این عید سنت است که افطار
 بعد از نماز از گوشت فربان بشود و از جمله احکام این عید قریب است
 و آن سنت مؤکداست و بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرتی آن
 داشته باشد و آنحضرت ع را در منقولست که آنچه واجب است
 بر هر مسلمان و فرمود که از برای خود البشیر کن و از برای عیال خود اگر
 خواهی بکن و اگر خواهی مکن و ام سلمه علیها السلام روضه حضرت
 رسول الله ص منقولست که با آنحضرت عرض کردم که عید اضحی حاضر میشود
 و فیه اضحیه ندارم آیا فرض کنم و اضحیه بخیر حضرت فرمود فرض کن که
 آن فرض را خدا داد میکند و بهتر آن است که در روز عید بکشد و در روز
 یازدهم و دوازدهم نیز میتواند گشت و اگر در منی باشد در روز سیزدهم
 نیز میتواند گشت و بهتر آنست که در روزه ذی الحجه خیزد باشد و مکرر

قریانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید قریانی باشد
 یا کاه و یا کوسفند یا بز بیده باشد و حیوانات دیگر را قریانی نمیتوان کرد
 و اگر شیر باشد باید پنج سال تمام باشد یا نبار و اگر کاه یا بز باشد باید
 که یک سال تمام باشد و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام
 داشته باشد بهتر است و اگر کوسفند باشد شش ماهه کافیست
 و اگر هفت ماهه تمام باشد بهتر است و میباید نفی در اعضایی
 نباشد و کور یک چشم یا هر دو چشم نباشد و پیار لنگ نباشد که راه
 رفتن بان دشوار باشد و گوش بریده نباشد و اگر شوشه باشد و جدا
 نشد باشد یا کینست و اگر شوشه نباشد بهتر است و باید که مغز شاخ
 نشسته باشد بهتر است و بهتر است که پمار و بسیار پیر نباشد و شش
 که فربه نباشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه بر کرده اش نباشد و باید
 که خسته نباشد یعنی حصبه اش را بزرگ نباشد و مکروه است که خسته
 منلده باشد و اگر غیر حصبه نباشد و اگر جوان میتوان کرد و شش
 که اگر قریانی شیر یا کاه باشد ماده باشد و اگر کوسفند یا بز باشد نر

باشد و سست است که خون بکشد و اگر نتواند دست بر روی دست فصد
 بگذارد و مددی نکند و طریقتی است که اگر شیر نباشد بخرد یعنی
 حبه را مانند کار دیانیه در کوزه ال یا تیر کوزه نازم فرورد و اگر بوجوان
 نهج کند حرام میشود و واجب است که رو بقبله بدارد و نام خدا
 ببرد و شش است که اگر ایشان را دید در رو بقبله هر دو شش را از سر
 تا زانو بر دیوان یا التیر بکشد که به چپ و آنکه بخرد در جانب راست
 شیر بکشد و حبه را در نحرش فروبرد و اگر کاه یا کوسفند باشد باید که چهار
 از گردنش بر یعنی حلقوم و در و بر و ز که در جانب حلقوم است و در
 که در پشت حلقوم است و در و بر و ز که اب و علف در جوفانی است
 و اگر اینها را بخرد حرام میشود و سست است که دعا بخواند و روف
 کشتن چنانچه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون قریانی را بخرید
 رو بقبله کن در وقت بخیر ناذم بگو و بجهت و بجهت للذی فطر السموات
 و الارض خفقا مسلما و اما انما من المشرکین ان صلوئی و کلمتی و تحای
 و تحای الله رب العالمین لا شریک له و ید اللک امرت و انما من المسلمین
 اگر در آن امر ضرورت بود و کار جهانمان است شری را و او را این نام برده اند و منزه از آنست که نام

اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَبِذَٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ^{خدا او را از تو برای توست که خدا و خدا را بزرگتر} اَللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ سُبْحَانَكَ
 پس بخیر یاد می کند و بگوید اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي و فرمود که تا نیمی در سر خود
 مکن و چون پوست بکشی سنت است که بکشد و برای همه ایگان باشد ^{خداوند قبول کند از تو}
 بفرستد اگر پیشان باشد بهتر است و بکشد و بفراست و سوال کند که
 بدهد و اگر اکثر ارضه نکند شاید بهتر باشد و سنت است که پوست
 و کله و جمیع اعضای حلال را ارضه نکند و تصرف نکند و بقصاب بدهد
 مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بصدقه بدهد و در حدیث صحیح وارد شده
 که پوستش را می تواند باغث کند و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر
 کوفتند یافت نشود سنت است که قهقهه و سطن ارضه نکند و اگر
 بکجهوان برای خود و عیال خود بکشد کامیبت و اگر یکی از برای خود و
 برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثواب پیشتر خواهد بود
 و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قریان کردن
 خوب است و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین

قریانی کند ظاهر خوب باشد و منقول است که حضرت رسول مرده و کوفتند
 قریانی کردند و اول فرمودند که خداوند این از من و از هر که قریانی کند
 از اهل بیت من و در دویم فرمودند که خداوند این از من و از هر که
 قریانی نکرده است از امت من و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
 هر سال اول یاک کوفتند قریانی می کرد و می فرمود که این از پیغمبر تو
 پس یاک کوفتند بیک از برای خود قریانی می فرمود و اگر جمعی قادر نباشد که هر
 قریانی خود جدا بکند جایز است که با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه
 تا هفتاد نفر و حجتی فرموده است که خدا را یاد کنید در ایام شریقی پس
 هر که در منی باشد عقیقه یا نرزه نماز بگوید که اولش نماز روز طهر عید است
 و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقیقه ده نماز که از ظهر
 روز عید است تا بعد از نماز صبح روز و مشهور است سجایب و بعضی
 واجب دانسته اند و اقلش بعد از هر نماز یک مرتبه است و اگر مکرر
 بگویند بهتر است و بعد از نماز نافله اگر بگوید خوب است و طریق تکبیر
 موافق حدیث صحیح این است اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ و الله

و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین

وَلِلَّهِ الْحَمْدُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَماً هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقْنَا مِنْ بَرَكَةٍ
وَمِنْ فَضْلٍ وَرَحْمَةٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
الْأَنْعَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا آتَانَا مِنْ فَضْلٍ جَاسِمٍ
چهار باین و سبب از برای آنکه انجام کرده مارا
عید غدیر است و عید غدیر هجدهم این ماه است و عظیم ترین عبادت است
و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال زیاده
از احصاست و در این مقام بچند حدیث کفاینها هم بسند معتبرانه
حضرت امام رضا منقول است که چون روز قیامت شود چهار روز را
نیز در عرش الهی ببرد بازین تمام مانند عروسی که آن را بخانه داماد برند
روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر در میان
اینها مانند ماه باشد در میان ستارگان و این روز است که حق تعالی
ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد و این روز از روزی داشت برای شکر
حق تعالی و آن روز است که خدا در آن روز کامل کرد این دنیا با آنکه
حضرت رسول الله حضرت امیر المؤمنین را نصب کرد بخلاف و فضیلت
او را و وصی بودن او را ظاهر کرد باین مردم پس روزی داشت و این روز
کامل شدن دین است و روز است که بیخی شیطانی بخاک مالیده شد

و روز است که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد در این روز مقبول
میشود و این روز است که حق تعالی عملهای خجالتان و سنیان را
باطل میگرداند مانند زرههای که در میان هوا پراکنده میشود و این روز است
که خدا یغز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند کوفتی که است را در برابر
پیش المحمود و جبرئیل بر آن کوفی بالامیر و ملائکه از جمیع آسمان نرو
اوجع میشوند و ثنا میکنند بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای
شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهیرین و دوستان ایشان از فرزندان
آدم و این روز است که امر میکند خضر ملائکه نویسندگان اعمال را که غلام
بردارند از محبتان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از روز غدیر
و نویسند هیچ گناهی و خطائی و گناه ایشان را برای کرامت محمد و علی
و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و این روز است که خدا مخصوص محمد و آل
و شیعیان ایشان گردانید و این روز است که خدا زیاده میکند مال کسبی
که عبادت خدا بکند در این روز و توسعه کند روزی را بر عباد خود و بر
مؤمن خود و او را آزاد میگرداند از آتش جهنم و این روز است که خدا سبب

شیعیان را شکر میکند یعنی نزد میدهد و کاهان ایشان را می لرزد و عمل
ایشان را قبول میکند و این روز است که خدا عملهای شیعیان را از ایل میکند
و کاهان ایشان را محو میکند و روز بخشش است و روز عطیه است
و روز پنهان کردن علم است و روز ثبات است و روز عید بزرگ است
و روز است که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ است
و روز پوشیدن جامهای نیکو است و روز بخشدن کاهان شیعیان
امیر المؤمنین علی است و روز است که پیار صلوات فرستند بر محمد و آل محمد
و روز خوشنودیست و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال
و روز طلب زبادت ثواب است و روز اسرار است مؤمنان است و روز
سودا کوئی ایشان است و روز دوستی کردن شیعیان است بایکدیگر و روز
رسیدن رحمت خداست و روز ترک کجای و کاهان است و روز عبادت
و روز اظفار نمودن روزه داران است پس هر که روزه دارد و در این
روز اظفار نماید چنان است که ده قدام را اطعام کرده باشد و هر قدام
صدقه بکس است و روز نهنت و مبارک باد است پس هر مؤمنی که دیگر را

ملاقات کند بگوید الحمد لله الذي جعلنا من المؤمنين بولاية علي ابن
ابي طالب الامير المؤمنين والائمة عليهم السلام يعني محمد و سپاه خدا
و ندی را سزا است که کور اینده را از آنها که چنگ نزنه اند در ولایت
و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه علیهم السلام و این روز بتم است در روز
مؤمنان پس هر که بتم کند در روی برادر مؤمن خود در روز عید
خداوند عالمیان نظر کند در روز قیامت بسوی او رحمت و بر او ورد
فرستد حاجت او را در بهشت و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید
سفید و روی او را نورانی گردانند و این روز است که باید زینت کنند
پس هر که زینت کند برای روز غدیر حجت پیامرزد از برای او هر کجای
که کوده است از صغیر و کبیر و بفرستند حقه امده که چند را که بنویسد
برای او و حناب و بلند گردانند برای او در جات تا سال آینده این روز
و اگر میسر شهید مرده باشد و ثواب شهیدان را داشته باشد و اگر
زنده ماند سعادت مند زنده گان کند و هر که طعام دهد از روز و مؤمن
چنان باشد که طعام داشته باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که

دیدن کند مؤمنی با چنان باشد که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدقاً
 و هر که دیدن کند مؤمنی را در این روز داخل کرد اند خدا در قبر او هفتاد نور
 و قبرش را کشاده گرداند و زیارت کند او را در قبر او هفتاد هزار ملک و بنیاد
 دهند او را به بهشت و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت و حب
 ما اهل بیت را بر اهل اسماء الهای هفت گانه پس پیشی گرفتند با قریبان
 اهل اسماء هفتم پس زینت کرد او را بعرش پس سبقت گرفتند بعد از آن
 اهل اسماء چهارم پس زینت داد او را به بیت المعمور پس سبقت گرفتند
 با قریبنا اهل اسماء اول پس او را زینت بخشید ستارگان پس حق تعالی
 عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفتند بان مکه معظمه پس زینت داد
 او را بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس زینت داد او را بمحکم مصطفی
 پس سبقت گرفت بسوی آن شهر کوفه پس زینت داد او را بقبر حضرت امیر المؤمنین
 پس عرض کرد ولایت ما را بکوهها اول کوهی که اقرار کرد سر کوه بود کوه عقیقه
 و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جواهرها را به سید پس بر کوهها
 دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند

و هر یک که اقرار نکردند بعد هیچ چیز نکردیدند و باز در روز غدیر عرض
 کرد ولایت ما را بر اینها هر چه بقول کرد شیرین شد و هر چه بقول نکرد تلخ
 و شور شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان و هر مرغ که بقول کرد سخن گویند خوش
 الحان شد و هر چه بقول نکرد لال و بدوا و از شد و مثل مؤمنان در بقول کردند
 ولایت امیر المؤمنین عم در روز عید غدیر مانند مثل ملائکه است در بقول
 کردند نبی حضرت آدم ع و مثل آنها که ولایت آنحضرت را بقول نکردند
 و روز عید غدیر مانند مثل شیطان است در بقول نکردن سجده آدم ع و این
 آیه در روز عید غدیر نازل شد که الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ اَنْتُمْ
 عَلَيَكُمْ بِرِّكُمْ وَ رَضِيتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دینای غنیمت را و کامل گردانیدم از برای شما
 دین شما را و تمام گردانیدم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را بر این دین شما
 پس حضرت فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبر را مگر آنکه وصی و خلیفه
 خود را در این روز نصب کرده است و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت
 صادق ع پرسیدند که ایام سال را عید و هفت غیر از جمعه و عید و فطر و فطر
 بلی عید هفت که از همه حرمش بیشتر است راوی گفت که کدام عید است

فرمود که آن روزیست که مضی که رسول خدا ص امیر المؤمنین را بخدا
خود و فرمود که هر که من مولا و آقای اویم علی مولا و پیشوا و آقای اوست
و آن روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چکار در این روز باید کرد
که باید روزی بداری و عبادت کنی و محمد و آل محمد ص را یاد کنی و برایشان
صلوات بفرستی و وصیت کرد رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز را
عید گردانند و بروایت دیگر فرمود که روزه روز عید غدیر گناه است
سال گناه است و در حدیث دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق ع
پرسید که امریست که روز عید غدیر را روز بدارم فرمود ای والله ای
والله ای والله بدینست که در این روز حق توبه ادم را قبول کرد و توبه
این روز را روز داشت و در این روز خدا حضرت ابراهیم را از آتش نجات داد
و در این روز حضرت موسی ع هرون را وصی خود گردانید و این روز را بشکرت
این نعمت روز داشت و حضرت عیسی وصی خود شمعوز الصفا را ظاهر گردانید
و این روز را روز داشت و در این روز حضرت رسول ص امیر المؤمنین ع را جانشین
خود گردانید و فضیلت و عبادت و راجع به ظاهر کرد این روز را بشکرت

این روز را داشت و این روز روزه داشت و روز عبادت
و روز طعام داد است و روز نیکی کردن است و روز زیست
که اخدا از مؤمنان خوشنود میکرد و بیست و یکم سلطان بر خاک مالیده میشود
و سبند معبر از این است بصیر منقولست که گفت روزی در خدمت امام رضا
بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز عید غدیر مذکور
شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدر
روایت کرد که روز عید غدیر را سماء مشهور است از زمین
بدرستی که خدا را در فردوس اعلى و قصر هست که یک خشت آن از طلا
و یک خشت از نقره و در آن قصر صد هزار بیت است از یاقوت سرخ و عسجد
خمیه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عین است و در آن چهار هزار بیت
از شراب و لهری از آب و لهری از شیر و لهری از عسل و در آن درختان
هست از انواع میوه ها و در آن درختان مرغان خوش الحان هستند
بدنهای آنها از مروارید است و بالهای آنها از یاقوت و با انواع نعمها خوا
میکند و چون روز عید غدیر میشود در آن قصرها حاضر میشوند جمیع اهل

استماعها و بشیخ و تقدیر حق تعالی میکند و آن مرغانی که میبکند و در میان
 آن غریب میروند و بر آن فک و عنبر میغلطند و چون ملائکه جمع میشوند
 پرواز میکنند و مشک و عنبر بر سر ایشان می افشانند و در این روز زیارت
 حضرت فاطمه را که در شب زفاف آنحضرت بیدار میشوند و در
 طول انظار کردند برای یکدیگر که هدیه میفرستند و چون احزاب این روز
 از جانب تربت اعلی بایشان میرسد که بر کوفه بسوی درجها و مرتها
 خود پیچیده که این کردید از نگاه و خطا و لغزش تا مثل این روز
 از سال ایند برای کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما این حضرت
 فرمود که ای پسر ابی بصیر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت
 امیر المؤمنین حاضر شوی بدین سنی که خدا در این روز مجازات هر
 مؤمن و زن و مؤمنه که شصت ساله ایشان را و در این روز آزاد کند
 از این جهت در برابر آنچه از او کرده در ماه رمضان و شب قدر و
 فطر و یک درهم که در این روز ببرد آن مؤمنند هیچ بر او است با هزار
 که در اوقات دیگر بدی و احسان کن در این روز ببرد آن مؤمن خود و شای

کردن هر مرد مؤمن و زن و مؤمنه را بخدا سو کند که اگر مردم فضیلت
 این روز را بداند چنانچه باید هر اینه هر روز و زن و مردی که بایشان
 مصافحه کند و زیارت حضرت امیر المؤمنین عم در این روز فضیلت بسیار
 دارد از نزدیک و دور و موافق روایت صفوان و غیران اگر از
 زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند در رکعت اول
 سوره انا انزلناه و در دوم سوره قل هو الله بخواند پس این دعا را
 بخواند اللهم صل علی وایت و آخرتک و وزیر و جیب و خلیه
 و موضع سیر و خیریه و من اسرته و وصیه و صفویه و خالصه
 و آمنیه و ولیه و اشرف غریبه الذین امنوا به و آذنته و باب
 حکمه و الناطق بحجه و الداعی الی شریعه و الماضی علی سنیه
 و خلیفه علی امته سید المسلمین امیر المؤمنین و قاید الغر المحجلین
 افضل ما صلیت علی احد من خلقک و اصفیایک و اوصیایک انک
 اللهم لانی شهید انی قد بلغ عمرتک و احمّل و دعی ما استخفظ و
 حفظ ما استودع و حمل حلالک و حرم حرامک و اقام احکامک

وَدَعَا إِلَى سُبُلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ وَعَادَا أَعْدَاءَكَ وَجَاهَدَ لَكَ
عَنِ سُبُلِكَ وَالْفَاسِطِينَ وَالْمَارِفِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا
عَبْرَ مَدِينَةٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْعَةٌ لَا أَيْمٌ حَتَّى يَبْلُغَ فِي ذَلِكَ الْقَضَاءِ
إِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَعَبْدُكَ مُخْلِصًا وَنَصَحَ لَكَ بِحُبِّهِدَا حَتَّى أَنَا
الْقَيْنِ فَضْلُهُ لَكَ شَيْدَا سَعِيدًا وَلَتَأْتِيَا رَضًا
رَجَا هَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا عَزَمَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَشَارَ
كُنْدَ بَانِكْ شَهَادَتِ وَبِحَابِ قَبْرِ شَيْخِ الْحَضَرَةِ وَابْنِ بَابَرِ بْنِ رَجَا
هَبْرَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَجَنَّةِ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ لَكَ جَاهِدَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَوَّجًا وَوَعَلْتَ بِجَاهِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنِيهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى الْجَوَارِ فَفَضَّلْتَ إِلَيْهِ
بِاخْتَارِهِ لَكَ كَرِيمَ ثَوَابِهِ وَكَزَمَ أَعْدَاءَكَ لِحُجَّتِهِ فِي قُلُوبِهِمْ أَنَا لَكَ
مَا لَكَ مِنْ حُجَّتِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الْأَكْبَرِ لِي وَآلِهِ الْأَكْبَرِ لِي وَآلِهِ الْأَكْبَرِ لِي وَآلِهِ الْأَكْبَرِ لِي وَآلِهِ الْأَكْبَرِ لِي

رجل

وَأَجْعَلَ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقُدْرَتِكَ بِرَحْمَتِكَ بِوَلَايَةِ
بَذَرِكَ وَوَدْعَائِكَ حَبِيبَةِ لُصْفُوهِ أَوْلِيَاءِكَ حَبِيبَةِ فِي أَرْضِهِ
وَسَمَائِكَ صَابِرَةٍ عِنْدَ زُلُولِ بِلَائِكَ لِفَوَائِدِ نِعْمَاتِكَ ذَاكِرَةٍ
لِسَوَائِغِ أَلْيَاكَ مُشَافِقَةٍ إِلَى فَرْخَةِ لِفَائِكَ مَنَزُودَةٍ لِقَفْوِي
لِيَوْمِ بَرَاءَتِكَ مُسْتَشْفَعَةً لِيَوْمِ أَوْلِيَاءِكَ مُفَارِقَةٍ لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ
مُسْتَعِينَةً عَنِ الدُّنْيَا بِمُحَمَّدٍ وَشَتَائِكَ اللَّهُمَّ إِنَّا قُلُوبَ الْخَائِبِينَ إِلَيْكَ
وَالْهَبَّةِ وَوَسَّلَ الرَّاعِي إِلَى الْكَلْبِ شَارِعَةً وَأَعْلَامَ الْفَاصِدِينَ إِلَيْكَ
وَاضْحَةً وَأَفْعَدَ الْخَارِفِينَ مِنْكَ فَارِعَةً وَأَصَوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ
صَاعِدَةً وَأَنْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مَفْتَحَةً وَدَعْوَةَ مَنْ نَابَكَ مُسْتَجَابَةً وَتَوْبَةَ
مَنْ آتَاكَ مَقْبُولَةً وَعَبْرَ مَدِينَةٍ مِنْ خَوْفِكَ مَحْشُورَةً وَأَلْيَاكَ
لِيَسْتَعَانَ بِكَ صِدْقُكَ وَعَدَانِكَ لِعِبَادِكَ مَفْتَحَةً وَذِلَالَتِ مَنْ
اسْتَطَالَكَ مَقَالَهُ وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لِيَوْمِ مَحْفُوظَةٍ وَأَرْزَاقِ
الْمُجْلَانِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً وَعَوَائِدِ الْمُرِيدِ إِلَيْكَ وَاصِلَةً وَذُنُوبِ
الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً وَخَوَائِجِ خَلْقِكَ مَقْضِيَةً وَخَوَائِجِ السَّائِلِينَ
الْمُرْتَضِينَ تَوَالِيًا مُرْتَضِيَةً وَخَوَائِجِ خَلْقِكَ مَقْضِيَةً وَخَوَائِجِ السَّائِلِينَ

شاکر

کند و بخایهای ایشان طعام و زرها و خلعها و شاد حتی آنکس که
نیز و بایشان خلعهای فاخر شفق فرمود و ملازمان و خدمت
حق در اجامهای نوسپا و نفیس پوشانیده بود و فضیلت آن روز را
برایشان میفرمود و از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت
امیر المؤمنین روز جمعه با عید غدیر ما هم جمع شد پس بعد از پنج ساعت
که از روز گذشت بر سبیل ارافت و خطبه طولانی خواند و فضایل و
عید غدیر را بسیار بیان فرمود و نامهای بسیار از برای این روز ذکر کرد و
فرمود که بعد از انقضای این جمع بر گردید بخایهای خود و توسعه کنید
بر عیال خود و احسان و نیکی کنید به برادران مؤمن خود در خانه
خود و برادران مؤمن را جمع کنید و نیکی کنید و نسبت بایشان و بیکدیگر
لقب و مبارکباد گوئید و نیکی و احسان کردن در این روز
مال و عمر را زبانه میکند و مهربانی با یکدیگر کردن موجب نزدیکی است
و قانوانید بخشش کنید با عیال و برادران مؤمن خود اظهار شادی و
خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر نکند

و فقران و غلامان و کیزان با خود بر برگزید مهربانی که دادن بیکدیگر
برابر است با دو بیست هزار درهم و حوتن زبانه بشو عطا میکند
و روزه این روز را احتیاج نیست کوبانیده و شالی را مثل ثواب کسی
کرده که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند و کسی که بر او در حاجت
برادر مؤمن را پیش از آنکه اظهار کند و از روی رغبت و خوشی یا او
کند چنان باشد که تمام شب عبادت کرده باشد و هر که در شب مؤمن
افطار فرماید چنان باشد که هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار
فرموده باشد بر چکونه ثواب کسی که متکفل چند نفر از مردمان مؤمن
و زنان مؤمنه بشود و هرگاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یا
از کافرشدن و فقیر شدن و اگر بمیرد شهید مرده باشد و هر که قرض
بکند در آن روز برای برادران خود من ضامنم بر خدا که اگر او را زنده
بدارد یا بمیرد آن قرض را از او متحمل شود و از دوش و بردارد و چون بیکدیگر
کند و بزبان هالی یکدیگر را لقب بگوئید و آنچه کهنم حاضران بخایشان
بگوئید و توان کران فقیران را رعایت کنید و از یاد سنگیری کنید

عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ إِلَى الْهَادِي الْمَهْدِيِّ عَبْدِكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ
مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى أَمِيرٍ مُؤْمِنٍ وَمَوْلَاهُمْ وَمَوْلَاهُمْ رَتْنَا وَاتَّبَعْنَا
مَوْلَانَا وَوَلَّيْنَا وَمَا دَبَّاعًا وَدَاعِي الْأَنْدَامِ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ
وَجَنَّتِكَ الْبَصَاءِ وَسَبِيلِكَ الدَّاعِي لِيَكِ الدَّاعِي عَلَى صِفَةٍ هُوَ مِنْ
أَتْبَعَهُ وَسَيُحَاجُّهُ اللَّهُ عَمَّا يُشْكُونَ وَأَشْهَدُكَ الْإِمَامَ الْهَادِي الرَّبِّ
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي دُكُنْتُ فِي كُنَاكَ وَقَوْلِكَ حَقٌّ وَأَنَّكَ قُلْتَ
وَأَنَّهُ فِي أَمِّ الْكِتَابِ لَدُنَّا عَلَى حَكْمِ اللَّهِ فَمَا تَأْتِي هَذَا بِأَنَّهُ عَبْدُ
وَالْهَادِي يَجْعَلُ نَبِيَّكَ نَذِيرًا لِلْمُنْذِرِ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَائِدَ الْخُرَاجِ الْمُحْلَيْنِ وَجَنَّتِكَ الْبَالِغَةَ وَلِيَانُكَ الْمُجْتَمِعَاتِ فِي
خَلْقِكَ وَأَنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي نَبِيِّتِكَ وَدِيَارِ دِينِكَ وَخَازِنِ
عِلْمِكَ وَأَمْنِكَ لِمَا مَوْنُكَ الْخَوْضُ مِثْقَالُهُ وَمِثْقَالُ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَنَبِيِّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ
وَالرُّبُوبِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْتَ مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَأَنْتَ عَلَيْنَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ وَالْأَوَّلَ بُولَانِيَّةِ
وَأَنْتَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَنَبِيِّتِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّتِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّتِكَ وَرَسُولِكَ

تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالِ دِينِكَ وَتَمَامِ نَبِيِّتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ
نَبِيِّتِكَ فَطَلَبْتَ وَقَوْلَكَ الْحَقُّ النُّوْمُ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَيْنَا بِالَّذِي حَدَّثْتَ مِنْ عَهْدِكَ وَمِثْقَالِكَ وَذَكَرْنَا ذَلِكَ وَجَعَلْنَا
مِنْ أَهْلِ الْإِخْلَاصِ وَالتَّصَدُّقِ مِثْقَالِكَ وَمِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ
وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ أَتْبَاعِ الْمُغْتَرِبِينَ وَالْمُبْدَلِينَ وَالْمُخْضَرِّينَ وَالْمُسْكِنِينَ
إِذَا نَ الْإِنْعَامِ وَالْمُغْتَرِبِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَمِنْ الَّذِينَ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّطْرُ
فَأَنشَأَهُمْ ذِكْرًا لِلَّهِ وَصَدَّقَهُمُ السَّبِيلَ وَالصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ اللَّهُمَّ الْعَنِ
الْمُجَاحِدِينَ وَالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُغْتَرِبِينَ وَالْمُبْدَلِينَ وَالْمُسْكِنِينَ وَالْمُسْكِنِينَ
مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَى بَنِي آدَمَ وَلَا تَزَلْ مِنْ رُجْعِ نَبِيِّتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ الْأُمَمَةُ الْهَادِيَةُ الرَّاشِدِينَ وَأَعْلَامَ الْهُدَى وَمَنَارَ الْفُلُوقِ
وَالْتَقْوَى وَالْعُرْفُ الْوُفْقَى وَكَمَالِ دِينِكَ وَتَمَامِ نَبِيِّتِكَ وَمِنْ نَبِيِّتِكَ
بِمَوْلَانَا وَرَضِيتُ لَنَا الْإِسْلَامَ دِينًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَأَنْتَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَنَبِيِّتِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّتِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّتِكَ وَرَسُولِكَ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمَوْحِي مِنْ جَوَارِكَ فِي ذِي الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا
 يَمَسُّنَا مِنْهَا نَصَبٌ وَلَا مَمَسْنَا فِيهَا غُوبٌ وَتَبَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَائْتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
 عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخَيِّبْنَا يَوْمَ الْعِقَابِ اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ
 مَعَ الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ مِنْ اَلِ رَسُوْلِكَ تَوْفِرْ لِسِرِّهِمْ وَعَلِ اَنْبِيَائِهِمْ وَشَافِي
 وَغَايِبِهِمْ اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِي
 فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ جَمِيعًا اَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي
 اَكْرَمْتَنَا فِيهِ بِالْمُؤَافَاةِ الَّذِي عَهْدْتَهُ لَنَا وَبِالْمِثَاقِ الَّذِي
 وَاقَعْتَنَا بِهِ مِنْ مَوَالِيكَ وَكِبَائِكَ وَالرَّاءِ مِنْ اَعْدَائِكَ اَنْ يَتِمَّ
 عَلَيْنَا بَيْعُكَ وَلَا تَجْعَلْهُ مُسَوِّدًا وَاجْعَلْهُ مُسْتَفِيرًا وَلَا تَسْلُبْنَا
 اَبَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَارْزُقْنَا مُرَافَقَةَ وَلِيِّكَ الْهَادِي
 الْمُهْدِي إِلَى الْهَدْيِ وَتَحْتَ لَوَائِهِ وَفِي مَرْبَعَةِ شَهَادَةِ صَادِقِيْنَ عَلَى
 بَصِيْرِ مَعْرِفَتِكَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَكْرَمُ الْعَمَلِ اِنْ شَهِدْتَ
 بِأَشَدِّ بَيِّنٍ وَأَبْشَرِ عَمَلٍ كُنْدَكَ شَيْخَ مَعِيَدَةٍ وَدِيكَ اِنْ رَحَضْتَ صَاحِبًا

روایت کرده اند که هر که در روز عید غدیر دو رکعت نماز کند هر وقت
 که خواهد و اگر نزدیک زوال بکند که در ساعت حضرت رسول صلی
 علیه و آله حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در غدیر خم با امامت نصب
 کرد و بعد از آن یعنی پس از آن که خواهد و اگر دو رکعت و الا تا انزاله و در
 دویم قل هو الله بخواند چنانچه در روایت معتبره دیگر وارد شده است
 پس بسجده رود و صد مرتبه شکر الله یا شکر اَبْکُود و چون سر بسجده
 بردارد این دعا بخواند اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِاَنَّ لَكَ التَّحَدُّ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ وَاَنَّكَ وَاَحَدٌ اَحَدٌ صَدَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا
 اَحَدٌ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَامَنْ هُوَ
 كُلُّ يَوْمٍ فِي شَانِ كَمَا كَانَ مِنْ شَانِكَ اَنْ تَفْضَلَ عَلَيَّ بِاَنْ جَعَلْتَنِي
 مِنْ اَهْلِ جَانِبِكَ وَاَهْلِ دِينِكَ وَاَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَقَفْتَنِي لِيْذَلِكَ
 فِي مَسْجِدٍ خَلَقْتَ تَفْضِيْلًا لِمَنْكَ وَكَرَمًا وَجُودًا ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ
 فَضْلًا وَاَلْجُودَ جُودًا وَاَلْكَرَمَ كَرَمًا رَافِعًا مِنْكَ وَرَجَمْتَ اِلَى
 اَنْ جَدَدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِمُحَمَّدٍ بَعْدَ مُحَمَّدٍ خَلْفِي وَكَتَبْتَنِي
 اَنْ تَزِيحَ كُرْدِي اَنْ عَمَدِ سُلَاسِي مِنْ تَزِيحِ كُرْدِي اَنْ تَزِيحَ كُرْدِي اَنْ تَزِيحَ كُرْدِي

مُسْتَسِيًّا نَاسِيًا غَافِلًا فَاتَمَمْتَ بِحَبْلِكَ بَارَكَكَ رَبِّي ذَاكَ وَمَنْ ذَاكَ
عَلَى وَهْدَنِي لَهُ فَلَا كُفْرَ مِثْلِكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
أَنْ تَتِمَّ لِي ذَلِكَ وَلَا يَنْبَلِيَنِي حَتَّى أَتَقَوِّيَ عَلَى ذَلِكَ وَأَنْتَ عِنْدَ
رَاضِيَاتِكَ أَحَبُّ الْمُنْعَمِينَ أَنْ تَتِمَّ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَاجْتَنَادَعِيكَ بِمَنْتِكَ فَلَا تَحْمِلْ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَالَيْكَ الْمَصِيرُ
أَمَّا يَا إِلَهِي وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَرَسُولُهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَصَدَقْنَا وَاجْتَنَادَعِيكَ اللَّهُ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مَوَالِيهِ مَوْلَانَا
وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدَ اللَّهِ وَخِي
رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقَ الْأَكْبَرَ وَالْحَجَّةَ عَلَى رِيشَةِ الْمَوْجِدِ بِهِ نَبِيَّهُ
وَدِينَهُ الْحَقَّ مَبْنًى عَلَى دِينِ اللَّهِ وَخَازِنًا لِعِلْمِ اللَّهِ وَعَيْبِهِ
عَنْبَاءُ اللَّهِ وَمَوْضِعَ سِتْرِ اللَّهِ وَأَمِيرَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَهِيدَهُمْ
اللَّهُمَّ رَبَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُبَادِي الْأِيْمَانَ بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا رَبُّنَا فَاعْفُ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْعَهْدَ

أَنْ آمَنُوا
أَنْ آمَنُوا

الْحَمْدُ

المُعَادَ فَإِنَّا بِرَبِّنَا مِمَّنْكَ وَلَطْفِكَ جِنَادَ عَيْكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
وَصَدَقْنَا وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِثِ وَالطَّاغُوتِ
فَوَلَّيْنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَاحْتَفَرْنَا مَعَ آمِنِينَ فَإِنَّا لَهُمْ مَوْءُونُونَ مُؤْمِنُونَ
وَلَهُمْ مُسْلِمُونَ أَمَّا بِيَرَّتِهِمْ وَعَدْلَانِيَّتِهِمْ وَشَهِيدِهِمْ وَغَايِبِهِمْ وَ
حَقِّهِمْ وَمَقْبَلِهِمْ وَرَضَائِهِمْ أَمَّا وَفَادَةُ وَسَادَةِ وَحُسْنَاهُمْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ فَلَا نَسْخَ لَهُمْ بَدَلًا وَلَا نَتَّخِذُ مِنْهُمْ
وَلِجَةً وَرَبَّنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِثِ وَالطَّاغُوتِ وَالْأَوْتَا
الْأَرْبَعَةِ وَأَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْزُولٍ إِلَهُهُمْ مِنْ الْجِنِّ وَ
الْإِنْسِ مِنْ أَقْوَالِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْهَدُكَ أَنَّا نَذِيرُ بِمَا نَدَى
بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْمُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا بِهِ
وَدِينُنَا مَا دَانُوا بِهِ وَمَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالُوا وَالَّنَا
وَمَنْ عَادُوا عَادْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّأُوا مِنْهَا تَبَرَّأْنَا
مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ أَمَّا وَسَلَامُنا وَرَضَانَا وَ

وَاتَّبِعُوا الْبَنَاءَ وَصَلُوا بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ فَمَنْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَنْتَلِمْ
 وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَاجْعَلْنَا
 مَا أَحْبَبْنَا عَلَيْهِ وَأَمِينًا إِذَا امْتَنَّا عَلَيْهِ الْحَمْدُ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ أَمْتًا فِيهِمْ نَأْتِمُّ وَعَدُّهُمْ عَدُّ وَآلِهِ نَعَادِي فَاجْعَلْنَا
 مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفَرِّقِينَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
 الرَّاحِمِينَ لِيَرْبِزَ بِجَدِّهِ وَوَصْدِهِمْ شَيْبَةَ مُحَمَّدٍ لِلَّهِ وَصْدُهُمْ شَيْبَةُ كَرَامَتِهِ
 اللَّهُ يَكُونُ لِيَسْ حَضْرَتِ فَرُودِ كِهْ هَرَكِهْ اَيْنِ عَمَلِ رَاجِحَا اَوْ رَدِ ثَوَابِ كِسِي دَا
 باشد که در روز غدیر نزد حضرت رسول حاضر باشد و با حضرت سرو
 و امیر المؤمنین عم بیعت کرده باشد و در حجره او باد در حجره راست کویا
 و صدیقان برابر باشد که قصد بخدا و رسول در روز از روی
 اخلاص کردند مانند سلمان و ابودر و مغدادر خلیفه الله عنهم و مانند
 کس باشد که شهید شد باشد با حضرت رسول و امیر المؤمنین و حسن
 و حسین صلوات الله علیهم و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت
 صاحب الامر و در زیر خیمه حضرت بوده باشد از نجیبان و نقیبان و

مکنید که

بر کنید که آن صاحب المنحرف و ابضا شیخ مفید و زوایت کرده است که
 که در روز غدیر در غار ابخوانند اللهم انی استلک جبر محمد بنک
 وَاعْلَى وَلَيْكَ وَالسَّانِ وَالْقَدْرَ الَّذِي خَصَّصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ
 أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى وَآلِهِ بِمَا فِي كُلِّ حَبْرٍ عَاجِلُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَاقِلَةِ الْعَادَةِ وَالذُّعَاةِ السَّادَةِ وَالْجُودِ الْبَرِّ
 مَا الْأَعْدَامِ النَّاهِيَةِ وَسَّاسَةِ الْعِبَادِ وَأَمْرًا كَانَ الْبِلَادِ وَالنَّافِزِ
 الْمُرْسَلَةِ وَالسَّقْنَةِ التَّاجِيَةِ الْخَارِجَةِ فِي الْخَالِ الْغَامِزَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ خَرَادِ عِلْمِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ وَمَعَادِزِ كَرَمِكَ
 وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِّكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يُقْبَلُ إِلَّا بِقَبْلِ الْخَلَاءِ
 الْأَكْبَرِ أَرْوَاقُ النَّبِيِّ الْمُسْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ أَنَاةٍ نَحْيٍ وَمِنْ آيَاتِهِ هُوَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ أَهْلَ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِي
 الْقُرْبِ الَّذِينَ يَمُودُنَهُمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَفَرَضْتَ الْحَنَّةَ مَعَادٍ مِنْ
 أَقْنَصِ آيَاتِهِمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا أَمَرَ بِطَاعَتِكَ
 وَهُوَ أَعَزُّ مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ ائْتِنَا

است
امر کردی

البی که روزیست و چهارم است و بعضی بیست و پنجم و بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم ترک گفته اند و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحبه را بعمل آورند و چهارم است و آنچه مشهور است بیست و چهارم است و سبب فضیلت روز مباحله آنست که چون حضرت رسول ص رسولان فرستاد بسوی مضاوی بحران که اعظم ترسایان عرب بودند و ایشان رجوع بکعبه کردند و اوصاف حضرت رسالتیه را در کتب جمیع ابنیا مشاهده کردند حب و سایر اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان بیاوردند و هفتاد نفر از علما و عظامی خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه بر آن حضرت دیده بودند مشاهده کردند و بمیدینه داخل شدند و صفاتی موافق یافتند و حضرت رسول ص حجتها بر ایشان تمام کرد و بعضی از ایشان بسبب حب برآست و اغراض باطله مضایفه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی این آیه کریمه را فرستاد که تَخَاجَتَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى

الكَاذِبِينَ يَنْتَعِمُ هَرَكَةً بِأَتَوْجَاهٍ وَلَهُ كُنْدٌ رَامِعِيٍّ بَعْدَ زَانِجَةٍ مَدَّةً
 بِسُورٍ تَوَازَعْلَمُ وَبِرَهْمَانٍ وَالْفَاكِرُ دِيَّ بَرَايِشَانِ وَبِقَوْلِ نَكْرُونَدِ بِيَسْ
 بَكُوِي مُحَمَّدٍ بِيَايِدِ بَخَوَانِيْمِ بَسِرَانِ خُودِرَا وَبِهَرِ اَشْمَارَا وَزَنَانِ خُودِرَا
 وَزَنَانِ شَمَارَا وَجَاهَلَهَائِي خُودِرَا وَجَاهَلَهَائِي شَمَارَا ^{اِنْهَا} اَعْنِي بَمَنْزِلَةِ جَانِ مَنَدِ
 وَالْهَآكَ بَمَنْزِلَةِ جَارِ شَمَانِدِ بَسِ نَضْرَعُ كَبِيْدِ وَدَعَا كَبِيْمِ بَسِ بَكُوِيْمِ
 لَعْنَتِ وَدَوُوِيٍّ اَز رَحْمَتِ خُودَارِ اَبْرَاهِيْمَا كَهْ دَرُوغِ كُوِيْنْدَا زَنَا وَشَمَا
 بَسِ حَضْرَتِ رَسُوْلِهِ عِبَادِي عُبُدِ وَشِ مَبَارَكِ كُوْنَتِ وَحَضْرَتِ اَمِيْرِ اَلْمُؤْمِنِيْنَ
 وَفَاطِمَةَ وَحَسَنَ وَحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَدْرُزِيْرَ عِبَادَا اَخْلَا كُوْدِ وَكُفْتُ بِرُوْدِ
 بِرِيْعَمَنِيْرِ اَهْلِ بَيْتِي بُوْدَه اَسْتَكْهَرْتُ خَلْقِي بُوْدَه اَسْت
 بَا وَخُودَا وَنَدَا اِيْنَهَا اَهْلِيْطِ مَنَدِ بَسِرَانِ اِيْشَانِ بِرُطْفِ كُوْدَانِ شَكِ
 كَنَاهِ رَاوِيَاكِ كُنْ اِيْشَانِ زَايَاكِ كُوْدِيْ بِرِ جَبْرِئِيْلِ نَا زَلْشُدِ وَ اِيْنِ اَبِه
 كُوْمِيْرَا دَرِ شَانِ اِيْشَانِ وَرَدَا يَمَّا يَرْيَا اللهُ لِيُبْذِ هَبْ عَنْكُمْ اَلرَّحْسَ
 اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا اَعْنِي اَيْتِ وَخَرَانِيْشِ كَهْ اَرَادَه
 دَارِدِ حَقِيْقَةً كَهْ زَايِلِ كُوْدَانِ اَزْ شَمَا اَهْلِيْطِ بَدِيْ وَشَكِ رَاوِيَاكِ

کردند شمار از کاهان پاک کردی پس حضرت رسوله و علی و فاطمه و حسن
 و حسین صلوات الله علیهم را با خود پیرون برد از مدینه برای مباحله و
 مضاری حقیقت آنحضرت را دانسته بودند و بعد از ایستادن آنحضرت
 بان بزرگواران در مباحله آثار نزول عذاب در زمین و آسمان نازل شد
 عالم و بزرگ ایشان گفت بخدا سو کند که من روی چند می بینم که اگر
 دعا کند که کوهی از خاکند شود کند خواهد شد جرات نکردند بمباحله
 و اسد غای ساله و مصافحه کردند و قبول کردند که جزیه بدهند و حضرت
 ایشان را نفرین کرد و امر الهی بر ایشان جریان قرار داد حضرت فرمود
 که بخدا سو کند که هلاک و عذاب و بختنه شد بر اهل بخران و اگر مباحله
 می کردم هر این همه انجاعت بهموز و خوک میدشدند و اینواری برایشان
 انشع شد و سرایت میکرد به بخران و همه ترسایان بخران همه میخواستند
 و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع مضراتی میمیرند و این سبب چندین
 امر بر عالمیان ظاهر میشد اول حقیقت آنحضرت زیرا که اگر آنحضرت اعتقاد
 بر حقیقت خود نمیداشت خود و غیر نزدیکترین اهل خود را در معرض مباحله

بدین می آورد و اگر انجاعت حقیقت آنحضرت برایشان ظاهر نمیشد
 میکردند و مذلت و خواری و جزیه را بر خود قمار میدادند **انکه**
 ظاهر است که ائمه علیهم السلام بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را
 آنحضرت در دعا با خود شریک گردانیده بود **چشم** **انکه** ایشان عزیزترین
 خلق بودند نزد آنحضرت که برای اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض
 نفرین و بر آوردن بر آنکه بسیار است که آدمی خود را هلاکت می افکند
 اما آنرا عیال خود را را ضعیف نمیشود که در معرض خطر آورد چنانچه
 صاحب کتاف و غیره از منعصیان سبب آن عتراق نموده اند **تجربان**
انکه حسن و حسین علیهما السلام از فرزندان حقیقی آنحضرت اند و در شبه
 ایشان از سایر صحابه پیشتر بوده است نزد خدا و رسول خدا بآن
 صغیر **چشم** **انکه** حضرت فاطمه صلوات الله علیها بهترین زنان
 بوده و از زوجات و سایر قرابات با آنحضرت اخضر و اقرب بوده و
 منزلت او نزد حق تعالی از همه پیشتر **ششم** **انکه** باتفاق عامه و خاصه
 حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب و داخل بنا و دنیا نیست پس باید داخل

انفتاب باشد و حقیقت در این جامه نمیتواند بود زیرا که اتحاد در نفس
 محال است پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت در
 کمالات و صفات در مرتبه بود که بمنزله نفس و طاعت آنحضرت بود پس
 هر کمال که در حضرت رسول بود باید که در آنحضرت باشد بجز
 پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بجز آنحضرت
 و باید که محصور تر از خلق باشد با آنحضرت و اعز خلق باشد نزد او
 و روایات مفصله این قصه شریفه و غایب است که از آن مستفاد میشود
 در کتاب حق القلوب ذکر کرده ام و این رساله کنایه از کمالها دارد
 و از جمله اموری که در روزیست و چهارم واقع شدن و موجب منزلت
 آن گردیده است که در این روز حضرت امیر المؤمنین در رکوع نماز آنکه
 خود باید بخشد و این آیه کرمه نازل شد و امام آنحضرت بر صاحب
 بصیرت هویدا گردید يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا رَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 الَّذِينَ يُفِيضُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ بَعْنِي نیت اولی
 بامر شما و مالک اختیار شما مکن خدا و الهای که ایمان آورده اند و نماز را

برای

برپا میدارند و چنانچه میباید بجای می آورند و زکوة میدهند در رکوع نماز
 آیه نصر صریح است بر امامت آنحضرت چنانچه در سایر کتب مذکور شده
 و در این روز غسل سنت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین زاد را نیز روز ذکر کرده
 و زیارت جامعها خواندن مناسب است و روزه این روز مستحب است و ناسی
 مولای خود امیر المؤمنین کردن در صد و بیست و یک باب حاجات باینچه
 مفدور و مستجاب باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است اول شیخ طوسی
 رحمه الله آنحضرت صادق و عروایت کرده است که در این روز پیش از نماز اول
 به نیم ساعت دو رکعت نماز بکند بر ایستادن کمرنگ مناهله و در هر رکعت
 بعد از حمد هَبْكَ از سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ و آیه الْكَافِرِينَ و اَنَا از قُلْ هُوَ اللَّهُ مرثیه
 بخواند و اگر این نماز را بعمل نبرد خدا بر او است با صد هزار حج و صد هزار عمره
 و هر حاجت از حاجتهای دنیا و آخرت که از حق تعالی سؤال کند البته
 برآورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است
 که در اعمال روز غدیر مذکور شد و بیم از اعمال این روز دعاست که شیخ طوسی
 وسید انطاویسینند هَای معبر از حضرت امام جعفر صادق و عروایت

آورد

یکوده و آنحضرت انیدر بزرگوار خود امام محمد باقر روایت کرده است که آنحضرت
فرمود که اگر بگویم که در این دعا اسم اعظم حق تعالی هست هر سینه را شکفته
و اگر مردم بدانند که این دعا طرد اجابت چگونگی تاثیر میبخشد و البته هر بخور که
مقدور باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال نمایند و هر
هر حاجت که عارض میشود آیند غامی خوانم و بعد از آن حاجت خود را بطلبم
البته مستجاب میگردد و این دعا ثبت که در وقتیکه اینها را نازل شد
جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر حضرت رسول ام آورد و گفت ای محمد یا هله
پرو و رو و حق خود علی بن ابی طالب و سید الشان فاطمه زهرا و درود و نور و
و فرزند پسندید خود حسن و حسین صلوات الله علیهم و با حوز و بر و با و سید
مباهله کن و برایشان نفرین کن بر حضرت امام جعفر صادق
هرگاه آیند دعا خواندی جد و سعی کن در دعا و تضرع و این دعا را بشنوی
که آیند در حاجتها و از آن کسی که اهلش نباشد از سفیهان و منافقان
پنهان داید و برایشان تعلیم نمائید که از علمهای مخفی است و همه کفر با این
کوهر گرانمایه نیست اللهم انی استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک

اللهم انی استسک من جلالک کلہ اللهم انی استسک من جلالک یا هله و
خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
کل جلالک کلہ اللهم انی استسک من جلالک کلہ اللهم انی استسک
هر بزرگوارى تو بزرگ است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
من جلالک یا هله و کل جلالک کلہ اللهم انی استسک من جلالک کلہ
از بزرگوارى تو بزرگتر آن و هر بزرگوارى تو بزرگ است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
اللهم انی ادعوك كما امرت فاستجب لى كما وعدتني اللهم انی استسک
خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
من عظمیك باعظمتها و کل عظمیك عظمیة اللهم انی استسک
از بزرگوارى تو بزرگتر آن و هر بزرگوارى تو بزرگ است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
کلہا اللهم انی استسک من نورک یا نورہ و کل نورک نورک اللهم انی
آنکه آن خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
استسک نورک کلہ اللهم انی استسک من رحمتک یا وسیعها و کل
سوال میکنم بر روشنائی تو همه آن خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
رحمتک و وسیعہ اللهم انی استسک من رحمتک کلہا اللهم انی ادعوك
رحمت تو فرا گرفته است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
كما امرت فاستجب لى كما وعدتني اللهم انی استسک من رحمتک یا وسیعها و کل
چنانکه امر کردی مرا پس من را بر رحمت تو استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
کما لک کامل اللهم انی استسک بکمالک کلہ اللهم انی استسک من
کمال تو کامل است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
کلماتک یا تمها و کل کلماتک تامہ اللهم انی استسک من استسک
کلمات تو بزرگترین آن و همه کلمات تو تام است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
بکلماتک یا تمها و کل کلماتک کبرہ اللهم انی استسک بکلماتک کلہا
بزرگترین آنرا و همه نامهای تو بزرگ است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
اللهم انی ادعوك كما امرت فاستجب لى كما وعدتني اللهم انی استسک
خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک
من عیبتک یا عیبتک و کل عیبتک عیبتک اللهم انی استسک بکلماتک کلہا
از عیبت تو بزرگترین آن و همه عیبت تو عیبت است خداوند ابراهیمی که بر او استسک من جلالک یا هله و کل جلالک

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَلَا نِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ أَيْتَانِكَ بِأَحْمَهُمَا وَكُلِّ أَيْتَانِكَ عَجَبُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِأَيْتَانِكَ كُلِّمَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ
 قَدِيمُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنتَ فِيهِ مِنَ الشَّوْنِ وَ
 الْحَبْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَتْ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا جُئْتُ بِهِ مِنْ حُبِّكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَسْأَلُكَ
 بِجَاهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَاهِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَاهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ
 بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنتَ فِيهِ مِنَ الشَّوْنِ وَ
 الْحَبْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَتْ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا جُئْتُ
 بِهِ مِنْ حُبِّكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَسْأَلُكَ بِجَاهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ
 الْإِلَهِاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَاهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَاهِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَاهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

وَبِحَجِّهِ أَوْلَىٰ لَنَا بِكَ أَنْجِبْنَاكَ أَنْ تَصِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْفَ
 وَمِنْ دُخَانِ نَارِ كَرْزِي أَشْرَارِ الْكَافِرِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ^{وَمِنْ دُخَانِ نَارِ كَرْزِي أَشْرَارِ الْكَافِرِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ}
 مَا مَضَىٰ مِنْ زُنُوبِي وَأَنْ تَقْصِيَنِي بِمَا هِيَ مِنْ عَمَلِي وَأَعُوذُ
 بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُوذُ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَيًّا
 تَتَوَقَّانِي وَأَنَا لَكَ مَطْبُوعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي عَمَلِي
 وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْخَيْرَ وَأَنْ تَقْعُدَ بِي مَا أَتَىٰ أَهْلَهُ يَا أَهْلَ
 الثَّقَوَىٰ وَيَا أَهْلَ الْغَفْرِ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
 بَرَكَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَعَبْدُكَ زَانٍ مُطَاعٌ كَمَا دَرَىٰ لِقَدْ
 طَلَبْتُكَ كَمَا نَشَاءُ اللَّهُ بَرَّ وَرَدَّهَ اسْتَكَفَىٰ كَمَا خَوَانَتْكَ أَيْدِي عَادٍ وَرَدَّ
 مَبَاهِلَهُ اسْتَكَفَىٰ وَبِشَيْخِ طُوسِي نَزَّ رَابِعُ رُؤُوسِ رَوَايَتِ كُودَةِ اسْتَكَفَىٰ
 مَذْكُونٌ مَعْلُومٌ مِشْوَدٌ كَرِّمٌ وَتَقِيَّتُهُ خَوَانٌ وَدَعَا اخْتِلَافِ
 هُتْ مِثْلَانِ رَوَايَاتٍ وَاجْتِهَادِ رَايَا كُودَةِ اسْتَكَفَىٰ وَبِشَيْخِ
 وَرَوَايَتِ دِيكَرِ ابْنِ تَجَمُّدِ رَسَالَةِ دِيكَرِ اِبْرَادِ مَعْرُودَةِ اسْتَكَفَىٰ وَبِشَيْخِ
 دَعَا دَرَسْخَايَةِ مَاهِ مَبَارَكِ مِثْلَانِ وَرُوزْهَائِي نِ وَارْدِ شَدَّ اسْتَكَفَىٰ
 بِافْضَلِ لِسَارِ وَانْ عَظِيمِ تَزِيْعَاهَا اسْتَكَفَىٰ اسْتَكَفَىٰ اسْتَكَفَىٰ

وریکران از حضرت موسی بن جعفر روایت کرده است که روز مباحله روز
 بیست و چهارم ماه ذی الحجه است و در این روز هر چه خواهی از غارت کن و هر
 رکعت نماز که بکونی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله رجب و اتوب الیه بگو
 پس ای شیخ بموضع سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که غافل
 باشی و بر و است بگو فرمود که روز بیست و چهارم روز مباحله است باید
 که این روز را روز بیداری برای شکر کوشش برای نعمت عظمی و غسل بکنی
 پاکیزه تر بنجای خود را بپوش و آنچه توانی از بوی خوش خود را خوش
 کن و باید که با رام دل و آرام تر باشی و اگر در یکی از هفتاد شکر باشد
 نزدان ضیغ مقدس حاضر شوی و الا بجای خلوت یا بر کوه بلند یا صحرا
 وسیعی بروی و باید که از منزل خود پیروز رود و غسل کند و پاکیزه بنجای
 خود را بپوشد و چون محل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند باداب
 و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس باید و بنجا
 اسما نظر کند و این دعا بخواند بعد از آن فرمود که پس هر دعا که خواهی رکن
 باد و رکعت نماز و دعا اینست اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَالَمِينَ مُحَمَّدٌ لِلَّهِ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

الارض الحمد لله الذي خلقها وما في السموات وما في الارض الحمد لله الذي
خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور الحمد لله الذي
يعدون الحمد لله الذي عرفنا ما كنا في جاهلا ولو لا تعريفنا ابائي
لكنت من الخالدين اذ قال قوله الحق قل لا اسئلكم عليه اجر الا المودة
في القربى افيتني في القرابة وقال سبحانه وتعالى انما يريد الله ليذهب
عنكم الرجس اهل البتة يطهركم كما يطهر اهل البيت
القرابة ثم قال تعالى مبتليكم القرآن الذين آمنوا بالقول الصالحين
فاوضح عنهم وابان عن صفهم بقوله جل ثناوى فقل تعالى اذع انما
وانباءكم وكنساءنا وكنساءكم وانفسنا وانفسكم ثم تنه عن محمل الغيبة
الله على الكاظمين تلك الشكر يارب ولك المن حيث هديت وشكر
حق لم يخف على اهل البيت والقرابة وعرف في بناءهم واولادهم
وجاههم اللهم اني اقرب اليك بذلك المقام الذي لا يكون اعظم
منه فضلا للمؤمنين ولا اكرمهم لهم بتعريفك انما هم شامخ وابانك
الآن فذكر اني اريد ان يكون بيني وبينك وبين اهل بيتك

فضل اهل

فضل اهل الذي ارحضك الباطل أعدائك وشكركم قواعدك
ولو لا هذا المقام الحمد الذي انقذتنا به وذلكنا على انباء المحققين
من اهل بيتك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو القال ومدني
الافعال وحصم اهل الاسلام وطهرت كلمة اهل الانبياء وفعل اهل
العباد فلك الحمد ولك الشكر على نعمائك وابا ديك اللهم فصل على محمد
والحمد الذين افترضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم
واكرمنا بمعرفتهم وشرقتا باتباع انارهم وثبتنا بالقول الثابت
الذي عرفونا فاعنا على الاخذ بما بصرونا مما اخرجنا عننا افضل
الجزاء بما صنع بحلفك وبذل وسعه في ابدع رسالاتك واخطر
نفسه في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي من بعدك الى
دينه والمقيم سنته على امير المؤمنين وصلي على الائمة من انبياء
الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم
دار الكرامة يا ارحم الراحمين اللهم هو لاء اصحاب الكساء والعباء
يوم الباء الله اللهم اجعلهم شفعائنا واسئلك محو ذلك المقام
الآن فذكر اني اريد ان يكون بيني وبينك وبين اهل بيتك

فضل اهل

پس حضرت امیر آمد اورد و فرمود که من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت
 و فضیله با آنحضرت موافقت کردند و نان خود را پاره کردند و باب افطار
 کردند و روز دیگر روزی داشتند و باز حضرت فاطمه بمنزرتش نیکو داشت
 دیگران بشم بهکام از جوبر داشت و ارد کرد و پنج کرده نان پخت و چون
 خواستند که افطار کنند ساهل بر در خانه آمد و ندا کرد که السلام علیکم
 یا اهل بیت محمد منیتیم ام از اولاد مهاجر و پدیرم در روز عقیقه شهید
 شده است مرا طعام دهید تا خدا از خالهای هشت بشما طعام دهد
 پس امیر مومنان و ائمه خود را و بعد از آن فاطمه زهرا و بعد از آن دو
 کوشواره عرش خدا و بعد از آن فضه سعادت مند همگی خالهای خود را
 بر پیشم دادند و باب افطار نمودند و در سیم روزه داشتند و باز حضرت
 سیده الشاد در روز سیم بقیه بشم را داشت و بقیه جورا کوفت و در
 آسیا خورد کرد و باز پنج کرده نان پخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت
 و حضرت فاطمه طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیر
 از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم یا اهل بیت محمد ما را اسیر

میکند

میکند و میخورد و طعام نمیدهند که بخوریم پس پنج سبزه هم کرد و نان
 نان را پاره کردند و باب افطار نمودند و چون صبح شد حق تعالی سوره
 کوثر را در دل ایشان فرستاد و در آن سوره اشاره باین فضیله
 نمود که یوفون بالند و یخافون یوما کانت شره مستطیرا و یطعمون
 الطعام علی حب منکما و بینما و اسیرا انما نطعمکم لوجه الله لا نرید
 منکم جزاء ولا شکورا انا مخاف من ربنا یوما عبوسا فطرنا یعنی و فای
 کنند بند خود و میترسند از روزی که شران اکثر خلون را فرو گرفته است
 و میخورانند با خواهر و محبتان یا از برای محض محبت خدا میکنند و بینما
 و اسیر میگویند یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست که ما طعام نمیدهم
 شمارا مگر از برای رضای خدا و نمیخواهم از شما جزا و پاداشی را و نه شکر
 و ثواب را ما میترسیم از روز قیامت که در رهاست شده و هول است و چون
 در روز چهارم که سیم و پنجم ذی الحجه بود سوره هل از در شان ایشان نازل
 و حضرت رسول ص مجانه ایشان آمد و ایشان را با نشت کوسنکی و انحالت
 غریب مشاهده نمود و فرمود که این چه حالتیست که بر شما مشاع

میکنم و حسین علیهما السلام را دید که از نفاخت بیماری و کسنگی مانند
 صوجیه که از محم پر و زاید میزدند و حضرت فاطمه در محراب عبادت
 ایستاده بود و از کسنگی شکم مبارکش بر پشت چسبیده بود و چشمها^{نی}
 فرو رفته بود و چو از نماز فارغ شد حق تعالی خوالی ز بهشت برای
 فاطمه فرستاد که در آن کاسه بود که گوشت و ترید کرم در آن میان بود
 که میخوشتید و بوئی لهیز از بوی مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه
 آن خوار از نزد رسول ص آورد حضرت فرمود که این را از کجا آوردی گفت
 از جانب خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد پیاپی
 فرمود که الحمد لله که از دنیا رفتیم که تا اهل بیت خود شبیه منم ما در عی
 دیدم پیران از تشاول نمودند و تا هفت روز از آن میخوردند و آخر پند
 و حضرت صادق فرمود که آن کاسه نزد ما است از تشاول خواهند خورد
 و سنان نیز این روایت را با نزول مائده بطرفی پار نقل کرده اند
 و تفصیل این قصه در سایر کتب ذکر کرده اند پس مناسب است که
 شیعیان اهل بیت در این ایام تاسی نمایند بمال خود در قصد قکون

بر مساکین و یتیمان و سعه نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید گفته است
 که مستحب است که این روز را در روز بدارند برای شکر نعمت و زوای
 هل ای در شان العبا علیهم السلام و ایضا مناسب است غسل و زیارت آن
 و زیارت جامعه را خوانند در این روز مناسب است و چو بعضی از علما
 این روز را مباحله میدانند دعای مباحله را در این روز خوانند مناسب است
 و روز نیت و ششم بنا بر مشهور و عمر علیه اللعنه را خنجر بر شکم زده اند
 و باین نسب لغایت برکت دارد و در روز نیت و هفتم مروان که آخر خلفا
 بن امیه است بجهنم واصل شده است و در این امیه لعنهم الله بر طر
 شد پس در این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام
 علی النعم در این روز متولد شده است و در روز نیت و هفتم نیز فرمودند
 که عمر علیه اللعنه بدر السفل متقل شد و باین نسب و فضیلت عظیم را
 و در روز آخر ذی الحجه که روز آخر سال عربیست روایت کرده اند که سشت
 که دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت یک مرتبه حمد و ده مرتبه قل هو الله
 و ده مرتبه ایز الکرم بخواند و بعد از آن سلام گوید و این دعا بخواند اللهم

مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ أَوْ هَبْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْحَمْنِي وَلَيْسَ بِنَبِيٍّ
 وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ تَعْبِخُنِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
 مِنْهُ فَاعْفُ عَنِّي وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا
 تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ **باب ششم در بیان اعمال ماه محرم است و**
سرفصل است اول در بیان اعمال دهه اول محرم است از حضرت
 امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول در روز اول ماه محرم در رکعت
 نماز میگردند و چون از نماز فارغ شدند این دعا را سه مرتبه میخوانند
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهِ الْقَدِيمُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاسْأَلُكَ فِيهَا
 الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ
 الْأَشْغَالَ بِمَا يَقَرُّنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ
 مَوْلَانَا لَهُ يَا خَيْرَ مَوْلَا خَيْرٍ لَهُ يَا حَزِينَ مَوْلَا حَزِينٍ لَهُ يَا غِيَاثَ
 مَوْلَانَا لَهُ يَا سَدِّمَ مَوْلَانَا لَهُ يَا كَاتِبَ مَوْلَانَا لَهُ يَا حَسْبَ الْبَلَاءِ
 يَا عَظِيمَ الرِّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعْفَاءِ يَا مُغْذِيَ الْغُرَى يَا مُجِيَّ الْهَلَاكِ يَا مُبْعِثَ
 يَوْمِ الْحِسَابِ يَا مُخْزِي الْأَعْيُنِ يَا مُنْقِذَ الْوَلَدَانِ يَا مُنْجِي الْوَلَدَانِ يَا مُنْجِي الْوَلَدَانِ
 يَا مُنْجِي الْوَلَدَانِ يَا مُنْجِي الْوَلَدَانِ يَا مُنْجِي الْوَلَدَانِ

النَّهَارِ وَصَوْنَهُ الْقَمَرِ وَشِعَاعَ الْقَمَرِ وَرَوْعَ الْمَاءِ وَخَفِيفَ الْحَبْرِ
 يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرَ مَا يَنْظُرُونَ وَاعْفُ عَنَّا لَا
 يَعْلَمُونَ وَلَا نَعْلَمُ اجْعَلْنَا مِمَّا يَقُولُونَ حَسْبَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ امْتَنَّا بِهِ كُلَّ مَنَعَةٍ تَنَزَّلُ مِنْهَا ذِكْرُكَ
 إِلَّا أَوَّلَ الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ فِلْوَ بَنَاتِنَا عَدُوًّا ذَهَبْنَا وَهَبْنَا لَنَا
 مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَجِزْ حَضْرَتِ سَيِّدِ الشُّهُدَاءِ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ وَرِزْقِهِمْ أَيْنَمَا هُمْ بِسَعَادَتِ شَهَادَتِ فَايَزُ كُودِيدِ وَدِرَاكُثَرِ اِيْرِيْهِ حُرُوفِ
 وَغَمَكِيْهِ بُوْدِ نَدِ وَاجِبَارِ مَوْحِشِه بَايْشَارِ فَرْسِيْدِ بَايْدِ كِه شِيْعَارِ اِيْشَانِ
 دَرِ جَمْعِ مَوْعِ اِيْرِيْهِ بِلَوَارِ مِ تَعْنِيْ اَلْمُحَضَّرِ مَشْغُوْلِ شُوْنِدِ وَحُرُوفِ اِيْشَانِ
 بَاشُنْدِ وَاجِبَارِ وَاحَادِيْثِ كِه مَثْمَلِ مَزْ كَرِ مَصَابِيْ اِيْشَانِ بَاشْدِ بَحْوَالِ
 وَبَعْضِيْ اَزْ عِلْمَا كِه اَنْدَكْ تَرْكِ بَعْضِيْ اَزْ لَذَاتِ بَكُنْدِ وَ اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ زَا
 مَنُفُوْلِسْتِ كِه مَآهَ مَحْرَمَ مَآهِيْ بُوْدِ كِه كَافَرِ اَزْ حِلَاكِ كُوْنِ دَرِ اِيْمَانِ رَاحِمِ
 دَانَسْتِ وَ مَنَافِقَانِ اَمْتِ دَرِ اِيْمَانِ خَوْنِ مَارِ اَحْلَالِ اَنْدَسْتِ هُنْدِ
 حَرَمْتِ مَآ كُوْنْدِ وَ زَنَارِ وَ فَرْزَنْدَانِ مَارِ اَسِيْرِ كُوْنْدِ وَ اَنْشُرِ دُرِ

ما زدند و امرال و اسباب مار غارت کردند و حرم حضرت رسالت
 پناه داد و باب مار غایت نکردند بدرستی که مصیبت امام حسین علیه
 چشمها مارا مجروح گردانید و واقعه کربلا کویدل برای ما مهتا
 کرد تا روز قیامت پس باید که در مصیبت آنحضرت کوبه کنندگان بکنند
 بدرستی که کوبه بر آنحضرت نگاه بزرگ بر طرف میکند پس فرمود که
 پدرم امام موسی چون ماه محرم داخل میشد کسی آنحضرت را خندان
 نمیدید و اثر خزانند و بر آنحضرت ظاهر میشد و مجموع دهه
 اول ماه چوز و زدهم میشد روز مصیبت و کوبه و اندوه او بود و میگفت
 امروز روز شهادت حسین است و در حدیث دیگر فرمود که چون حرم
 حسین شهید شد اسما خون و خاک سرخ یارید اگر آنحضرت انقدر
 کوبه کنی که آب دیده بر روی تجاری شود خوشه جمع گاهان کوچک
 و بزرگ تو را پامزد پس فرمود که اگر خواهی که چون بمیری هیچ گاه بر تو
 نباشد زیارت کن امام حسین را و اگر خواهی در غمهای هفت بال حضرت
 رسول الله علیه و آله باشی لعنت کن بر تانلان آنحضرت و اگر خواهی کنوا

شهیدان کویدل داشته باش و هر وقت که مصیبت آنحضرت را بیاد آوری
 بگو یا لیت کنی معهم فافوز فوزا عظیمای یعنی میبوم کاش با ایشان
 پس استکباری میبافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در رجاء الهیه
 ما باشی از برای ما اند و فاک و از برای شادی ما شاد باش و روزه اول
 محرم مستحب است و از حضرت امام رضا منقولست که روز اول محرم
 زکریا دعا کرد و از خدا بخواه نزد طلبید حق تعالی حضرت یحیی را با وعطا کرد
 پس هر که این روز را روزه دارد و دعا کند حق تعالی او را مستجاب کند
 چنانچه دعا یزکریا را مستجاب کرد و شیخ ابن ابی به رحمه الله گفته است
 که روز سیم محرم روز مبارکی است و در این روز حضرت یوسف است
 بیرون آمد و هر که این روز روزه دارد حق تعالی کارهای صعب او را آسان گرداند
 و غمهای او را زایل گرداند و بهتر است که روز نهم و دهم را روزه نگیرد
 که بنی امت به این روز برای برکت و شمانت بر مثل آنحضرت روزه میداشند
 و احادیث بسیار در فضیلت این روز و روزه آنها حضرت رسول الله
 و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این روز

خصوصاً روز عاشورا آورده شده و ایضا بنی امیه علیهم اللعنه از برای کشت
آن وقت سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا
منقولست که هر که ترک کند سعی در حجاج خود در روز عاشورا و بی کار غرض
حق تعالی حجاج دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا را روز کوبه و مصیبت
و اندوه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرج و شادی او گرداند ^{اش} و در هشت
بهار و شش کرد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای
در آن روز چیزی ذخیره کند روز قیامت بایزید و عبید الله زیاد و عمر بن سعد
علیهم اللعنه محسور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری
نکرد و مشغول کوبه و نوحه و مصیبت باشد و اگر کند اهل خانه حذر که
غیر از آنحضرت بدارند و مشغول افتام باشند چنانکه در مقام غریزه ترزا و لا
و اقارب خود می باشند و در این روز اساک کند از خوردن و شامیدن
آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه شریف است
باشد و روز تمام ندارد مگر آنکه در حصص آن روز و روز و اجتناب
باشد که بمثل غریز باشد واجب شده باشد که آن روز روزه دارد

باید بکشد و در آن روز از وقت در خانه ذخیره نکند و بخندند و مشغول
لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بفرماید ان الخضر لعنت کند یا بنظر تو که اللهم
العن قتلک الحسین و بر او پی وارد شده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که
روز عاشورا هزار مرتبه سوژه قل هو الله احد بخواند خداوند رحمت
رحمت بسوی او بکند و هر که را خدا نظر رحمت بسوی او بکند هرگز او را
عذاب نکند و در شب عاشورا نیز احیا کند بکوبه و اندوه و غریب
تا شی محض امام حسین و اصحاب او که در آن شب در محراب کربلا در میان
سوی هزار نفر کافران پیمان ناصباح احیا کردند و عبادت و تهنیت سعادت
میکردند **فصل دوم** در زیارت مشهور آنحضرت در روز عاشورا و فضیلت
زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام
که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت
کند در روز قیامت محسور گردد و بخون آلوده و بهیشت شهد گزیده
در میان ایشان محسور گردد و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را
جنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهادت شده باشد و بسند صحیح

از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب کرده و آثار زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان زیارت کرده اند از سیف بن عمر و صالح بن عقیله و هردو از محمد بن اسماعیل و علقمه بن محمد خضری و هردو از مالک حنفی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام در روز دهم محرم یا در شبی آنحضرت زیارت شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دویست هزار حج و دویست هزار عمره و دویست هزار جهاد که هر یک را بار سوار خدا و آل طاهرین او علیه السلام کرده باشند مالک گفت قد انوشوم چه ثواب است برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی شما آنحضرت فرمود که چو روز عاشورا را بدید و در بسوی صحابه یا پیام بلبند تر در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت سلام و عهد کند در فقرین کردن بر قائل آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز نکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندیده و فوج و کوه کند بر حسین و امر کند هر که را در خانه اوست و از او تفتیه نکند بگوید که در آنحضرت و در خود

مصیبتی بر پا دارد و با آنها رجوع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانه های خود بگویند و گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم بپردازد که هرگاه این کارها را بکنند تمام جمیع آن ثوابها را بایشان عطا کند مالک گفت توفضامنی و یکی از بزرگان ایشان بر این ثواب فرمود که بلی پرسید که چگونه تعزیت بدارند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا یا محسن علیه السلام و جعلنا وایاکم من الطالبن بشايد مع ولیه الامام المهدي في ال محمد علیه السلام و اگر توانی در این روز برای هیچ کار از خانه بیرون موی که روز محشر است و حاجت هیچ مومنی در این روز برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای او هیچ مبارک نیست و از آن چیزی بخواهد دید و چیزی مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای منزل خود چیزی بخیزد و کند از برای او مبارک نیست و آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پس کسی که چیزی کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار

عمه و هزار هزار جهاد که همه را بار سول خدام کرده باشد و از برای او خوا
بود ثواب بیغیر و رسول و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته
شد باشد از وفاتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علفه
محمد گفت که من گفتم محضر امام محمد باقر علیه که تعلیم نماید و عارفان که بخوانم
در این روز هرگاه که خواهم زیارت کنم آنحضرت را از نزدیک و دعائی که هرگاه
در شهرهای دور خواهم که اشارت کنم و آنحضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود
که ای علفه هرگاه بکنی آن دو رکعت را بعد از آنکه اشارت کرده باشی بخدا
آنحضرت سلام و گفته باشی بعد از اشارت و نماز آن که مذکور
خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی که ملائکه میخوانند در وقت
که زیارت آنحضرت میکنند و می نویسند خدا برای او ثواب زیارت هزار
هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند میکند از برای او و هشت
هزار هزار درجه خواهد بود از آنها که شهید شده باشند با حین
تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و شناسد نور از آنها
که با حضرت شهید شده باشند و نوشته شود برای تو ثواب بیغیری و

و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است از روزی که
شهید شده است تا روز قیامت و بعد از اشاره و نماز و آن قولی که
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا نبي رسول الله السلام
عليك يا نبي امير المؤمنين و ابن سيد الوصيين السلام عليك
يا نبي فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك يا نبي الله
و ابن ناره و الوتر الموتر السلام عليك و على الأرواح التي حلت
بفنائك عليك مني محاسن سلام الله ابد ما بقيت و بقي الليل
و النهار يا ابا عبد الله لقد عظمت الرزية و حلت المصيبة
باك علينا و على جميع اهل الانبياء و حلت و عظمت مصيبتك
في السموات على جميع اهل السموات فلعل الله امة است
اباس الظلم و الجور عليكم اهل البيت و لعن الله امة
دفعكم عن مقامكم و ازال النعم عنكم من انكم انتم الله
فيها و لعن الله امة قتلتكم و لعن الله المهددين لهم بالتمكين
من قبلكم يا نبي الله و لكم مني محاسن سلام الله و ثواب

وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا إِلَيْهِ وَرَأَى اللَّهُ
 وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا إِلَيْهِ وَرَأَى اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا إِلَيْهِ وَرَأَى اللَّهُ
 يَا سَادَتِ مَنَاسِكِ مَا شَاءَ اللَّهُ رَبُّكَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا جَوْلَا
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْخِرَافَةَ
 إِلَيْكُمْ أَنْصَرْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ
 يَا سَيِّدِي وَسَلَامٌ عَلَيْكَ مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلًا
 إِلَيْكُمْ غَيْرَ مَحْجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامٌ يَا سَيِّدِي اللَّهُ وَأَسْأَلُكُمْ بِحَقِّكُمْ أَنْ تَشَاءَ
 ذَلِكَ وَتَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمْدٌ جَدِيدٌ أَنْفَلْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ تَابِعًا حَامِدًا
 اللَّهُ شَاكِرًا لِكُلِّ جَاءِ غَيْرِ الْفَاطِمَةِ الْإِسْمَاءِ الْجَمِيلَةِ يَا سَيِّدِي غَيْرَ
 عَنْكُمْ وَلَا مَنَازِلَ بَارِكَا بَلْ رَاجِعٌ عَائِدًا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَتِ رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَالْمَنَازِلَ بَارِكَا بَلْ رَاجِعٌ عَائِدًا شَاءَ اللَّهُ
 بَيْتَكُمْ وَفِي بَارِكَا أَهْلَ الدِّينِ أَفَلَا حَسْبِيَ اللَّهُ مِمَّا رَجَوْتُ وَمَا
 أَقْلَمْتُ فِي بَارِكَا إِنَّهُ وَبِحَبِّ سَيْفِ بْنِ عَمْرٍاءَ كَفَى مَنَاسِكِ
 كَعَلْفَةٍ كَيْفَ بَارِكَا مِنْ أَمَامِ مُحَمَّدٍ بِفَرْوَايَ كَرَامَتِ دَعَا رَافِعًا نَكْرَدَ صَفْوًا
 كَفَى مَنَاسِكِ بِسَيِّدِي خُودِ أَمَامِ خُجْرَةَ صَادِقٍ بِبَيْتِكَانِ لَيْسَ كَرَامَتِ

لِلْفَاطِمَةِ
 عَنْ

بَحْثُ مَا كُودِمِمْ دَرِ زَبَارَتِ وَابْنِ دَعَا رَا خَوَانِدِمِمْ دَرِ هَتَكَامِمْ وَدَاعِ لَيْسَ نَعْدَانِ
 نَكِهْ اَرَزُورِ كَعْتِ نَعْدَانِ كُودِمِمْ اَنْ وَدَاعِ رَا بَجَا اَوَزِمِمْ وَبَعْدَ اَزَانِ صَفْوَا
 كَعْتِ كِهْ حَضْرَتِ صَادِقِمْ كَعْتِ بَحْثُ كِهْ نَعْدَانِ اَيْنِ زَبَارَتِ رَا وَبَحْثُ اَنْ
 اَيْنِ دَعَا رَا بَايِنْ خَوَزَبَارَتِ بَكِي كِهْ مَنَاسِكِ مَنْمِمْ كِهْ هَرَكِهْ اَيْنِ زَبَارَتِ رَا بَكِي
 وَابْنِ دَعَا بَحْثُ اَنْ زَبَارَتِ دَوْرِ بَايِنْ كِهْ دِيَارَتِشِ مَعْبُولِ بَاشَدِ سَعِشِ
 مَزِدَادِ شُودِ وَسَلَامُ شَرِ بَا حَضْرَتِ بَرَسَدِ وَهَرِ حَاجَتِ كِهْ اَرَزُورِ بَطْلِيدِ
 بَرَا وَرَدِ شُودِ هَرِ چِنْدِ حَاجَتِشِ بَرَكِ بَاشَدِ اَيْنِ صَفْوَا اَيْنِ زَبَارَتِ رَا
 اَزِ پَدِرمِمْ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ شَنِدِمِمْ وَپَدِرمِمْ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عِ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ
 وَاَوَا زَامَامِ حَسِيْنِ عِ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ وَاَوَا زَامَامِ حَسِيْنِ عِ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ وَادِ
 اَزِ پَدِشِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عِ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ وَاَوَا زَامَامِ حَسِيْنِ عِ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ
 وَرَسُوْلِ خَدَامِ اَرْجِيْلِ عِ بَا هَمِيْنِ ضَامِنِ وَجَبْرِئِلِ اَزِ خَدَا وَنَدَا اَلْمَلِيْانِ بَا
 ضَامِنِ وَتَحْقِيْقِ كِهْ حَقِّ قَسَمِ بَذَاتِ مَقْدَسِ خُورِدِ كِهْ هَرِ كَحْضَرِ
 اَمَامِ حَسِيْنِ عِ رَا بَايِنْ رُوشَنِ زَبَارَتِ كَعْدَانِ زَبَارَتِ يَا اَزِ دَوْرِ وَابْنِ دَعَا بَحْثُ
 زَبَارَتِ اَوَا قَبُوْلِ كَمِمْ وَهَرِ حَاجَتِ كِهْ بَطْلِيدِ بَرَا وَرَدِ كِهْ مَنَاسِكِ نَكْرَدِ

واورابر گردانم شاد و خوشحال به برآمدن حاجت و فائز شدن بهشت
 و از آرد شدن رنج و آزار هر که شفا عت کند شفاعت را قبول کند
 مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر آنچه
 گواه گرفته بود بران ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول ^{الله}
 حق تعالی مرا بوی تو فرستاده است با بشارت و سرور و خوشحالی تو
 و بشارت و شادی علی ابن ابی طالب و حسن و حسین و امامان از
 فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق فرمود که ای صفوا هرگاه
 تو را حاجتی پیش آید این زیارت را بکن هرگاه باشی و این دعا را بخوان و از هر در
 حاجت خود را بطلبی آسبیری آورده میشود و حق تعالی خلف و عد
 خود عنین فرماید **مؤلف گوید** که چون عبارت حدیث تشویش عظیم دارد و قابل
 احتمال بسیار هست اگر اول زیارت اکتلام **عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ** تا و **اَلِ**
نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَام را بخواند و نماز زیارت را بکند و باز همان زیارت را عاده
 کند هفتاد و اگر بعد از صد مرتبه لعنت بارد دیگر نماز و بعد از صد مرتبه
 سلام بارد دیگر نماز کند و متصل بسجده و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید که جمیع

860

احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از این زیارات بعید بعمل آورد و غایت
بکند و بعد از آن این اعمال را بجا آورد ظاهر است که کافی باشد و اگر زیارت ششم حضرت
امیر المؤمنین را با زیارت ضم کند ^{چنانکه سابقاً بیان کردیم} خصوصاً هرگاه این زیارت را تیر روز
صبریح امیر المؤمنین بعمل آورد و چون در حدیث بخونیز کردن این زیارت را در هر روز
وارد شده است که در غیر روز عاشورا کند بجا ای الله لا اله الا انت هذا يوم تبارک
به بنو امیه بگوید اللهم لا انت يوم قتل الحسين غریب يوم تبارک فيه بنو امیه
فصل ششم در سایر زیارات این روز است و از جمله آنها زیارتیست که بسند صحیح
عبد الله بن سنان روایت کرده است که رفتم بحضرت صادق علیه السلام و در روز
عاشورا و آنحضرت را شکسته زان و اندوه ناک دیدم و ابنزید و هاشم و
مانند مروارید میرفت گفتیم یا بن رسول الله سبب گریه شما چیست خدا
هرگز دیده های شما را گویا زان کرد و آنحضرت فرمود که مکه عاقلی و بنیدانی
که در مثل این روز حضرت امام حسین علیه السلام شهید شده است گفتیم ای سید من
چه میفرماید در روز عاشورا حضرت فرمود که روزه بدار و آنکه شب نیت
کرده باشی که روز روزه بدار و افطار نکن نه از روی شجاعت و بیکر و تمام

